

PLAN GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ DLA GMINY STĘSZEW

*ZAWIERAJĄCY ELEMENTY ZRÓWNOWAŻONEJ
MOBILNOŚCI MIEJSKIEJ*

Spis treści

STOSOWANE SKRÓTY I JEDNOSTKI	6
I STRESZCZENIE	8
I.1 Wprowadzenie	9
I.2 Wstęp	9
I.2.1 Cel i zakres dokumentu PGN	10
I.2.2 Uwarunkowania strategiczne	11
I.2.3 Metodologia opracowania PGN	17
I.2.4 Cele strategiczne i szczegółowe	17
II Stan obecny.....	19
II.1 Położenie gminy	19
II.2 Sytuacja demograficzna	20
II.3 Sytuacja gospodarcza	22
II.4 Budownictwo/mieszkalnictwo/rozwój przestrzenny	26
II.5 Energetyka	27
II.5.1 Elektroenergetyka.....	27
II.5.2 Oświetlenie	27
II.5.3 Gazownictwo	28
II.5.4 Ciepłownictwo.....	28
II.5.5 Odnawialne źródła energii.....	28
II.6 Jakość powietrza	29
II.7 Transport	32
II.8 Gospodarka odpadami	35
III ANALIZA SWOT	37
IV IDENTYFIKACJA OBSZARÓW PROBLEMOWYCH	39
IV.1 Budownictwo i mieszkalnictwo	39
IV.2 Energetyka	40
IV.3 Jakość powietrza	41
IV.4 Transport	42
V ASPEKTY ORGANIZACYJNE I FINANSOWE.....	43
V.1 Koordynacja PGN i struktury organizacyjne	43

V.2 Zasoby ludzie, zaangażowane strony	44
V.3 Budżet, źródła finansowania inwestycji, środki finansowe na monitoring i ocenę	45
VI INWENTARYZACJA EMISJI DWUTLENKU WĘGLA	47
VI.1 Podstawy metodologiczne	47
VI.2 Zakres inwentaryzacji dla Miasta i Gminy Stęszew	47
VI.3 Metodologia obliczeń, źródła danych i przyjęte założenia	50
VI.3.1 Określenie wielkości emisji w poszczególnych sektorach	52
VI.3.2 Źródła danych i współpraca z interesariuszami	54
VI.4 Metodologia opracowania bazy emisji	55
VII WYNIKI BAZOWEJ INWENTARYZACJI EMISJI DWUTLENKU WĘGLA	56
VII.1 Rok 2010	56
VII.1.1 Budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne	58
VII.1.2 Budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne)	61
VII.1.3 Budynki mieszkalne	63
VII.1.4 Komunalne oświetlenie uliczne	66
VII.1.5 Przemysł	66
VII.1.6 Tabor gminny	68
VII.1.7 Transport publiczny	70
VII.1.8 Transport prywatny i komercyjny	70
VIII PLANOWANE DZIAŁANIA DO ROKU 2020	72
VIII.1 Planowane zadania na terenie Gminy Stęszew w zakresie gospodarki niskoemisyjnej	72
VIII.1.1 Energetyka	72
VIII.1.2 Budownictwo i gospodarstwa domowe	79
VIII.1.3 Transport	83
VIII.1.4 Lasy i tereny zielone	92
VIII.1.5 Przemysł	92
VIII.1.6 Gospodarka odpadami	92
VIII.1.7 Edukacja i dialog społeczny	94
VIII.1.8 Administracja publiczna	95
VIII.1.9 Podsumowanie efektów wdrażanych działań	98
VIII.2 Krótkoterminowe i średnioterminowe działania oraz zadania realizowane przez Powiat Poznański na terenie gminy	99

VIII.2.1	Energetyka	99
VIII.2.2	Budownictwo i gospodarstwa domowe	103
VIII.2.3	Transport.....	105
VIII.2.4	Lasy i tereny zielone	113
VIII.2.5	Przemysł.....	113
VIII.2.6	Gospodarka odpadami	113
VIII.2.7	Edukacja ekologiczna	114
VIII.2.8	Administracja publiczna	115
VIII.2.9	Powiązanie rekomendowanych działań z BEI	116
VIII.3	REDUKCJA EMISJI PRZY UDZIALE OZE.....	117
VIII.3.1	Wykorzystanie energii odnawialnej	117
VIII.3.2	Energia słońca	117
VIII.3.3	Energia geotermalna	120
VIII.3.4	Energia wiatru	122
VIII.3.5	Energia biomasy	123
VIII.3.6	Biogaz	125
VIII.3.7	Energia wód powierzchniowych	126
VIII.3.8	Biopaliwa.....	127
VIII.3.9	Podsumowanie potencjału energii odnawialnej.....	129
VIII.4	Redukcja zużycia energii poprzez zwiększenie efektywności energetycznej	132
VIII.4.1	Budynki mieszkalne, budynki użyteczności publicznej, małe i średnie przedsiębiorstwa	132
VIII.4.2	Sprzęt gospodarstwa domowego (AGD) i oświetlenie pomieszczeń.....	135
VIII.4.3	Układy napędowe.....	135
VIII.4.4	Inne obszary poprawy efektywności	136
VIII.4.5	Łączny potencjał efektywności energetycznej.....	136
VIII.5	Redukcja emisji w transporcie	138
VIII.6	Potencjał redukcji emisji gazów cieplarnianych na Terenie Metropolii Poznańskiej	142
VIII.6.1	Budynki	142
VIII.6.2	Instalacje	143
VIII.6.3	Transport.....	143
VIII.6.4	Gospodarka odpadami	144
VIII.6.5	Lokalna produkcja energii	144

IX STRATEGIA ROZWOJU GMINY STĘSZEW W ZAKRESIE GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ	145
IX.1 Strategia przejścia na gospodarkę niskoemisyjną.....	147
IX.2 Wdrażanie strategii długoterminowej w sektorach	147
IX.2.1 Energetyka.....	148
IX.2.2 Budownictwo	148
IX.2.3 Transport.....	149
IX.2.4 Lasy i tereny zielone	149
IX.2.5 Przemysł.....	150
IX.2.6 Gospodarka odpadami	151
IX.2.7 Edukacja i Dialog Społeczny	151
IX.2.8 Administracja publiczna	152
IX.3 Strategia w zakresie poprawy jakości powietrza	152
X ZEWNĘTRZNE ŹRÓDŁA FINANSOWANIA W ASPEKTCIE GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ	154
X.1 Fundusze europejskie.....	154
X.1.1 Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020.....	154
X.1.2 Wielkopolski Regionalny Program Operacyjny na lata 2014-2020	157
X.1.3 Zintegrowane Inwestycje Terytorialne	162
X.1.4 Program LIFE	162
X.1.5 Program ELENA	163
X.1.6 Norweski Mechanizm Finansowy i Mechanizm Finansowy Europejskiego Obszaru Gospodarczego „Oszczędzanie energii i promowanie odnawialnych źródeł energii”	163
X.2 Środki krajowe – Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	165
X.2.1 Gazela BIS – niskoemisyjny zbiorowy publiczny transport miejski.....	165
X.2.2 Poprawa jakości powietrza, Energetyczne wykorzystanie zasobów geotermalnych, Zmniejszenie zużycia energii w budownictwie.....	166
X.2.3 SOKÓŁ – wdrażenie innowacyjnych technologii środowiskowych.....	168
X.2.4 Dostosowanie do zmian klimatu.....	169
X.2.5 Edukacja ekologiczna	170
X.2.6 Wsparcie przedsięwzięć w zakresie niskoemisyjnej i zasobooszczędnej gospodarki	171
X.3 Środki krajowe – inne źródła.....	172
X.3.1 Fundusz Remontów i Termomodernizacji BGK – premia termomodernizacyjna	172
X.3.2 Bank BOŚ – „Kredyt z Klimatem”: Program Modernizacji Kotłów	173

X.3.3	Bank BOŚ – „Kredyt z Klimatem”: Program Efektywności Energetycznej w Budynkach	174
X.3.4	System Białych Certyfikatów	174
X.3.5	Finansowanie w formule ESCO	175
X.3.6	Partnerstwo publiczno-prywatne	176
XI	MONITORING I RAPORTOWANIE	178
XI.1	System monitorowania i raportowania	178
XI.2	Procedura ewaluacji osiąganych celów oraz wprowadzania zmian w Planie	180
XI.3	Główne wskaźniki monitorowania i ocena realizacji	182
XI.4	Szczegółowe wskaźniki monitorowania realizacji zadań	182
XII	Załączniki	184
XII.1	ZAŁĄCZNIK NR 1 HARMONOGRAM RZECZOWO-FINANSOWY	184
XII.2	ZAŁĄCZNIK NR 2 ZESTAWIENIE DZIAŁAŃ NAPRAWCZYCH Z PROGRAMU OCHRONY POWIETRZA DLA STREFY WIELKOPOLSKIEJ	185
XII.3	ZAŁĄCZNIK NR 3 BAZA INWENTARYZACYJNA DLA GMINY STĘSZEW	188
XII.4	Załącznik NR 4 Elementy zrównoważonej mobilności miejskiej w Gminie Stęszew	189
XII.4.1	Wstęp	189
XII.4.2	Elementy zrównoważonej mobilności miejskiej w Gminie Stęszew	193
XII.4.3	Zgodność działań określonych w PGN z zasadami zrównoważonej mobilności miejskiej	221
XII.4.4	Zgodność działań określonych w PGN z dokumentami strategicznymi dotyczącymi transportu i mobilności miejskiej	223
XIII	Spis Tabel	231
XIV	Spis Rysunków	233

STOSOWANE SKRÓTY I JEDNOSTKI

Skrót	Rozwinięcie
BAU	Biznes jak zwykle (ang. business as usual)
B(α)P	Benzo(α)piren
Baza emisji	Baza inwentaryzacji emisji gazów cieplarnianych dla PGN, wykonana w ramach opracowania
BEI	Bazowa inwentaryzacja emisji (ang. Base Emission Inventory)
CAFE	Dyrektywa Clean Air for Europe
GDDKiA	Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
GHG	Gazy cieplarniane (ang. Greenhouse Gases)
GUS	Główny Urząd Statystyczny
JST	Jednostka samorządu terytorialnego
Mg CO₂e	Tony ekwiwalentu dwutlenku węgla
MEI	Kontrolna inwentaryzacja emisji (ang. Monitoring Emission Inventory)
NFOŚiGW	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
OZE	Odnawialne źródła energii
Plan	Plan Gospodarki Niskoemisyjnej
PV	Panele fotowoltaiczne (ang. photovoltaics)
UE	Unia Europejska
WFOŚiGW	Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu
Veolia	VEOLIA ENERGIA POZNAŃ S.A. (Dostawca usług w zakresie zarządzania energią)
UMG	Urząd Miejski Gminy

Programy, strategie, mechanizmy finansowe

NPRGN	Narodowy Program Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej
PDK	Plan działań krótkoterminowych
PGN	Plan Gospodarki Niskoemisyjnej
POLiŚ	Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020
POP	Program Ochrony Powietrza
SEAP	Plan działań na rzecz zrównoważonej energii
WPF	Wieloletnia Prognoza Finansowa
ZIT	Zintegrowane Inwestycje Terytorialne

Jednostki miar:

g = gram

W = wat

kWh = kilowatogodzina

MWh = megawatogodzina (tysiąc kilowatogodzin)

MJ = megadżul = tysiąc kJ

GJ = gigadżul = milion kJ

TJ = teradżul = miliard kJ

toe = tona oleju ekwiwalentnego

Przedrostki miar:

kilo (k) = 10^3 = tysiąc

mega (M) = 10^6 = milion

giga (G) = 10^9 = miliard

tera (T) = 10^{12} = bilion

peta (P) = 10^{15} = biliard

Wartości przeliczeniowe:

1 MWh = 3 600 MJ

1 TJ = 277,78 MWh

1 toe = 41, 868 GJ

1 toe = 11,630 MWh

I STRESZCZENIE

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Stęszew jest dokumentem strategicznym prawa lokalnego. Składa się z XIV rozdziałów, które są zgodne z Poradnikiem „Jak opracować plan działań na rzecz zrównoważonej energii (SEAP).

W niniejszym opracowaniu przedstawiono ogólną strategię Gminy Stęszew, dotyczącą rozwoju w kierunku gospodarki niskoemisyjnej, tj.: wyznaczono cele strategiczne i szczegółowe niniejszego dokumentu, przeanalizowano stan obecny Gminy Stęszew, uwzględniono synergiię PGN-u Stęszew z innymi aktami prawa na szczeblu globalnym, unijnym, krajowym oraz lokalnym oraz aspekty organizacyjne i finansowe.

Na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji CO₂ na terenie Gminy Stęszew – dane z 2010 roku w porównaniu z wartościami z 2013 roku, zidentyfikowano sektory problemowe, a następnie opracowano Plan działań na rzecz gospodarki niskoemisyjnej. Przedstawia go szczegółowo załącznik nr.1., w którym do każdego działania przyporządkowano wskaźniki monitorowania, źródła finansowania, a także jak przyczyniają się do osiągnięcia celów przedmiotowego opracowania.

Inwentaryzacje CO₂ na terenie Gminy Stęszew w 2010 roku przedstawia się następująco:

- Końcowe zużycie energii – 405.292,70 MWh, w tym brak energii pozyskanej z OZE;
- Emisja CO₂ – 158.070,90 Mg.

Po realizacji Planu działań Gmina Stęszew planuje osiągnąć następujące wskaźniki w 2020 roku:

- Zużycie energii finalnej – 334.743,37 MWh;
- Emisje CO₂ – 137.185,87 Mg;
- Udział OZE w zużyciu energii końcowej – 7.620,27 MWh.

W związku z powyższym Gmina Stęszew rocznie oszczędzi energii finalnej 70.549,33 MWh/rok co stanowi obniżenie o 21,08% do 2020 roku w stosunku do roku bazowego, którym jest rok 2010. Ponadto, udział odnawialnych źródeł energii zwiększy się o 100% i wyniesie 7.620,27 MWh/rok. Zaś emisja z dwutlenku węgla po wdrażeniu Planu działań zmniejszy o 20.885,03 MgCO₂/rok co stanowi 15,22 w stosunku do 2010 roku.

Dodatkowo, w niniejszym PGN-ie dla Gminy Stęszew został opracowany rozdział XII pt.: Elementy zrównoważonej mobilności miejskiej w Gminie Stęszew.

I.1 Wprowadzenie

W ramach prawa międzynarodowego Polska zgodnie z Protokołem z Kioto oraz pakietem klimatyczno-energetycznym Unii Europejskiej jest zobowiązana do redukcji emisji gazów cieplarnianych. Celem przyjętej unijnej strategii „Europa 2020” jest osiągnięcie wzrostu gospodarczego, który będzie: inteligentny – dzięki bardziej efektywnym inwestycjom w edukację, badania naukowe i innowacje; zrównoważony – dzięki zdecydowanemu przesunięciu w kierunku gospodarki niskoemisyjnej, efektywnie korzystającej z zasobów; oraz sprzyjający włączeniu społecznemu, ze szczególnym naciskiem na tworzenie nowych miejsc pracy i ograniczanie ubóstwa. W zakresie gospodarki niskoemisyjnej strategia wyznacza cele szczegółowe na poziomie krajowym: zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w porównaniu z poziomami z roku 1990, zwiększenie do 20% udziału energii odnawialnej w ogólnym zużyciu energii (Polska 15%) oraz dążenie do zwiększenia efektywności energetycznej o 20%. Cele są obligatoryjne na poziomie krajowym, każda gmina powinna dążyć do ich wypełnienia na miarę własnego potencjału.

W zakresie jakości powietrza obowiązującą jest dyrektywa CAFE przyjęta w roku 2008, wprowadzona do polskiego prawa ustawą Prawo ochrony środowiska. Określa ona dopuszczalne stężenia zanieczyszczeń w powietrzu. W gminie Stęszew, podobnie jak w wielu miejscach kraju, występują często znaczne przekroczenia stężeń zanieczyszczeń w powietrzu, w szczególności pyłu zawieszonego, co ma szczególnie negatywne skutki dla zdrowia ludzi. W zakresie poprawy jakości powietrza w Planie zaproponowano działania ograniczające niską niekontrolowaną emisję pyłów, m.in. poprzez kontynuację likwidacji palenisk węglowych oraz ograniczenia emisji z transportu.

I.2 Wstęp

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla gminy Stęszew, należącej do Stowarzyszenia Metropolia Poznań, to strategiczny dokument wyznaczający cele i zadania, umożliwiające rozwój gospodarki w kierunku niskoemisyjnym, z poszanowaniem stanu środowiska oraz dostępności surowców.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Stęszew został opracowany na zlecenie Stowarzyszenia Metropolia Poznań oraz sfinansowany z funduszy unijnych.

Zmiana klasycznego modelu gospodarczego i transformacja niskoemisyjna stanowi odpowiedź na problem wysokiej energochłonności oraz emisji gazów cieplarnianych, a także na problem wyczerpywania się szeroko rozumianych zasobów. Ponadto może ona stać się kołem napędowych innowacyjności. Transformacja ta opiera się w szczególności na realizacji następujących celów:

- ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;
- ograniczenie zużycia energii;
- zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych;

przy jednoczesnej poprawie jakości powietrza, a co za tym idzie – jakości i komfortu życia mieszkańców gminy.

W PGN ujęte są zadania przyczyniające się do ograniczenia emisji, efektywnego wykorzystania energii oraz wzrostu udziału OZE, obejmujące swoim zakresem wszystkie istotne sektory gminy. Są to zadania m.in. z zakresu termomodernizacji budynków, zrównoważonego transportu, gospodarki odpadami oraz działania edukacyjne, dotyczące ochrony klimatu i efektywnego wykorzystania zasobów (zmiana zachowań). Ich realizacja przyczyni się do osiągnięcia założonych celów. PGN ujmuje zarówno zadania gminy jak i interesariuszy zewnętrznych.

Dla zadań zgłoszonych do Planu przez wszystkich interesariuszy został opracowany harmonogram rzeczowo-finansowy, dołączony jako odrębny Załącznik nr 1. Aktualizacja PGN przeprowadzana będzie cyklicznie.

I.2.1 Cel i zakres dokumentu PGN

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej to strategiczny dokument, który wyznacza kierunki dla rozwoju gminy Stęszew w zakresie działań inwestycyjnych i nieinwestycyjnych w wyodrębnionych obszarach, tj.:

- 1) Energetyka;
- 2) Budownictwo i gospodarstwa domowe;
- 3) Transport;
- 4) Lasy i tereny zielone;
- 5) Przemysł;
- 6) Gospodarka odpadami;
- 7) Edukacja i dialog społeczny;
- 8) Administracja publiczna;

PGN wyznacza cele i działania w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, efektywności energetycznej oraz wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Realizacja działań ujętych w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej zgodna jest z obowiązującym Programem Ochrony Powietrza dla stref województwa wielkopolskiego.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej ma przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w pakiecie klimatyczno-energetycznym do roku 2020, tj.:

- redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20% w stosunku do 1990 roku;

- zwiększenia udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych w finalnej konsumpcji energii o 20% (dla Polski – o 15%);
- redukcji zużycia energii finalnej o 20%, co ma zostać zrealizowane poprzez podniesienie efektywności energetycznej;

a także do poprawy jakości powietrza na obszarach, na których odnotowano przekroczenia jakości poziomów dopuszczalnych stężeń w powietrzu i realizowane są programy (naprawcze) ochrony powietrza (POP) oraz plany działań krótkoterminowych (PDK).

Plan wskazuje strategię długoterminową oraz konkretne działania służące jej realizacji na terenie jednostek samorządu terytorialnego należących do Metropolii Poznań. PGN stanowi również podstawę pozyskania finansowania zewnętrznego działań w zakresie gospodarki niskoemisyjnej. Według zapisów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego posiadanie przez gminę strategii niskoemisyjnych (PGN) jest warunkiem koniecznym do uzyskania dofinansowania dla realizowanych działań w zakresie efektywności energetycznej, redukcji emisji zanieczyszczeń oraz niskoemisyjnego transportu. Plan wyznacza również potencjalne źródła finansowania z funduszy zewnętrznych na lata 2014 - 2020.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Stęszew na lata 2016-2020 obejmuje obszar w granicach administracyjnych całej Gminy Stęszew.

I.2.2 Uwarunkowania strategiczne

Plan gospodarki niskoemisyjnej jest strategią opracowywaną przez jednostkę samorządu terytorialnego, na określony horyzont czasowy. Z tego powodu PGN w hierarchii dokumentów strategicznych stanowi dokument trzeciego szczebla. W związku z tym wymagana jest zgodność PGN ze wszystkimi dokumentami strategicznymi oraz strategiami średniookresowymi.

I.2.2.1 Cele ogólne na poziomie Unii Europejskiej

Plan gospodarki niskoemisyjnej realizuje cele określone w pakiecie klimatyczno-energetycznym oraz cele w zakresie jakości powietrza wynikające z Dyrektywy CAFE (Clean Air for Europe), m.in.: ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, wzrost efektywności energetycznej oraz wzrost wykorzystania energii z OZE. Plan jest spójny m.in. dokumentami strategicznymi i programowymi, na poziomie Unii Europejskiej co przedstawiano w Tabeli 1.

Tabela 1 Dokumenty strategiczne na poziomie Unii Europejskiej

Dokument:

Zakres spójności:

Strategia „Europa 2020”	ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 20%; zwiększenie do 20% udziału energii ze źródeł odnawialnych (dla Polski do 15%); zwiększenie efektywności energetycznej o 20%.
Strategia Unii Europejskiej w zakresie przystosowania się do zmian klimatu	rozwój zielonej infrastruktury; zapewnienie infrastruktury bardziej odpornej na zmiany klimatu.
Dyrektywa 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (CAFE – Clean Air For Europe)	poprawa jakości powietrza poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń.

Źródło: Opracowanie własne

I.2.2.2 Ramy realizacji planu gospodarki niskoemisyjnej na poziomie krajowym

Poniżej przedstawiono najważniejsze przepisy prawa na poziomie krajowym, których zapisy przeanalizowano z punktu widzenia realizacji niniejszej pracy, dla zapewnienia spójności w zakresie formułowanych celów strategicznych i szczegółowych:

- Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2015 poz. 1515, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2013 poz. 1409, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. 2013 poz. 1399, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r.- Prawo energetyczne (Dz. U. 2012 poz. 1059, z późn. zm.) oraz rozporządzeniami do tej Ustawy aktualnymi na dzień podpisania umowy;
- Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. 2015 poz. 1445, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2015 poz. 199, z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2015 poz. 2164, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. 2014 poz. 1649, z późn. zm.);

- Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. 2015 poz. 184);
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2013 poz. 1235 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2013 poz. 885, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz.U. 2015 poz. 2167 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013 poz. 21 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U.2015 poz.478);
- Ustawa z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. 2010 nr 76 poz. 489, z późn. zm.).

Poza uwarunkowaniami prawnymi wykazane cele i założenia Planu gospodarki niskoemisyjnej dla obszaru Gminy są zgodne z następującymi dokumentami strategicznymi na poziomie krajowym, co wykazano i przedstawiono w Tabeli 2.

Tabela 2 Dokumenty strategiczne na poziomie krajowym

Dokument	Zakres spójności
Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności. (Przyjęta Uchwałą Nr 16 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 2013 r.)	rozwój gospodarki.
Średniookresowa Strategia Rozwoju Kraju (Strategia Rozwoju Kraju 2020, ŚSRK 2020) przyjęta Uchwałą Nr 157 Rady Ministrów z dnia 25 września 2012 r.	efektywne wykorzystanie paliw i energii przez poszczególne sektory gospodarki; zwiększenie wykorzystania urządzeń i technologii energooszczędnych oraz opartych na odnawialnych źródłach energii.
Umowa partnerstwa przyjęta przez Radę Ministrów z dnia 8 stycznia 2014 roku	konieczność przejścia na gospodarkę niskowęglową i niskoemisyjną; ograniczenie zużycia energii w sektorach na terenie Gminy; poprawa infrastruktury drogowej i wprowadzenie zasad zrównoważonego transportu.
Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014–2020	wspieranie przejścia na gospodarkę niskoemisyjną we wszystkich sektorach; przeciwdziałanie zmianom klimatu; zachowanie i ochrona środowiska; promowanie efektywnego gospodarowania zasobami i zrównoważonego transportu.

Źródło: Opracowanie własne

Strona | 14

I.2.2.3 Ramy realizacji planu gospodarki niskoemisyjnej na poziomie regionalnym i lokalnym

Cele i założenia Planu gospodarki niskoemisyjnej dla obszaru Gminy są zgodne z następującymi dokumentami na poziomie regionalnym i lokalnym. Zakres spójności przedstawiono poniżej w Tabeli 3.

Tabela 3 Dokumenty strategiczne na poziomie regionalnym i lokalnym

Dokument:	Zakres spójności:
Wielkopolski Regionalny Program Operacyjny na lata 2014 – 2020	Energia i emisja zanieczyszczeń do atmosfery: - wzrost OZE oraz efektywności energetycznej oraz zmniejszenie emisyjności. Zrównoważony transport: - poprawa infrastruktury transportu drogowego.
PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO na lata 2012 – 2015 z perspektywą na lata 2012 – 2019	- Spełnienie wymagań prawnych w zakresie jakości powietrza oraz standardów emisyjnych z instalacji, wymaganych przepisami prawa; - Zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii; - Edukacja dla zrównoważonego rozwoju; - Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym.
Zaktualizowana Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do 2020 roku, przyjęta Uchwałą Nr XXIX/559/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2012 roku	Poprawa dostępności i spójności komunikacyjnej regionu: - wzrost różnorodności oraz upowszechnianie efektywnych form transportu; Poprawa stanu środowiska i racjonalne gospodarowanie jego zasobami: - ograniczanie emisji substancji do atmosfery; - promocja postaw ekologicznych; Lepsze zarządzanie energią: - optymalizacja gospodarowania energią, rozwój produkcji i wykorzystanie alternatywnych źródeł energii.
Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, przyjęty Uchwałą Nr XXXIX/769/13 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 listopada 2013 roku	- obniżenie poziomu zanieczyszczeń co najmniej do poziomów odpowiednio dopuszczalnych i docelowego, szczególnie w kwestii PM₁₀ i B(a)P; - przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza.
Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej ze względu na ozon, przyjęty Uchwałą Nr XXIX/565/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2012 roku	- ograniczenie zanieczyszczenia powietrza, w tym zanieczyszczenia ozonem; - przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza.

Plan działań krótkoterminowych w zakresie benzo(a)pirenu dla strefy wielkopolskiej, przyjęty Uchwałą Nr V/126/15 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 30 marca 2015 roku	ograniczenie emisji powierzchniowej.
Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla Miasta Poznania na lata 2014-2025. ²	- zwiększenie udziału transportu publicznego w podróżach; - zwiększenie udziału ruchu rowerowego w komunikacji miejskiej; - ograniczenie emisji zanieczyszczeń gazowych.
Program Ochrony Środowiska dla Gminy Stęszew na lata 2011-2014 z perspektywą do roku 2018, przyjęty Uchwałą nr VI/43/2011 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 29 marca 2011 r.	- ograniczenie niskiej emisji i energooszczędność; - ograniczenie uciążliwości systemu komunikacyjnego;
Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Stęszew, przyjęte Uchwałą Nr XXXIX/333/2014 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 11 września 2014 r.	- rozwijanie sieci tras rowerowych; - zaleca się stosowanie ekologicznych źródeł energii cieplnej (takich jak: gaz przewodowy lub butlowy, olej opałowy, energia elektryczna, biomasa lub odnawialne źródła energii);
Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Stęszew" przyjęte Uchwałą nr XXVIII/246/2013 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 5 czerwca 2013	- zwiększenie sprawności wytwarzania energii cieplnej – w tym zakresie wymaga się modernizacji źródeł ciepła; - zmniejszenie strat przesyłu energii cieplnej, elektrycznej i paliw gazowych (działania modernizacyjne); - racjonalne wykorzystanie dostarczonej energii przez jej odbiorców, działania dotyczące oszczędzania energii przez bezpośrednich odbiorców energii elektrycznej, cieplnej i gazu ziemnego.
Miejscowe Plany Zagospodarowania Przestrzennego	obowiązek stosowania rozwiązań niezbędnych do zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń (w tym ochrona czystości powietrza).

Źródło: Opracowanie własne

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Stęszew jest również zgodny z zapisami:

- Załącznika nr 9 do regulaminu Konkursu nr 2/POLIŚ/9.3/2013 „Szczegółowe zalecenia dotyczące struktury planu gospodarki niskoemisyjnej”;
- Poradnika „Jak opracować plan działań na rzecz zrównoważonej energii (SEAP)?”;
- Narodowym Programem Gospodarki Niskoemisyjnej przejętej przez Radę Ministrów 4 sierpnia 2015 r.

² „Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla Miasta Poznania na lata 2014-2025” obejmuje swym zasięgiem i wpływem nie tylko obszar miasta Poznania, ale i sąsiednie gminy wchodzące w skład Aglomeracji Poznańskiej. W związku z powyższym planowanie strategii rozwoju transportu niskoemisyjnego w Gminie musi być zgodne z ww. Planem.

W przypadku powstania niezgodności pomiędzy PGN, a istniejącymi dokumentami miasta konieczna będzie ich aktualizacja, w celu wyeliminowania niezgodności. Ponadto gmina przy opracowywaniu nowych dokumentów planistycznych oraz planów finansowych na kolejne lata, uwzględni założenia PGN.

I.2.3 Metodologia opracowania PGN

PGN finansowany ze środków POLiŚ musi być zgodny z regulaminem konkursu nr 2/POLiŚ/9.3/2013 - Plany gospodarki niskoemisyjnej. Szczegółowe wytyczne dotyczące opracowania Planu gospodarki niskoemisyjnej zawarte są w załączniku nr 9 do regulaminu konkursu, oraz w Poradniku „Jak opracować plan działań na rzecz zrównoważonej energii?”. Struktura dokumentu określona została w załączniku nr 9 do Regulaminu Konkursu nr 2/POLiŚ/9.3/2013 „Termomodernizacja obiektów użyteczności publicznej Plany gospodarki niskoemisyjnej” i obejmuje następujące punkty:

- 1) Streszczenie
- 2) Ogólna Strategia
 - Cele strategiczne i szczegółowe
 - Stan obecny.
 - Identyfikacja sektorów problemowych.
 - Aspekty organizacyjne i finansowe (struktury organizacyjne, zasoby ludzkie, zaangażowane strony, budżet, źródła finansowania inwestycji, środki finansowe na monitoring i ocenę).
- 3) Wyniki bazowej inwentaryzacji emisji CO₂
- 4) Działania/zadania i środki zaplanowane na cały okres objęty planem
 - Długoterminowa strategia, cele i zobowiązania;
 - Krótko/średnioterminowe działania/zadania (opis, podmioty odpowiedzialne za realizację, harmonogram, koszty, wskaźniki).

I.2.4 Cele strategiczne i szczegółowe

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej (PGN) dla Gminy Stęszew przyczynia się do realizacji celów określonych dla Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Metropolii Poznań. Cele te są zbieżne z celami na poziomie UE oraz krajowym.

Celem strategicznym PGN dla gminy Stęszew jest:

Transformacja Gminy w kierunku gospodarki niskoemisyjnej, poprzez ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, poprawę efektywności energetycznej, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych co w konsekwencji będzie prowadzić do poprawy jakości powietrza.

Tabela 4 Cele szczegółowe

Cel szczegółowe dla Gminy Stęszew	2010	2020	Zmniejszenie/zwiększenie	Uwagi
1. Ograniczenie emisji CO ₂ do 2020 r.	158 070,9 Mg CO ₂ /rok	137 185,87 Mg CO ₂ /rok	15,22%	Dane wyliczone w stosunku do roku bazowego, tj.: 2010 roku, przy metodologii wskazanej w opisie poszczególnych zadań.
2. Zmniejszenie zużycia energii finalnej do 2020 r.	405292,7 MWh/rok	334 743,37 MWh/rok	21,08%	
3. Zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych do 2020 r.	0 MWh/rok	7 620,27 MWh/rok	100%	

Źródło: Opracowanie własne

Realizacja celów szczegółowych przyczyni się bezpośrednio do realizacji celów w zakresie ochrony powietrza wyznaczonych w obowiązującym Programem Ochrony Powietrza (POP), czyli przywrócenia naruszonych standardów jakości powietrza oraz zmniejszenia stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu.

Celem w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń do powietrza jest osiągnięcie i trzymanie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu zgodnie z art. 85, 86 i 91 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz zgodnie z aktualnym Programem ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej. Powyższe cele są zgodne z dokumentami strategicznymi na poziomie UE, krajowym i regionalnym (wymienionymi wcześniej).

Stopień realizacji celów przez zadania wymienione w PGN

PGN określa strategię i kierunki realizacji zadań służących osiągnięciu wyznaczonych celów. Ze względu na dynamiczny charakter dokumentu, Załącznik 1 zawiera aktualną listę zadań, których efekty realizacji przyczyniają się do realizacji celów. Lista ta jednak nie wyczerpuje wszystkich możliwości realizacji zadań i będzie według potrzeb aktualizowana. Ponadto należy mieć na uwadze, że również zadania realizowane przez interesariuszy zewnętrznych, nieujęte bezpośrednio w PGN mogą przyczyniać się do osiągnięcia przez gminę wyznaczonych celów. Z tego względu aktualne efekty realizacji zadań wymienionych w Załączniku 1 mogą nie w pełni realizować wyznaczone cele (w kontekście procentowej redukcji emisji, wzrostu efektywności energetycznej oraz udziału OZE). Pełna ocena efektów realizacji strategii możliwa jest poprzez monitorowanie wielkości emisji, zużycia energii oraz udziału OZE w gminie (proces monitoringu PGN).

II STAN OBECNY

II.1 Położenie gminy

Gmina Stęszew (52°16'44"N 16°42'29"E) usytuowana jest w województwie wielkopolskim, w południowo-zachodniej części powiatu poznańskiego. Jest 1 z 17 gmin składających się na powiat poznański, który położony jest w centralnej części województwa wielkopolskiego. Powierzchnia całkowita gminy wynosi 175,22 km². Gmina składa się z 21 sołectw: Bądlewo, Dębno, Drożdżyce, Jezioraki, Łódź, Mirosławki, Modrze, Piekary, Sapowice, Skrzynki, Słupia, Srocko Małe, Strykowo, Tomice, Tomiczki, Trzebowo, Twardowo, Wielka Wieś, Witobel, Wronczyn, Zamysłów. Władze gminy siedzibę mają w mieście Stęszew. Oddalona jest od jednego z największych polskich miast – Poznania – o 25 km. **Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.** przedstawia lokalizację gminy na tle powiatu poznańskiego

Rysunek 1 Lokalizacja gminy Stęszew na tle powiatu poznańskiego

Źródło: Opracowanie na podstawie www.osp.org.pl

Gmina Stęszew graniczy z:

- gminami Komorniki i Dopiewo – od północy;

- gminą Czempień – od południa;
- gminami Buk, Granowo i Kamieniec – od zachodu;
- gminami Mosina i Puszczykowo – od wschodu.

Gmina ma charakter rolniczy z przewagą gospodarstw powyżej 10 ha. Część gminy leży na terytorium Wielkopolskiego Parku Narodowego. W szybkim tempie przybywa nowych podmiotów gospodarczych. Gmina aktywnie wspiera rozwój przedsiębiorczości poprzez przygotowanie atrakcyjnych gruntów pod inwestycje wokół węzła drogowego, z którego rozwidlające się drogi prowadzą do Poznania, Wrocławia i Zielonej Góry. Na rozwój gospodarczy gminy korzystnie wpływa bliskość Poznania oraz przecinająca gminę droga krajowa nr 5. Wzdłuż tej drogi powstaje wiele firm, a plan zagospodarowania przestrzennego gminy przewiduje przeznaczenie kolejnych gruntów pod działalność gospodarczą.

Gmina Stęszew znajduje się w strefie oddziaływania klimatu umiarkowanego o charakterze przejściowym z przewagą wpływów oceanicznych. Amplitudy temperatur są znacznie mniejsze niż w całym kraju. Wiosna i lato są ciepłe, a zima łagodna z nietrwałą pokrywą śnieżną. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec, natomiast najbardziej zimnym styczeń. Na terenie gminy Stęszew dominują wiatry słabe z sektora zachodniego i południowo-zachodniego o średniej prędkości wynoszącej ok. 4m/sek. Jest to obszar ubogi pod względem opadów atmosferycznych. Średnia suma opadów wynosi od 500 do 530 mm. Największe opady w roku zauważa się między majem, a wrześniem. Mgły w tej gminie występują średnio 40 dni w roku, natomiast średnia liczba dni pochmurnych wynosi ponad 140. Średnie roczne zachmurzenie wynosi 60-67%, przy czym najmniejsze jest w maju, a największe w grudniu. Średnia roczna temperatura w gminie Stęszew wynosi ok. 8°C. Długość okresu wegetacyjnego roślin wynosi od 225 do 227 dni.

II.2 Sytuacja demograficzna

Liczba mieszkańców gminy Stęszew od roku 2010 zwiększa się z roku na rok. W roku 2013 gminę zamieszkiwało 14.791 osób, z czego kobiety stanowiły 50,7% ogółu tj. 7.499, natomiast mężczyźni 49,3% ogółu mieszkańców tj. 7.292. W porównaniu z rokiem 2010, liczba mieszkańców wzrosła o 338, co stanowi ok 2,34%. Na 100 mężczyzn w gminie Stęszew przypada 103 kobiet, co jest zbliżone do średniej krajowej, gdzie na 100 mężczyzn przypada 107 kobiet. Sytuację demograficzną w gminie w latach 2010-2013 przedstawia Tabela 5.

Tabela 5 Liczba ludności gminy Stęszew w latach 2010-2013

Rok	Liczba mieszkańców		
	Kobiety	Mężczyźni	Ogółem
2010	7 308	7 145	14 453
2011	7 385	7 215	14 600
2012	7 465	7 291	14 756
2013	7 499	7 292	14 791

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Zgodnie z danymi, które prezentuje Tabela 6 ponad połowę liczby ludności gminy stanowią osoby w wieku produkcyjnym, tj.: 65,22% w porównaniu z osobami w wieku przedprodukcyjnym i poprodukcyjnym. Różnica w podziale na płeć jest znaczna, mężczyźni w wieku produkcyjnym jest o 562 więcej niż kobiet. Bardzo widoczna różnica w podziale na płeć następuje przy ludności w wieku poprodukcyjnym. W 2013 roku kobiety stanowiły ponad 69,77% tej grupy. Odwrotną sytuację możemy zauważyć przy mieszkańcach gminy Stęszew w wieku przedprodukcyjnym, gdzie ponad 51,4% stanowią mężczyźni.

Tabela 6 Ludność gminy Stęszew w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym w latach 2010-2013

Przedział czasowy	Wiek								
	Przedprodukcyjny			Produkcyjny			Poprodukcyjny		
	razem	mężczyźni	kobiety	razem	mężczyźni	kobiety	razem	mężczyźni	kobiety
2010	2 979	1 555	1 424	9 544	5 038	4 506	1 930	552	1 378
2011	2 990	1 557	1 433	9 606	5 081	4 525	2 004	577	1 427
2012	2 994	1 558	1 436	9 673	5 123	4 550	2 089	610	1 479
2013	2 978	1 533	1 445	9 646	5 104	4 542	2 167	655	1 512

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Przyrost naturalny w gminie Stęszew w roku 2013 jest niższy w porównaniu z rokiem 2010 (spadek o 19). W roku 2010 liczba urodzeń była najwyższa, jak pokazuje Tabela 7 rok 2013 był rokiem o najniższym przyroście naturalnym.

Tabela 7 Ruch naturalny ludności gminy Stęszew w latach 2010-2013

Rok	Liczba mieszkańców		
	Liczba urodzeń żywych	Liczba zgonów	Przyrost naturalny
2010	181	131	50
2011	179	132	47
2012	167	121	46
2013	152	121	31

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Podsumowując sytuację demograficzną w gminie Stęszew należy zwrócić uwagę na dwie bardzo istotne kwestie - korzystną i niekorzystną. Zaczynając od sytuacji korzystnej możemy zauważyć, iż liczba zgonów w ostatnich dwóch latach pozostaje bez zmian. Niekorzystna natomiast odnosi się do systematycznego wzrostu liczby mieszkańców będących w wieku poprodukcyjnym oraz spadku liczby urodzeń.

Tabela 8 Ruch migracyjny ludności gminy Stęszew w latach 2010-2013

Rok	Liczba mieszkańców		
	Saldo migracji w ruchu wewnętrznym	Saldo migracji w ruchu zagranicznym	Saldo migracji ogółem
2010	99	0	99
2011	100	0	100
2012	85	0	85
2013	37	-1	36

Źródło: Bank Danych Lokalnych

II.3 Sytuacja gospodarcza

Tereny gminy Stęszew są wykorzystywane w celach rolnych, leśnych, mieszkalnych, usługowych, produkcyjnych, składowych oraz infrastruktury technicznej. Powierzchnia użytków rolnych dominuje w strukturze użytkowania terenu i wynosi aż 70,94% powierzchni gminy. Na drugim miejscu znajdują się lasy i grunty leśne, a ich powierzchnia zajmuje ok. 16,92%.

Tabela 9 Użytki rolne, lasy i grunty leśne, pozostałe grunty i nieużytki

Powierzchnia użytków rolnych ogółem (w ha)	12 430
Powierzchnia lasów i gruntów leśnych (w ha)	2 965
Powierzchnia wód (w ha)	712

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Stęszew jest gminą typowo rolniczą. Na 1 mieszkańca gminy przypada 0,94 ha użytków rolnych (średnia w województwie wielkopolskim to dla porównania 0,54 ha). Jakość rolniczej przestrzeni produkcyjnej rolnictwa (warunki naturalne do produkcji rolniczej) oceniana jest jako korzystna dla rolnictwa. Na terenie gminy przeważają gleby klasy IV, V i VI. Nie występują tu żadne tereny zalewowe, co sprawia, że rolnictwo cechuje się wysoką wydajnością. W gminie Stęszew jest również bardzo dobrze rozwinięta produkcja drobiarska.

Ilość podmiotów działających na terenie gminy Stęszew w latach 2010-2013 ulegała wahaniom. Do dominujących branży należą:

- handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów i samochodów, włączając motocykle (429);
- budownictwo (297);
- przetwórstwo przemysłowe (253);
- transport; gospodarka magazynowa (156).

Dane szczegółowe podmiotów gospodarczych działających w gminie Stęszew przedstawia Tabela 10.

Tabela 10 Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze REGON według sekcji PKD 2007 w gminie Stęszew w latach 2011-2013

Wyszczególnienie	2010	2011	2012	2013
Sekcja A – rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo, rybactwo	68	69	65	64
Sekcja B – górnictwo i wydobywanie	3	3	4	4
Sekcja C – przetwórstwo przemysłowe	227	232	248	253
Sekcja D – wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i powietrze do układów klimatyzacyjnych	0	0	0	0
Sekcja E – dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami oraz działalność związana z rekultywacją	7	6	7	6
Sekcja F – budownictwo	305	303	295	297
Sekcja G – handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów i samochodów, włączając motocykle	416	414	415	429
Sekcja H – transport; gospodarka magazynowa	160	155	158	156
Sekcja I – działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	23	20	30	29
Sekcja J – informacja i komunikacja	20	19	18	23
Sekcja K – działalność finansowa i ubezpieczeniowa	38	34	39	40
Sekcja L – działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	35	37	40	42
Sekcja M – działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	90	101	116	118
Sekcja N – działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	38	36	39	51
Sekcja O – administracja publiczna, i obrona narodowa, obowiązkowe zabezpieczenia społeczne	4	4	4	4
Sekcja P – edukacja	31	36	39	39
Sekcja Q – opieka zdrowotna i pomoc społeczna	37	34	41	47
Sekcja R – działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	24	20	22	23
Sekcja S – pozostała działalność usługowa				
Sekcja T – gospodarstwa domowe zatrudniające pracowników; gospodarstwa domowe produkujące wyroby i świadczące usługi na własne potrzeby	104	104	104	100
Sekcja U – organizacje i zespoły eksterytorialne	0	0	0	0

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Na terenie gminy Stęszew znajduje się podstrefa Kostrzyńsko-Słubickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej (KSSSE). Firmy, które zainwestują na tych terenach kwotę co najmniej 100 tys. EUR, uprawnione są do skorzystania ze zwolnienia z podatku dochodowego

CIT w wysokości 40-60% wartości poniesionych nakładów inwestycyjnych lub 40-60% wartości dwuletnich kosztów pracy. Ulgi te przysługiwać będą do 2026 r.

Podstrefa Stęszew KSSSE w gminie to działki inwestycyjne w miejscowościach Strykowo i Strykówko, o łącznej powierzchni 30 ha (wolne tereny). Zlokalizowane są one przy drodze krajowej nr 32 (Poznań – Gubin) oraz linii kolejowej nr 357 (Poznań – Sulechów). Do 2017 r. powstanie w sąsiedztwie strefy "Węzeł Stęszew" stanowiący skrzyżowanie z dwujezdniową drogą ekspresowej S5. W okolicy znajdują się zakłady produkcyjne i magazyny.

Tabela 11 Podmioty gospodarcze w gminie Stęszew, powiecie poznańskim oraz województwie wielkopolskim w latach 2011-2013

Wyszczególnienie		2010	2011	2012	2013
województwo wielkopolskie	nowo zarejestrowane podmioty gospodarcze	38 182	33 847	35 353	35 507
	podmioty gospodarcze wyrejestrowane	22 378	33 055	24 255	25 865
powiat poznański	nowo zarejestrowane podmioty gospodarcze	4 531	4 177	4 323	4 546
	podmioty gospodarcze wyrejestrowane	2 080	3 650	2 647	3 090
gmina Stęszew	nowo zarejestrowane podmioty gospodarcze	176	142	143	135
	podmioty gospodarcze wyrejestrowane	77	154	96	114

Źródło: Bank Danych Lokalnych

W gminie Stęszew w roku 2013 funkcjonowało 31 podmiotów w sektorze publicznym oraz 1.694 podmiotów w sektorze prywatnym. W 2013 roku nastąpił spadek nowopowstałych podmiotów gospodarczych w przeciwieństwie do tendencji w powiecie poznańskim i całym województwie wielkopolskim.

W przypadku wyrejestrowanych podmiotów znaczny spadek nastąpił w roku 2012 (spadek o 96). W roku 2013 liczba wyrejestrowanych podmiotów wzrosła do 114, jednak wciąż pozostaje na poziomie niższym niż w przypadku roku 2011, kiedy wyrejestrowano 154 podmioty.

W 2013 roku w gminie Stęszew zarejestrowanych było łącznie 1.725 podmiotów gospodarczych. Na przełomie lat 2012-2013 ich liczba wzrosła o 41. W gminie funkcjonują głównie mikro (1.615) i małe przedsiębiorstwa (89).

Tabela 12 Liczba przedsiębiorstw działających na terenie gminy Stęszew i powiatu poznańskiego w latach 2011-2013 na 10 tys. mieszkańców w wieku produkcyjnym

Wyszczególnienie	2011		2012		2013	
	gmina Stęszew	powiat poznański	gmina Stęszew	powiat poznański	gmina Stęszew	powiat poznański
0-9 osób	1 579,20	2 080,20	1 627,20	2 163,30	1 674,30	2 228,40
10-49 osób	93,7	91,7	93	85,1	92,3	82,4
50-249 osób	20,8	16,5	20,7	16,9	21,8	16,7
250 i więcej osób	0	2,6	0	2,5	0	2,3

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Według danych uzyskanych z Powiatowego Urzędu Pracy w Poznaniu liczba osób bezrobotnych w gminie Stęszew w latach 2011 - 2013 rosła z roku na rok. W 2013 roku liczba osób bezrobotnych wynosiła 360. Szczegółowe dane dotyczące liczby osób bezrobotnych dla województwa wielkopolskiego, powiatu poznańskiego oraz gminy Stęszew przedstawia Tabela 13.

Tabela 13 Liczba bezrobotnych w latach 2010-2013

Wyszczególnienie	2010	2011	2012	2013
gmina Stęszew	251	237	334	360
powiat poznański	5 028	5 383	7 123	7 152
województwo wielkopolskie	135 172	134 954	147 902	144 832

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Statystyka obrazująca procentowy udział bezrobotnych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym gminy Stęszew (Tabela 14) pokazuje, iż zarówno w przypadku kobiet, jak i mężczyzn sytuacja pogarsza się w każdym kolejnym roku. Wyjątkiem był rok 2011, kiedy nastąpił nieznaczny spadek.

Tabela 14 Procentowy udział bezrobotnych w wieku produkcyjnym w latach 2010-2013 w gminie Stęszew

Wyszczególnienie	2010	2011	2012	2013
Kobiety	3	2,9	3,9	4,4
Mężczyźni	2,3	2,1	3	3,2
Ogółem	2,6	2,5	3,5	3,7

Źródło: Bank Danych Lokalnych

II.4 Budownictwo/mieszkalnictwo/rozwój przestrzenny

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego w roku 2010 na terenie gminy Stęszew znajdowało się 4 336 mieszkań o powierzchni użytkowej wynoszącej 419 681 m². Do roku 2013 liczba mieszkań wzrosła o 159, natomiast powierzchnia użytkowa o 21 677 m². Przeciętna powierzchnia mieszkaniowa w gminie Stęszew wynosi ok. 98 m². W porównaniu z rokiem 2010 powierzchnia mieszkaniowa w roku 2013 zwiększyła się o ok. 1,2 m², co stanowi wzrost o ok. 1,24%. Na terenie gminy rozwija się budownictwo mieszkaniowe. Szczegółowe dane zawiera Tabela 15.

Tabela 15 Zasoby mieszkaniowe

Wyszczególnienie	2010	2011	2012	2013
Mieszkania [szt.]	4 336	4 392	4 447	4 495
Powierzchnia użytkowa mieszkań [m ²]	419 681	426 878	434 387	441 358

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Gmina Stęszew wyposażona jest w infrastrukturę techniczną: sieć elektroenergetyczną, sieć gazową, kanalizację sanitarną, wodociągi i sieć teleinformatyczną. Większość mieszkań wyposażona jest w dostęp do bieżącej wody, ustępów spłukiwanych czy centralnego ogrzewania.

Tabela 16 Wyposażenie techniczno-sanitarne gminy Stęszew

Wyszczególnienie	2010	2011	2012
Wodociąg [szt.]	4 244	4 300	4 355
Ustęp spłukiwany [szt.]	4 078	4 135	4 190
Łazienka [szt.]	3 935	3 992	4 048
Centralne ogrzewanie [szt.]	3 495	3 552	3 608
Gaz sieciowy [szt.]	2 593	2 629	2 665

Źródło: Bank Danych Lokalnych

II.5 Energetyka

W gminie Stęszew nie występuje scentralizowany system ciepłowniczy. Operatorem sieci elektroenergetycznej jest Enea Operator Sp. z o.o., który obsługuje większość gmin z obszaru Metropolii Poznań. Operatorem sieci gazowej jest Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.

II.5.1 Elektroenergetyka

Na terenie gminy Stęszew umiejscowiony jest fragment linii elektroenergetycznej o napięciu 2 x 220 kV relacji Polkowice - Leszno - Plewiska. Dodatkowo, na tym terenie znajdują się napowietrzne linie elektroenergetyczne WN-110 kV relacji Plewiska - Stęszew, Stęszew – Kościan, a także stacja elektroenergetyczna Plewiska – GPZ STĘSZEW.

II.5.2 Oświetlenie

W gminie Stęszew większość oświetlenia ulicznego stanowią oprawy sodowe 100W - 400W i rtęciowe 125W - 400W o łącznej mocy 243,4kW, natomiast w przypadku sygnalizacji świetlnej są to oprawy LED. Plany modernizacyjne gminy obejmują wymianę oświetlenia na oprawy LED w przyszłości. Szczegóły stanu oświetlenia w gminie pokazują Tabela 17 i Tabela 18.

Tabela 17 Oświetlenie uliczne w gminie Stęszew

Dane dot. oświetlenia ulicznego	2010	2013
Charakterystyka źródeł światła (rodzaj źródła, moc)	sodowa 100 W - 400W, rtęciowe 125W - 400W, łączna moc 243,4kW	sodowa 100 W - 400W, rtęciowe 125W - 400W, łączna moc 243,4kW
Ilość punktów świetlnych (opraw oświetleniowych – lampy uliczne)	1195	1195
Roczne zużycie energii przez oświetlenie uliczne [kWh]	b.d.	b.d.
Roczny koszt energii [zł]	575 869,33	536 433,35

Źródło: dane Urzędu Gminy Stęszew

Tabela 18 Sygnalizacja świetlna w gminie Stęszew

Dane dot. sygnalizacji świetlnej	2010	2013
Charakterystyka źródeł światła (rodzaj źródła, moc)	b.d.	LED (6 sygnalizatorów)
Ilość sygnalizacji	b.d.	1

Roczne zużycie energii przez sygnalizację [kWh]	b.d.	1284
Roczny koszt energii [zł]	b.d.	1850

Źródło: dane Urzędu Gminy Stęszew

II.5.3 Gazownictwo

Gazyfikacja gminy Stęszew wynosi blisko 100%. Z sieci gazociągu w 2012r. korzystało 8 859 osób, czyli nieco ponad 60% ogółu mieszkańców. Długość sieci wyniosła 153,7 km

Tabela 19 Charakterystyka sieci gazowej na terenie gminy Stęszew

Sieć gazowa	2004	2008	2010	2012
długość czynnej sieci ogółem [mb.]	153 700	b/d	b/d	b/d
odbiorcy gazu [gosp. dom.]	-	2 320	2 547	2 654
odbiorcy gazu ogrzewający mieszkania gazem [gosp. dom.]	-	892	1 073	955
zużycie gazu [tys. m ³]	-	2 694,10	3 752,80	2 940,40
użycie gazu na ogrzewanie mieszkań [tys. m ³]	-	2 057,80	3 260,00	2 239,60
ludność korzystająca z sieci gazowej	6 354	6 366	9 069	8 859

Źródło: Bank Danych Lokalnych

II.5.4 Ciepłownictwo

Gmina Stęszew nie posiada scentralizowanego systemu ciepłowniczego. Głównym źródłem ogrzewania są systemy grzewcze, w które indywidualnie zaopatrują się mieszkańcy gminy. Z danych wynika, iż 3.608 mieszkań zaopatrzonych jest w centralne systemy ogrzewania. Zaopatrzenie gminy w ciepło realizowane jest głównie poprzez sieć gazową, lokalne kotłownie dla potrzeb budynków użyteczności publicznej i usługowej oraz kotłownie indywidualne w zabudowaniach jednorodzinnych, w których głównymi źródłami ciepła są węgiel kamienny, miał lub gaz.

II.5.5 Odnawialne źródła energii

Na terenie gminy Stęszew od 2011 roku funkcjonują kolektory słoneczne o mocy 2 kW. W ciągu roku dzięki kolektorom produkowane jest 1.050 kWh energii wykorzystywanej do ogrzewania ciepłej wody użytkowej. Kolektory zlokalizowane są przy ul. Korczaka 2 w Stęszewie.

W 2014 roku przy ul. Trzebawskiej 15 została uruchomiona pompa ciepła o mocy 3 kW. Z uwagi na to iż jest to nowa inwestycja, nie ma jeszcze danych dotyczących ilości wyprodukowanej energii w ciągu roku. Podobnie jak w przypadku kolektorów słonecznych, energia wyprodukowana przez pompy ciepła wykorzystywana jest do ogrzania ciepłej wody użytkowej. Obie inwestycje są własnością gminy Stęszew.

II.6 Jakość powietrza

W odniesieniu do zapisów zawartych w ustawie Prawo ochrony środowiska oraz Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, w województwie wielkopolskim wyznaczone zostały trzy strefy, dla których co roku przeprowadzana jest ocena jakości powietrza.

Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje, co roku oceny poziomów substancji w powietrzu danej strefie, a następnie dokonuje klasyfikacji stref pod kątem określonego zanieczyszczenia.

W wyniku wykonanej w 2012 roku rocznej oceny jakości powietrza w województwie wielkopolskim, dokonano klasyfikacji stref, w których dotrzymane lub przekroczone były przewidziane prawem poziomy dopuszczalne, docelowe oraz poziomy celu długoterminowego.

Podstawę klasyfikacji stref w oparciu o wyniki rocznej oceny jakości powietrza stanowią:

- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu;
- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu powiększony o margines tolerancji;
- poziom docelowy;
- poziom celu długoterminowego.

Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych;
- do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku

gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomu dopuszczalne, poziomy docelowe, poziomy celów długoterminowych.

Analiza wykazała, że w 2012 roku ze względu na stężenia dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla do poziomu dopuszczalnego oraz arsenu, kadmu, niklu do poziomu docelowego wszystkie strefy zaliczono do klasy A. W przypadku poziomu docelowego dla ozonu strefę wielkopolską zaklasyfikowano do klasy C, zaś pozostałe strefy do klasy A. Stwierdzono również przekroczenie wartości normatywnej ozonu ($120 \mu\text{g}/\text{m}^3$) wyznaczonej jako poziom celu długoterminowego. Zwraca uwagę także fakt, że z uwagi na przekraczanie poziomów dopuszczalnych (dla 24 godzin) stężenia pyłu PM₁₀ wszystkie strefy zaliczono do klasy C. W przypadku pyłu PM_{2.5}, zawierającego cząstki o średnicy mniejszej niż 2,5 mikrometra, które mogą docierać do górnych dróg oddechowych, płuc oraz przenikać do krwi, strefę aglomeracja poznańska i strefę wielkopolską zaliczono do klasy A, natomiast strefę miasto Kalisz zaliczono do klasy C. W 2012 roku stwierdzono, także przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)piranu a oceniane strefy zaliczono do klasy C. W wyniku pomiarów gminę Stęszew również zaliczono do klasy C.

Tabela 20 Klasyfikacja stref w województwie wielkopolskim z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia

Nazwa strefy	Symbol klasy strefy dla poszczególnych substancji											
	NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	pył PM _{2.5}	pył PM ₁₀	B(α)P	As	Cd	Ni	Pb	O ₃
powiat poznański	A	A	A	A	A	C	C	A	A	A	A	C
strefa wielkopolska	A	A	A	A	A	C	C	A	A	A	A	C

Źródło: Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2012.

Jakość powietrza na terenie powiatu poznańskiego:

- w miejscowości Jeziorak metodą pasywną monitorowana jest zawartość dwutlenku siarki i tlenków azotu;
- w Luboniu przy ul. Sobieskiego i w Swarzędzu przy ul. Poznańskiej metodą pasywną monitorowana jest zawartość benzenu;
- na stacji automatycznych pomiarów jakości powietrza w Borówcu metodą automatyczną monitorowana jest zawartość dwutlenku siarki, tlenków azotu, dwutlenku azotu oraz ozonu.

Badania, które przeprowadzono w roku 2012 w odniesieniu do poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych i poziomu celu długoterminowego, pozwoliły na zakwalifikowanie powiatu poznańskiego do niższych klas:

- do klasy A – dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzenu, pyłu PM_{2.5} oraz metali oznaczanych w pyłe PM₁₀;
- do klasy C – ze względu na wynik oceny ozonu, pyłu PM₁₀ i benzo(α)pirenu oznaczanego w pyłe PM₁₀. W przypadku pyłu PM₁₀ podkreślić należy, że odnotowywane są tylko przekroczenia dopuszczalnego poziomu dla 24 - godzin. Na żadnym stanowisku nie odnotowano przekroczeń stężenia średniego dla roku.

Stwierdzono również przekroczenie wartości normatywnej ozonu (120 µg/m³) wyznaczonej jako poziom celu długoterminowego. Termin osiągnięcia poziomu celu długoterminowego określono na rok 2020. Dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń określone w ustawie z 2012 roku zaprezentowane zostały w Tabeli 21, natomiast poziomy alarmowe dla pyłów w Tabeli 22.

Tabela 21 Dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu [µg/m ³]	Dopuszczalna częstość przekraczania poziomu dopuszczalnego w roku kalendarzowym	Termin osiągnięcia poziomów dopuszczalnych
pył zawieszony PM _{2.5}	rok kalendarzowy	25	-	2015
		20	-	2020
pył zawieszony PM ₁₀	24 godziny	50	35 razy	2005
	rok kalendarzowy	40	-	2005
benzo(α)piren	rok kalendarzowy	1 µg/m ³	-	2013

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. W sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Z 2012 r., poz. 1031)

Na jakość powietrza atmosferycznego główny wpływ posiadają: emisja zanieczyszczeń z lokalnych kotłowni i palenisk, emisja zanieczyszczeń z lokalnych zakładów wytwórczych i usługowych, emisja zanieczyszczeń z pojazdów samochodowych. Największym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego w gminie Stęszew, ze względu na charakterystykę obszaru, są aktualnie kotłownie indywidualne budynków mieszkalnych i zakładów produkcyjno-usługowych. Emisja z punktowych źródeł jest niewspółmiernie wysoka w porównaniu do ilości wytwarzanej energii. Na wielkość emisji GHG wpływa przede wszystkim sprawność kotłów grzewczych, rodzaj używanego paliwa oraz niedoskonałość procesu spalania. Zanieczyszczenia emitowane przez kotłownie węglowe domów mieszkalnych, powodują znaczące zanieczyszczenie środowiska zwłaszcza

w okresie grzewczym w zakresie stężeń najbardziej szkodliwych związków, tj. dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla, pyłów, węglowodorów, sadzy i benzopirenu.

Istotnym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego na terenie gminy jest również ruch samochodowy. Pojazdy emitują gazy spalinowe zawierające głównie dwutlenek węgla, tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory oraz pyły zawierające związki ołowiu, niklu, miedzi, kadmu. Oddziaływanie tych zanieczyszczeń na środowisko zaznacza się zwłaszcza w najbliższej odległości od dróg.

Pośredni wpływ na powstające zanieczyszczenia powietrza mają także:

- niska świadomość społeczności lokalnej w zakresie edukacji ekologicznej;
- niska stopa życia generująca spalanie tańszych paliw o gorszej jakości;
- niedostateczny poziom wykorzystania możliwości finansowania działań mających na celu ograniczenie emisji.

Tabela 22 Poziomy informowania i poziomy alarmowe dla pyłów

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom w powietrzu w $\mu\text{g}/\text{m}^3$	
pył zawieszony PM ₁₀	24 godziny	300	Poziom alarmowy
		200	Poziom informowania

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. W sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Z 2012 r., poz. 1031)

Zgodnie z badaniami jakości powietrza przeprowadzonymi dla strefy wielkopolskiej, których wyniki zaprezentowano w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, na terenie gminy nie odnotowuje się przekroczeń zanieczyszczeń do powietrza, zatem nie wyznaczono dla niej celów redukcyjnych.

II.7 Transport

Sieć komunikacyjna w gminie Stęszew jest dobrze rozwinięta. Korzystne położenie komunikacyjne z sąsiadującym miastem Poznań bardzo dobrze wpływa na rozwój gminy. Przez Stęszew przebiega linia kolejowa Poznań - Wolsztyn, co zapewnia gminie dobrą komunikację Poznaniem. Trasę do Poznania pokonują również liczne autobusy PKS. Mieszkańcy gminy mogą skorzystać z połączeń komunikacji publicznej średnio co pół godziny. Przez gminę Stęszew przebiega również trasa kolejowa Warszawa – Berlin.

Tabela 23 Drogi powiatowe w gminie Stęszew

Lp.	nr drogi	Przebieg	długość	klasa
1	2402P	Dopiewo-Stęszew	2,103	G
2	2413P	Skrzynki-Dopiewo	1,642	Z
3	2450P	Rybojedzko-Strykowo	7,499	Z
4	2451P	Strykowo-Modrze	3,391	Z
5	2452P	Modrze-Piotrowo	2,625	Z
6	2453P	Drożdżyce-Piotrowo	1,629	L
7	2454P	Modrze-Maksymilianowo	4,571	Z
8	2455P	Tomice-Piekary	3,922	Z,L
9	2456P	Tomiczki-Bielawy	6,534	Z
10	2457P	Rybojedzko-Trzcielina	2,421	Z
11	2458P	Buk-Piekary	2,041	Z
12	2459P	Piekary-Granowo	1,832	Z
13	2495P	Komorniki-Puszczykowo	3,174	L
14	2498P	Piekary-Kubaczyn	0,826	Z
15	2500P	Niepruszewo-Tomiczki	2,9	Z
			47,11	

Źródło: www.zdp.powiat.poznan.pl

Niewielka odległość gminy Stęszew od Poznania umożliwia również mieszkańcom korzystanie z komunikacji międzynarodowej, którą umożliwia Port Lotniczy Poznań-Ławica.

Rozwinięta sieć komunikacyjna, którą obrazuje Mapa II, tworzy doskonałe warunki do rozwoju inwestycji gospodarczych.

The map shows the geographical context of the 'Stęszew Park' project. It covers the city of Stęszew and its immediate surroundings. Key features include the Stęszew River (Stęszewka) flowing through the area, and several districts: Strykowo to the west, Witobiel to the south, and Trzebaw to the east. The park area is indicated by a green outline and the word 'PARK' in large letters. The map also shows various roads, including the main road 306, and other landmarks like the 'Stęszewski Park' and 'Stęszewski Park'.

Tabela 24 Sieć drogowa gminy Stęszew

Rodzaj drogi	gmina
Drogi krajowe [km]	21,2
Drogi wojewódzkie [km]	27,8
Drogi powiatowe [km]	50,7
Drogi gminne [km]	163,3

W posiadaniu gminy jest obecnie 47 pojazdów (stan na 2013 rok) i ta ilość pozostała praktycznie niezmienną od 2010 roku (48 sztuk). Wszystkie pojazdy należące do gminy napędzane są olejem napędowym. Pojazdy są użytkowane przez:

- Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Stęszewie, który jest zakładem budżetowym gminy;
- Rolno - Przemysłowe Zakłady Zielarskie "Strykowo Sp. z o.o.", które są spółką ze 100% udziałem gminy;
- Ochotniczą Straż Pożarną w Stęszewie i Strykowie.

Tabela 25 Rodzaje pojazdów będących w posiadaniu gminy Stęszew

Dane dotyczące komunikacji	2010	2013
samochód osobowy	2	1
autobus	1	1
samochód ciężarowy	6	6
samochody specjalne	11	9
ciągniki i pojazdy rolnicze	28	30

Źródło: dane Urzędu Gminy Stęszew

II.8 Gospodarka odpadami

W gminie Stęszew odpady komunalne, które pochodzą od mieszkańców i podmiotów gospodarczych odbierane są zgodnie z wcześniej zaplanowanym i ustalonym harmonogramem, co 2 tygodnie. Mieszkańcy gminy informowani są o harmonogramach za pomocą strony internetowej gminy oraz listownie. Dwa razy w roku na terenie gminy organizowana jest zbiórka zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego wraz z odpadami wielkogabarytowymi.

Całość odpadów komunalnych, w tym również selektywnie zbieranych pochodzących z terenu gmin będących uczestnikami Związku Międzygminnym „Centrum Zagospodarowania Odpadów - SELEKT” są przekazywane do Regionalnej Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych CZO SELEKT Sp. z o.o. w Piotrowie Pierwszym (Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew).

Tabela 26 Zestawienie zbiorcze danych o rodzajach i ilości odebranych odpadów komunalnych w latach 2010-2012

Wyszczególnienie	Masa odebranych odpadów [t]		Budynki mieszkalne objęte zbieraniem odpadów z gospodarstw domowych [szt.]	Odpady z gospodarstw domowych przypadające na 1 mieszkańca [kg]
	z gospodarstw domowych	ogółem		
2010	1 699,37	2 347,47	2 856	118,2
2011	1 408,49	2 318,62	2 866	97,0
2012	1 319,30	2 566,66	2 968	90,0

Źródło: dane Urzędu Gminy Stęszew

Tabela 27 Gospodarka odpadami na terenie gminy Stęszew w 2010 i 2013 r.

Rodzaj odpadów	Ilość wytworzonych odpadów na terenie miasta [Mg] w 2010 r.	Sposób zagospodarowania odpadów z 2010	Ilość wytworzonych odpadów na terenie miasta [Mg] w 2013 r.	Sposób zagospodarowania odpadów z 2013
200301	0	0	3199,53	R12
150102	49,09	R12	104,99	R12
150106	0	0	27,88	R12
150107	223,43	R12	204,08	R12
150107	0	0	1,34	R11
200139	73,64	D5	8,16	R12
200139	0	0	0,4	R11
200102	24,83	D5	65,86	R12
200199	0	0	49,28	R12
200307	35,53	R12	18,3	R12
191212	0	0	1,05	R12
170101	0	0	3,22	D5
150101 200101	106,65	Recycling materiałowy	68,87	Recycling materiałowy

Źródło: dane Urzędu Gminy Stęszew

III ANALIZA SWOT

Podsumowaniem analizy uwarunkowań oraz dokumentów strategicznych i planistycznych jest analiza SWOT, którą przedstawia Tabela 28. Analiza ta prezentuje zidentyfikowane czynniki wewnętrzne: silne strony (S – strenghts), słabe strony (W weaknesses) oraz czynniki zewnętrzne: szanse (O – opportunities) i zagrożenia (T threats), które mają, albo mogą mieć wpływ na realizację w gminie działań w zakresie zrównoważonej energii i ograniczania emisji. Wyniki analizy SWOT są podstawą do planowania działań w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych w gminie. Silne strony i szanse są czynnikami sprzyjającymi realizacji planu, natomiast słabe strony oraz zagrożenia wpływają na ryzyko niepowodzenia konkretnych działań, bądź całego planu. W związku z tym, zaplanowane w niniejszym dokumencie działania koncentrują się na wykorzystaniu szans i mocnych stron, przy jednoczesnym nacisku na minimalizację zagrożeń.

Tabela 28 Analiza SWOT – uwarunkowania realizacji celu redukcji emisji gazów cieplarnianych w gminie Stęszew

	(S) SILNE STRONY	(W) SŁABE STRONY
	- rozwinięta i możliwa do użytkowania przez społeczność lokalną infrastruktura techniczna; - sukcesywny spadek stężeń średniorocznych SO₂; - dobre uzbrojenie gminy w sieci infrastruktury technicznej (m.in. wodociągowe, kanalizacyjne, energetyczne, gazowe); - wzrastająca świadomość obywatelska i ekologiczna mieszkańców; - potencjał wykorzystania energii, wiatrowej, słonecznej i geotermalnej; - inwestycje w poprawę jakości dróg poprawiające ich przepustowość; - korzystne położenie (w pobliżu ważnych szlaków komunikacyjnych i aglomeracji poznańskiej).	- przekroczenia dopuszczalnej częstości występowania stężeń ponadnormatywnych 24-godzinnych pyłów PM₁₀ i poziomu docelowego benzo(α)pirenu; - emisja zanieczyszczeń pochodzących z komunikacji; - problem niskiej emisji, generowanej głównie z indywidualnych systemów grzewczych; - stosunkowo wysokie ceny nośników energii; - ograniczone środki finansowe na realizację zadań z zakresu ochrony powietrza; - brak narzędzi prawnych umożliwiających nakładanie na osoby fizyczne obowiązku wymiany kotłów węglowych na ekologiczne źródła grzewcze; - niska stopa życia generująca spalanie tańszych paliw o niskiej jakości w źródłach niskiej emisji; - niski poziom pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych (OZE).

	(O) SZANSE	(T) ZAGROŻENIA
	• możliwość zmniejszenia poziomu bezrobocia w wyniku realizacji inwestycji związanych z wprowadzaniem PGN; • krajowe zobowiązania dotyczące zapewnienia odpowiedniego poziomu energii odnawialnej i biopaliw na poziomie krajowym, w zużyciu końcowym; • wymagania dotyczące efektywności energetycznej i poziomu wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych (dyrektywy UE); • wzrastająca presja na racjonalne gospodarowanie energią i ograniczanie emisji w skali europejskiej i krajowej; • rozwój i dostępność technologii energooszczędnych; • wzrost cen nośników energii powodujący presję na ograniczenie końcowego zużycia energii; • wzrost świadomości ekologicznej wśród mieszkańców; • osiągnięcie poziomu 15% udziału energii odnawialnej w skali kraju w końcowym zużyciu energii w roku 2020 (według wymogów UE); • zwiększenie udziału paliw mniej szkodliwych dla środowiska w systemie wytwarzania energii; • uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań przepisów ochrony środowiska i gospodarki wodnej; • nowa perspektywa unijna 2014-2020 jako wsparcie dla inwestycji w OZE, termomodernizację i rozbudowę sieci ciepłowniczej, fundusze zewnętrzne i rządowe na działania na rzecz efektywności energetycznej i redukcji emisji; • rozwój technologii energooszczędnych oraz ich coraz większa dostępność (np. tanie świetlóówki energooszczędne).	• możliwość braku dofinansowania dla części planowanych działań ze względu na ograniczone środki; • brak kompromisu w skali globalnej co do porozumienia w sprawie celów redukcji emisji GHG i osłabienie roli polityki klimatycznej UE; • ogólnokrajowy trend wzrostu zużycia energii elektrycznej; • kryteria zadłużenia samorządów niekorzystne dla prowadzenia inwestycji w mieście; • brak aktualnych regulacji prawnych - zagrożona realizacja wypełnienia celów wskaźnikowych OZE (15%) w skali kraju; • przewidywane utrzymywanie się wysokich cen gazu (lub wzrost cen); • utrzymująca się wysoka cena energii elektrycznej oraz opłat związanych z jej przesyłem; • niekorzystne zjawiska ekonomiczne np. kryzys finansowy; • nietrwałe warunki ekonomiczne (nierentowność produkcji rolnej).

UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE

Źródło: opracowanie własne

IV IDENTYFIKACJA OBSZARÓW PROBLEMOWYCH

Na podstawie analizy stanu istniejącego należy wskazać następujące obszary problemowe w gminie Stęszew, w kontekście realizacji strategii niskoemisyjnej:

- budownictwo i mieszkalnictwo – stan zabudowy mieszkaniowej;
- energetyka – poziom wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
- jakość powietrza – przekroczenia norm stężeń zanieczyszczeń w powietrzu;
- transport – natężenie ruchu i generowany poziom hałasu.

IV.1 Budownictwo i mieszkalnictwo

Największym problemem budownictwa jest duża energochłonność budynków. Do tej pory niewielki procent zabudowy gminy poddany został termomodernizacji. W bilansie energetycznym mieszkania/domu największą pozycję stanowi wydatek energetyczny przeznaczony na ogrzewanie i uzyskanie ciepłej wody użytkowej i stanowi około 80% całego zapotrzebowania na energię. Ujawnia się zatem bardzo duży potencjał do ograniczania tego zużycia. W skali globalnej budynki odpowiadają za około 40% zużycia energii i za 35% emisji gazów cieplarnianych. Zatem działania zmierzające do obniżenia energochłonności budynków (zmniejszenia strat ciepła) dają realną szansę na obniżenie poziomu emisji do powietrza szkodliwych substancji. Tym samym mają istotne znaczenie w długookresowej strategii gospodarki niskoemisyjnej gminy. Dają też szansę na obniżenie energochłonności, co z kolei powinno przekładać się na zmniejszone zapotrzebowanie na energię i w efekcie obniżenie kosztów utrzymania obiektu.

Na powstawanie strat wytworzonego ciepła ma wpływ także stan użytkowanych urządzeń i instalacji grzewczych. Często są to instalacje i urządzenia przestarzałe, o niskiej sprawności, rozregulowane i słabo, lub w ogóle nie izolowane.

Zmiana opisanego stanu rzeczy jest zazwyczaj kosztowna, wymaga bowiem daleko idących ingerencji w substancję budynków. Długi jest także okres zwrotu z inwestycji.

Działania termomodernizacyjne powinny obejmować:

- docieplenie ścian zewnętrznych, podłóg, dachów i stropodachów;
- wymianę okien oraz drzwi;
- modernizację instalacji wentylacyjnej i/lub klimatyzacyjnej;
- modernizację instalacji grzewczej.

Jak wyżej wspomniano, działania w tym obszarze są kosztowne i skomplikowane, a okres zwrotu z inwestycji długi. Rozwiązaniem sytuacji może być podjęcie działań wspomagających osoby zainteresowane, w postaci programów współfinansujących działania termomodernizacyjne.

Tworzenie klimatu do proekologicznych zachowań mieszkańców gminy to kolejny obszar działań do podjęcia. Efekt ten można osiągnąć stosując różnego rodzaju zachęty, w tym o charakterze ekonomicznym. Istotnym elementem działań powinno być także prowadzenie działalności edukacyjnej i uświadamiającej.

IV.2 Energetyka

Analiza stanu obecnego pozwoliła na zidentyfikowanie następujących problemów w zakresie energetyki:

- znaczny poziom niskiej emisji z indywidualnych systemów grzewczych;
- słabe wykorzystanie energii pochodzącej z odnawialnych źródeł;
- niedostateczna promocja ekologicznych źródeł zaopatrzenia obiektów mieszkalnych w energię;
- spalanie w indywidualnych instalacjach grzewczych paliw o niskiej jakości.

W gminie Stęszew nie działa żaden sieciowy operator dostarczający ciepło do odbiorców indywidualnych. Potrzeby w tym zakresie mieszkańcy realizują samodzielnie. Ponad 80% budynków mieszkalnych jest wyposażonych w systemy centralnego ogrzewania. Należy zauważyć, że gmina Stęszew jest silnie zgazyfikowana. Z sieci gazociągu w 2012r. korzystało 8.859 osób, czyli nieco ponad 60% ogółu mieszkańców. Gaz w 2012 roku był źródłem ogrzewania w 955 gospodarstwach domowych. Zauważyć jednak należy, że na przestrzeni 2010 – 2012 liczba gospodarstw domowych wykorzystujących gaz jako paliwo do ogrzewania zmniejszyła się o 118. W tym samym czasie przybyło na terenie gminy 111 nowych mieszkań. Na tej podstawie można stwierdzić niekorzystną tendencję zwiększania udziału paliw powodujących wyższą emisję w indywidualnych systemach grzewczych. Najprawdopodobniej decydującym czynnikiem w podejmowaniu decyzji na tym polu jest czynnik ekonomiczny. Zjawisko to ma niekorzystny wpływ na zwiększanie poziomu niskiej emisji z indywidualnych systemów grzewczych. Problem ten potęguje się zwłaszcza w okresie grzewczym, czyli okresie zwiększonego zapotrzebowania na ciepło użytkowe. Niekorzystnym zjawiskiem jest też uzyskiwanie ciepła na potrzeby bytowe z paliw o niskiej jakości.

Osiągnięcia na polu wykorzystania energii pochodzącej z odnawialnych źródeł w gminie Stęszew nie są imponujące. Na jej terenie funkcjonują dwie tego typu instalacje -

kolektory słoneczne o mocy 2 kW oraz pompa ciepła o mocy 3 kW. Obie instalacje są własnością gminy Stęszew.

Należy zauważyć, że położenie geograficzne gminy Stęszew z punktu widzenia możliwości wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych jest bardzo korzystne. Przyczyną słabego zainteresowania działaniami podejmowanymi w tym obszarze jest najprawdopodobniej niedostateczna świadomość ekologiczna. Nieodzowne w tym kontekście wydaje się podjęcie zdecydowanych działań zmierzających do podniesienia wiedzy i świadomości mieszkańców, zwłaszcza o przyczynach i skutkach działań proekologicznych.

IV.3 Jakość powietrza

W wyniku pomiarów dokonanych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska „strefę wielkopolską”, w której skład wchodzi gmina Stęszew, zostało stwierdzone przekroczenie średniego rocznego poziomu docelowego benzo(α)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀. W konsekwencji obszar ten został zaklasyfikowany do klasy C. Klasa ta zostaje przypisana, jeżeli stężenia substancji na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji. Głównym źródłem emisji B(α)P jest spalanie w celach grzewczych realizowane w instalacjach budynków mieszkalnych. Często wspomniane instalacje są przestarzałe i charakteryzują się niską sprawnością.

Największym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego w gminie Stęszew, ze względu na charakterystykę obszaru, są kotłownie indywidualne budynków mieszkalnych i zakładów produkcyjno-usługowych. Emisja z punktowych źródeł jest niewspółmiernie wysoka w porównaniu do ilości wytwarzanej energii. Na wielkość emisji GHG wpływa przede wszystkim sprawność kotłów grzewczych, rodzaj używanego paliwa oraz niedoskonałość procesu spalania. Zanieczyszczenia emitowane przez kotłownie węglowe domów mieszkalnych powodują znaczące zanieczyszczenie środowiska, zwłaszcza w okresie grzewczym w zakresie stężeń najbardziej szkodliwych związków tj. dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla, pyłów, węglowodorów, sadzy i benzo(α)pirenu.

Ponadto, istotnym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego na terenie gminy jest ruch drogowy. Pojazdy emitują gazy spalinowe zawierające dwutlenek węgla, tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory oraz pyły zawierające związki ołowiu, niklu, miedzi, kadmu. Oddziaływanie tych zanieczyszczeń na środowisko zaznacza się zwłaszcza w najbliższej bliskości dróg.

Zanieczyszczenie powietrza wywiera negatywne oddziaływanie na zdrowie mieszkańców i jakość życia. Jako główne kierunki działań w tym obszarze można wskazać:

- ograniczenie emisji sektora bytowego, poprzez realizację działań termomodernizacyjnych i modernizacji źródeł ciepła;
- ujęcie konieczności modyfikacji emisji sektora bytowego w dokumentach strategicznych o zasięgu lokalnym;
- edukacja ekologiczna – zwiększanie świadomości społeczeństwa na temat zagrożeń dla zdrowia wynikających z emisji szkodliwych substancji podczas spalania paliw stałych;
- stosowanie zasad „zielonych zamówień publicznych”;
- zwiększenie poziomu wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

IV.4 Transport

Gmina Stęszew posiada dobrze rozwiniętą sieć komunikacyjną, zarówno drogową jak i kolejową. Przebiegają tędy linie kolejowe Poznań – Wolsztyn oraz Warszawa - Berlin, co zapewnia gminie dobrą komunikację z Poznaniem. Korzystne położenie komunikacyjne z sąsiadującym Poznaniem sprzyja rozwojowi gminy. Przez gminę prowadzi także droga krajowa nr 5 łącząca aglomerację Trójmiasta z aglomeracją Wrocławia. W Stęszewie łączy się ona z drogą krajową nr 32 prowadzącą do tej miejscowości od granicy Niemiec. Taki układ komunikacyjny wpływa na zwiększone natężenie ruchu. W ocenie władz gminy drogi gminne są w złym stanie technicznym, zaś natężenie ruchu na drogach krajowych określają jako niebezpieczne.

Generatorem ruchu drogowego jest także lokalizacja swarzędzkiej podstrefy Kostrzyńsko-Słubickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Podstrefa KSSSE w gminie Stęszew to działki inwestycyjne w miejscowościach Strykowo i Strykówko, o łącznej powierzchni 30 ha (wolne tereny). Zlokalizowane są one między innymi przy drodze krajowej nr 32. Przedstawiony wyżej stan rzeczy wpływa na:

- nadmierne obciążenie dróg;
- stosunkowo wysoką emisję zanieczyszczeń gazowych oraz pyłowych emitowanych przez pojazdy;
- zwiększony poziom hałasu;

Władze gminy wykorzystują szereg narzędzi mających na celu redukcję emisji zanieczyszczeń i hałasu powstających w transporcie. Należą do nich:

- budowa ścieżek rowerowych (inwestycje współfinansowane ze środków UE);
- modernizacja dróg gminnych.

V ASPEKTY ORGANIZACYJNE I FINANSOWE

Aspekty organizacyjne i finansowe realizacji PGN obejmują struktury organizacyjne, przydzielone zasoby ludzkie oraz zaangażowanie zainteresowanych stron. Skuteczność realizacji celów założonych w niniejszym Planie jest w dużej mierze uzależniona od zapewnienia odpowiedniego wsparcia władz Gminy.

V.1 Koordynacja PGN i struktury organizacyjne

Plan jest realizowany z wykorzystaniem struktur organizacyjnych Urzędu. W ramach zarządzania działaniami zaprojektowanymi w Planie, powinny zostać wskazane zakresy odpowiedzialności poszczególnych jednostek, w zakresie gromadzenia i weryfikacji danych oraz monitorowania kierunków działań, uwzględniania postanowień zapisów dokumentów strategicznych, zamówień publicznych i kosztów realizacji zaproponowanych zadań. Odpowiedzialność za skuteczne opracowanie i wdrożenie Planu ponosi Burmistrz, jednak właściwe zarządzanie dokumentem PGN wymaga koordynacji działań przez wiele podmiotów.

Docelowo, w strukturze organizacyjnej Urzędu powinno funkcjonować stanowisko osoby odpowiedzialnej za realizację PGN i koordynację działań - Koordynator Planu gospodarki niskoemisyjnej. Rolą koordynatora PGN będzie nadzorowanie skutecznej realizacji celów i kierunków działań wyznaczonych w PGN, jak również monitoring i raportowanie wdrażania PGN w Gminie. Do zadań Koordynatora PGN powinno należeć:

- nadzorowanie realizacji celów i kierunków działań wyznaczonych w PGN;
- weryfikacja i aktualizacja harmonogramu wdrażania PGN;
- monitoring postępów realizacji poszczególnych działań i osiąganych rezultatów;
- sporządzanie raportów z przeprowadzanych działań;
- przygotowanie analiz o stanie energetycznym Gminy i podejmowanych działaniach ukierunkowanych na redukcję emisji zanieczyszczeń;
- identyfikacja potrzeb pozyskania zewnętrznego wsparcia na realizację inwestycji ograniczających emisję zanieczyszczeń, podnoszących efektywność energetyczną i budujących świadomość społeczną;
- inicjowanie udziału w unijnych i międzynarodowych programach i projektach z zakresu ochrony powietrza i efektywnego wykorzystania energii wraz z prowadzeniem tych projektów;

- przygotowanie planów termomodernizacyjnych dla obiektów gminnych i współpraca w tym zakresie z jednostkami organizacyjnymi Gminy;
- inicjowanie wykonania audytów energetycznych, projektów termomodernizacyjnych dla obiektów gminnych i prywatnych;
- prowadzenie bazy danych o gospodarce energetycznej obiektów Gminy poprzez bieżący rejestr kosztów i wielkość zużycia energii oraz weryfikacja ogólnych informacji o obiektach gminnych;
- rozpowszechnianie dobrych praktyk zewnętrznych oraz informacji na temat rezultatów wdrożonych programów i działań;
- prowadzenie punktu informacyjnego dla mieszkańców i podmiotów na temat rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej i OZE.

Stanowisko koordynatora może objąć osoba zewnętrzna, nie związana z pracą w Urzędzie, która zakres swoich obowiązków będzie świadczyć w ramach outsourcingu. Rozwiązanie to jest rekomendowane dla urzędów, jako efektywne kosztowo, ze względu na wyeliminowanie konieczności zatrudnienia dodatkowej osoby (lub osób) w urzędzie, dysponujących odpowiednim zasobem wiedzy. Zatrudnienie osoby (lub osób) jako Koordynatora PGN związane jest z brakiem możliwości realizowania dodatkowego zakresu obowiązków przez obecny personel urzędu (z powodu braku wystarczającej ilości czasu). Kandydat na to stanowisko powinien posiadać odpowiednie wykształcenie (wyższe, w zakresie ochrony środowiska, inżynierii środowiska, budownictwa, energetyki lub pokrewnym) oraz doświadczenie w zarządzaniu projektami lub pozyskiwaniu funduszy.

V.2 Zasoby ludzie, zaangażowane strony

Proces zarządzania oraz monitorowania realizacji PGN będzie wykonywany w ramach obowiązków osoby, której przydzielono funkcję Koordynatora realizacji PGN. Do realizacji PGN przewiduje się także zaangażowanie osób obecnie pracujących w Urzędzie oraz innych pracowników jednostek gminnych czy interesariuszy zewnętrznych.

Interesariusze, to wszystkie strony, które są zainteresowane wdrażaniem PGN, mające wpływ na jego realizację, a także odnoszą korzyści z jego wdrażania. Współpraca z interesariuszami jest bardzo ważna, gdyż każde działanie realizowane w ramach PGN wpływa na otoczenie społeczne oraz odwrotnie, otoczenie społeczne ma wpływ na możliwość realizacji działań w ramach opracowywanego Planu. Otwarta formuła PGN w zakresie obszarów działań do realizacji umożliwia interesariuszom wpisanie się z realizowanymi zadaniami własnymi do 2020 r. w realizację celów gospodarki niskoemisyjnej Gminy. Ponadto, na etapie opracowania PGN interesariusze mogli zgłaszać propozycje zadań do realizacji w ramach Planu dla Gminy. Zgłoszone zadania inwestycyjne

i nieinwestycyjnie uwzględniono w planie w rozdziale Krótkoterminowe i średnioterminowe działania oraz zadania (opis, podmioty odpowiedzialne za realizację, harmonogram, koszty, wskaźniki).

Możliwe do wyodrębnienia są dwie grupy interesariuszy:

- wewnętrznych, obejmujących jednostki gminne (w tym: wydziały Urzędu, jednostki budżetowe, zakłady budżetowe, spółki z udziałem Gminy);
- zewnętrznych uwzględniających mieszkańców Gminy, biznes, instytucje publiczne, organizacje pozarządowe, firmy i przedsiębiorstwa niebędące jednostkami gminnymi.

Za dobór współpracowników umożliwiających sprawne wdrażanie PGN, nadzór i aktualizację odpowiedzialny będzie Koordynator PGN. Potencjalna lista interesariuszy obejmuje:

- pracowników urzędu i gminnych jednostek organizacyjnych;
- lokalnych przedsiębiorców;
- przedstawicieli lokalnych stowarzyszeń i organizacji;
- zaangażowanych mieszkańców.

Zaangażowanie interesariuszy stanowi podstawę dla wprowadzania, a później realizacji działań już uwzględnionych w ramach niniejszego Planu. Działania informacyjne i edukacyjne z zakresu ochrony klimatu, efektywności energetycznej i OZE skierowane są do interesariuszy zewnętrznych – głównie przedsiębiorców i mieszkańców. Wspieranie zmiany zachowań wśród społeczeństwa zagwarantuje sukces realizacji jego zapisów oraz monitorowania wprowadzanych działań.

V.3 Budżet, źródła finansowania inwestycji, środki finansowe na monitoring i ocenę

Dla skutecznego wdrażania PGN oraz osiągnięcia wymaganego efektu ekologicznego niezbędne jest określenie możliwości jego finansowania. Działania przewidziane w niniejszym dokumencie będą finansowane zarówno ze środków własnych Gminy, jak również środków zewnętrznych w postaci bezzwrotnych dotacji, pożyczek czy kredytów preferencyjnych. W wyniku analizy dostępnych instrumentów finansowania działań z zakresu ochrony środowiska wybrano te, które mogą zostać wykorzystane w celu dofinansowania realizacji działań zaproponowanych w PGN.

Ważną sprawą w skutecznego wdrożenia Planu jest wprowadzenie zaproponowanych w PGN zadań do uchwalanego prawa miejscowego oraz uwzględnienie w

nowych dokumentach strategicznych. Ponieważ nie można szczegółowo zaplanować w budżecie Gminy wszystkich wydatków z wyprzedzeniem do roku 2020, stąd też kwoty przewidziane na realizację poszczególnych zadań należy traktować jako szacunkowe zapotrzebowanie na finansowanie, a nie planowane kwoty do wydatkowania. Kwoty te powinny zostać uwzględnione w Wieloletniej Prognozie Finansowej (zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych Dz. U. 2013 poz. 885). W ramach planowania budżetu Gminy i budżetu jednostek gminnych na kolejny rok, wszystkie jednostki wskazane w PGN jako odpowiedzialne za realizację działań powinny zabezpieczyć w budżecie środki na realizację odpowiedniej części przewidzianych zadań. Pozostałe działania, dla których finansowanie nie zostanie zabezpieczone w budżecie (działania o typie potencjalne), powinny być brane pod uwagę w ramach pozyskiwania środków z dostępnych funduszy zewnętrznych. Podstawą do wyznaczenia kosztów działań i sposobów finansowania były szacunki oparte na dotychczasowych realizacjach oraz na dostępnych danych rynkowych. Sumaryczne zestawienie kosztów przedstawia tabela w rozdziale ZAŁĄCZNIK nr 1: Harmonogram rzeczowo-finansowy.

Środki finansowe na prowadzenia monitoringu powinny zostać zabezpieczone na rok, w którym planowane jest przeprowadzenie częściowej lub kompleksowej ewaluacji wdrażania Planu. W tym przypadku proponuje się, by był to rok 2018.

Przewidywane źródła finansowania działań zostały przedstawione w Rozdziale X Zewnętrzne źródła finansowania w aspekcie gospodarki niskoemisyjnej.

VI INWENTARYZACJA EMISJI DWUTLENKU WĘGLA

Rozdział prezentuje podsumowanie wyników inwentaryzacji emisji gazów cieplarnianych wykonanych dla 2010 roku. Oszacowanie wielkości emisji wykonano na podstawie danych pozyskanych od jednostek samorządu terytorialnego z terenu Metropolii oraz przedsiębiorstw energetycznych dostarczających energię.

VI.1 Podstawy metodologiczne

Inwentaryzację emisji CO₂ wykonano zgodnie z wytycznymi „Jak opracować Plan działań na rzecz zrównoważonej energii (SEAP)”, które są zalecane jako podstawa do opracowania PGN (wskazane w zał. 9. Konkursu NFOŚiGW) oraz zgodnie z najlepszymi międzynarodowymi praktykami w opracowaniu inwentaryzacji dla miast, m. in.: zgodnie z:

- dokumentem „Global Protocol for Community-Scale Greenhouse Gas Emission Inventories. An Accounting and Reporting Standard for Cities” (dalej określane, jako wytyczne GPC)
- 2006 IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories.

VI.2 Zakres inwentaryzacji dla Miasta i Gminy Stęszew

Zakres terytorialny

Inwentaryzacja obejmuje obszar administracyjny Miasta i Gminy Stęszew.

Zakres czasowy

Inwentaryzacja obejmuje okres jednego pełnego roku kalendarzowego.

Rok bazowy - BEI

To rok 2010, Został on wybrany, gdyż z tego roku można pozyskać dane najbardziej aktualne i realne, dotyczące oceny emisji dwutlenku węgla na omawianym terenie.

Ujęte gazy

Inwentaryzacja obejmuje dwutlenek węgla oraz metan (ze składowania odpadów).

Klasyfikacja źródeł emisji

Podział źródeł emisji w obszarze gminy został wykonany zgodnie z wytycznymi SEAP (Tabela 29).

Inwentaryzacja emisji gazów cieplarnianych opiera się na zużyciu energii końcowej na terenie gminy we wszystkich obiektach, w związku z tym określone zostały emisje bezpośrednie i pośrednie wynikające ze zużycia:

- Energii elektrycznej (emisje pośrednie);
- Ciepła sieciowego (emisje pośrednie);
- Paliw kopalnych: węgla, gazu ziemnego, oleju opałowego, paliw transportowych, i in. (emisje bezpośrednie);
- Emisje metanu wynikające ze składowania odpadów i procesu oczyszczania ścieków (emisje bezpośrednie).

Tabela 29 Przyjęty podział źródeł emisji na sektory, podsektory i kategorie

Nr wg GPC	Sektor/Podsektor/Kategoria	Główne GHG	Objaśnienie
I.	Budownictwo		
I.1.	Budynki mieszkalne		
I.1.a	Budynki mieszkalne komunalne	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii i paliw w budynkach gminy - komunalne mieszkalne
I.1.b	Budynki mieszkalne pozostałe	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii i paliw w budynkach wielorodzinnych, jednorodzinnych
I.2.	Budynki instytucji, komercyjne i urządzenia		
I.2.a	Budynki publiczne, użytkowe i urządzenia gminne	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii i paliw w budynkach gminy - budynki urzędu, szkoły, spółki gminne, urządzenia (np. wodkan, gosp. odpadami)
I.2.b	Budynki publiczne, użytkowe, komercyjne i urządzenia	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii i paliw w budynkach - wszystkie pozostałe budynki niemieszkalne na terenie gminy
I.3.	Oświetlenie publiczne		
I.3.a.	Oświetlenie uliczne	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii - latarnie uliczne (wszystkie)
I.3.b.	Sygnalizacja	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii - sygnalizacja (wszystkie)
I.3.c.	Oświetlenie budynków	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii - podświetlenie budynków (wszystkie)
II.	Transport		
II.1.	Transport drogowy		
II.1.a.	Transport drogowy gminny	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - pojazdy gminne, poza transportem zbiorowym publicznym
II.1.b.	Transport drogowy publiczny gminny	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - pojazdy gminne - transport zbiorowy publiczny
II.1.c.	Transport drogowy pozostały	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - pozostałe pojazdy drogowe

Nr wg GPC	Sektor/Podsektor/Kategoria	Główne GHG	Objaśnienie
II.2.	Transport szynowy		
II.2.a.	Transport szynowy publiczny gminny	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - tramwaje
II.2.b.	Transport szynowy publiczny pozostały	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - publiczny transport kolejowy
II.2.c.	Transport szynowy pozostały	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - towarowy transport kolejowy
III.	Gospodarka odpadami		
III.1.	Składowanie odpadów stałych	CH ₄ , N ₂ O, (CO ₂)	emisje bezpośrednie z procesów składowania, CO ₂ jeżeli w wyniku spalania biogazu nie wykorzystuje się energii
III.2.	Biologiczne przetwarzanie odpadów	CH ₄ , N ₂ O, (CO ₂)	emisje bezpośrednie z procesów kompostowania i in. biologicznych, CO ₂ jeżeli w wyniku spalania biogazu nie jest wykorzystywana wytworzona energia
III.3.	Spalanie odpadów	CH ₄ , N ₂ O, (CO ₂)	emisje bezpośrednie z procesu spalania odpadów, CO ₂ jeżeli w wyniku procesów spalania nie jest wykorzystywana wytworzona energia
III.4.	Gospodarka wodno-ściekowa	CH ₄ , N ₂ O, (CO ₂)	emisje bezpośrednie z procesów oczyszczania ścieków, CO ₂ jeżeli w wyniku procesów spalania nie jest wykorzystywana wytworzona energia
IV.	Przemysł		
I.3.	Przemysł	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii i spalanie paliw w przemyśle (poza ETS)
IV.1.	Procesy produkcji przemysłowej	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O, HFC, PFC, SF ₆ , NF ₃	emisje procesowe z przemysłu
I.4.	Energetyka		
I.4.	Energetyka	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii w procesach produkcji energii, emisje wynikające z produkcji energii do sieci dystrybucji
I.5.	Lasy i tereny zielone		
V.2.	Zmiany użytkowania ziemi	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	emisje wynikające z użytkowania ziemi

Źródło: opracowanie własne na podstawie Global Protocol for Community-Scale Greenhouse Gas Emission Inventories. An Accounting and Reporting Standard for Cities

VI.3 Metodologia obliczeń, źródła danych i przyjęte założenia

Obliczenie emisji gazów cieplarnianych

Obliczenia wielkości emisji wykonano zgodnie z ogólną zasadą:

gdzie:

- EGHG – oznacza wielkość emisji CO₂ [Mg]
- C – oznacza zużycie energii (elektrycznej, ciepła, paliwa), lub inne parametry aktywności³
- EF – oznacza wskaźnik emisji (CO₂, lub inne gazy cieplarniane)
- Wielkości emisji w bilansie emisji dla gospodarki odpadami i gospodarki wodno-ściekowej przedstawione są w ekwiwalencie dwutlenku węgla (CO₂e):

Obliczenie emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla (CO₂e)

Obliczenia wielkości emisji ekwiwalentu CO₂ wykonano zgodnie z ogólną zasadą:

gdzie:

- ECO₂e – oznacza wielkość emisji ekwiwalentu CO₂ [Mg]
- EGHG – oznacza emisję danego n-tego gazu cieplarnianego (CH₄, N₂O i inne)
- GWP – oznacza przelicznik – potencjał globalnego ocieplenia danego gazu (Tabela 30)

Parametry paliw i energii przyjęte do obliczeń

Do obliczeń wielkości emisji zastosowano uogólnione kategorie paliw (o średnich parametrach). Dla każdego z paliw, określono wartość opałową oraz wskaźniki emisji CO₂. Zużycie paliw do obliczeń wielkości emisji wyraża się w jednostkach energii (konieczne przeliczenie zużycia z jednostek miary i wagi na jednostki energii). Do obliczeń przyjęto wartości opałowe oraz wskaźniki emisji zawarte w krajowych i międzynarodowych wytycznych (paliwa, parametry oraz źródła). Zestawienie przedstawia Tabela 31.

³ Parametr aktywności charakteryzuje wielkość danej działalności dla której obliczana jest emisja, jest on powiązany ze wskaźnikiem emisji (wskaźnik musi być dopasowany do danej aktywności)

Tabela 30 Zestawienie potencjałów globalnego ocieplenia (GWP) poszczególnych GHG

GHG	Potencjał globalnego ocieplenia - GWP
Dwutlenek węgla (CO ₂)	1
Metan (CH ₄)	25
Podtlenek azotu (N ₂ O)	298
Sześćciofluorek siarki (SF ₆)	22 800
Perfluorowęglowodory (PFC)	7 390-12 200
Hydrofluorowęglowodory (HFC)	92-14 800
Trójfluorek azotu (NF ₃)	17 200

Źródło: IPCC 4AR⁴Tabela 31 Wskaźniki emisji CO₂ odnoszące się do końcowego zużycia paliw i energii

Paliwo/nośnik energii	Jednostka zużycia	Wartość opałowa ⁱ		Gęstość ⁱⁱ		Wskaźniki emisji [kg/GJ]
						CO ₂ ⁱ
Gaz ziemny	tys.m ³	36,12	GJ/tys.m ³	-	-	55,82
Gaz ciekły	m ³	47,31	GJ/Mg	0,53	Mg/m ³	62,44
Olej opałowy	Mg	40,19	GJ/Mg	0,86	Mg/m ³	76,59
Olej napędowy	m ³	43,33	GJ/Mg	0,83	Mg/m ³	73,33
Benzyna	m ³	44,80	GJ/Mg	0,75	Mg/m ³	68,61
Koks	Mg	28,20	GJ/Mg	-	-	106
Węgiel kamienny	Mg	22,63	GJ/Mg	-	-	94,73
Etanol ⁱⁱⁱ	m ³	29,76	GJ/Mg	0,79	Mg/m ³	0
Biodiesel ⁱⁱⁱ	m ³	40,52	GJ/Mg	0,88	Mg/m ³	0
Drewno	m ³	9,44	GJ/Mg	0,605 ^{iv}	Mg/m ³	0
Energia elektryczna	MWh	-	-	-	-	230,97 ^v (2013) 230,97 ^v (2010)
Ciepło sieciowe	GJ	-	-	-	-	55,27 ^{vi} (2013) 55,27 ^{vi} (2010)

Źródło: Opracowanie własne

Objaśnienia źródeł:

ⁱ Wartości opałowe (WO) i wskaźniki emisji CO₂ (WE) w roku 2012 do raportowania w ramach Wspólnotowego Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji za rok 2015ⁱⁱ www.orlen.plⁱⁱⁱ EPA (2014). Emission Factors for Greenhouse Gas Inventories^{iv} gęstość w stanie powietrzno-suchym (15% wilgotności), jako średnia dla najpopularniejszych gatunków w Polsce (<http://www.itd.poznan.pl/>)^v www.kobize.pl^{vi} na podstawie danych od Veolia

⁴ IPCC, 2007: Climate Change 2007: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change [Solomon, S., D. Qin, M. Manning, Z. Chen, M. Marquis, K.B. Averyt, M. Tignor and H.L. Miller (eds.)]. Cambridge University Press, Cambridge, United Kingdom and New York, NY, USA

VI.3.1 Określenie wielkości emisji w poszczególnych sektorach

Poniższe tabele przedstawiają określenie wielkości emisji w poszczególnych sektorach.

BUDOWNICTWO/ Budynki mieszkalne	
Źródła emisji	Spalanie paliw w budynkach oraz wykorzystanie energii Paliwa/energia: wszystkie podstawowe paliwa wykorzystywane w mieszkalnictwie, energia elektryczna, ciepła. Gazy cieplarniane: CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O
Parametry aktywności	Energia elektryczna: zużycie na podstawie danych dystrybutorów energii elektrycznej oraz szacunkowe zużycia energii w przypadku brakujących danych (według wskaźnika GUS.). Ciepło sieciowe: zużycie na podstawie danych dystrybutorów i producentów ciepła. Gaz ziemny: zużycie na podstawie danych dystrybutorów i sprzedawców gazu. Pozostałe paliwa: szacunkowe zużycia na podstawie bilansu zapotrzebowania energetycznego budynków (wg danych GUS o powierzchni mieszkań); udział poszczególnych paliw w bilansie na podstawie danych GUS ⁵ .
Założenia	Spalany węgiel, średnio odpowiada parametrom węgla kamiennego – inne rodzaje węgla. W przypadku braku szczegółowych danych dla kategorii źródeł, zużycia paliw/energii oraz emisje przypisuje się do podsektora budynki mieszkalne ogółem.

BUDOWNICTWO/ Budynki instytucji, komercyjne i urzędnictwo oraz budynki gminne	
Źródła emisji	Spalanie paliw w budynkach oraz wykorzystanie energii. Paliwa/energia: wszystkie podstawowe paliwa wykorzystywane w budynkach i urządzeniach, energia elektryczna, ciepła. Gazy cieplarniane: CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O
Parametry aktywności	Energia elektryczna: szczegółowe zestawienia dotyczące poszczególnych obiektów, zużycie na podstawie danych dystrybutorów energii elektrycznej oraz szacunkowe zużycia energii w przypadku brakujących danych (wskaźniki obliczone na podstawie danych rzeczywistych dla poszczególnych typów budynków). Ciepło sieciowe: szczegółowe zestawienia dotyczące poszczególnych obiektów, zużycie na podstawie danych dystrybutorów i producentów ciepła. Gaz ziemny: szczegółowe zestawienia dotyczące poszczególnych obiektów, zużycie na podstawie danych dystrybutorów gazu.
Założenia	Nie szacowano zużycia innych paliw niż wykazane w ankietach od jednostek gminnych. Dla pozostałych budynków - średnie zapotrzebowanie na energię elektryczną na m ² powierzchni użytkowej – wskaźniki określono na podstawie danych rzeczywistych i literaturowych. Dla pozostałych budynków - średnie zapotrzebowanie na energię na ogrzewanie, na m ² powierzchni użytkowej – wskaźniki określono na podstawie danych rzeczywistych i literaturowych.

⁵ Zużycie paliw i energii w gospodarstwach domowych w 2012 roku, GUS, 2014.

BUDOWNICTWO/ Oświetlenie publiczne

Źródła emisji	Wykorzystanie energii Paliwa/energia: energia elektryczna. Gazy cieplarniane: CO ₂
Parametry aktywności	Energia elektryczna: zużycie na podstawie danych otrzymanych od jednostek gminnych, dystrybutorów energii elektrycznej oraz szacunkowe zużycia energii w przypadku brakujących danych.
Założenia	n.d.

**TRANSPORT/ Transport drogowy gminny
TRANSPORT/ Transport drogowy publiczny**

Źródła emisji	Spalanie paliw, wykorzystanie energii Paliwa/energia: wszystkie powszechnie stosowane paliwa w transporcie, energia elektryczna. Gazy cieplarniane: CO ₂ , SO ₂ , N ₂ O
Parametry aktywności	Paliwa: zużycie na podstawie danych otrzymanych od jednostek gminnych.
Założenia	Dla pojazdów, dla których nie jest dostępna informacja o zużyciu paliwa, szacuje się je na podstawie przeciętnych rocznych przebiegów i średniego spalania w danej kategorii pojazdów.

TRANSPORT Transport drogowypozostały

Źródła emisji	Spalanie paliw, wykorzystanie energii. Paliwa/energia: wszystkie powszechnie stosowane paliwa w transporcie, energia elektryczna. Gazy cieplarniane: CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O
Parametry aktywności	Liczba zarejestrowanych pojazdów: dane z CEPIK. Średnie zużycia paliw/energii: dane szacunkowe (przeciętne wartości dla poszczególnych kategorii pojazdów). Średni dystans w granicach gminy: założenia dla poszczególnych kategorii pojazdów. Natężenie ruchu: dane z pomiarów GDDKiA (GPR), skalowane dla konkretnego roku. Udział pojazdów spoza gminy: dane z pomiarów na terenie gmin, lub szacunki
Założenia	Średnie zużycia paliw na podstawie danych przyjętych dla metodologii EMEP/CORINAIR ⁶ . Średni dystans – dla pojazdów osobowych dane GUS ⁷ , dla pozostałych kategorii – szacunki własne dla gmin Międzybóże i Międzybóże Emisja obliczana jest dla wszystkich zarejestrowanych pojazdów (wszystkie paliwa), powiększona o emisję z pojazdów spoza gminy (podstawowe paliwa transportowe).

⁶ Methodology for the calculation of exhaust emissions – SNAPs 070100-070500, NFRs 1A3bi - iv, Guidebook 2014, EEA;

⁷ Zużycie energii w gospodarstwach domowych w 2012 roku, GUS, 2014;

GOSPODARKA ODPADAMI

Źródła emisji	Emisje bezpośrednie z procesów zagospodarowania odpadów stałych i ciekłych (zakres 1 – emisje bezpośrednie oraz zakres 3 – emisje pośrednie). Paliwa/energia: nie dotyczy Gazy cieplarniane: CH ₄
Parametry aktywności	Ilość odebranych odpadów i sposób zagospodarowania: dane od gmin (jednostki zarządzające systemem gospodarki odpadami). Emisje bezpośrednie z procesów przetwarzania ścieków: dane od jednostek gminnych.
Wskaźniki emisji	Emisja ze zmieszanych odpadów komunalnych zdeponowanych na składowisku: 24,676 kg CH ₄ /Mg odpadów ⁸ .
Założenia	Emisja z odpadów obliczana jest tylko dla odpadów zdeponowanych na składowisku. Dla gospodarki wodno-ściekowej określana jest emisja bezpośrednia dla zakresu 1 (terytorialnie).

VI.3.2 Źródła danych i współpraca z interesariuszami

Dane do bazy inwentaryzacji emisji pozyskiwano od interesariuszy wewnętrznych (JST, tutaj Wydziały gminy Stęszew) oraz zewnętrznych (np. dostawcy energetyczni).

Proces zbierania danych trwał od września 2014 roku do lipca 2015 roku. Pozyskane dane umożliwiły przeprowadzenie wyliczeń dotyczących rzeczywistego zużycia energii oraz emisji gazów cieplarnianych.

Kluczowi interesariusze zostali zaproszeni do udziału w realizacji PGN oraz uczestniczyli przy tworzeniu bazy inwentaryzacji jak zgłaszali propozycje zadań do roku 2020. Udział szerokiego grona interesariuszy został umożliwiony poprzez przeprowadzenie konsultacji społecznych dokumentu podczas końcowej fazy jego przygotowywania.

Zaangażowane strony - współpraca z interesariuszami

Pod pojęciem interesariuszy należy rozumieć jednostki, grupy, czy też organizacje, na które PGN bezpośrednio, bądź pośrednio oddziałuje. Interesariuszami PGN są wszyscy mieszkańcy obszaru JST, przedsiębiorstwa działające na jej terenie. Dwie główne grupy interesariuszy to:

- jednostki JST (interesariusze wewnętrzni): Wydziały Urzędu, jednostki budżetowe, zakłady budżetowe, zakłady opieki zdrowotnej, samorządowe instytucje kultury, spółki miejskie;
- interesariusze zewnętrzni: mieszkańcy, instytucje publiczne, organizacje pozarządowe i inne nie będące jednostkami gminnymi.

⁸ Wg Krajowej inwentaryzacji emisji gazów cieplarnianych za rok 2012, Tabela 6.A,C.

Wypracowanie właściwego systemu współpracy z interesariuszami jest niezwykle istotne z punktu widzenia skutecznej realizacji PGN, ponieważ:

- każde działanie realizowane w ramach PGN wpływa na otoczenie społeczne;
- otoczenie społeczne (zaangażowanie, ale także odpowiednie nastawienie społeczeństwa) wpływa na możliwości realizacji działań.

Nie da się skutecznie zrealizować PGN bez świadomości tego, kim są interesariusze, jakie kierują nimi motywy i przekonania, i bez pokazania, że działanie ma przynieść im konkretne korzyści. Podstawą do odniesienia sukcesu we wdrażaniu Planu Gospodarki Niskoemisyjnej jest czynne słuchanie interesariuszy, ich opinii i wątpliwości oraz współdziałanie z nimi.

W celu skutecznej realizacji zaleca się, w ramach utworzonej komórki doradczej i organizację cyklicznych spotkań Koordynatorów PGN z obszaru metropolitalnego z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Spotkania miałyby na celu wymianę uwag, opinii, ale także wiedzy, doświadczenia i „dobrych praktyk” we wdrażaniu działań zawartych w Planach, wprowadzania rozwiązań ograniczających zużycie energii i emisji gazów cieplarnianych. Komisja prowadziłaby, również wspólne działania informacyjno-promocyjne w zakresie oszczędzania energii (np. festiwale, festyny, konkursy).

VI.4 Metodologia opracowania bazy emisji

W ramach PGN, na potrzeby inwentaryzacji emisji została stworzona baza emisji – narzędzie do zarządzania energią i emisjami w JST Metropolii Poznań. Celem opracowania bazy emisji jest umożliwienie monitoringu emisji gazów cieplarnianych, zużycia paliw i energii dla poszczególnych sektorów gminy i pojedynczych budynków użyteczności publicznej oraz monitoringu realizacji zadań ujętych w PGN.

Baza emisji umożliwia dostęp do informacji, które pozwalają na ocenę gospodarki energią oraz surowcami energetycznymi na obszarze Metropolii Poznań i w poszczególnych JST, zgodnie z wyodrębnionymi sektorami gospodarki oraz inwentaryzację emisji gazów cieplarnianych. Aplikacja pozwala na zarządzanie energią oraz szacowanie wielkości emisji.

Założenia metodyczne do bazy emisji opierają się na metodologii inwentaryzacji emisji oraz metodologii szacowania efektów realizacji działań.

VII WYNIKI BAZOWEJ INWENTARYZACJI EMISJI DWUTLENKU WĘGLA

Baza Inwentaryzacyjna przedstawia wyniki zużycia energii, emisji dwutlenku węgla oraz udział odnawialnych źródeł energii na całym terenie Gminy Stęszew. Dane i informacje, zostały w niej wyselekcjonowane i usystematyzowane w sposób umożliwiający ocenę gospodarki energią w omawianym samorządzie lokalnym. Dodatkowo, wartości zostały podzielone na następujące sektory:

- budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne,
- budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne),
- budynki mieszkalne,
- komunalne oświetlenie publiczne,
- przemysł (z wyjątkiem zakładów objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji UE-ETS),
- tabor gminny,
- transport publiczny,
- transport prywatny i komercyjny.

Emisję dwutlenku węgla oszacowano w Megagramach [Mg]. Jest to jednostka miary, którą popularnie nazwa się tona [t]. Dane liczbowe podane są w skali roku. Zużycia energii otrzymane z różnych źródeł zostały podane w różnych jednostkach, w związku z tym przy opracowaniu niniejszej Bazy zastosowano następujące przeliczniki:

Tabela 32 Przeliczniki do wyliczenia emisji CO₂

Przelicznik	
1 [L]	0,00086 [Mg]
1 [M ³]	0,45 [Mg]
1 [KWH]	0,001 [MWh]
1 [Mg]	1 [t]

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych z Poradnika „Jak opracować plan działań na rzecz zrównoważonej energii (SEAP)”.

VII.1 Rok 2010

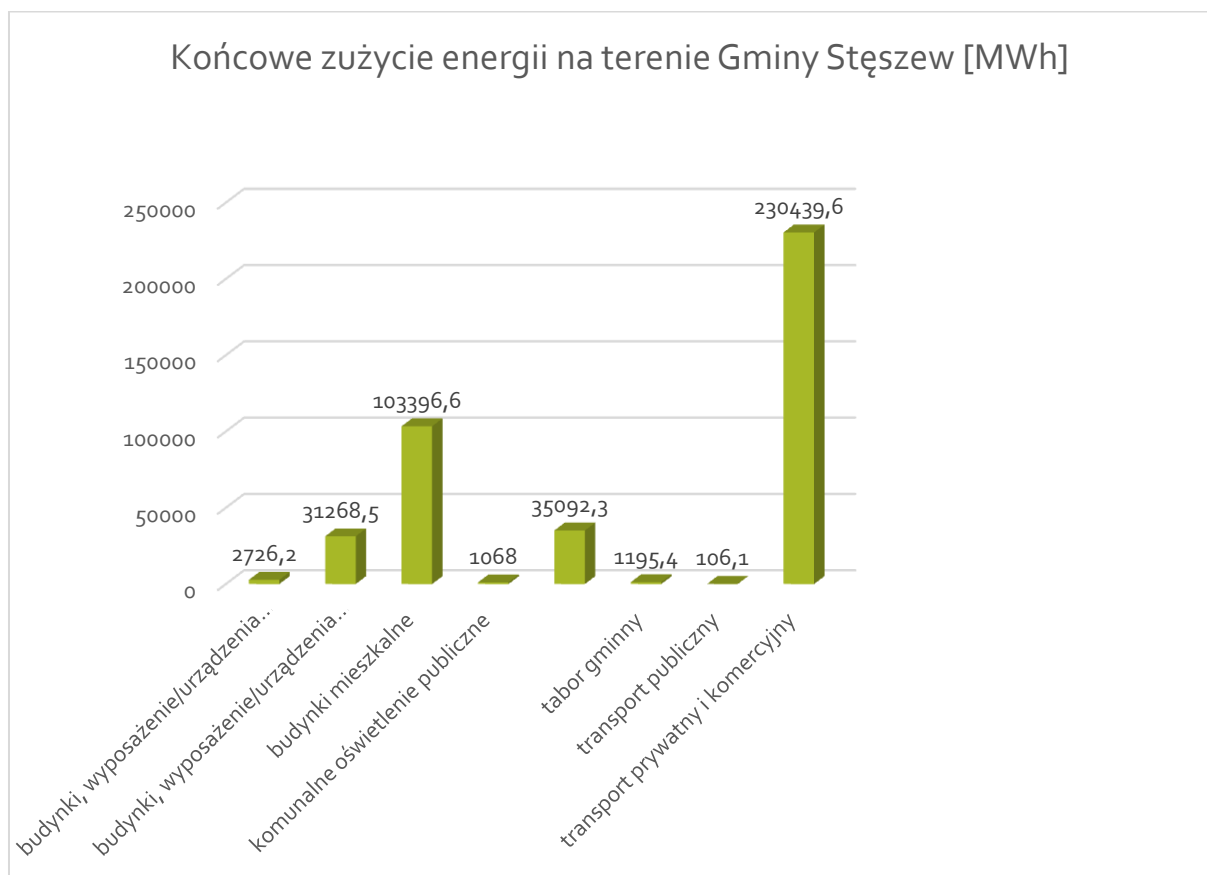
Na podstawie Bazy Inwentaryzacyjnej do Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Stęszew na lata 2016-2020, łączne końcowe zużycie energii na terenie omawianej Gminy wyniosło 405.292,7 MWh, w tym:

- budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne – 2.726,2 MWh,

- budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne) – 31.268,5 MWh,
- budynki mieszkalne – 103.396,6 MWh,
- komunalne oświetlenie publiczne – 1.068,0 MWh,
- przemysł (z wyjątkiem zakładów objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji UE-ETS) – 35.092,3 MWh,
- tabor gminny – 1.195,4 MWh,
- transport publiczny – 106,1 MWh,
- transport prywatny i komercyjny – 230.439,6 MWh.

Rysunek 3 Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew z podziałem

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

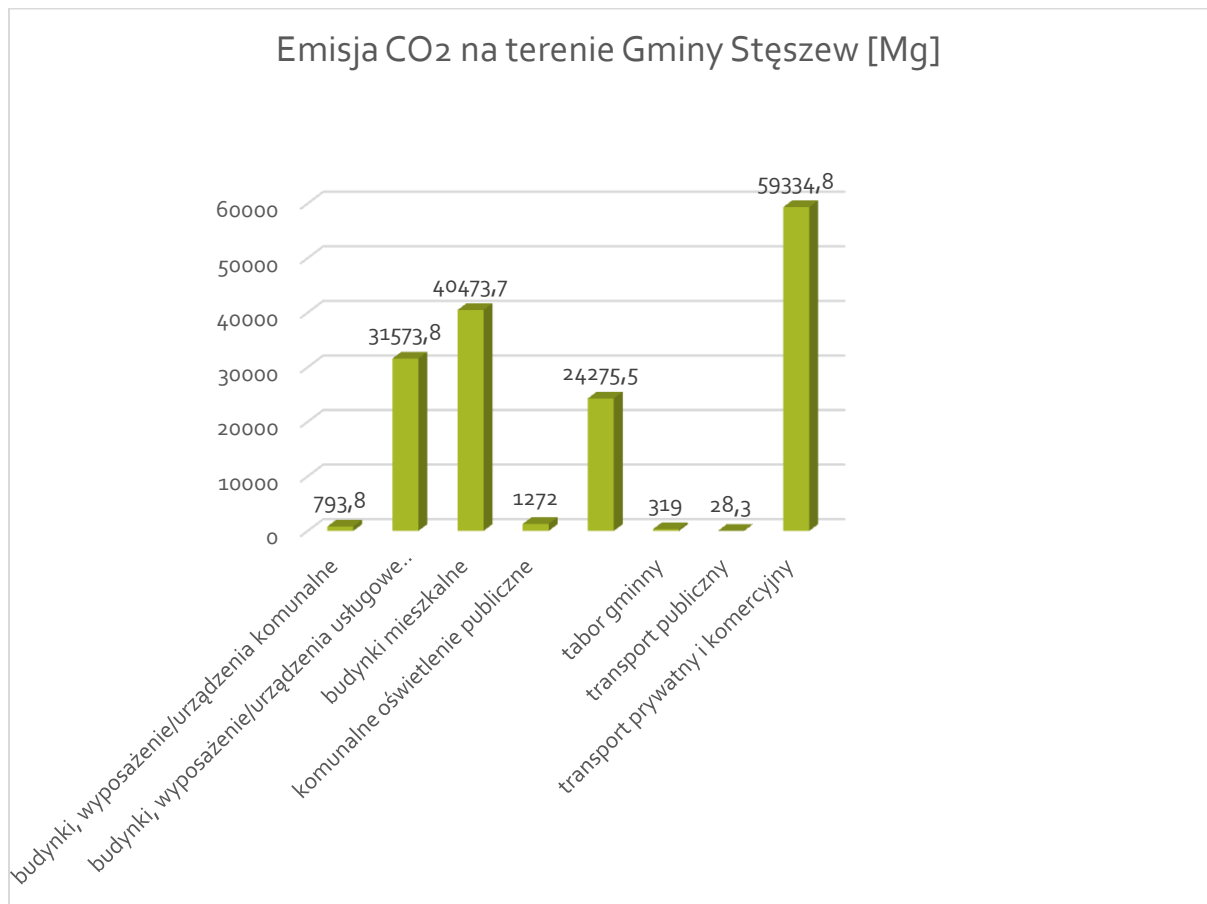
Na podstawie Bazy Inwentaryzacyjnej dla Gminy Stęszew, łączna emisja dwutlenku węgla wyniosła 158.070,9 Mg, w tym:

- budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne – 793,8 Mg,
- budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne) – 31.573,8 Mg,
- budynki mieszkalne – 40.473,7 Mg,
- komunalne oświetlenie publiczne – 1.272,0 Mg,
- przemysł (z wyjątkiem zakładów objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji UE-ETS) – 24.275,5 Mg,

- tabor gminny – 319,0 Mg,
- transport publiczny – 28,3 Mg,
- transport prywatny i komercyjny – 59.334,8 Mg.

Rysunek 4 Emisja CO₂ z podziałem na sektory w Gminie Stęszew

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

Baza Inwentaryzacyjna, także uwzględnia dane dotyczące udziału odnawialnych źródeł energii w całościowym zużyciu energii, jednakże w 2010 roku brak jest udziału OZE na terenie Gminy Stęszew.

VII.1.1 Budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne

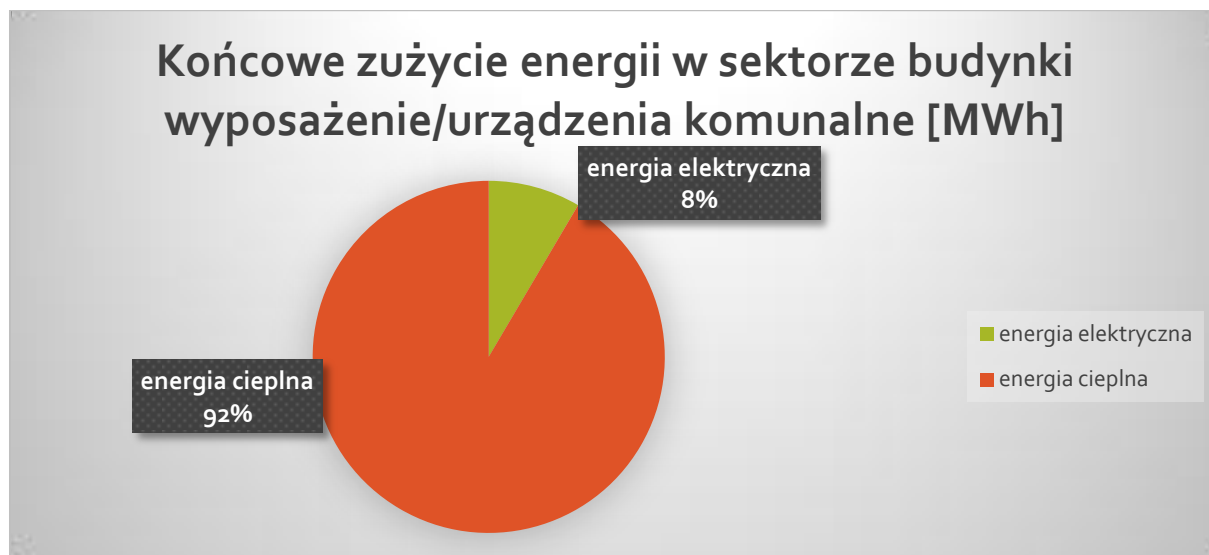
Wyniki w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne otrzymano po analizie danych i informacji otrzymanych z Urzędu Miejskiego Stęszew. Następnie przeliczono je przez odpowiednie przeliczniki, tak aby można było je uwzględnić w Bazie Inwentaryzacyjnej.

Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne wynosi 2.726,2 MWh, w tym:

- energię elektryczną – 231,1 MWh,
- energię cieplną – 2.495,1 MWh.

Poniższy rysunek przedstawia sektor budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne z podziałem na energię elektryczną i energię ciepłą w aspekcie końcowego zużycia energii na terenie Gminy Stęszew.

Rysunek 5 Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki wyposażenie/urządzenia komunalne.

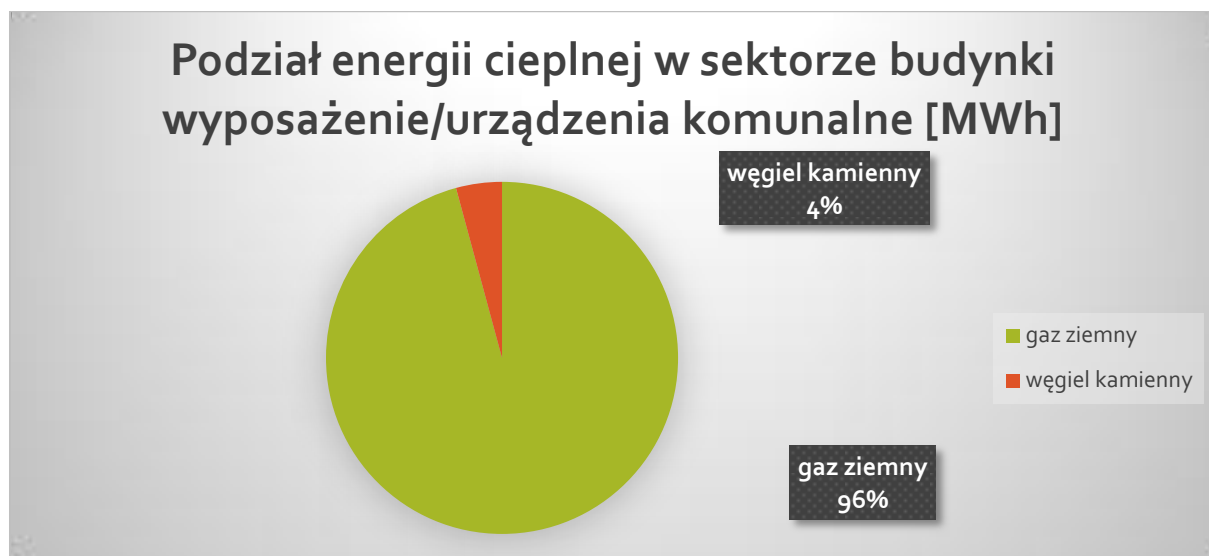

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

W omawianym sektorze energia ciepła dzieli się na energię pozyskaną z:

- gazu ziemnego – 2.390,0 MWh,
- węgla kamiennego – 105,1 MWh.

Rysunek 6 Podział energii ciepłej w sektorze budynki wyposażenie/urządzenia komunalne.

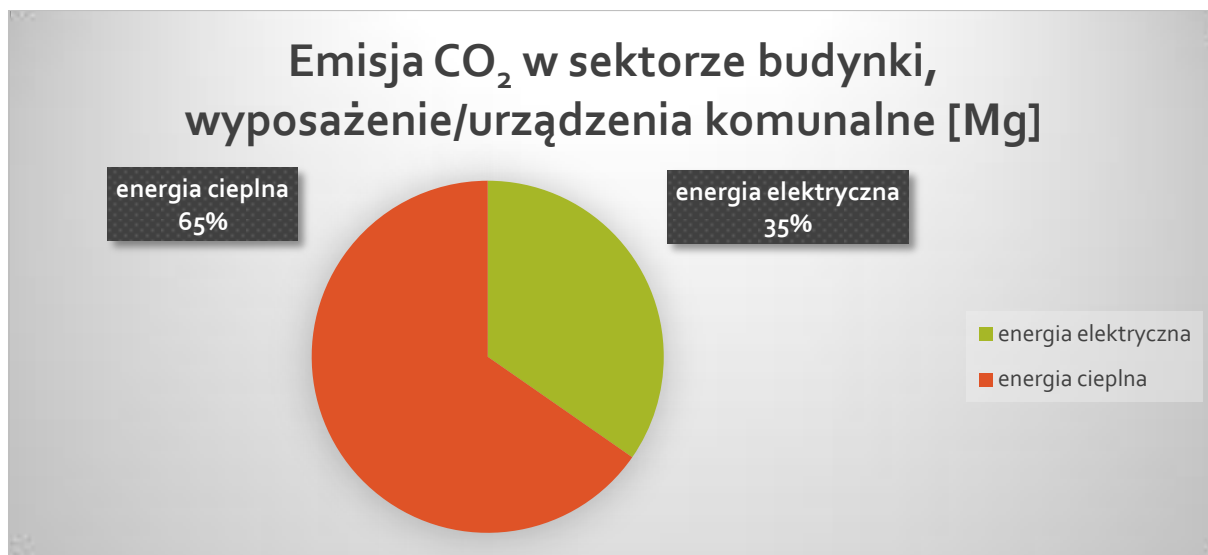

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

Łączna emisja dwutlenku węgla w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne wyniosła 793,8 Mg, w tym wyszczególniono emisję z:

- energii elektrycznej – 275,2 Mg,
- energii cieplnej – 518,6 Mg.

Rysunek 7 Emisja CO₂ w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne

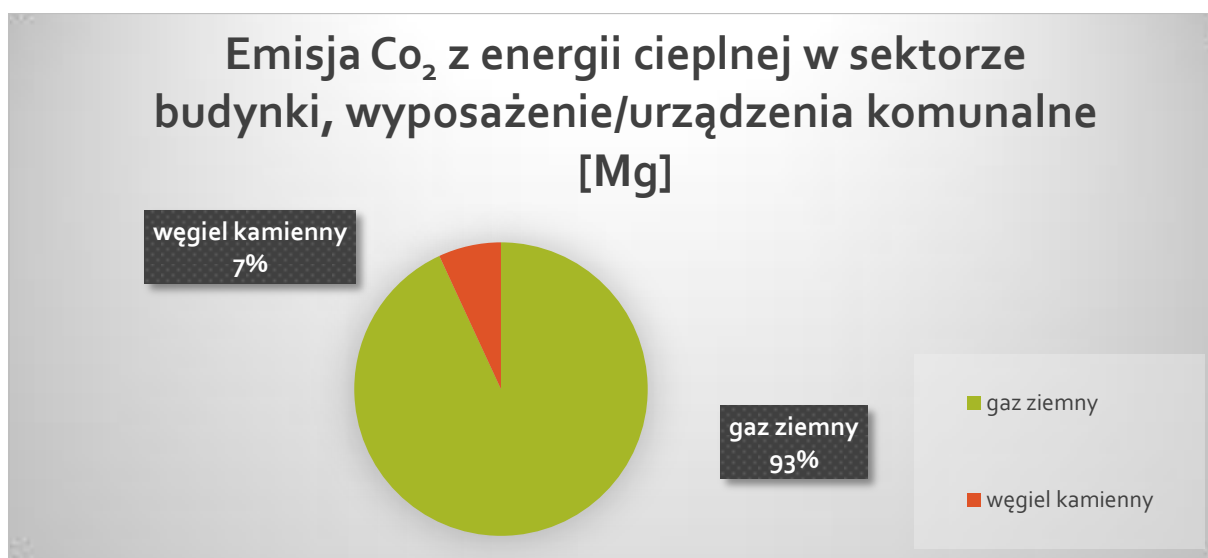

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

W omawianym sektorze emisja z energii cieplnej dzieli się na energię pozyskaną z:

- gazu ziemnego – 482,8 Mg,
- węgla kamiennego – 35,8 Mg.

Rysunek 8 Emisja CO₂ z energii cieplnej w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

W sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne brak jest udziału odnawialnych źródeł energii w zużyciu łącznej energii końcowej.

VII.1.2 Budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne)

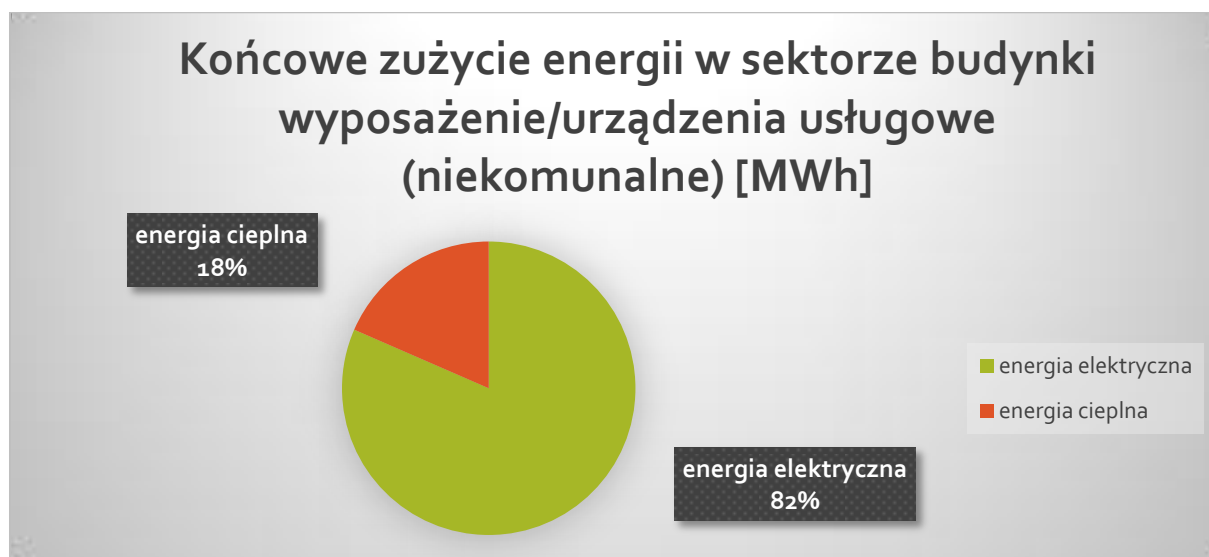
Wyniki w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne) otrzymano po analizie danych i informacji otrzymanych z Urzędu Miejskiego Stęszew. Następnie przeliczono je przez odpowiednie przeliczniki, tak aby można było je uwzględnić w Bazie Inwentaryzacyjnej.

Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne) wynosi 31.268,5 MWh, w tym:

- energia elektryczna – 25.494,0 MWh,
- energia cieplna – 5.774,5 MWh.

Poniższy rysunek przedstawia sektor budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne) w aspekcie zużycia energii na omawianym terenie.

Rysunek 9 Zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne).

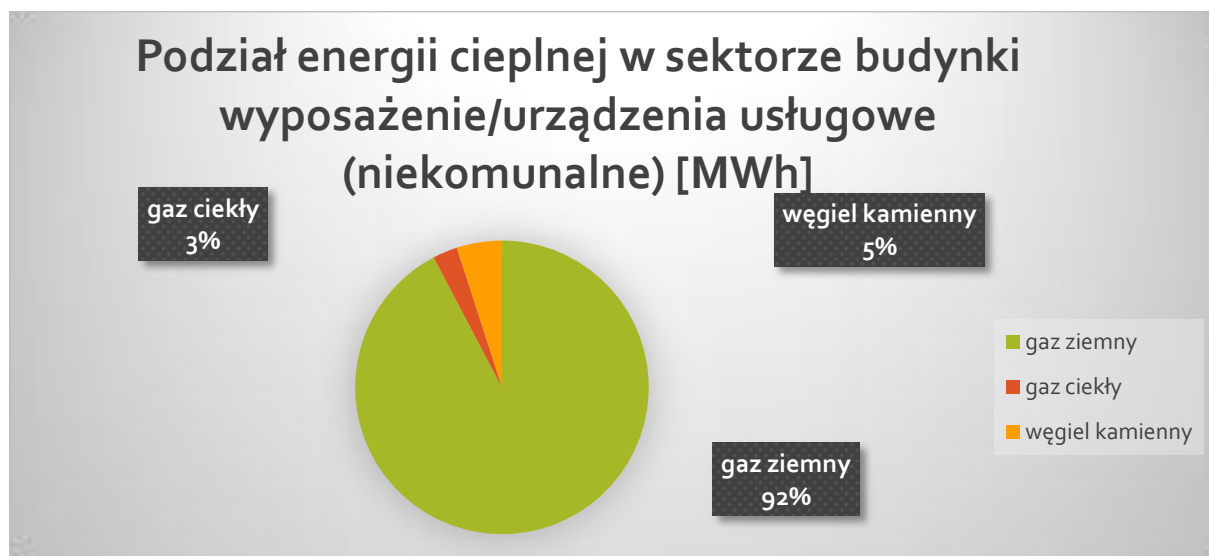

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

W omawianym sektorze energia cieplna dzieli się na energię pozyskaną z:

- gazu ziemnego – 5.329,3 MWh,
- gazu ciekłego – 157,2 MWh,
- węgla kamiennego – 288,0 MWh.

Rysunek 10 Podział energii cieplnej na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne).

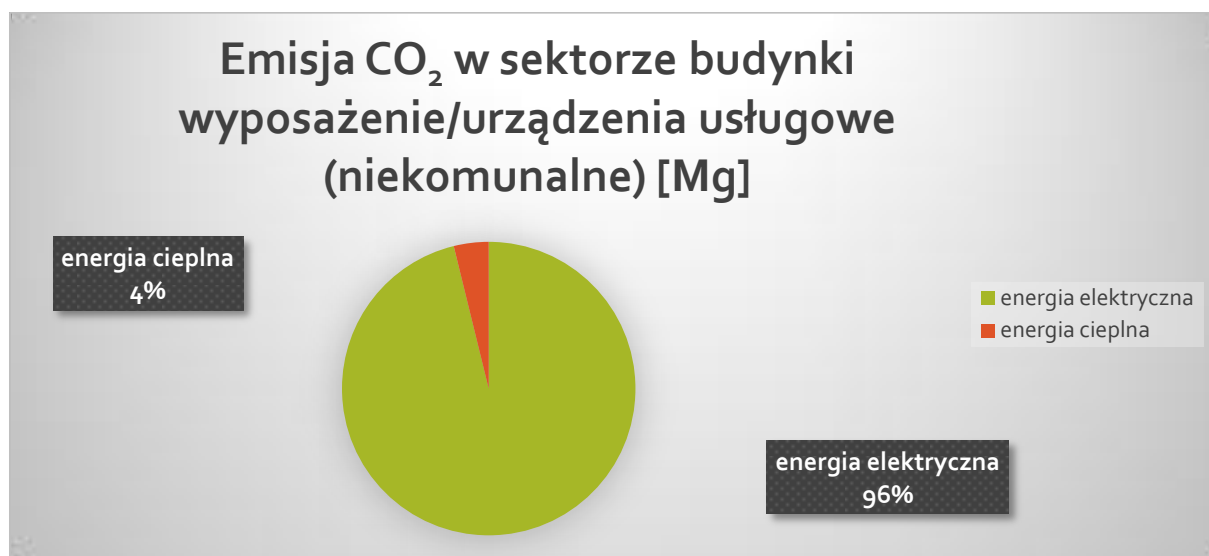

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

Łączna emisja dwutlenku węgla w sektorze w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne) wynosi 31.573,8 Mg, w tym wyszczególniono emisję z:

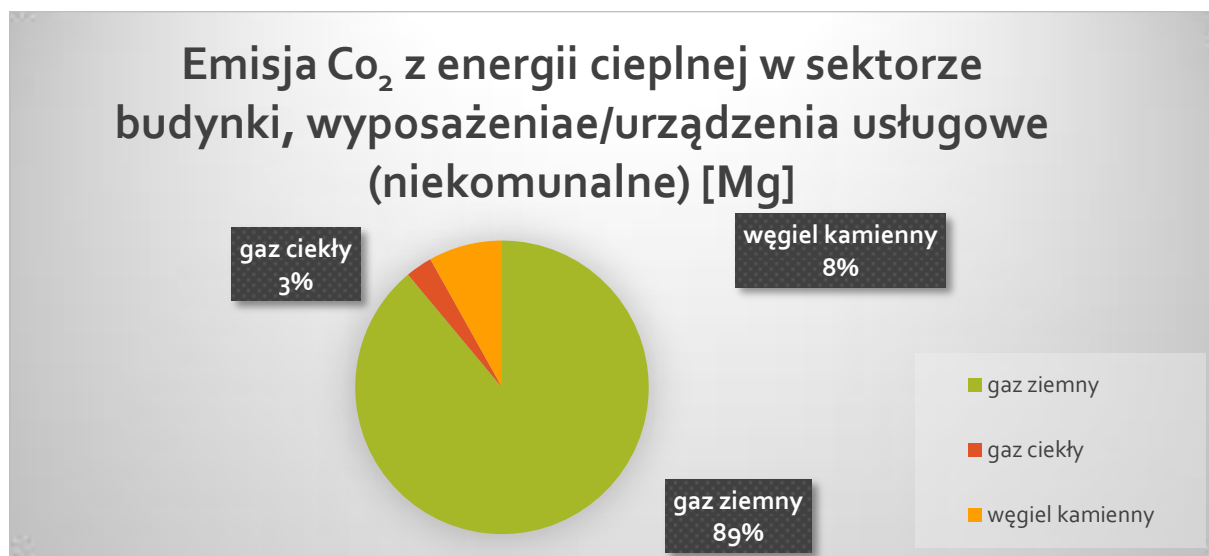
- energii elektrycznej – 30.363,4 Mg,
- energii cieplnej – 1.210,4 Mg.

Rysunek 11 Emisja CO₂ w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

Rysunek 12 Emisja CO₂ z energii cieplnej w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

W sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne) brak jest udziału odnawialnych źródeł energii w zużyciu łącznej energii końcowej.

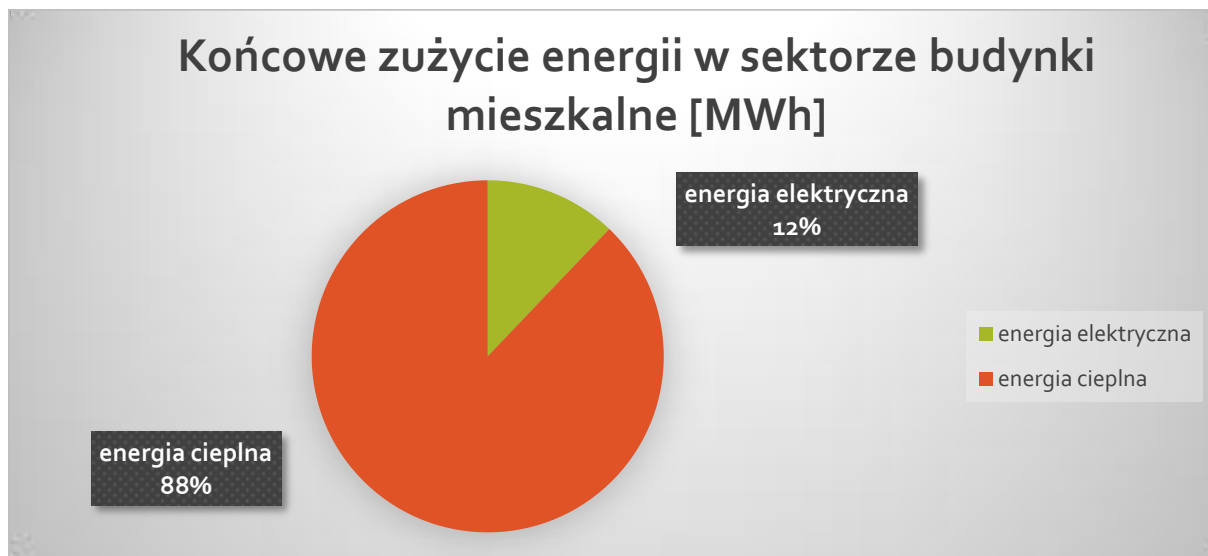
VII.1.3 Budynki mieszkalne

Wyniki w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne) otrzymano po analizie danych i informacji otrzymanych z Urzędu Miejskiego Stęszew. Następnie przeliczono je przez odpowiednie przeliczniki, tak aby można było je uwzględnić w Bazie Inwentaryzacyjnej.

Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki, mieszkalne wynosi 103.396,6 MWh, w tym:

- energia elektryczna – 12.545,0 MWh,
- energia cieplna – 90.851,6 MWh.

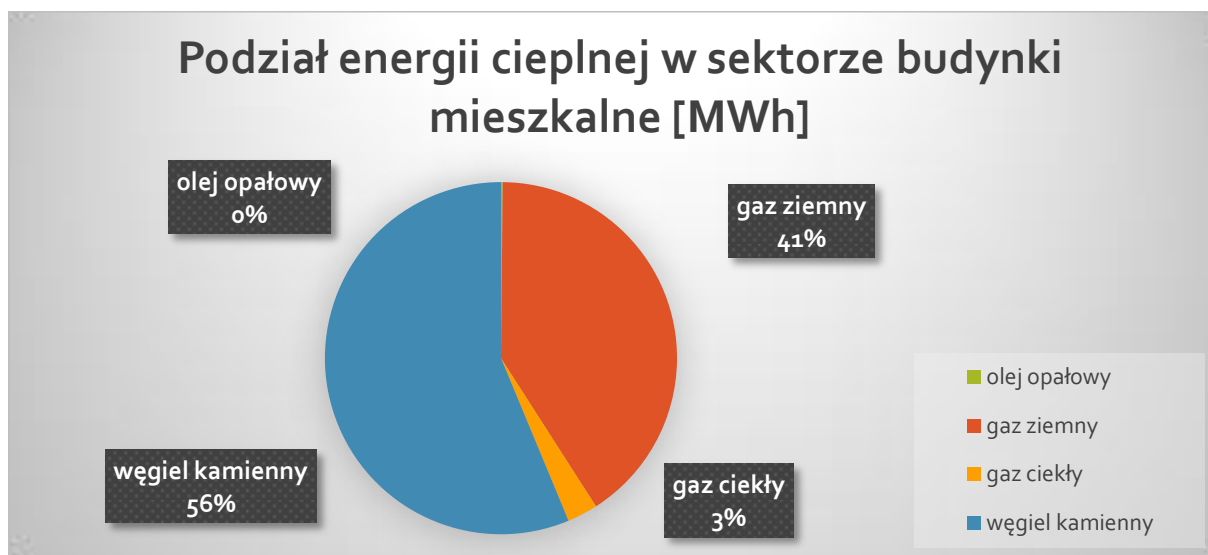
Poniższy rysunek przedstawia sektor budynki mieszkalne w aspekcie finalnego zużycia energii na omawianym terenie.

Rysunek 13 Zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki mieszkalne.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

W omawianym sektorze energia cieplna dzieli się na energię pozyskaną z:

- oleju opałowego – 144,5 MWh,
- gazu ziemnego – 37.036,5 MWh,
- gazu ciekłego – 2.550,6 MWh,
- węgla kamiennego – 51.120,0 MWh.

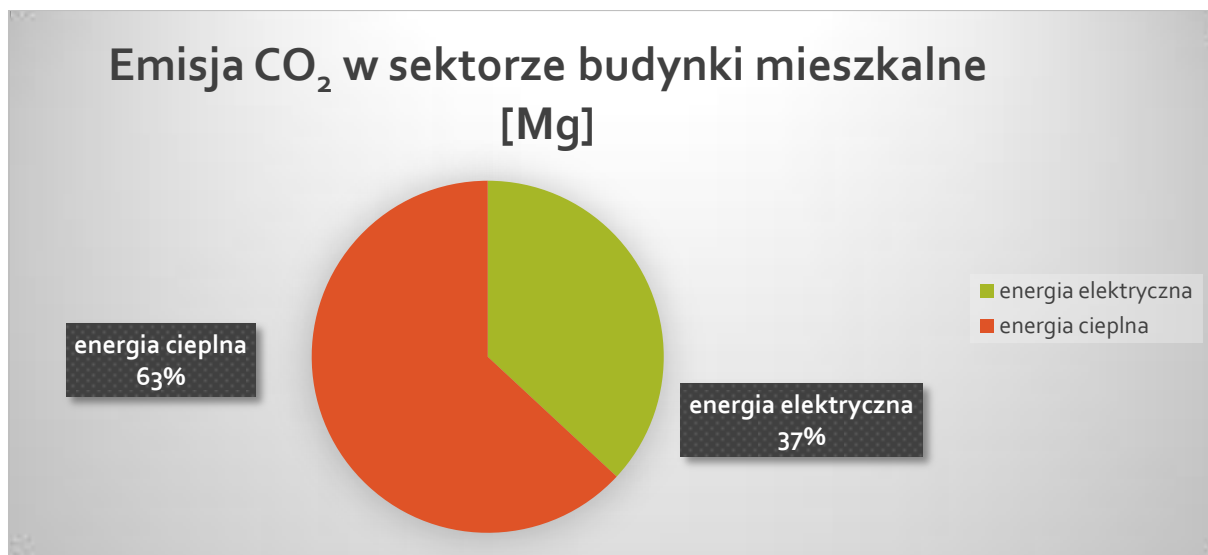
Rysunek 14 Podział energii cieplnej na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki mieszkalne

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

Łączna emisja dwutlenku węgla w sektorze budynki mieszkalne wynosi 40.473,7 Mg, w tym wyszczególniono:

- energię elektryczną – 14.941,1 Mg,
- energię ciepłą – 25.532,6 Mg.

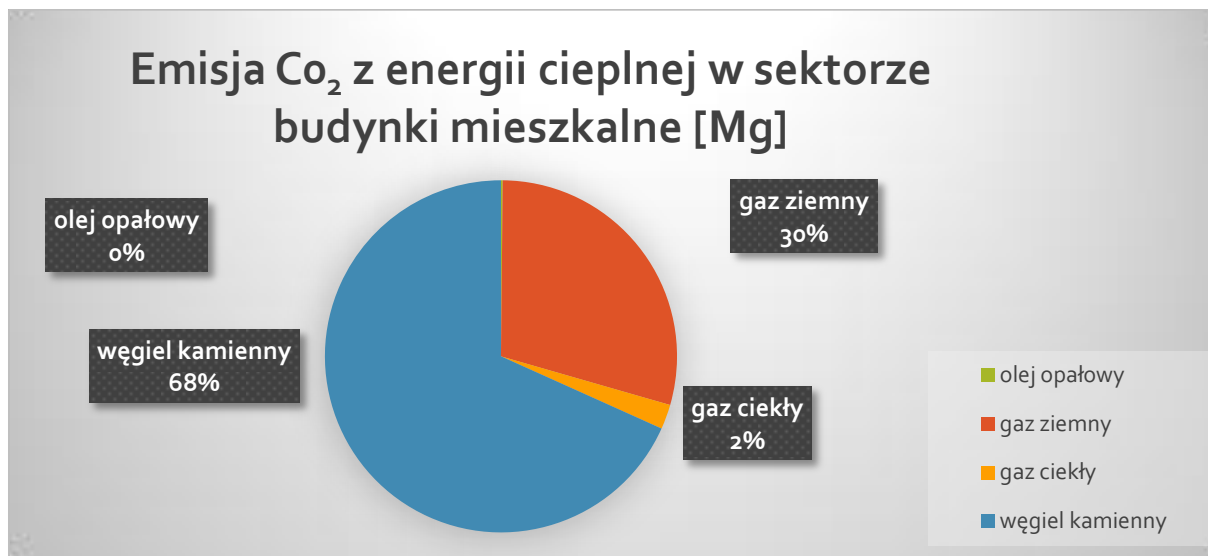
Rysunek 15 Emisja CO₂ w sektorze budynki mieszkalne

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

W omawianym sektorze emisja z energii cieplnej dzieli się na energię pozyskaną z:

- oleju opałowego – 40,3 Mg,
- gazu ziemnego – 7.481,4 Mg,
- gazu ciekłego – 579,0 Mg,
- węgla kamiennego – 17.431,9 Mg.

Rysunek 16 Emisja CO₂ z energii cieplnej w sektorze budynki mieszkalne

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

W sektorze budynki mieszkalne brak jest udziału odnawialnych źródeł energii w zużyciu łącznej energii końcowej.

VII.1.4 Komunalne oświetlenie uliczne

Wyniki pochodzące z komunalnego oświetlenia ulicznego została oszacowana na podstawie informacji z Urzędu Miejskiego w Stęszewie. Została uwzględniona specyfikacja w zakresie ilości lamp, ich parametrów technicznych i godzin włączenia/wyłączenia. Po oszacowaniu zużycia prądu wyznaczono emisję CO₂ na podstawie odpowiednich przeliczników.

Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze komunalne oświetlenie uliczne wynosi 1.068,0 MWh, które wynika ze zużycia energii elektrycznej.

Łączna emisja dwutlenku węgla w sektorze komunalne oświetlenie uliczne wyniosła 1.272,0 Mg.

W omawianym sektorze brak jest udziału odnawialnych źródeł energii.

VII.1.5 Przemysł

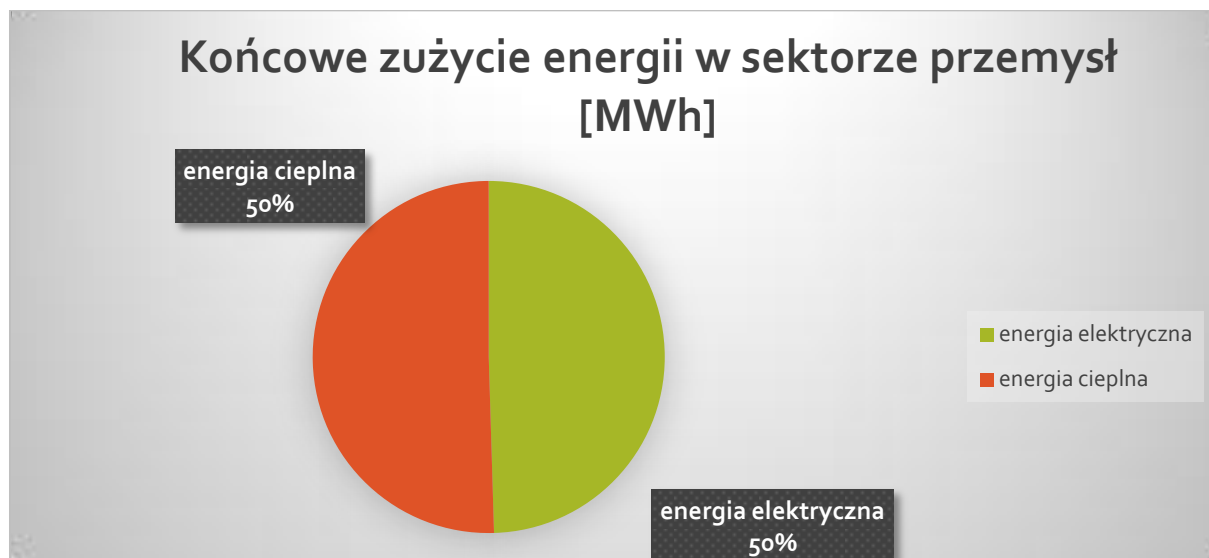
Wyniki w sektorze przemysł z wyjątkiem Zakładów objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji UE ETS zostały uzyskane po analizie informacji otrzymanych od Urzędu Miejskiego w Stęszewie. Następnie przeliczono je przez odpowiednie przeliczniki, tak aby można było je uwzględnić w Bazie Inwentaryzacyjnej.

Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze przemysł wynosi 35.092,3 MWh, w tym:

- energia elektryczna – 17.378,0 MWh,
- energia cieplna – 17.714,3 MWh, która pochodzi z gazu ziemnego.

Poniższy rysunek przedstawia sektor przemysłu w aspekcie finalnego zużycia energii na omawianym terenie.

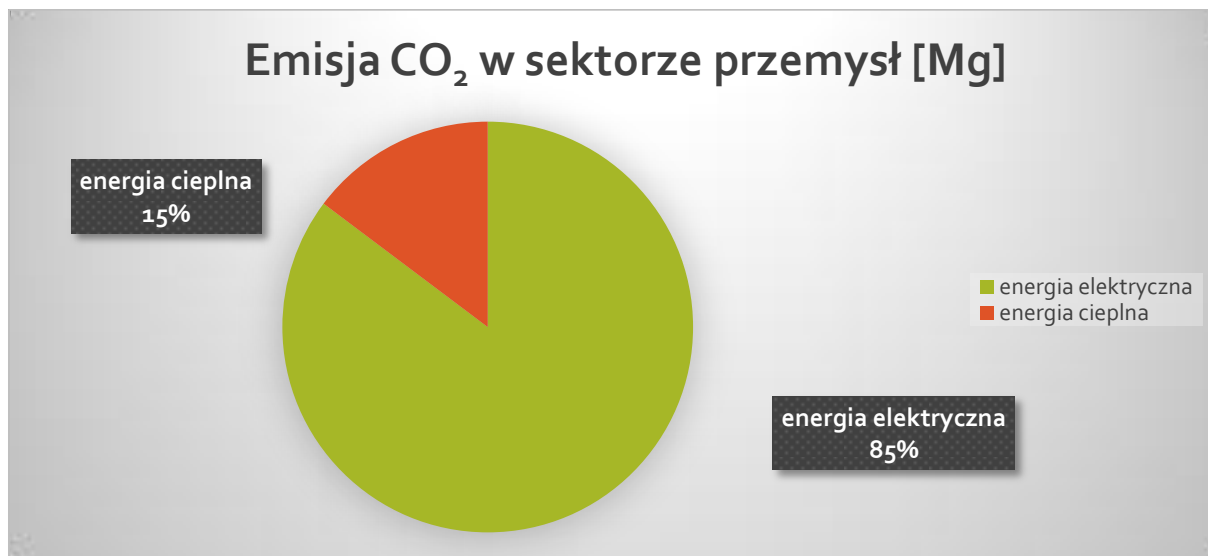
Rysunek 17 Zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze przemysł

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

Łączna emisja dwutlenku węgla w sektorze w sektorze przemysł wynosi 24.275,5 Mg, w tym wyszczególniono:

- energię elektryczną – 20.697,2 Mg,
- energię cieplną – 3.578,3 Mg, która pochodzi z gazu ziemnego.

Rysunek 18 Emisja CO₂ w sektorze przemysł

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

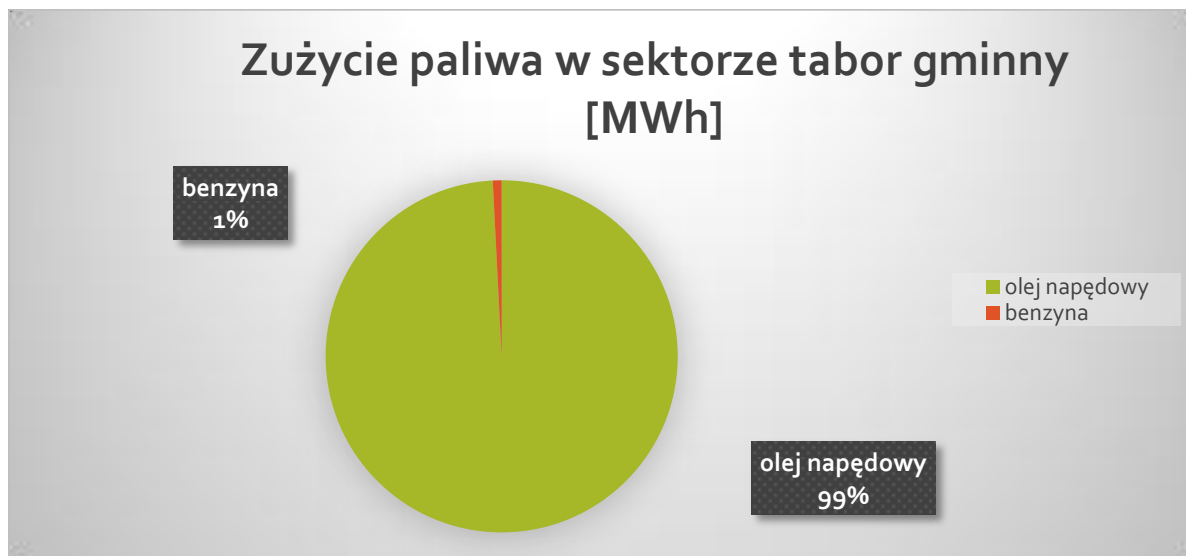
W omawianym sektorze brak jest udziału odnawialnych źródeł energii.

VII.1.6 Tabor gminny

Wyniki w sektorze tabor gminny zostały uzyskane po analizie informacji otrzymanych z Urzędu Miejskiego w Stęszewie. Wyżej wymienione dane zostały odpowiednio przeliczone, tak aby można było je uwzględnić w Bazie Inwentaryzacyjnej.

Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze tabor gminny wynosi 1.195,4 MWh, który powstaje w wyniku spalania:

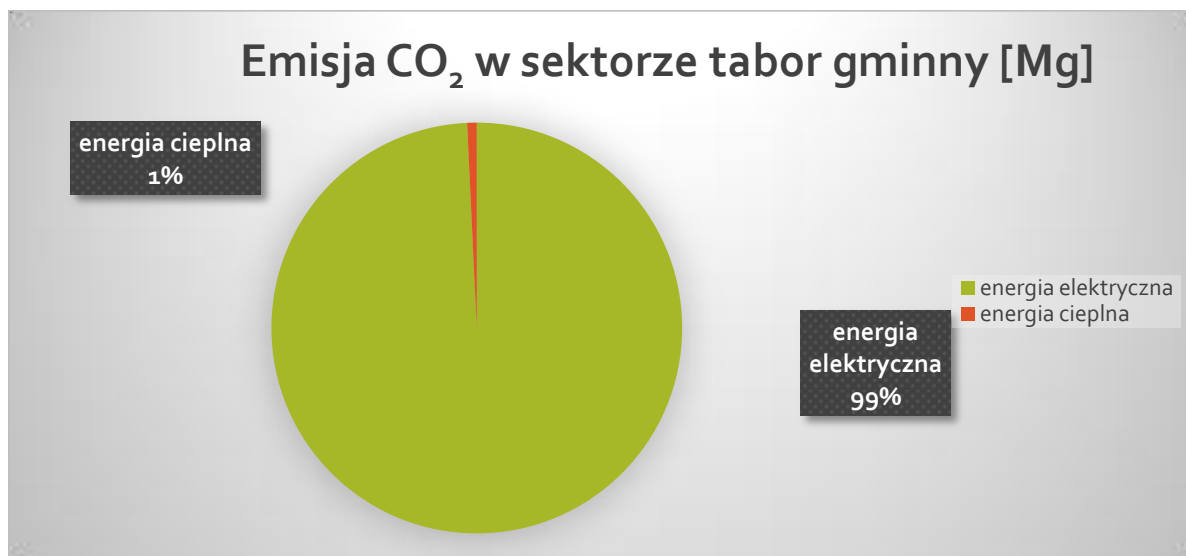
- oleju napędowego – 1.185,7 MWh,
- benzyny – 9,7 MWh.

Rysunek 19 Zużycie paliwa w sektorze tabor gminny

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

Emisja dwutlenku węgla w sektorze tabor gminny wyniosła 319,0 Mg, w tym z:

- oleju napędowego – 316,6 Mg,
- benzyny – 2,4 Mg.

Rysunek 20 Emisja CO₂ w sektorze tabor gminny

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

W omawianym sektorze brak jest udziału odnawialnych źródeł energii.

VII.1.7 Transport publiczny

Wyniki w sektorze transport publiczny opracowano po analizie danych i informacji otrzymanych z Urzędu Miejskiego w Stęszewie. Wyżej wymienione dane zostały odpowiednio przeliczone, tak aby można było je uwzględnić w Bazie Inwentaryzacyjnej.

Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze transport publiczny wynosi 106,1 MWh, który powstaje w wyniku spalania oleju napędowego.

Emisja dwutlenku węgla w sektorze transport publiczny wyniosła 28,3 Mg.

W omawianym sektorze brak jest udziału odnawialnych źródeł energii

VII.1.8 Transport prywatny i komercyjny

Wyniki w sektorze transport prywatny i komercyjny opracowano po analizie danych i informacji otrzymanych z Urzędu Miejskiego w Stęszewie i z ankiet dla mieszkańców i przedsiębiorców oraz z punktów kontrolnych Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad wyżej wymienione dane zostały odpowiednio przeliczone, tak aby można było je uwzględnić w Bazie Inwentaryzacyjnej.

Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze transport prywatny i komercyjny wynosi 230.439,6 MWh, w tym z:

- gazu ciekłego – 12.718,4 MWh,
- oleju napędowego – 123.476,0 MWh,
- benzyny – 94.245,2 MWh.

Poniższy rysunek przedstawia sektor transport prywatny i komercyjny z podziałem na rodzaj paliwa.

Rysunek 21 Zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze transport prywatny i komercyjny

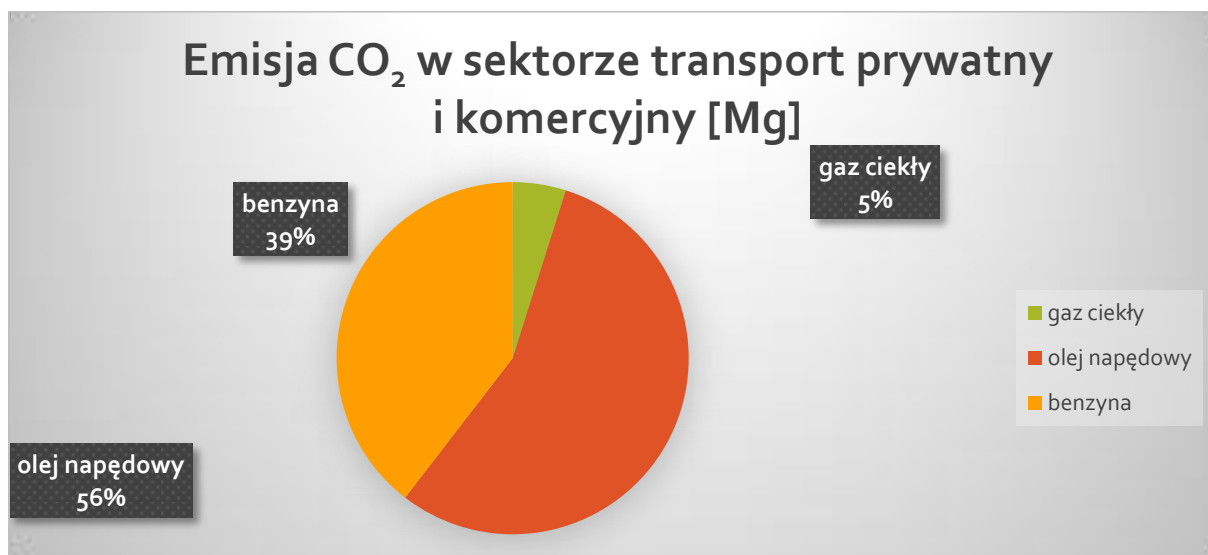

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

Łączna emisja dwutlenku węgla w sektorze transport prywatny i komercyjny wyniosła 59.334,8 Mg, w tym wyszczególniono:

- gaz ciekły – 2.893,8 Mg,
- olej napędowy – 32.973,8 Mg,
- benzynę – 23.467,2 Mg.

Rysunek 22 Emisja CO₂ w sektorze transport prywatny i komercyjny

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji

W omawianym sektorze brak jest udziału odnawialnych źródeł energii.

VIII PLANOWANE DZIAŁANIA DO ROKU 2020

VIII.1 Planowane zadania na terenie Gminy Stęszew w zakresie gospodarki niskoemisyjnej

VIII.1.1 Energetyka

ZADANIA ZGODNE Z ZIT

Instalacja odnawialnych źródeł energii w budynkach użyteczności publicznej

Istotą zadania jest montowanie instalacji pozyskujących energię ze źródeł odnawialnych w budynkach użyteczności publicznej (np. szkoły, budynki gminne etc.). Najczęściej realizowany będzie montaż na dachach kolektorów słonecznych oraz pomp ciepła w budynkach.

Realizacja inwestycji przyczyni się do spadku zapotrzebowania na energię ze źródeł konwencjonalnych w budynkach objętych tym programem. Pośrednim efektem będzie zatem redukcja emisji zanieczyszczeń do atmosfery.

Gmina będzie realizować tego typu działania. Ich realizacja uwarunkowana jest pozyskaniem zewnętrznych źródeł wsparcia.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej oraz energii cieplnej
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zagospodarowanie energii wytworzonej w systemie fotowoltaicznym

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Łączna moc zainstalowanych kolektorów słonecznych [kWp]
Łączna moc zainstalowanych pomp ciepła [MW]
Liczba budynków, w których zamontowane zostaną instalacje OZE [szt.]
Produkcja energii z OZE [MWh/rok]

Projekt: Instalacja odnawialnych źródeł energii w budynkach użyteczności publicznej

Szacowany koszt: 3 125 000,00 zł

Lata wdrażania działania: 2018-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 0,00 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 408,93 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 0,00 [MgCO₂/rok]

**Wdrażanie środków poprawy efektywności energetycznej w budynkach
użyteczności publicznej np. zakup systemu do monitoringu zużycia energii
elektrycznej i ciepłej**

W ramach zadania mogą być realizowane inwestycje o charakterze niskonakładowym, nakierowane na ograniczenie zużycia energii w budynkach. Są to zadania głównie o charakterze organizacyjnym, a także związane z wymianą wyposażenia budynków.

W zakres realizowanych prac będą wchodzić przede wszystkim: monitoring zużycia energii elektrycznej i ciepłej wraz z opracowaniem systemów informatycznych tworzących bazy danych pomiarowych; montaż automatyki oświetleniowej; wymiana wyposażenia budynków na energooszczędne; realizacja audytów energetycznych (wyniki audytów posłużą do planowania realizacji działań z zakresu efektywności energetycznej i wykorzystania OZE); zastosowanie energooszczędnego oświetlenia do oświetlania wnętrza budynku oraz obszarów otaczających budynek, wymiana wyposażenia na energooszczędne.

Gmina będzie realizować tego typu działania. Ich realizacja uwarunkowana jest pozyskaniem zewnętrznych źródeł wsparcia.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej oraz energii ciepłej
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zagospodarowanie energii wytworzonej w systemie fotowoltaicznym

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba budynków objętych programem [szt.]
Moc zainstalowanego energooszczędnego oświetlenia [kW]

Projekt: Wdrażanie środków poprawy efektywności energetycznej w budynkach użyteczności publicznej np. zakup systemu do monitoringu zużycia energii elektrycznej i ciepłej

Szacowany koszt: 50 000,00 zł

Lata wdrażania działania: 2018-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 109,05 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 31,75 [MgCO₂/rok]

Modernizacja oświetlenia ulicznego

W ramach zadania planowana jest modernizacja, która polegać będzie na wymianie starych energochłonnych źródeł światła o wysokim poborze mocy (rtęciowe, sodowe) na oświetlenie uliczne energooszczędne (metalohalogenkowe i LED) obejmującą dostosowanie infrastruktury. Wymagać to będzie wykonania prac projektowych, budowlanych i elektrotechnicznych zmierzających do wymiany źródeł energii na lampy oparte na technologii LED o mocy nominalnej do 150 W. Tego typu lampy zużywają nawet 60-70% mniej prądu niż tradycyjne i szacunkowo takich oszczędności można się spodziewać przy emisji dwutlenku węgla.

W gminie planowana jest wymiana 135 sztuk lamp rtęciowych i 214 sztuk lamp sodowych na lampy w technologii LED.

Korzyści społeczne:	Poprawa bezpieczeństwa na drogach, poprawa jakości oświetlenia
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie opłat za energię elektryczną oraz kosztów eksploatacji lamp
Korzyści środowiskowe:	Redukcja emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba zmodernizowanych punktów oświetlenia ulicznego [szt.]
Łączna moc zmodernizowanych punktów oświetlenia ulicznego [kW]

Projekt: Modernizacja oświetlenia ulicznego

Szacowany koszt: 770 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew, Inwestorzy prywatni

Roczna oszczędność energii 640,80 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 763,20 [MgCO₂/rok]

PLANOWANE ZADANIA GMINNE

Instalowanie odnawialnych źródeł energii tj. mikroinstalacji w oparciu o turbiny małej mocy

W okresie do 2020 roku istnieje potencjalna możliwość na wybudowania rozproszonych mikroinstalacji w oparciu o turbiny wiatrowe małej mocy (przydomowe turbiny wiatrowe) przez inwestorów prywatnych. Ich łączna moc może osiągnąć wartość 1,0 MW.

Uwzględniając dyspozycyjne warunki środowiskowe oraz średnioroczną sprawność na poziomie ok. 20% szacuje się, że produkcja energii elektrycznej przez przedmiotowe elektrownie osiągnie wolumen ok. 1.752 MWh/rok. Wykorzystywanie tej formy wytwarzania ekologicznej energii pozwoli uniknąć produkcji energii w dużych elektrowniach systemowych (kondensacyjnych), które produkują energię w oparciu o spalanie paliw kopalnych.

Ponadto, źródła te jako tzw. rozproszona generacja pozwolą zredukować straty przesyłowe, które występują na drodze przesyłu energii od elektrowni do odbiorców. Turbiny wiatrowe będą posadowione na dachach prywatnych budynków bądź na wolnostojących masztach przed budynkami. Produkcja energii o wolumenie jw. to również uniknięcie emisji CO₂ do atmosfery w ilościach ok. 1.423 Mg/rok. Szacunkowy koszt przedmiotowej inwestycji wynosi ok. 5 mln zł.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej oraz energii ciepłej
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zagospodarowanie energii wytworzonej w systemie fotowoltaicznym

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Łączna moc zainstalowanych instalacji wiatrowych [kW]
Produkcja energii elektrycznej z instalacji OZE [MWh/rok]

Projekt: Instalowanie odnawialnych źródeł energii tj. mikroinstalacji w oparciu o turbiny małej mocy

Szacowany koszt: 5 000 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2015-2021

Podmiot realizujący zadanie: Inwestorzy Prywatni

Roczna oszczędność energii 2.019,98 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 2.019,98 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 1.080,71 [MgCO₂/rok]

Budowa elektrowni fotowoltaicznych

Instalowanie odnawialnych źródeł energii tj. modułów fotowoltaicznych „PV”. Planuje się wybudowanie rozproszonych mikro elektrowni o łącznej mocy do 0,5 MWp.

Zakłada się średnioroczną wydajność produkcji energii elektrycznej na poziomie ok. 11%. Wydajność ta uwzględnia straty wynikające z konwersji energii prądu stałego na prąd przemienny, straty z tytułu samoistnego pogarszania się wydajności produkcji energii przez moduły oraz straty wynikające chwilowego i częściowego zacienienia modułów.

Szacuje się, że całkowita produkcja energii elektrycznej przez przedmiotowe instalacje PV pozwoli osiągnąć wolumen: ok. 482 MWh/rok.

Wykorzystywanie tej formy wytwarzania ekologicznej energii pozwoli uniknąć produkcji energii w dużych elektrowniach systemowych (kondensacyjnych), które produkują energię w oparciu o spalanie paliw kopalnych. Ponadto źródła te jako tzw. rozproszona generacja pozwolą zredukować straty przesyłowe, które występują na drodze przesyłu energii od elektrowni do odbiorców. Produkcja niniejszej energii przyczyni się do zmniejszenia emisji CO₂ do atmosfery. Szacunkowy koszt przedmiotowej inwestycji wynosi ok. 3 mln zł.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej oraz energii ciepłej
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zagospodarowanie energii wytworzonej w systemie fotowoltaicznym

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Łączna moc zainstalowanych instalacji fotowoltaicznych [kWp]
Produkcja energii elektrycznej z systemów fotowoltaicznych [MWh/rok]

Projekt: Budowa elektrowni fotowoltaicznych

Szacowany koszt: 3 000 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Inwestorzy Prywatni

Roczna oszczędność energii 2.693,30 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 2.693,30 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 1.440,95 [MgCO₂/rok]

**Wsparcie w formie dotacji dla fazy projektowej oraz montażu systemów
fotowoltaicznych dla mieszkańców gminy Stęszew**

Z uwagi na duży potencjał wykorzystania energii słonecznej do produkcji energii elektrycznej gmina Stęszew przewiduje, że działania w ramach zadania zostaną zrealizowane z funduszy zewnętrznych. Wykorzystanie instalacji odnawialnych źródeł energii spowoduje ograniczenie emisji z sektora energetycznego oraz wpłynie korzystnie na budżety domowe mieszkańców. Ewentualne nadwyżki energii mogą stanowić podstawę dla energetyki prosumenckiej.

Przyjęto, iż z dotacji skorzysta do 20% mieszkańców, założono wysokość dofinansowania do 30% wartości projektu, co jest zgodne z programem Prosument. Zakładamy instalację o mocy 10 kW.

Korzyści społeczne:	-
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zagospodarowanie energii wytworzonej w systemie fotowoltaicznym

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Wielkość dotacji [PLN/rok]

Projekt: Wsparcie w formie dotacji dla fazy projektowej oraz montażu systemów fotowoltaicznych dla mieszkańców gminy Stęszew

Szacowany koszt: 340 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2015-2021

Podmiot realizujący zadanie: Inwestorzy prywatni

Roczna oszczędność energii 689,31 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 689,31 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 269,82 [MgCO₂/rok]

Budowa i rozbudowa instalacji wykorzystujących geotermię płytką i głęboką

Z uwagi na duży potencjał wykorzystania energii geotermalnej do produkcji energii elektrycznej gmina Stęszew przewiduje, że działania w ramach zadania zostaną zrealizowane z funduszy zewnętrznych. Wykorzystanie instalacji odnawialnych źródeł energii spowoduje ograniczenie emisji z sektora energetycznego oraz wpłynie korzystnie na budżety domowe mieszkańców. Ewentualne nadwyżki energii mogą stanowić podstawę dla energetyki prosumenckiej.

Korzyści społeczne:	-
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji gazów cieplarnianych, zagospodarowanie energii wytworzonej w systemie fotowoltaicznym

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Wielkość dotacji [PLN/rok]

Projekt: Budowa i rozbudowa instalacji wykorzystujących geotermię płytką i głęboką

Szacowany koszt: Koszt realizacji działania zostanie uzupełniony na późniejszym etapie

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Inwestorzy prywatni

Roczna oszczędność energii 807,99 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 807,99 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 432,29 [MgCO₂/rok]

VIII.1.2 Budownictwo i gospodarstwa domowe

ZADANIA ZGODNE Z ZIT

Termomodernizacja budynków podlegających gminie

Realizacja zadania ma na celu osiągnięcie poprawy efektywności energetycznej i wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii w budynkach publicznych i sektorze mieszkaniowym.

Kompleksowa modernizacja energetyczna budynków użyteczności publicznej, budynków mieszkalnych i budynków mieszkalnych komunalnych (w tym części wspólnych wielorodzinnych budynków mieszkalnych) wraz z wymianą wyposażenia tych obiektów na energooszczędne w zakresie związanym m.in. z:

- ociepleniem obiektu;
- wymianą okien, drzwi zewnętrznych oraz oświetlenia na energooszczędne;
- przebudową systemów grzewczych (wraz z wymianą i podłączeniem do źródła ciepła), systemów wentylacji i klimatyzacji;
- wymianie wewnętrznej linii zasilającej – WLZ.

Realizacja zadań przyczyni się do wzrostu efektywności energetycznej w budynkach publicznych i sektorze mieszkaniowym i ograniczenia emisji cieplarnianych.

Planowana jest termomodernizacja następujących budynków:

- Urząd Gminy, Dom Kultury i biblioteka Stęszew, ul. Poznańska 11;
- Remiza strażacka, Pogotowie ratunkowe, mieszkanie Stęszew, ul. Poznańska 11a;
- ZGKiM Stęszew, ul. Mosińska 15;
- Budynek częściowo przeznaczony pod użyteczność publiczną Stęszew, ul. Rynek 22;
- Świetlica wiejska Tomice, ul. Szkolna 2;
- Budynek użyteczności publicznej, biblioteka, świetlica Będlewo, ul. Szkolna 4;
- Budynek mieszkalny Stęszew, ul. Poznańska 8 (będący w zasobach komunalnych gminy);
- Budynek mieszkalny Strykówko (będący w zasobach komunalnych gminy);
- Budynek mieszkalny Witobel, ul. Podgórna 28 (będący w zasobach komunalnych gminy);
- Budynek mieszkalny Stęszew, ul. Wojska Polskiego 8 (będący w zasobach komunalnych gminy);

- Budynek mieszkalny Stęszew, ul. Wojska Polskiego 8a (będący w zasobach komunalnych gminy).

Ponadto, zadanie obejmuje inne projekty, które będą realizowane z zakresu termomodernizacji w późniejszych terminach.

Zadanie na wczesnym etapie koncepcyjnym nie posiada wystarczającego zakresu danych umożliwiających oszacowanie kosztów zadania.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej i komfortu cieplnego budynków
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów związanych z zapewnieniem odpowiedniego komfortu cieplnego
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Powierzchnia użytkowa budynków poddanych kompleksowej termomodernizacji [m²]
Moc zmodernizowanych systemów grzewczych [kW]

Projekt: Termomodernizacja budynków podlegających gminie

Szacowany koszt: 340 000,00 zł

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 408,93 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 119,07 [MgCO₂/rok]

PLANOWANE ZADANIA GMINNE

Budowa hali widowiskowo-sportowej w Stęszewie oraz budynku Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Jeziorkach

Realizacja zadania ma na celu osiągnięcie poprawy efektywności energetycznej i wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii w budynkach. Wprowadzone rozwiązania energooszczędne w zakresie oszczędzania energii cieplnej i elektrycznej oraz umiejętne wkomponowanie odnawialnych źródeł energii pozwalają na zmniejszenie kosztów eksploatacyjnych. Sposobami na oszczędzenie w zakresie eksploatacji może być:

- wykorzystanie materiałów budowlanych ograniczających straty ciepła;
- ograniczenie zużycia wody i produkcji ścieków poprzez zastosowanie systemu odzyskiwania wody;
- wykorzystanie odnawialnych źródeł energii np.: kolektory słoneczne, ogniwa fotowoltaiczne;
- oświetlenie energooszczędne;
- optymalny system ogrzewania budynku.

Jest to nowa inwestycja, w związku z tym w poniższej tabeli nie podano planowanych wskaźników.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej i komfortu cieplnego budynków
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów związanych z zapewnieniem odpowiedniego komfortu cieplnego, energetycznego i eksploatacyjnego
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Moc zainstalowanego oświetlenia energooszczędnego [kW]
Produkcja energii ze źródeł odnawialnych [MWh/rok]

Projekt: Budowa hali widowiskowo-sportowej w Stęszewie oraz budynku Zespołu Szkolno - Przedszkolnego w Jeziorkach

Szacowany koszt: 18 000 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2015-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 0,00 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 0,00 [MgCO₂/rok]

Wsparcie w formie dotacji do wymiany przestarzałych pieców indywidualnych mieszkańców na bardziej efektywne

W ramach zadania dofinansowywane będą działania związane z wymianą źródła ciepła, przyłączy i instalacji wewnętrznych. Zadaniem objęci są odbiorcy indywidualni. Zadanie będzie finansowane ze źródeł właścicieli budynków, WFOŚiGW, NFOŚiGW, innych funduszy (w tym europejskie), oraz z Banku Ochrony Środowiska.

Dzięki wymianie sposobu ogrzewania w mieszkaniach opalanych paliwami stałymi (węglem oraz drewnem) na ogrzewanie generujące niższą emisję gazów cieplarnianych (m.in. podłączenie do sieci ciepłej, ogrzewanie elektryczne, pompy ciepła, zastosowanie kotłów gazowych) możliwa będzie także redukcja emisji zanieczyszczeń do powietrza, co przekłada się na jego lepszą jakość.

Zakłada się, że wymiana kotła to koszt 11.000 zł na każde 100 m² powierzchni budynków, a dotacja wyniesie 50%.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej i komfortu cieplnego mieszkańców
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów związanych z zapewnieniem odpowiedniego komfortu cieplnego
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba wymienionych źródeł ciepła [szt.]
Moc zmodernizowanych systemów grzewczych [kW]

Projekt: Wsparcie w formie dotacji do wymiany przestarzałych pieców indywidualnych mieszkańców na bardziej efektywne

Szacowany koszt: 442 700,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2015-2021

Podmiot realizujący zadanie: Inwestorzy prywatni

Roczna oszczędność energii 9.085,16 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 2.553,26 [MgCO₂/rok]

VIII.1.3 Transport

Działania w tym obszarze mają na celu tworzenie optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób oraz towarów w mieście i obszarze metropolitalnym, przy spełnieniu wymogu ograniczenia uciążliwości transportu dla środowiska. W ramach tego obszaru realizowane będą zadania odnoszące się do kwestii związanej ze zrównoważoną mobilnością mieszkańców:

- zbiorowy transport pasażerski,
- transport niezmotoryzowany,
- transport drogowy,
- zarządzanie mobilnością,
- wykorzystanie inteligentnych systemów transportowych,
- bezpieczeństwo ruchu drogowego,
- wdrażanie nowych wzorców użytkowania,
- promocja ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów.

ZADANIA ZGODNE Z ZIT

Budowa i modernizacja dróg

W ramach zadania planowane są inwestycje dotyczące przebudowy ciągów komunikacyjnych, remonty ulic, budowa dodatkowych pasów ruchu, buspasy oraz rozbudowa rond na drogach gminnych, powiatowych, wojewódzkich i krajowych.

W efekcie budowy nowych odcinków drogowych poprawi się płynność, przejezdność i bezpieczeństwo w ruchu komunikacyjnym. Z uwagi na lepszą jakość nawierzchni zmniejszy się czas przejazdu oraz przestojów, a tym samym redukcji ulegnie liczba zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery.

W planach jest budowa drogi Tomice – Tomiczki o długości 0,98 km oraz przebudowa i modernizacja dróg na terenie gminy o łącznej długości 6 km.

Korzyści społeczne:	Poprawa dostępności komunikacyjnej i komfortu podróżowania
Korzyści ekonomiczne:	Ograniczenie kosztów paliwa, obniżenie kosztów parkowania
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji zanieczyszczeń

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Długość nowowybudowanych/zmodernizowanych odcinków dróg [km]

Projekt: Budowa i modernizacja dróg

Szacowany koszt: 8 400 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew, Zarządcy dróg

Roczna oszczędność energii 8.065,39[MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 2.076,72 [MgCO₂/rok]

Modernizacja i budowa ścieżek rowerowych oraz ścieżek dla pieszych

W nadchodzących latach planowana jest rozbudowa sieci dróg rowerowych, która ma na celu stworzenie spójnej i bezpiecznej sieci tras rowerowych na terenie gminy oraz tras łączących gminę z sąsiednimi miejscowościami. Szacuje się, że taka inwestycja przyniesie skutek w postaci rezygnacji z codziennego, indywidualnego transportu samochodowego w drodze do i z pracy przez co najmniej 10 osób w gminie rocznie na korzyść przemieszczania się za pomocą rowerów. Spowoduje to ograniczenie emisji GHG wynikających ze spalania paliw.

Planowane jest wybudowanie 17,5 km ścieżki rowerowej wzdłuż drogi DW306 oraz 0,62 km chodnika. W planach jest również realizacja ścieżki rowerowej i pieszej będącej uzupełnieniem ciągów komunikacyjnych do parkingów typu „Park & Ride” (Stęszew, Strykowo, Skrzynki) o długości ok. 6-7 km.

Korzyści społeczne:	Umożliwienie szybkiego i bezpiecznego poruszania się po obszarze gminy, poprawa komfortu podróżowania, promocje zdrowego stylu życia, zwiększenie poczucia bezpieczeństwa rowerzystów i pieszych
Korzyści ekonomiczne:	Oszczędności w przewozach drogowych
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji spalin

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Długość wybudowanych ścieżek rowerowych [km]
Długość wybudowanych ścieżek spacerowych [km]

Projekt: Modernizacja i budowa ścieżek rowerowych oraz ścieżek dla pieszych

Szacowany koszt: 500 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew, Zarządcy dróg

Roczna oszczędność energii 2.304,40 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 593,35 [MgCO₂/rok]

**Budowa węzła przesiadkowego - parkingu typu P&R, B&R i K&R
w miejscowości Stęszew wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system
monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową,
lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojść i dróg dojazdowych oraz
dojazdowych tras rowerowych**

Celem zadania jest zachęcenie kierowców do pozostawienia jak największej liczby pojazdów zmierzających do centrum miasta i skorzystanie z transportu publicznego, aby kontynuować podróż. Dzięki temu obniżą się negatywne skutki nadmiernego ruchu samochodowego. W efekcie następuje redukcja zanieczyszczenia powietrza, a także ograniczenie hałasu.

Zadanie będzie dotyczyło między innymi Węzła Stęszew, tj.: budowa ścieżki rowerowej wzdłuż ulic Poznańskiej i Składowej, której szacowany koszt to 350.000,00 PLN.

Korzyści społeczne:	Poprawa dostępności komunikacyjnej
Korzyści ekonomiczne:	Ograniczenie kosztów paliwa, obniżenie kosztów parkowania
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji zanieczyszczeń oraz hałasu

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba ustanowionych parkingów P&R [szt.]
Liczba ustanowionych parkingów B&R [szt.]
Liczba ustanowionych parkingów K&R [szt.]

Projekt: Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R w miejscowości Stęszew wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojść i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych

Szacowany koszt: 1 550 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 11.521,98 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 2.966,74 [MgCO₂/rok]

**Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R
w miejscowości Strykowo wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system
monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową,
lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojść i dróg dojazdowych oraz
dojazdowych tras rowerowych**

Celem zadania jest zachęcenie kierowców do pozostawienia jak największej liczby pojazdów zmierzających do centrum miasta i skorzystanie z transportu publicznego, aby kontynuować podróż. Dzięki temu obniżą się negatywne skutki nadmiernego ruchu samochodowego. W efekcie następuje redukcja zanieczyszczenia powietrza, a także ograniczenie hałasu.

Zadanie będzie dotyczyło między innymi Węzła Strykowo, tj.: budowa ścieżki rowerowej wzdłuż ulicy Lipowej, szacowany koszt 90.000,00zł; budowa ścieżki rowerowej wzdłuż drogi powiatowej nr DP 2451P (3,5 km) Modrze – Strykowo (w tym ul. Podgórna), szacowany koszt 3.200.000,00zł; budowa ścieżki rowerowej wzdłuż drogi powiatowej nr DP 2450P (7,5km) Rybojedzko – Strykowo szacowany koszt 6.800.000,00 PLN.

Korzyści społeczne:	Poprawa dostępności komunikacyjnej
Korzyści ekonomiczne:	Ograniczenie kosztów paliwa, obniżenie kosztów parkowania
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji zanieczyszczeń oraz hałasu

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba ustanowionych parkingów P&R [szt.]
Liczba ustanowionych parkingów B&R [szt.]
Liczba ustanowionych parkingów K&R [szt.]

Projekt: Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R w miejscowości Strykowo wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojść i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych

Szacowany koszt: 11 220 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 13.826,38 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 3.560,09 [MgCO₂/rok]

**Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R
w miejscowości Skrzynki wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system
monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową,
lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojeżdż i dróg dojazdowych oraz
dojazdowych tras rowerowych**

Celem zadania jest zachęcenie kierowców do pozostawienia jak największej liczby pojazdów zmierzających do centrum miasta i skorzystanie z transportu publicznego, aby kontynuować podróż. Dzięki temu obniżą się negatywne skutki nadmiernego ruchu samochodowego. W efekcie następuje redukcja zanieczyszczenia powietrza, a także ograniczenie hałasu.

Zadanie będzie dotyczyło między innymi Węzła Skrzynki tj.: budowa ścieżki rowerowej wzdłuż drogi powiatowej nr DP 2500P Niepruszewo – Tomiczki szacowany koszt 220.000,00 PLN.

Korzyści społeczne:	Poprawa dostępności komunikacyjnej
Korzyści ekonomiczne:	Ograniczenie kosztów paliwa, obniżenie kosztów parkowania
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji zanieczyszczeń oraz hałasu

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba ustanowionych parkingów P&R [szt.]
Liczba ustanowionych parkingów B&R [szt.]
Liczba ustanowionych parkingów K&R [szt.]

Projekt: Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R w miejscowości Skrzynki wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojeżdż i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych

Szacowany koszt: 500 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 9.217,58 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 2.373,39 [MgCO₂/rok]

**Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R
w miejscowości Trzebaw wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system
monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową,
lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojść i dróg dojazdowych oraz
dojazdowych tras rowerowych**

Celem zadania jest zachęcenie kierowców do pozostawienia jak największej liczby pojazdów zmierzających do centrum miasta i skorzystanie z transportu publicznego, aby kontynuować podróż. Dzięki temu obniżą się negatywne skutki nadmiernego ruchu samochodowego. W efekcie następuje redukcja zanieczyszczenia powietrza, a także ograniczenie hałasu.

Zadanie będzie dotyczyło między innymi Węzła Trzebaw, tj.: Budowa ścieżek pieszych, rowerowych, drogi gminnej oraz przystanków, szacowany koszt 320.00,00 PLN.

Korzyści społeczne:	Poprawa dostępności komunikacyjnej
Korzyści ekonomiczne:	Ograniczenie kosztów paliwa, obniżenie kosztów parkowania
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji zanieczyszczeń oraz hałasu

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba ustanowionych parkingów P&R [szt.]
Liczba ustanowionych parkingów B&R [szt.]
Liczba ustanowionych parkingów K&R [szt.]

Projekt: Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R w miejscowości Trzebaw wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojść i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych

Szacowany koszt: 370 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 6.913,19 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 1.780,04 [MgCO₂/rok]

Utworzenie lokalnego transportu zbiorowego na terenie Gminy Stęszew

Celem zadania jest zwiększenie dostępu do transportu publicznego działającego na terenie gminy i poprawa jakości infrastruktury technicznej poprzez zakup nowoczesnego taboru i wiat przystankowych. Skutkuje to powstaniem nowej jakości funkcjonowania transportu publicznego, zwiększeniem mobilności mieszkańców oraz ograniczeniem dysproporcji terytorialnych. Przyczyni się również do zmniejszenia uciążliwości transportu dla środowiska wyrażonej zmniejszeniem emisji szkodliwych substancji.

Zadanie na wczesnym etapie koncepcyjnym nie posiada wystarczającego zakresu danych umożliwiających oszacowanie kosztów zadania.

Korzyści społeczne:	Poprawa dostępności komunikacyjnej
Korzyści ekonomiczne:	Ograniczenie kosztów paliwa, obniżenie kosztów parkowania
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji zanieczyszczeń oraz hałasu

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba zakupionych autobusów [szt.]
Liczba zmodernizowanych wiat przystankowych [szt.]

Projekt: Utworzenie lokalnego transportu zbiorowego na terenie Gminy Stęszew

Szacowany koszt: 500 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 5,31 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 1,42 [MgCO₂/rok]

PLANOWANE ZADANIA GMINNE

Zakup autobusu niskoemisyjnego

W ramach zadania zakupiony zostanie ekologiczny autobus do przewozu dzieci szkolnych, spełniający normy emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Przykładem może być pojazd o silniku wysokoprężnym spełniającym normy EURO 4, EURO 5 lub EURO 6 oraz wszelkie warunki bezpieczeństwa. Większa efektywność energetyczna pozwala na większą racjonalizację wydatków.

Korzyści społeczne:	Poprawa dostępności komunikacyjnej
Korzyści ekonomiczne:	Ograniczenie kosztów paliwa
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji zanieczyszczeń oraz hałasu

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Liczba zakupionych autobusów [szt.]

Projekt: Zakup autobusu do przewozu dzieci szkolnych

Szacowany koszt: 1 200 000,00 zł

Lata wdrażania działania: 2018-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 239,08 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 0,00 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 63,80 [MgCO₂/rok]

VIII.1.4 Lasy i tereny zielone

Na obecną chwilę nie zaplanowano zadań do realizacji w tym obszarze.

VIII.1.5 Przemysł

Na obecną chwilę nie zaplanowano zadań do realizacji w tym obszarze.

VIII.1.6 Gospodarka odpadami

PLANOWANE ZADANIA GMINNE LUB INTERESARIUSZA ZEWNĘTRZNEGO

Budowa instalacji odzysku biogazu ze składowiska odpadów komunalnych

W ramach planowanego zadania będzie realizacja działań o charakterze inwestycyjnym, które mają na celu wykonanie prac projektowych i budowę instalacji urządzeń z zakresu przetwarzania i wykorzystania biogazu na cele energetyczne gminy Stęszew. Działanie obejmuje fazę projektową wraz z analizą efektywności ekonomicznej realizacji inwestycji oraz budowę, montaż i uruchomienie instalacji biogazowych oraz niezbędnej infrastruktury towarzyszącej. Moc instalacji wynosić będzie ok. 150 kW. Celem realizacji przedsięwzięć w tym priorytecie jest dywersyfikacja źródeł wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej oraz wzrost wytwarzania energii z OZE. Wszystkie realizowane działania w ramach tego priorytetu będą bezpośrednio przyczyniać się do ograniczenia emisji GHG. Zadanie na wczesnym etapie koncepcyjnym nie posiada wystarczającego zakresu danych umożliwiających oszacowanie kosztów zadania.

Korzyści społeczne:	-
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów zużycia energii
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Łączna moc zainstalowanych instalacji do odzysku biogazu [MW]
Produkcja energii elektrycznej z instalacji do odzysku biogazu [MWh/rok]

Projekt: Budowa instalacji do odzysku biogazu ze składowiska odpadów komunalnych

Szacowany koszt: koszt realizacji działania zostanie uzupełniony na późniejszym etapie

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Inwestor prywatny

Roczna oszczędność energii 0,00 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 1.373,20 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 4.301.434,12 [MgCO₂/rok]

Zagospodarowanie osadów ściekowych powstających w oczyszczalniach ścieków na terenie Gminy Stęszew

Z uwagi na dużą ilość osadów ściekowych powstających w oczyszczalni ścieków na terenie Gminy Stęszew jest potencjał samorządu do ich zagospodarowania i wykorzystania do produkcji energii. Przedmiotowe zagospodarowanie spowoduje ograniczenie emisji z sektora energetycznego oraz wpłynie korzystnie na budżet Gminy i Miasta Stęszew. Ewentualne nadwyżki energii mogą stanowić podstawę dla energetyki prosumenckiej.

Korzyści społeczne:	Poprawa jakości powietrza
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji gazów cieplarnianych, zagospodarowanie energii wytworzonej w systemie fotowoltaicznym

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Ilość zagospodarowanych osadów ściekowych [m³]

Projekt: Zagospodarowanie osadów ściekowych powstających w oczyszczalniach ścieków na terenie Gminy Stęszew

Szacowany koszt: Koszt realizacji działania zostanie uzupełniony na późniejszym etapie

Lata wdrażania działania: 2018-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 0,00 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 132,10 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 414.115,67 [MgCO₂/rok]

VIII.1.7 Edukacja i dialog społeczny

PLANOWANE ZADANIA GMINNE***Edukacja ekologiczna mieszkańców gminy oraz przedsiębiorców w zakresie promowania zasad gospodarki niskoemisyjnej***

Działanie ma na celu prowadzenie akcji informacyjnych i edukacyjnych w zakresie: szkodliwości spalania odpadów w paleniskach domowych, korzyści płynących z podłączenia do scentralizowanych źródeł ciepła, termomodernizacji, promocji nowoczesnych niskoemisyjnych źródeł ciepła, efektywności energetycznej w gospodarstwach domowych i przedsiębiorstwach, a także z wykorzystania OZE.

Działania będą realizowane w formie warsztatów, spotkań informacyjnych, kampanii edukacyjnych itp. Skierowane będą do mieszkańców gminy (w szczególności do dzieci i młodzieży szkolnej) i przedsiębiorców. Jednostki realizujące zadanie to przede wszystkim jednostki gminne oraz organizacje i stowarzyszenia ekologiczne we współpracy z władzami gminy.

Zadanie na wczesnym etapie koncepcyjnym nie posiada wystarczającego zakresu danych umożliwiających oszacowanie kosztów zadania.

Korzyści społeczne:	Wzrost świadomości ekologicznej u społeczeństwa
Korzyści ekonomiczne:	-
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji zanieczyszczeń

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba osób objętych kampaniami edukacyjnymi [osoba/rok]
Liczba opracowanych i wydrukowanych materiałów edukacyjnych [szt.]

Projekt: Edukacja ekologiczna mieszkańców gminy oraz przedsiębiorstw w zakresie promowania zasad gospodarki niskoemisyjnej

Szacowany koszt: koszt realizacji działania zostanie uzupełniony na późniejszym etapie

Lata wdrażania działania: 2017-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii 2.001,52 [MWh/rok]

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE 1.000,76 [MWh/rok]

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ 778,43 [MgCO₂/rok]

VIII.1.8 Administracja publiczna

PLANOWANE ZADANIA GMINNE***Zapewnienie odpowiednich warunków rozwoju dla transportu pieszego, rowerowego i komunikacji publicznej***

Działanie ma na celu realizowanie wszelkich inicjatyw zapewniających korzyści ekonomiczne, społeczne i środowiskowe. Planowane jest stworzenie w gminie Stęszew stref, gdzie będzie wprowadzany transport niskoemisyjny (komunikacja publiczna), szlaki piesze i rowerowe będą budowane według wytycznych, które przyczynią się do zwiększenia poczucia bezpieczeństwa ludności jak również, do obniżenia emisji zanieczyszczeń.

Potrzebne jest stosowanie odpowiednich zapisów w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego odnośnie np. układu zabudowy, promowanie ekologicznego sposobu myślenia jak również uproszczenie działań oraz stworzenie procedur ułatwiających pozyskiwanie dotacji i funduszy na rozwój transportu pieszego, rowerowego czy komunikacji publicznej.

Zadanie nieinwestycyjne, realizacja nie wymaga nakładów finansowych. Efekt z realizacji działania wpływa pośrednio na redukcje

Korzyści społeczne:	Poprawa jakości powietrza
Korzyści ekonomiczne:	-
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji zanieczyszczeń

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba stworzonych strategii z zakresu transportu niskoemisyjnego [szt.]
Liczba utworzonych stref transportu niskoemisyjnego [szt.]

Projekt: Zapewnienie odpowiednich warunków rozwoju dla transportu pieszego, rowerowego i komunikacji publicznej

Szacowany koszt: -

Lata wdrażania działania: 2018-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii [MWh/rok] pośredni wpływ

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE [MWh/rok] pośredni wpływ

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ [MgCO₂/rok] pośredni wpływ

Opracowywanie planów, programów i prac badawczo – rozwojowych mających na celu analizę możliwości i stworzenie koncepcji wykorzystania odnawialnych źródeł energii na terenie gminy

Istotą działania jest opracowanie analiz, strategii, planów i programów ukierunkowanych na wskazanie możliwości rozwoju technologii pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych na terenie gminy Stęszew.

Stworzenie zapisów regulujących kwestie OZE w gminie ułatwi pozyskiwanie energii ze źródeł odnawialnych poprzez realizację inwestycji z zakresu odnawialnych źródeł energii. Wobec powyższego zapotrzebowanie na energię ze źródeł konwencjonalnych ulegnie obniżeniu, czego pośrednim efektem będzie redukcja emisji zanieczyszczeń do atmosfery związanych z produkcją energii z tych źródeł.

Efekt z realizacji działania wpływa pośrednio na redukcję emisji gazów cieplarnianych, na aktualnym etapie niemożliwy do oszacowania.

Korzyści społeczne:	Wzrost świadomości ekologicznej społeczeństwa
Korzyści ekonomiczne:	Redukcja wydatków na energię ze źródeł konwencjonalnych
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji zanieczyszczeń

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Liczba stworzonych strategii z zakresu możliwości wykorzystania OZE [szt.]

Projekt: Opracowywanie planów, programów i prac badawczo – rozwojowych mających na celu analizę możliwości i stworzenie koncepcji wykorzystania odnawialnych źródeł energii na terenie gminy

Szacowany koszt: 20 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Gmina Stęszew

Roczna oszczędność energii [MWh/rok] pośredni wpływ

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE [MWh/rok] pośredni wpływ

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ [MgCO₂/rok] pośredni wpływ

Zielone zamówienia publiczne

Należy uwzględnić kryteria efektywności energetycznej w definiowaniu wymagań dotyczących zakupów produktów (np. klasa efektywności energetycznej, niskie zużycie paliwa itp.). W miarę możliwości należy również takie kryteria stosować w ramach zakupów usług (np. poprzez wymaganie od wykonawców robót budowlanych posługiwania się pojazdami spełniającymi określone normy EURO). W ramach udzielanych zamówień będzie zwiększany odsetek zamówień, w których zastosowano kryteria tzw. „zielonych zamówień” (GPP) w szczególności w zakresie zamówień dotyczących: usług sprzątania, budownictwa, energii, żywności, mebli, sprzętu komputerowego, artykułów biurowych i transportu. Zadanie obejmuje zarówno stosowanie zielonych zamówień w praktyce jak i informowanie i promowanie „zielonych zakupów” wśród przedsiębiorstw i mieszkańców (np. poprzez publiczne informowanie o osiągniętych oszczędnościach wynikających z zastosowania „zielonych zamówień”).

Zakłada się, że na skutek stosowania i promowania zielonych zamówień nastąpi zmniejszenie zużycia energii w sektorach budynków i urzędzeń (redukcja zużycia energii przełoży się na redukcję emisji).

Korzyści społeczne:	Poprawa stanu środowiska, wzrost świadomości ekologicznej
Korzyści ekonomiczne:	Redukcja kosztów w przypadkach stosowania papieru konwencjonalnego wysokiej jakości
Korzyści środowiskowe:	Redukcja emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Liczba instytucji, w których realizowane są zielone zamówienia [szt.]

Projekt: Zielone zamówienia publiczne

Szacowany koszt: -

Środki krajowe: -

Lata wdrażania działania: 2017-2020

Roczna oszczędność energii [MWh/rok] pośredni wpływ

Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE [MWh/rok] pośredni wpływ

Roczne zmniejszenie produkcji emisji CO₂ [MgCO₂/rok] pośredni wpływ

VIII.1.9 Podsumowanie efektów wdrażanych działań

Działania zaplanowane do realizacji na lata 2015-2020 pozwolą na ograniczenie emisji dwutlenku węgla, zmniejszenie zużycia energii finalnej oraz zwiększenia udziału OZE w końcowym zużyciu energii na terenie Gminy Stęszew.

Tabela 33 Podsumowanie efektów realizacji zadań

Lp.	Kategoria	Roczna oszczędność energii [MWh/rok]	Roczne zwiększenie produkcji energii z OZE [MWh/rok]	Roczne zmniejszenie emisji CO ₂ [MgCO ₂ /rok]
1.	Energetyka	6 960,43	6 619,51	4 018,72
2.	Budownictwo i gospodarstwa domowe	9 494,09	0,00	2 672,33
3.	Transport	52 093,30	0,00	13 415,55
4.	Lasy i tereny zielone	Na obecną chwilę nie przewidziano zadań do realizacji w tym obszarze		
5.	Przemysł	Na obecną chwilę nie przewidziano zadań do realizacji w tym obszarze		
6.*	Gospodarka odpadami	0,00	1 505,30	4 715 549,79
7.	Edukacja i dialog społeczny	2 001,52	1 000,76	778,43
8.	Administracja publiczna	pośredni wpływ na zmniejszenie emisji i poprawę jakości powietrza		
9.	SUMA	70 549,33	7 620,27	20 885,03

*Poz. 6 nie wzięta do całłościowych obliczeń wskaźników

Źródło: Opracowanie własne

VIII.2 Krótkoterminowe i średnioterminowe działania oraz zadania realizowane przez Powiat Poznański na terenie gminy

Niniejszy rozdział zawiera opisy zadań realizowanych przez Powiat Poznański na terenie Gminy Stęszew.

Część zadań Powiatu Poznańskiego realizowanych na terenie Gminy stanowi fragment szerszego zadania realizowanego na obszarze kilku gmin, koszty i efekty tych zadań są zestawione sumarycznie w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej dla Powiatu Poznańskiego oraz w Harmonogramie rzeczowo-finansowym PGN dla Powiatu Poznańskiego. Przypisanie kosztów i efektów zadań dla podzadań realizowanych w Gminie będą możliwe po ostatecznym zatwierdzeniu zakresów działań przypadających na poszczególne gminy w których dane zadanie będzie realizowane.

VIII.2.1 Energetyka

Montaż modułów fotowoltaicznych oraz instalacji podgrzewania ciepłej wody użytkowej w oparciu o zastosowanie systemu solarnego

W ramach projektu realizowane będą następujące zadania:

- Instalowanie odnawialnych źródeł energii tj. modułów fotowoltaicznych „PV”;
- Wykonanie instalacji przygotowania ciepłej wody użytkowej w oparciu o zastosowanie systemu solarnego;
- Wymiana urządzeń elektrycznych i oświetlenia na energooszczędne oraz wykonanie instalacji w oparciu o zastosowanie systemu solarnego.

1) Instalowanie odnawialnych źródeł energii tj. modułów fotowoltaicznych „PV”

Planuje się wybudowanie rozproszonych mikro elektrowni o łącznej mocy do 0,43MWp. Zakłada się średnioroczną wydajność produkcji energii elektrycznej na poziomie ok. 11%. Wydajność ta uwzględnia straty wynikające z konwersji energii prądu stałego na prąd przemienny, straty z tytułu samoistnego pogarszania się wydajności produkcji energii przez moduły oraz straty wynikające chwilowego i częściowego zacienienia modułów. Wykorzystywanie tej formy wytwarzania ekologicznej energii powoli unikać produkcji energii w dużych elektrowniach systemowych (kondensacyjnych), które produkują

energię w oparciu o spalanie paliw kopalnych. Ponadto, źródła te, jako tzw. rozproszona generacja pozwolą zredukować straty przesyłowe, które występują na drodze przesyłu energii od elektrowni do odbiorców.

W ramach zadania będą realizowane instalacje solarne w następujących placówkach:

- Rewitalizacja dworku w Skrzynkach (lata realizacji 2016-2020).

2) Wykonanie instalacji przygotowania ciepłej wody użytkowej w oparciu o zastosowanie systemu solarnego;

Do pozyskiwania ciepła użytecznego z energii promieniowania słonecznego stosowane są tzw. kolektory słoneczne. Istotnym ich elementem jest absorber, pochłaniający energię promieniowania i przekazujący ją na sposób ciepła do czynnika roboczego. Najczęściej stosowanymi urządzeniami do podgrzewania cieczy są kolektory płaskie, budowane w kształcie prostokątnych modułów. Kolektor składa się z układu kanałów przepływowych nośnika ciepła jakim jest ciecz, z absorbera promieniowania słonecznego, obudowy zewnętrznej oraz warstwy izolacji termicznej, która oddziela dolną powierzchnię kolektora od obudowy. Od strony górnej absorber osłonięty jest szybą szklaną lub z tworzywa sztucznego, stanowiącą przezroczystą osłonę o wysokiej transmisyjności dla promieniowania słonecznego. Jednym ze sposobów wykorzystania energii promieniowania słonecznego są instalacje służące do przygotowania ciepłej wody użytkowej oraz podgrzewania wody na potrzeby centralnego ogrzewania. Ich zaletą jest prostota oraz to, że mogą być podłączone do konwencjonalnych systemów c.o. i c.w.u. Zadanie realizowane będzie w budynkach położonych na terenie gminy Stęszew. Liczba i lokalizacje budynków zostaną uszczegółowione przez powiat poznański.

3) Wymiana urządzeń elektrycznych i oświetlenia na energooszczędne oraz wykonanie instalacji w oparciu o zastosowanie systemu solarnego.

Działanie zakłada wymianę urządzeń elektrycznych i oświetlenia na energooszczędne, wykonanie instalacji przygotowania ciepłej wody użytkowej w oparciu o zastosowanie systemu solarnego oraz montaż kolektorów słonecznych w obiektach zarządzanych przez Powiat (przede wszystkim w placówkach oświatowych, opiekuńczo-wychowawczych, i administracyjnych).

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej oraz energii ciepłej
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zagospodarowanie energii wytworzonej w systemie fotowoltaicznym

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Łączna moc zainstalowanych instalacji fotowoltaicznych [kWp]
Produkcja energii elektrycznej z systemów fotowoltaicznych [MW/rok]
Moc zainstalowanych urządzeń OZE na budynkach [kW]
Liczba obiektów, w których dokonano wymiany urządzeń elektrycznych i oświetlenia [szt.]
Wielkość nakładów finansowych w roku [zł]

Projekt: Montaż modułów fotowoltaicznych oraz instalacji podgrzewania ciepłej wody użytkowej w oparciu o zastosowanie systemu solarne

Obszar działań: Gmina Stęszew, Powiat Poznański

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański

Monitoring zużycia energii w budynkach użyteczności publicznej

Monitoring energetyczny to prowadzenie kontroli zużycia energii elektrycznej i ciepłej w czasie rzeczywistym. Dostarczane dane pozwalają na generowanie potencjalnych oszczędności. Umożliwia to realizowanie działań, które zmniejszą zamawianą moc ciepłą, uregulują zużycie energii oraz pozwolą inwestowanie w działania mające na celu poprawę efektywności energetycznej. Monitoring ten pozwala na odpowiednie zarządzanie energią, a bez danych jakie dostarcza nie jest możliwe zredukowanie zużycia energii z uwagi na to, że nie wiadomo gdzie istnieje potencjał. Najlepszym rozwiązaniem jest instalacja inteligentnych liczników.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej i komfortu cieplnego budynków
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów związanych z zapewnieniem odpowiedniego komfortu cieplnego
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Ilość zainstalowanych urządzeń pomiarowych [szt.]

Projekt: Monitoring zużycia energii w budynkach użyteczności publicznej

Kategorie działań: Energetyka

Obszar działań: Gmina Stęszew, Powiat Poznański

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański

VIII.2.2 Budownictwo i gospodarstwa domowe

Termomodernizacja i modernizacja energetyczna budynków

Zadanie obejmuje kompleksową modernizację energetyczną budynków użyteczności publicznej wraz z wymianą wyposażenia tych obiektów na energooszczędne w zakresie związanym m.in. z:

- ociepleniem obiektu;
- wymianą okien, drzwi zewnętrznych oraz oświetlenia na energooszczędne;
- przebudową systemów grzewczych (wraz z wymianą i podłączeniem do źródła ciepła), systemów wentylacji i klimatyzacji;
- wymianie wewnętrznej linii zasilającej – WLZ.

Realizacja zadań przyczyni się do wzrostu efektywności energetycznej w budynkach publicznych i ograniczenia emisji cieplarnianych. Działanie zakłada wykonanie inwestycji termomodernizacyjnych i modernizacji kotłowni w obiektach zarządzanych przez Powiat (przede wszystkim w placówkach oświatowych, opiekuńczo-wychowawczych i administracyjnych). Ponadto zadanie obejmuje inne projekty, które będą realizowane z zakresu termomodernizacji w późniejszych terminach.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej i komfortu cieplnego budynków
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów związanych z zapewnieniem odpowiedniego komfortu cieplnego
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba obiektów poddanych termomodernizacji [szt.]
Wielkość nakładów finansowych w roku [zł]
Powierzchnia użytkowa budynków poddanych kompleksowej termomodernizacji [m ²]
Moc zmodernizowanych systemów grzewczych [kW]

Projekt: Termomodernizacja i modernizacja energetyczna budynków

Kategorie działań: Ograniczenie emisji w budynkach

Obszar działań: Gmina Stęszew, Powiat Poznański

Środki własne: Budżet Powiatu, Budżet Państwa, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Inne dostępne środki zewnętrzne.

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański, Partnerzy: Ośrodki oświatowe, opiekuńczo - wychowawcze, socjalne, zdrowotne zarządzane przez Powiat

Wymiana oświetlenia wewnętrznego, sprzętu RTV, ITC i AGD

W ramach zadania zostanie zmodernizowane oświetlenie i wymieniony sprzęt RTV, ITC i AGD. Realizacja tego zadania przyczyni się do ograniczenia zapotrzebowania na energię elektryczną i w konsekwencji ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Wymiana oświetlenia na oświetlenie energooszczędne przyniesie oszczędności rzędu 50% w zużyciu energii elektrycznej na cele oświetlenia. Wymiana sprzętu elektrycznego i elektronicznego na spełniający coraz wyższe normy efektywności energetycznej, pozwoli do roku 2020 zaoszczędzić około 15% energii elektrycznej.

Korzyści społeczne:	Poprawa jakości wykorzystywanych urządzeń
Korzyści ekonomiczne:	Zwiększona oszczędność energii
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Ilość wymienionych źródeł światła [szt.]
Moc zainstalowanego energooszczędnego oświetlenia [kW]

Projekt: Wymiana oświetlenia wewnętrznego, sprzętu RTV, ITC i AGD

Obszar działań: Gmina Stęszew, Powiat Poznański

Lata wdrażania działania: 2016-2020

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański

Wspieranie działań Policji w zakresie remontów lub budowy nowych komisariatów na terenie Powiatu Poznańskiego

Przebieg prac remontowych wynika z ustaleń opracowanego przy współpracy z policją szczegółowego corocznego harmonogramu wsparcia inwestycyjnego remontów komisariatów. Działanie obejmuje m.in. zadania wpisane do WPF:

- W latach późniejszych planuje się budowę kolejnych komisariatów.

Korzyści społeczne:	Poprawa warunków pracy komisariatu, a przez to zwiększa się bezpieczeństwo publiczne w powiecie.
Korzyści ekonomiczne:	Zwiększona oszczędność energii
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba i rodzaj przeprowadzonych prac budowlanych i remontowych [szt.]
Wielkość wydatków przeznaczonych na prace remontowo-budowlane [zł]

Projekt: Wspieranie działań Policji w zakresie remontów lub budowy nowych komisariatów na terenie Powiatu Poznańskiego

Obszar działań: Gmina Stęszew, Powiat Poznański

Środki własne: Środki własne Powiatu Poznańskiego, Środki budżetowe policji i gmin

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: WPF – Powiat Poznański; Pozostałe: Wydział Bezpieczeństwa, Zarządzania Kryzysowego i Spraw Obywatelskich Starostwa Powiatowego w Poznaniu, Partnerzy: Komenda Miejska Policji w Poznaniu, Komenda Wojewódzka Policji w Poznaniu

VIII.2.3 Transport

Działania w tym obszarze mają na celu tworzenie optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób oraz towarów w mieście i obszarze metropolitalnym, przy spełnieniu wymogu ograniczenia uciążliwości transportu dla środowiska. W ramach tego obszaru realizowane będą zadania odnoszące się do kwestii związanej ze zrównoważoną mobilnością mieszkańców:

- zbiorowy transport pasażerski,
- transport niezmotoryzowany,
- transport drogowy,
- zarządzanie mobilnością,
- wykorzystanie inteligentnych systemów transportowych,
- bezpieczeństwo ruchu drogowego,

- wdrażanie nowych wzorców użytkowania,
- promocja ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów.

Rozwój systemu ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości

W nadchodzących latach planowana jest rozbudowa sieci dróg rowerowych, która ma na celu stworzenie spójnej i bezpiecznej sieci tras rowerowych na terenie powiatu oraz tras łączących powiat z sąsiednimi miejscowościami. Szacuje się, że taka inwestycja przyniesie skutek w postaci rezygnacji z codziennego, indywidualnego transportu samochodowego w drodze do i z pracy przez co najmniej 10 osób w powiecie rocznie na korzyść przemieszczania się za pomocą rowerów. Spowoduje to ograniczenie emisji GHG wynikających ze spalania paliw.

Ścieżki rowerowe będą budowane także w ramach projektu "Poznańska Kolej Metropolitalna. Węzły integracji - budowa systemu funkcjonalnych punktów przesiadkowych", jako udogodnienie mające zachęcać do korzystania z kolei.

Przewiduje się, że w pierwszej kolejności ścieżki takie powstaną wzdłuż dróg powiatowych prowadzących do stacji kolejowych, pozbawionych połączenia z transportem publicznym, gdzie w promieniu 5 km zamieszkuje co najmniej 500 osób. Ponadto, drogi rowerowe i ciągi pieszo-rowerowe powstawać będą w ramach modernizacji dróg powiatowych wszędzie tam, gdzie dobowe natężenie ruchu przekracza wartość 2.000 pojazdów na dobę, w szczególności na ciągach dróg powiatowych łączących miejscowości powyżej

1.000 mieszkańców z pętlami końcowymi autobusowego transportu publicznego.

Wraz z rozwojem sieci dróg rowerowych budowanych wspólnie z gminami, ma nastąpić wzrost udziału podróży realizowanych rowerem, który obecnie wynosi 5,3%. Szczególny wzrost ruchu rowerowego ma nastąpić w przejazdach miejsce zamieszkania - węzły przesiadkowe.

Korzyści społeczne:	Umożliwienie szybkiego i bezpiecznego poruszania się rowerem po obszarze powiatu, poprawa komfortu podróżowania na rowerze, promocja zdrowego stylu życia, zwiększenie poczucia bezpieczeństwa rowerzystów, szczególnie dzieci i osób starszych, łatwość dostępu do oczekiwanych celów podróży
Korzyści ekonomiczne:	-
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji spalin samochodowych do atmosfery

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Długość wybudowanych ścieżek rowerowych [km]

Długość wybudowanych ścieżek spacerowych [km]

Projekt: Rozwój systemu ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości

Obszar działań: Gmina Stęszew, Powiat Poznański

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański

Budowa i modernizacja dróg

W ramach zadania planowane są inwestycje dotyczące przebudowy ciągów komunikacyjnych, remonty ulic, budowa dodatkowych pasów ruchu, buspasy oraz rozbudowa rond. W efekcie budowy nowych odcinków drogowych poprawi się płynność, przejezdność i bezpieczeństwo w ruchu komunikacyjnym. Z uwagi na lepszą jakość nawierzchni zmniejszy się czas przejazdu oraz przestojów, a tym samym redukcji ulegnie liczba zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery.

Na terenie gminy Stęszew planowane są następujące inwestycje (Tabela 34):

Tabela 34 Wykaz inwestycji drogowych w gminie Stęszew wraz z wskazaniem podstawowych celów wynikających z polityki mobilności w miejskim obszarze funkcjonalnym Poznania

Zakres prac	Nr drogi	Zakres inwestycji	Orientacyjna długość inwestycji	Orientacyjna długość ścieżek rowerowych	Cel inwestycji
Przebudowa	Most w pasie drogi powiatowej nr 2452P	Modrze, gmina Stęszew	0,1 km		

Pod pojęciem „ścieżka rowerowa” w tabeli należy rozumieć także ciągi pieszo-rowerowe i chodniki z dopuszczeniem ruchu rowerowego. Z uwagi na ograniczone szerokości pasów dróg powiatowych nie wszędzie jest możliwość budowy oddzielnych ścieżek rowerowych.

Korzyści społeczne:	Poprawa komfortu podróżowania, poprawa jakości drogi, podniesienie parametrów technicznych, poprawa bezpieczeństwa na drogach
Korzyści ekonomiczne:	Poprawa stanu dróg, skrócenie czasu podróży, zwiększenie atrakcyjności terenów inwestycyjnych
Korzyści środowiskowe:	Zmniejszenie emisji zanieczyszczeń transportowych przez usprawnienie miejsc, w których tworzą się przestoje

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Długość przebudowanych i wybudowanych dróg wraz z infrastrukturą towarzyszącą [km]

Projekt: Budowa i modernizacja dróg

Obszar działań: Gmina Stęszew, Powiat Poznański

Środki własne: Budżet gmin, Budżet Powiatu, Budżet państwa

Lata wdrażania działania: 2016-2021

Podmiot realizujący zadanie: Zarząd Dróg Powiatowych w Poznaniu, Powiat Poznański, partnerzy gminy powiatu poznańskiego

Poznańska Kolej Metropolitalna. Węzły integracji (ZIT) - budowa systemu funkcjonalnych punktów przesiadkowych

Intermodalność podróży to jeden z najważniejszych elementów zmiany zachowań komunikacyjnych mieszkańców powiatu. Samochód osobowy ma być środkiem transportu wykorzystywanym głównie w ostatnich odcinkach podróży od węzła przesiadkowego do obszarów o rozproszonej zabudowie mieszkaniowej. Aby zadanie to można było zrealizować konieczne jest takie przygotowanie infrastruktury drogowej i parkingowej, aby suma czasów podróży realizowanych szybkimi środkami transportu publicznego oraz samochodem osobowym na dojazdach do węzła integracji była krótsza niż czas podróży realizowany „od drzwi do drzwi” samochodem osobowym. W ramach realizacji tego projektu będzie przeprowadzona modernizacja dróg powiatowych prowadzących do węzłów integracji tak, aby maksymalnie odseparować ruch tranzytowy od ruchu dojazdowego do węzła. Przebudowa dróg w tym zadaniu będzie ściśle powiązana z budowanymi przez gminy parkingami „park and ride” oraz modernizacją obiektów stacyjnych. Osobnym elementem jest stworzenie w ramach całej aglomeracji podsystemu ITS, jakim jest system naprowadzania na parkingi z dynamiczną informacją o dostępności miejsc na parkingach „park and ride” oraz czasem odjazdów najbliższych pociągów lub innych pojazdów szybkiego transportu publicznego. Przewiduje się, że w ramach partnerstwa powiatu z gminami będzie wybudowanych 13 nowoczesnych węzłów przesiadkowych. Największym z nich będzie zintegrowany węzeł przesiadkowy na Junikowie, z układem drogowym umożliwiającym:

- a) Rozdzielenie ruchu tranzytowego (aktualne natężenie ruchu 10.300 pojazdów na dobę) w relacji Poznań-Plewiska od ruchu dojazdowego do węzła oraz
- b) Wprowadzenie priorytetów dla środków transportu publicznego (autobusów) z jednoczesną minimalizacją strat czasu niezbędnego na przesiadki poprzez wprowadzenie dwupoziomowego skrzyżowania

ponad torami kolejowymi i zlokalizowaniem przystanków bezpośrednio ponad peronami.

Zadanie przewidziane jest do realizacji w latach 2015-2022. Realizacja powyższych zadań powinna wpłynąć na zmianę podziału modalnego podróży realizowanych głównie w dojazdach do Poznania i zwiększenia udziału w podróżach kolei.

Korzyści społeczne:	Poprawa komfortu podróżowania komunikacją publiczną
Korzyści ekonomiczne:	Poprawa stanu dróg, zwiększenie atrakcyjności terenów inwestycyjnych, ograniczenie wydatków na paliwo
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie ruchu samochodowego na rzecz transportu publicznego, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Ilość nowopowstałych węzłów przesiadkowych [szt.]

Projekt: Poznańska Kolej Metropolitalna. Węzły integracji (ZIT) - budowa systemu funkcjonalnych punktów przesiadkowych

Obszar działań: Gmina Stęszew, powiat poznański

Lata wdrażania działania: 2015-2022

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański, Zarząd Dróg Powiatowych

Monitoring zachowań komunikacyjnych mieszkańców powiatu poznańskiego

Bardzo ważnym działaniem w zakresie ograniczenia emisji CO₂ jest monitoring zachowań komunikacyjnych mieszkańców powiatu poznańskiego. Wielkość emisji uzależniona jest w głównej mierze od wyboru środka transportu. Podział modalny podróży realizowany na obszarze powiatu poznańskiego badany jest w ramach opracowywania i aktualizacji Zintegrowanego Planu Rozwoju Transportu Publicznego oraz Kompleksowych Badań Ruchu. W 2013 roku udział transportu publicznego w podróżach ogółem na terenie powiatu wynosił 15,1%, podczas gdy podróże realizowane samochodami osobowymi stanowiły, aż 65,6%. Głównym powodem takiego stanu rzeczy jest dłuższy średni dystans podróży, brak satysfakcjonujących połączeń autobusowych i niższa prędkość przejazdu w porównaniu z samochodem osobowym. Z uwagi na ograniczone środki finansowe, bardzo ważnym jest stałe monitorowanie zachowań mieszkańców i kontrola jak nowe działania podejmowane w ramach różnorodnych projektów wpływają na zmianę preferencji w zakresie wyboru środka podróży.

Korzyści społeczne:	Aktualizacja wiedzy o potrzebach mieszkańców powiatu w zakresie transportu; Wykorzystanie danych do akcji promujących transport publiczny na obszarze powiatu;
Korzyści ekonomiczne:	-
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji spalin samochodowych do atmosfery

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Udział podróży realizowanych transportem publicznym na terenie powiatu poznańskiego [%]

Projekt: Monitoring zachowań komunikacyjnych mieszkańców powiatu poznańskiego

Kategorie działań: Niskoemisyjny transport

Obszar działań: Gmina Stęszew, powiat poznański

Lata wdrażania działania: 2017-2022

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański

Rozbudowa i modernizacja sieci transportu publicznego – kreowanie nowych połączeń

W chwili obecnej układ linii komunikacyjnych transportu zbiorowego jest tak ukształtowany, że dominującymi liniami są linie łączące gminy powiatu poznańskiego z Poznaniem. Zgodnie ze Strategią Rozwoju Powiatu Poznańskiego jest stałe zwiększanie aglomeracyjnej roli placówek publicznych zarządzanych przez Powiat Poznański, takich jak szkoły ponadgimnazjalne, zakłady opiekuńczo-wychowawcze, placówki podstawowej opieki medycznej i szpital w Puszczykowie. Jednym z narzędzi zwiększających tę rolę, jest poprawa dostępności komunikacyjnej poszczególnych obiektów przy pomocy transportu publicznego. Dlatego Powiat Poznański, przy współpracy gmin, będzie prowadził działania mające na celu uruchamianie nowych połączeń międzygminnych, niewjeżdżających do Poznania.

W I etapie będą podejmowane działania mające na celu uruchomienie linii w relacji m.in. Stęszew – Mosina. Głównym celem tych linii jest umożliwienie dojazdu młodzieży i osobom starszym, pozbawionym dostępu do samochodu do placówek oświatowych, opieki medycznej i węzłów integracji na terenie Powiatu Poznańskiego.

Korzyści społeczne:	Poprawa dostępności dla osób pozbawionych dostępu do samochodu, do obiektów użyteczności publicznej oraz do węzłów integracji na terenie powiatu poznańskiego
Korzyści ekonomiczne:	-
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji spalin samochodowych do atmosfery

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Liczba linii transportu publicznego łączących poszczególne gminy powiatu poznańskiego z pominięciem Poznania [szt.]

Projekt: Rozbudowa i modernizacja sieci transportu publicznego – kreowanie nowych połączeń

Obszar działań: Gmina Stęszew, powiat poznański

Środki własne: tak przy współudziale budżetów gmin powiatu poznańskiego

Lata wdrażania działania: 2016-2022

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański, partnerzy: gminy powiatu poznańskiego

Promocja transportu publicznego na terenie powiatu poznańskiego poprzez tworzenie zintegrowanej internetowej platformy informacyjnej

Na terenie powiatu poznańskiego działa łącznie 9 organizatorów transportu publicznego. Powoduje to rozproszenie informacji o godzinach kursowania, cenach biletów, stosowanych ulgach i zwolnieniach z opłat i zniechęca do korzystania z transportu publicznego. Linie komunikacyjne, dla których organizatorem jest Starosta Poznański, organizowane samodzielnie lub te, których organizację powierzono gminom, są dla pasażerów jedynie częścią całej podróży. Aby ułatwić podróżowanie tymi liniami, niezbędna jest zintegrowana informacja pasażerska dostępna w jednym miejscu i obejmująca skoordynowane połączenia wielu przewoźników działających na terenie całego powiatu; Celem strony jest także bieżące informowanie mieszkańców powiatu o wszelkich zmianach w układzie komunikacyjnym, cenach biletów itp.

Korzyści społeczne:	Przekazanie kompleksowej informacji na temat oferty przewozowej transportu publicznego na terenie powiatu poznańskiego
Korzyści ekonomiczne:	Poprawa rentowności poszczególnych linii komunikacyjnych poprzez przyciągnięcie nowych pasażerów
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji spalin samochodowych do atmosfery

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Liczba wejść na stronę internetową [szt.]

Liczba aplikacji mobilnych ułatwiających poruszanie się po powiecie poznańskim [szt.]

Projekt: Promocja transportu publicznego na terenie powiatu poznańskiego poprzez tworzenie zintegrowanej internetowej platformy informacyjnej

Obszar działań: Gmina Stęszew, powiat poznański

Lata wdrażania działania: 2016-2020

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański, partnerzy: gminy powiatu poznańskiego

Wspomaganie gmin w zakresie wprowadzania nowych form zarządzania transportem publicznym na terenie powiatu poznańskiego

Powiat Poznański, jako organizator transportu publicznego będzie podejmował działania w zakresie rozwoju usług transportu publicznego „on demand”, poprzez budowę systemu teleinformatycznego obsługującego sieć połączeń komunikacyjnych typu „autobus na telefon”. Działanie to ma na celu optymalizację pojemnościową taboru transportu publicznego do występujących potrzeb transportowych (wprowadzenie na większą skalę minibusów, aby osiągnąć jak najniższy wskaźnik emisji CO₂/pasażera/km)

Korzyści społeczne:	Zwiększenie częstotliwości i dopasowanie jej do występujących potrzeb na obszarach o zabudowie rozproszonej
Korzyści ekonomiczne:	Zmniejszenie kosztów eksploatacji autobusów, poprzez zastosowanie minibusów i realizację kursów zgodnie z występującymi potrzebami
Korzyści środowiskowe:	Ograniczenie emisji spalin samochodowych do atmosfery oraz ograniczenie emisji autobusów poprzez zmniejszenie ich pojemności i realizację kursów wg występujących potrzeb

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Ilość systemów informatycznych umożliwiających wprowadzenie autobusów „on-demand” [szt.]

Projekt: Wspomaganie gmin w zakresie wprowadzania nowych form zarządzania transportem publicznym na terenie powiatu poznańskiego

Obszar działań: Gmina Stęszew, powiat poznański

Lata wdrażania działania: 2016-2020

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański, partnerzy: gminy powiatu poznańskiego, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego

VIII.2.4 Lasy i tereny zielone

Zwiększanie lesistości i poprawa stanu lasów

Działanie obejmuje szereg szczegółowych realizacji, m.in.:

- sporządzenie uproszczonych planów urządzenia lasu,
- wykonywanie inwentaryzacji stanu lasu,
- odnowienia drzewostanu zniszczonego w wyniku anomalii pogodowych lub przez szkodnika drzewostanu,
- wykonanie pasów zadrzewień śródpolnych,
- budowa „zielonych ekranów akustycznych”.

Korzyści społeczne:	Poprawa jakości życia nie tylko obecnych, ale i przyszłych pokoleń mieszkańców
Korzyści ekonomiczne:	-
Korzyści środowiskowe:	Zwiększenie lesistości regionu

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Powierzchnia nowych nasadzeń [ha]

Projekt: Zwiększanie lesistości i poprawa stanu lasów

Kategorie działań: Lasy i tereny zielone

Obszar działań: Gmina Stęszew, powiat poznański

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański; Partnerzy: Nadleśnictwa na terenie powiatu, Gminy powiatu poznańskiego, Właściciele lasów, nad którymi nadzór sprawuje Starosta Poznański (lasy niebędące własnością Skarbu Państwa), Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego

VIII.2.5 Przemysł

Na obecną chwilę nie przewidziano zadań do realizacji w tym obszarze.

VIII.2.6 Gospodarka odpadami

Na obecną chwilę nie przewidziano zadań do realizacji w tym obszarze.

VIII.2.7 Edukacja ekologiczna

Edukacja ekologiczna obejmująca tematykę gospodarki niskoemisyjnej, OZE, efektywności energetycznej, a także promująca prawidłowe postawy, w tym działania przyczyniające się do obniżenia emisji gazów cieplarnianych

Działania tego typu mają na celu prowadzenie na terenie Powiatu akcji edukacyjnych uświadamiających społeczeństwa w zakresie: szkodliwości spalania odpadów w paleniskach domowych, korzyści płynących z podłączenia do scentralizowanych źródeł ciepła, termomodernizacji, promocji nowoczesnych niskoemisyjnych źródeł ciepła i innych działań niskoemisyjnych. Jednostki realizujące zadanie to przede wszystkim organizacje i stowarzyszenia ekologiczne we współpracy z władzami Powiatu. Nakłady na realizację zadania: zgodnie z analizą potrzeb.

W ramach edukacji ekologicznej Powiat Poznański planuje w tym zakresie następujące działania:

- konkursy i inne inicjatywy edukacyjne dla dzieci i młodzieży;
- działania informacyjne skierowane do przedsiębiorców;
- prowadzenie publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie;
- udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie.

Korzyści społeczne:	Większa świadomość społeczeństwa
Korzyści ekonomiczne:	-
Korzyści środowiskowe:	-

Szczegółowe wskaźniki monitorowania

Liczba osób objęta kampaniami edukacyjnymi [osoba]

Projekt: Edukacja ekologiczna obejmująca tematykę gospodarki niskoemisyjnej, OZE, efektywności energetycznej, a także promująca prawidłowe postawy, w tym działania przyczyniające się do obniżenia emisji gazów cieplarnianych

Obszar działań: Gmina Stęszew, Powiat Poznański

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański

VIII.2.8 Administracja publiczna

Rozwój e-administracji

Dla dalszego rozwoju usług administracyjnych w powiecie poznańskim poprzez wdrażanie nowoczesnych technologii teleinformatycznych wskazać należy następujące kluczowe zadania:

- Integrację teleinformatyczną z innymi jednostkami administracji publicznej w zakresie dostępu do rejestrów publicznych, wymiany informacji niezbędnych
- do postępowania administracyjnego oraz korespondencji poprzez wykorzystanie elektronicznej skrzynki podawczej,
- Nawiązanie współpracy z urzędami gmin w zakresie informacji przestrzennej – kontynuacja dotychczasowych działań Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej i rozszerzenie ich m.in. O studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,
- Rozbudowę usługi umawiania wizyt przez Internet i objęcie systemem kolejkowym kolejnych wydziałów urzędu,
- Dalszą konsekwentną rozbudowę systemów informatycznych o nowe moduły przydatne w pracy urzędu,
- Podjęcie działań promocyjnych dla upowszechnienia usług elektronicznych w administracji publicznej wśród mieszkańców powiatu.

Korzyści społeczne:	System zarządzania jakością, politykę bezpieczeństwa danych osobowych, system elektronicznego obiegu dokumentów, centralny system elektronicznego archiwum, powołanie call center, instalacja infokiosków - infomatów
Korzyści ekonomiczne:	-
Korzyści środowiskowe:	-

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Wzrost wykorzystania technik teleinformatycznych w kontaktach administracji Powiatu Poznańskiego z innymi jednostkami administracji publicznej [%]
Wzrost liczby wydziałów Starostwa Powiatowego objętych elektronicznym systemem kolejkowym [szt.]
Wzrost liczby mieszkańców powiatu poznańskiego korzystających z możliwości załatwiania spraw administracyjnych on-line [szt.]

Projekt: Rozwój e-administracji

Obszar działań: Gmina Stęszew, Powiat Poznański

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Powiat Poznański, Powiatowy Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej

VIII.2.9 Powiązanie rekomendowanych działań z BEI

W związku ze zidentyfikowanymi obszarami problemowymi na terenie Gminy jak również wyliczeniem bazowej inwentaryzacji emisji, za najbardziej energochłonne i emisyjne wskazano obszary budynków mieszkalnych, budynków usługowych (budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe niekomunalne i komunalne) i transportu. W związku z przeprowadzoną analizą potencjału realizacji celów PGN, jako najistotniejsze i priorytetowe należy uznać działania z zakresu:

- ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w budynkach mieszkalnych i usługowych poprzez ograniczenie wykorzystania paliw i energii (poprawa efektywności energetycznej poprzez m.in. przeprowadzenie termomodernizacji), oraz zwiększenie udziału wykorzystania OZE;
- ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w transporcie poprzez zmniejszanie wykorzystania paliw transportowych (modernizacja i rozbudowa szlaków komunikacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem transportu niskoemisyjnego);
- ograniczenie emisji gazów cieplarnianych poprzez działania nieinwestycyjne z zakresu niskoemisyjnych zamówień publicznych (w tym w obszarze transportu publicznego oraz floty pojazdów służbowych gminy), edukacji ekologicznej czy koordynacji planowania przestrzennego.

Wszystkie rekomendowane działania/zadania powiązane z bazową inwentaryzacją emisji poprzez uzyskiwany efekt ekologiczny w postaci redukcji emisji gazów cieplarnianych zestawiono w harmonogramie rzeczowo-finansowym.

Ważnym do uwzględnienia aspektem umożliwiającym sprawną realizację zadań/działań zakresie gospodarki niskoemisyjnej jest zwiększenie wsparcia ze strony władz Gminy i instytucji finansujących dla wszystkich interesariuszy. Dzięki takiemu działaniu możliwe będzie zaobserwowanie znaczących redukcji emisji gazów cieplarnianych i wykorzystania paliw i energii oraz zwiększenia udziału wykorzystania OZE, co przyczyni się do wyeliminowania kwestii problemowych: nadmierna emisja gazów cieplarnianych, nadmierne zużycie paliw i energii oraz zanieczyszczenie powietrza związane z ich wykorzystaniem.

VIII.3 REDUKCJA EMISJI PRZY UDZIALE OZE

VIII.3.1 Wykorzystanie energii odnawialnej

Polska, jako członek Unii Europejskiej, została zobowiązana do transpozycji do krajowych przepisów prawnych wymogów Dyrektyw Parlamentu Europejskiego. Jedną z nich jest Dyrektywa 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (OZE). W związku z powyższym została uchwalona Ustawa o odnawialnych źródłach energii z dnia 20 lutego 2015 r. Dz.U.2015 poz.478. Podstawowym celem wyznaczonym dla Polski jest uzyskanie 15% udziału OZE w bilansie energetycznym do 2020 r.

Na terenie miast i gmin Metropolii Poznańskiej, istnieją warunki do wykorzystania odnawialnych źródeł energii: słonecznej, geotermalnej, wodnej i wiatrowej. Technologie, które mogą być wykorzystane w tym obszarze to w szczególności:

- 1) panele fotowoltaiczne (PV);
- 2) kolektory słoneczne (termiczne);
- 3) instalacje wykorzystujące źródła geotermiczne;
- 4) małe i mikro elektrownie wodne;
- 5) małe i mikro elektrownie wiatrowe.

VIII.3.2 Energia słońca

Energia promieniowania słonecznego może być wykorzystywana do:

- 1) podgrzewania cieczy przy wykorzystaniu kolektorów słonecznych;
- 2) produkcji energii elektrycznej za pomocą ogniw fotowoltaicznych (PV);
- 3) produkcji energii elektrycznej i podgrzewania cieczy w systemach hybrydowych fotowoltaiczno-termicznych;
- 4) ogrzewania budynków poprzez tzw. pasywne systemy solarne – elementy obudowy budynku służące maksymalizacji zysków ciepła zimą i ich minimalizacji latem.

Rozwiązania te pozwalają na uniknięcie skutków ubocznych dla środowiska na przykład zużycie zasobów naturalnych czy nadmiaru szkodliwych emisji.

Takie czynniki jak, położenie geograficzne, pora dnia mogą tworzyć duże ograniczenia w możliwościach wykorzystania energii słonecznej. Na naszej szerokości geograficznej ok. 80% rocznej sumy promieniowania przypada na sezon wiosenno-letni, od początku kwietnia do końca września.

Średnioroczna wartość nasłonecznienia dla terenu, na którym znajduje się Metropolia Poznań na podstawie mapy nasłonecznienia stworzonej przez IMGW wynosi ok. $1.000 \text{ kWh/m}^2/\text{rok}$ – jest to maksymalny możliwy do osiągnięcia potencjał teoretyczny przy założeniu bezstratnej przemiany w użyteczne formy energii. Potencjał techniczny uwzględnia sprawność instalacji, która zmienia się w zależności od natężenia promieniowania słonecznego (nasłonecznienia), pory dnia i warunków atmosferycznych oraz różnicy temperatur w stosunku do otoczenia.

Potencjał techniczny produkcji energii dla terenu Metropolii Poznańskiej (wartości średnioroczne) wynosi:

- 1) $350 - 450 \text{ kWh/m}^2/\text{rok}$ – energia cieplna - obliczony uzysk energii w kolektorach słonecznych z jednego metra kwadratowego powierzchni kolektora⁹;
- 2) $950 \text{ kWh/m}^2/\text{rok}$ – energia elektryczna – obliczony przeciętny roczny uzysk energii z modułów fotowoltaicznych z jednego metra kwadratowego powierzchni płaskiej w instalacji o mocy 1 kWp ¹⁰.

Na chwilę obecną na rynku dostępne są płaskie oraz próżniowe kolektory słoneczne. Różnica między dwoma typami polega na sprawności kolektorów. Większy uzysk energii w skali roku dają panele próżniowe, jednak w lecie płaskie kolektory dają więcej energii. Im mniejsza różnica temperatur między kolektorem, a otoczeniem, tym większa jego sprawność. Panele próżniowe są mniej podatne na to niekorzystne zjawisko.

Większość kolektorów dostępnych na rynku posiada certyfikat Solar Keymark i świadectwo uzysku energetycznego 525 kWh/m^2 . Oszczędności zostaną uzyskane dzięki obniżeniu kosztów zakupu energii potrzebnej do podgrzewania wody lub ogrzewania budynku.

Bardzo istotną kwestią jest właściwe zaprojektowanie układu zasilanie - magazynowanie, ponieważ w okresie letnim może dochodzić do częstej sytuacji osiągania temperatury stagnacji przez kolektory w przypadku braku zagospodarowania ciepłej wody. Jest to sytuacja wysoce niekorzystna ponieważ wpływa znacząco na skrócenie żywotności instalacji, częstsze serwisowanie i spadek sprawności układu.

Niska sprawność paneli fotowoltaicznych, która waha się od kilku procent (ogniwa z tellorku kadmu) do kilkadziesiąt procent (krzem monokrystaliczny – do 25%) jest największą wadą paneli fotowoltaicznych.

⁹ Kolektory płaskie i próżniowe, z uwzględnieniem strat cieplnych całego systemu

¹⁰ przy rzeczywistej sprawności całego układu ok. 80% i przeciętnej sprawności paneli fotowoltaicznych ok. 15%, z uwzględnieniem zacielenia i optymalnego nachylenia paneli

System fotowoltaiczny może być podłączony do istniejącej sieci (system ongrid) energetycznej lub pracować w autonomii zasilając w pełni dany obiekt lub urządzenie (tzw. systemy wyspowe - offgrid). Średnio, koszt samych paneli to ok. 2/3 kosztów całej instalacji (wliczając koszty montażu do pozostałej części kosztów). Warto dodać, że koszty operacyjne stanowią ok. 2-3% kosztu instalacji. Miernikiem oszczędności jest obniżone zużycie energii z sieci, czyli mniejsze rachunki za energię elektryczną oraz możliwość wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej po stałych stawkach za 1 kWh.

VIII.3.2.1 Kolektory słoneczne:

Najłatwiej zamontować instalacje układów solarnych na dachach nowobudowanych budynków. Zarówno można je montować na budynkach już istniejących lub konstrukcjach naziemnych. Kolektory słoneczne można wykorzystywać dla przygotowania ciepłej wody użytkowej oraz dla dogrzewania budynków (w ograniczonym zakresie).

VIII.3.2.2 Fotowoltaika:

Moduły fotowoltaiczne mogą one być wykorzystywane np. do zasilania domków letniskowych, urządzeń komunalnych, telekomunikacyjnych, sygnalizacyjnych, oświetlenia, przydomowych elektrowni, lub być zastosowane jako elementy tzw. farm fotowoltaicznych generując zyski w związku ze sprzedażą energii do sieci na zasadach komercyjnych.

Tabela 35 Analiza uzysków energetycznych dla 1kWp instalacji fotowoltaicznej w technologii polikrystalicznej instalowanej w Poznaniu (nachylenie powierzchni 35°, całkowita suma strat systemu – 45%, lokalizacja: 52°24'30" N, 16°56'2" E, przewyższenie: 64 m

Miesiąc	Produkcja energii dzienna - średnia [kWh]	Produkcja miesięczna energii - średnia [kWh]	Dzienna suma nasłonecznienia - średnia [kWh/m ²]	Miesięczna suma nasłonecznienia - średnia [kWh/m ²]
Styczeń	0,86	26,6	1,01	31,3
Luty	1,49	41,7	1,78	49,9
Marzec	2,88	89,3	3,57	111
Kwiecień	4,04	121	5,23	157
Maj	4,11	127	5,48	170
Czerwiec	4,11	123	5,57	167
Lipiec	3,94	122	5,40	167
Sierpień	3,71	115	5,01	155
Wrzesień	3,06	91,8	4,02	121
Październik	2,08	64,5	2,67	81,3
Listopad	1,03	30,8	1,24	37,3
Grudzień	0,70	21,7	0,83	25,7
Rocznie	2,6	81,3	3,49	106
Całkowicie rocznie	-	975	-	1270

Źródło: PVGIS (<http://re.jrc.ec.europa.eu/pvgis/>)

Powyższe dane świadczą o wysokim poziomie zasobów promieniowania słonecznego, gdzie dla 1 kWp można osiągnąć uzysk energetyczny w skali 975 [kWh/rok]. W celu oceny zasobu i potencjału rzeczywistego należy dokonać pomiarów rzeczywistych przy wykorzystaniu stacji pomiarowych wyposażonych w panele fotowoltaiczne, pyranometry i termometry. Stacje pomiarowe powinny być ulokowane w kilku ściśle określonych punktach w obszarze Metropolii Poznańskiej.

Słoneczne systemy ogrzewania pasywnego: są to różne sposoby konwersji fototermicznej - wykorzystanie energii promieniowania słonecznego do pozyskania ciepła poprzez konwekcję, przewodzenie i promieniowanie.

Kolektory słoneczne i PV mogą zarówno być zamontowane i użytkowane na gruncie i na dachach oraz ścianach budynków. Możliwość zamontowania kolektorów na dachach budynków pozwala na ergonomiczne wykorzystania powierzchni użytkowych i może być powszechnie stosowanym rozwiązaniem zarówno na terenach miejskich tak i wiejskich.

VIII.3.3 Energia geotermalna

Zasobami geotermalnymi nazywane są wody o temperaturze, co najmniej 20 °C. Województwa Wielkopolskie i Lubuskie są najbardziej predysponowane do eksploatacji zasobów geotermalnych. Okolice Poznania są bogate w wody geotermalne o temperaturze 20-50 °C, co jest związane ze zbiornikiem dolnej kredy. Z kolei na głębokości ok. 3.000 m p.p.m. spodziewana temperatura wód utrzymuje się na poziomie 100 – 125 °C. Wydajności poszczególnych ujęć ocenia się jako wysoką – lokalnie do 200 m³/h i mocy cieplnej powyżej 2,5 MW. Wyróżnia się dwa typy geotermii – głęboką (właściwą) i płytką.

VIII.3.3.1 Geotermia głęboka (klasyczna, wysokiej entalpii - GWE)

Takie instalacje służą do ogrzewania większej ilości budynków, nawet miast. Otwory wiercone na głębokości nawet 2500 m. Przy takiej głębokości ciepło odzyskiwane jest w tradycyjnych wymiennikach, bez pomocy pompy ciepła. Woda geotermalna wykorzystywana jest bezpośrednio – doprowadzana systemem rur, bądź pośrednio – oddając ciepło chłodnej wodzie i pozostając w obiegu zamkniętym. W Polsce wykorzystywana jest w pięciu miastach (Pyrzyce, Mszczonów, Bańska Niżna, Uniejów, Stargard Szczeciński), nie tylko na potrzeby energetyczne, ale również rekreacyjne – baseny termalne.

Polska charakteryzuje się zróżnicowanym potencjałem energii geotermalnej. Aby ocenić potencjał głębokiej geotermii, niezbędne jest uzyskanie informacji o temperaturze wody, głębokości, z której woda taka będzie wypompowywana oraz jej składzie chemicznym.

VIII.3.3.2 Geotermia płytka (niskiej entalpii - GNE)

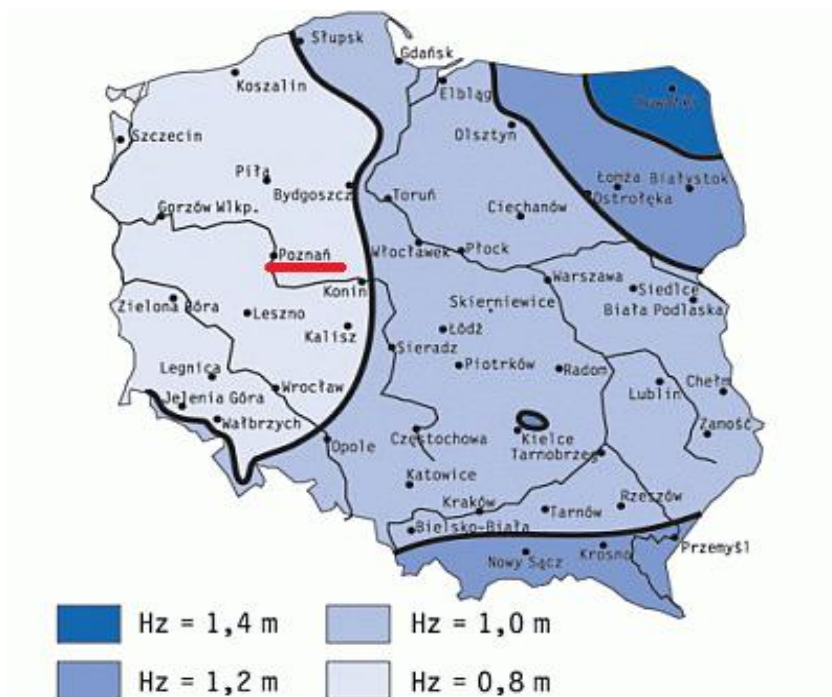
Wykorzystuje wody gruntowe i ciepło ziemi do głębokości kilkuset metrów o temperaturze kilkunastu do 20 °C stopni. Do tego typu źródeł należą pompy ciepła, które odbierają energię z gruntu ogrzewanego energią słoneczną. Stosowane są w pojedynczych budynkach mieszkalnych lub biurowych. Instalacje te wspomagają centralne ogrzewanie budynku, wymagają jednak zewnętrznego zasilania (pompa obiegowa).

Pompy ciepła charakteryzowane są wskaźnikiem COP (ang. Coefficient Of Performance). Stosunek ciepła użytkowego do zużycia energii przez sprężarkę wraz z jednoznacznie określonymi urządzeniami pomocniczymi pompy ciepła nazywany jest współczynnikiem wydajności COP. Minimalne wymagane wartości COP dla pomp ciepła (zgodnie z normą PN 14511) określa decyzja 2007/742/WE Komisji Europejskiej, określająca kryteria ekologiczne dotyczące przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego pompom ciepła zasilanym elektrycznie, gazowo lub absorpcyjnym pompom, wynoszą obecnie min. 4,3 dla pomp gruntowych¹¹. Zgodnie z Dyrektywą 2009/28/WE minimalna wartość

COP dla pomp ciepła zasilanych energią elektryczną musi wynosić co najmniej 2,5 aby energia została uznana za energię odnawialną.

¹¹ Poza pompami gruntowymi, gdzie źródłem ciepła jest ziemia, stosowane są również pompy ciepła powietrzne oraz wodne.

Rysunek 23 Mapa sfer przemarzania

Źródło: www.agh.edu.pl

Metropolia Poznańska jest położona w strefie przemarzania gruntów dla $H_z=0,8$ m co oznacza, iż granicą przemarzania gruntów jest 0,8 m poniżej poziomu terenu. Jest to górna granica stosowania dolnego źródła dla pomp ciepła w przypadku zastosowania gruntowej pompy ciepła z wymiennikiem poziomym.

VIII.3.3.3 Możliwości geotermii

Geotermia płytka, jest technologią, która ma duże możliwości zastosowania na terenie miasta, dla takich nieruchomości jak domy jednorodzinne, osiedla, domy wczasowe, domy opieki społecznej, budynki biurowe, kościoły, zakłady produkcyjne itd.

VIII.3.4 Energia wiatru

Pozyskiwanie energii z ruchu mas powietrza odbywa się za pomocą siłowni wiatrowych, które przetwarzają energię mechaniczną na elektryczną, która dalej doprowadzana jest do sieci elektroenergetycznej.

Dla określenia potencjału technicznego możliwego do wykorzystania ważne jest określenie częstości występowania prędkości progowych wiatru: minimalnej i maksymalnej. Wyznaczają one zakres prędkości wiatru w jakich możliwa jest produkcja energii. Wartości prędkości progowych uzależnione są od konstrukcji elektrowni wiatrowych. Z reguły minimalna prędkość progowa – tzw. prędkość startowa wynosi ok. 3-4 m/s, natomiast

prędkość maksymalna – tzw. prędkość wyłączenia ok. 25 m/s. Dolną granicą opłacalności wykorzystania wiatru do potrzeb energetycznych jest jego średnioroczna prędkość powyżej 5 m/s. Istotne jest również ustalenie stałości kierunku wiejącego wiatru, gdyż częste chwilowe podmuchy o różnych kierunkach są niekorzystne.

Potencjał techniczny energii wiatru na wysokościach powyżej 10 m n.p.t. na obszarze Powiatu Poznańskiego wynosi odpowiednio 700-1000 kWh/m²/rok. Średnioroczna prędkości wiatru zanotowana na stacji meteo Port lotniczy Poznań-Ławica w roku 2013 osiągnęła wartość 12,4 km/h.

VIII.3.4.1 Możliwości energii wiatru

Na terenie Metropolii Poznań istnieją bardzo dobre warunki dla rozwoju energetyki wiatrowej. Połączenia dużych prędkości wiatru z równinnym ukształtowaniem terenu oraz obecność wielkich powierzchni rolniczych, daje możliwości budowy dużych farm wiatrowych. Natomiast na obszarach zurbanizowanych zastosowanie może mieć „mała” energetyka wiatrowa, na przykład turbiny wiatrowe z pionowymi osiami obrotu, o mocy kilkuset wat montowane na dachach budynków.

VIII.3.5 Energia biomasy

Biomasa to substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz leśnej, a także przemysłu przetwarzającego ich produkty, a także inne części odpadów, które ulegają biodegradacji. Biomasa może być wykorzystywana w formie nieprzetworzonej, lub przetworzonej (biopaliwa płynne, biogaz).

Sposób wytwarzania biopaliw i biomasy oraz jego wpływ na środowisko jest jednym z najważniejszych czynników, jakie należy wziąć pod uwagę przy planowaniu działań, w zakresie wykorzystania biomasy. Ogólnie rzecz biorąc biomasa i biopaliwa traktowane są jako odnawialne źródła energii, których wykorzystanie nie wpływa na zawartość CO₂ w atmosferze. W rzeczywistości jest tak jedynie w przypadku, gdy biomasa/biopaliwa są wytwarzane w sposób zrównoważony. Decydując się na uwzględnienie w PGN/SEAP środków związanych z wykorzystaniem biomasy/biopaliw, a także sporządzając inwentaryzację emisji, należy zwrócić uwagę na dwie kwestie:

- 1) Wpływ wytwarzania i wykorzystania biomasy/biopaliw na koncentrację CO₂ w atmosferze:
 - CO₂ tworzy się w efekcie spalania węgla zawartego w materii organicznej, np. w drewnie, bioodpadach lub biopaliwach transportowych. Podczas

sporządzania inwentaryzacji emisji CO₂ nie bierze się pod uwagę takich emisji, gdy można założyć, że ilość węgla uwalnianego w procesie spalania jest równa ilości węgla pobranego przez biomasę w trakcie wzrostu (proces fotosyntezy). W takim przypadku standardowy wskaźnik emisji CO₂ dla biomasy/biopaliw wynosi zero. Założenie to jest często uzasadnione w przypadku upraw wykorzystywanych do produkcji biodiesla i bioetanolu, jak również w przypadku drewna pochodzącego z lasów zarządzanych w zrównoważony sposób, co oznacza, że średni przyrost lasu jest równy lub wyższy niż pozyskanie drewna. W sytuacji gdy drewno nie jest pozyskiwane w zrównoważony sposób, wskaźnik emisji CO₂ należy przyjąć wyższy od zera.

2) Emisje w całym cyklu życia, bioróżnorodność i inne kwestie związane z równowagą ekologiczną:

- Nawet jeśli biopaliwo/biomasę jako źródło energii cechuje neutralny bilans CO₂, jej wykorzystania nie można uznać za przyjazne środowisku, jeżeli jej produkcja wywiera negatywny wpływ na bioróżnorodność lub wiąże się z wysoką emisją gazów cieplarnianych, jak np. emisja N₂O związana z zastosowaniem nawozów lub emisja CO₂ związana ze zmianą użytkowania terenu. Dlatego też należy sprawdzić, czy wykorzystywana biomasa/biopaliwo spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju. W tym celu można wykorzystać kryteria zapisane w Dyrektywie 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych. Jedynie biomasa/biopaliwa, które spełniają te kryteria będą uznawane za odnawialne w kontekście Porozumienia Burmistrzów. W przypadku, gdy miasto lub gmina stosuje standardowe wskaźniki emisji i wykorzystuje biopaliwo, które nie spełnia kryteriów zrównoważonego rozwoju, zaleca się zastosowanie dla tego biopaliwa wskaźnika emisji, który jest równy wskaźnikowi odpowiadającego mu paliwa kopalnego. Na przykład, kiedy miasto lub gmina korzysta z biodiesla, który nie jest wytwarzany w sposób zrównoważony, to należy zastosować wskaźnik emisji dla zwykłego diesla. Taka reguła jest wykorzystywana w celu zapobiegania stosowania nieprzyjaznych środowisku biopaliw, ale nie znajduje zastosowania w konwencjonalnych standardach szacowania emisji. Jeżeli miasto lub gmina stosuje wskaźniki emisji LCA i wykorzystuje biopaliwo, które nie spełnia kryteriów zrównoważonego rozwoju, zaleca się opracowanie dla niego wskaźnika emisji, który będzie uwzględniał wszystkie emisje powstające w całym cyklu jego życia.

VIII.3.5.1 Biomasa (nieprzetworzona)

Biomasa w formie nieprzetworzonej może pochodzić z gospodarki leśnej, użytków zielonych na terenie miasta i parków. Często jest to biomasa odpadowa. Należy zwrócić szczególną uwagę na pozyskiwanie drewna z odpadów budowlanych lub rozbiórki, gdyż może być ono zanieczyszczone impregnatami i powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie. Drewno takie nie powinno być spalane jako paliwo.

VIII.3.5.2 Możliwości biomasy

Ze względu na dużą objętość biomasy w postaci nieprzetworzonej, szeroki przedział wilgotności, niskie ciepło spalania na jednostkę masy i dużą różnorodność technologii produkcji energii biomasa powinna być wykorzystywana lokalnie, w granicach opłacalności ekonomicznej. Poza biomasą odpadową praktykuje się wykorzystanie biomasy z upraw energetycznych, czyli upraw roślin szybko rosnących o znacznym potencjale energetycznym takich jak np. wierzba energetyczna, miskantus olbrzymi.

Obecnie na terenie Metropolii znajdują się między innymi następujące obiekty wykorzystujące energię biomasy (www.eo.org.pl):

- 1) zespół obiektów instalacji odgazowania składowiska i produkcji energii na składowisku odpadów w Gminie Suchy Las – większość energii sprzedawana jest firmie Enea S.A., a część wykorzystywana na potrzeby własne składowiska (produkcja ciepłej wody użytkowej i ogrzewanie pomieszczeń zaplecza techniczno-socjalnego składowiska);
- 2) kotłownia opalana słomą – zlokalizowana na nieruchomości we wsi Otusz (własność Spółdzielni Mieszkaniowej w Niepruszewie), powstała ona po przebudowie kotłowni opalanej węglem;
- 3) kotły o łącznej mocy 2,8 MW opalane za pomocą trocin i drewna kawałkowego – zainstalowane na terenie Firmy Greenkett Polska Sp. z o.o. pracują głównie dla ogrzewania suszarni oraz na potrzeby grzewcze zakładu, który zajmuje się obróbką mechaniczną drewnianych fryzów parkietowych przerabiając rocznie ok. 12.000 m³ drewna.

VIII.3.6 Biogaz

Biogaz to gaz powstający w procesie beztlenowego rozkładu materii organicznej. Najważniejsze źródła pochodzenia biogazu to:

- oczyszczalnie ścieków,

- składowiska odpadów,
- biogazownie rolnicze.

Proces powstawania biogazu w źródłach jest podobny i zachodzi na skutek fermentacji beztlenowej w obecności bakterii metanogennych, które w odpowiednich warunkach zamieniają związki organiczne w biogaz oraz substancje nieorganiczne.

VIII.3.6.1 Biogaz rolniczy

Ze względu na dobrze rozwiniętą produkcję roślinną i zwierzęcą obszar Metropolii Poznańskiej posiada duży potencjał do rozwoju biogazowni rolniczych. Stwierdzono, że potencjał ekonomiczny Wielkopolski do produkcji biogazu rolniczego stanowi 13,5 PJ (24% krajowego potencjału). Ponad 62% powierzchni, tylko na terenie Powiatu Poznańskiego zajmują powierzchnie rolne. Hodowla zwierząt i trzody chlewnej stanowi główne źródło dochodów z rolnictwa. (<http://www.wir.org.pl/archiwum/powiaty/poznan/poznan.htm>). Dzięki dużym obszarom rolniczym, powstającą znaczną ilością odpadów roślinnych oraz hodowanymi zwierzętami gospodarczymi istnieje możliwość budowy biogazowni rolniczych.

VIII.3.6.2 Możliwości biogazu

Na terenie Metropolii Poznańskiej istnieją duże możliwości pozyskania biogazu. W przypadku budowy biogazowni, biogaz generowany będzie głównie z odpadów zielonych oraz odchodów zwierząt. Pozwoli to na produkcję zarówno energii cieplnej jak i elektrycznej, która zostanie wykorzystana do zaspokojenia potrzeb własnych przedsiębiorstw lub rozdysponowana w inny sposób. Dodatkowo odpady komunalne jak i osady ściekowe pochodzące z oczyszczalni ścieków mogą zostać wykorzystane w celu wytworzenia biogazu.

VIII.3.7 Energia wód powierzchniowych

Zasoby wodno-energetyczne zależne są od przepływów, określanych na podstawie wieloletnich obserwacji. Przepływy rzek mogą charakteryzować się dużą zmiennością w czasie.

Potencjał techniczny wód powierzchniowych jest znacznie mniejszy od zasobów teoretycznych gdyż wiąże się z wieloma ograniczeniami i stratami, z których najważniejsze to:

- nierównomierność naturalnych przepływów w czasie;
- sprawność stosowanych urządzeń;
- bezzwrotne pobory wody dla celów nieenergetycznych;

- konieczność zapewnienia minimalnego przepływu wody w korycie rzeki poza elektrownią (nienaruszalnego lub biologicznego).

Sieć rzeczna na terenie obszaru Metropolii Poznańskiej jest dobrze rozwinięta, jednak przez nizinny charakter rzek (za wyjątkiem rzeki Drawy), spadki wód są niewielkie.

VIII.3.7.1 Możliwości wód powierzchniowych

Biorąc pod uwagę powyższe oraz wyrównane stany wód i dużą ilość niewielkich cieków wodnych należy stwierdzić iż na terenie Metropolii Poznańskiej istnieje duży potencjał do rozbudowy małych elektrowni wodnych. W powiecie poznańskim działa mała elektrownia wodna (turbina lewarowa typu TPS 1000 o przełyku turbiny $Q_{max}=3,0$ m³/s, spadzie $H=2,09$ m z generatorem o mocy 45-50 kVA). Usytuowana jest ona w korpusie jazu „Borkowice” zlokalizowanym na Kanale Mosińskim w km 8+820 w gminie Mosina.

VIII.3.8 Biopaliwa

Jednym z kierunków energetycznego wykorzystania biomasy jest produkcja biopaliw ciekłych, do których zaliczyć można:

- benzyny silnikowe zawierające powyżej 5% objętościowo biokomponentów lub powyżej 15% objętościowo eterów (bioetanol);
- olej napędowy zawierający powyżej 7% objętościowo biokomponentów;
- bioester, bioetanol, biometanol, dimetyloeter oraz czysty olej roślinny stanowiące samoistne paliwa;
- biogaz i biowodór pozyskiwany z biomasy;
- biopaliwa syntetyczne, czyli syntetyczne węglowodory lub ich mieszanki, wytwarzane z biomasy i stanowiące samoistne paliwa¹².

Zgodnie z dyrektywą 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 roku w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, która zmienia i w następstwie uchyla dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, biopaliwa i biopłyyny mogą być wykorzystywane na terenie Wspólnoty tylko wtedy, gdy spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju:

- 1) Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu biopaliw i biopłynów wynosi co najmniej 35%; począwszy od dnia 1 stycznia 2017r., ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikających z wykorzystania biopaliw i biopłynów wynosi co najmniej 50%. Od dnia 1 stycznia 2018 r. ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynosi co najmniej 60% dla biopaliw i biopłynów

¹² Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych

wytworzonych w instalacjach, które rozpoczęły produkcję w dniu 1 stycznia 2017r. lub później;

- 2) Biopaliwa i biopłyny nie mogą pochodzić z surowców uzyskanych z terenów o wysokiej wartości bioróżnorodności, czyli terenów, które w styczniu 2008r. lub później posiadały status: lasów pierwotnych i zalesionych gruntów, gdzie nie istnieją widoczne ślady działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie zostały zaburzone;
- 3) obszarów ochrony przyrody, chyba że przedstawiono dowody, że produkcja surowców nie narusza celów ochrony przyrody;
- 4) obszary trawiaste o wysokiej bioróżnorodności;
- 5) Biopaliwa i biopłyny nie mogą pochodzić z surowców uzyskanych z terenów zasobnych w węgiel. Zapis ten dotyczy terenów podmokłych, obszarów stale zalesianych oraz obszarów obejmujących więcej niż jeden ha z drzewami i wysokości powyżej 5 metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10% a 30% lub drzewami mogącymi osiągnąć ten pułap;
- 6) Biopaliw i biopłynów nie wytwarza się z surowców pozyskanych z terenów, które były torfowiskami w styczniu 2008 r., chyba że przedstawiono dowody, że przy uprawie i zbiorach tych surowców nie stosowano melioracji uprzednio niemeliorowanych gleb;
- 7) Surowce rolne uprawiane we Wspólnocie i wykorzystywane do produkcji biopaliw i biopłynów, są uzyskiwane zgodnie z wymogami i normami określonymi w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia bezpośredniego dla rolników, a także zgodnie z minimalnymi wymogami dotyczącymi zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska.

Polskie prawo reguluje wytwarzanie i wykorzystanie biopaliw i biokomponentów poprzez Ustawę z dnia 25 sierpnia 2006r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Dokument określa zasady i obowiązki wytwórców biokomponentów i biopaliw w zakresie ich wytwarzania, magazynowania i wprowadzania do obrotu. Biokomponenty wprowadzane do obrotu lub wykorzystywane do produkcji biopaliw muszą uzyskać certyfikat jakości wydany przez upoważnione do tego akredytowane jednostki certyfikujące.

Jednym z głównych celów polityki energetycznej Polski do 2030 roku w obszarze odnawialnych źródeł energii jest zwiększenie udziału biopaliw w rynku paliw transportowych do 2020 roku do poziomu 10%. Zwiększenie obowiązku zapewnienia udziału

biokomponentów w ogólnej ilości sprzedawanych paliw i biopaliw ciekłych nakłada na przedsiębiorców Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2013 r. w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych (NCW) na lata 2013-2018, według którego przedsiębiorcy sprzedający, zbywający w innej formie lub zużywający na własne potrzeby paliwa i biopaliwa ciekłe są zobowiązani do stosowania określonej w NCW ilości biokomponentów. W latach 2014 – 2016 będzie to 7,1% (czyli tyle ile obowiązywało w roku 2013), natomiast w latach 2017 i 2018 odpowiednio 7,8% i 8,5%. Obecnie na rynku na wybranych stacjach paliw dostępne są biopaliwa. Wykorzystanie zależy od posiadanego przez kierowców typu pojazdu oraz osobistych preferencji. Ponadto biokomponenty w paliwach obecne są w ilości określonej w rozporządzeniu.

Ze względu na swoją uniwersalność i stosunkowo łatwe zastępowanie paliw konwencjonalnych, biopaliwa mogą mieć powszechne zastosowanie na terenie metropolii. Zależy to jednak od konkurencyjności cenowej tych paliw w stosunku do paliw konwencjonalnych.

VIII.3.9 Podsumowanie potencjału energii odnawialnej

Na terenie Metropolii Poznańskiej największy potencjał energii odnawialnej możliwej do zagospodarowania wykazuje energia słoneczna, energia wiatrowa oraz geotermia płytka. Znacznym źródłem OZE może być biogaz rolniczy. Energia wód powierzchniowych (ze względu na rzeźbę terenu) ma niewielkie znaczenie jako potencjalne źródło energii na terenie obszaru (oprócz małej energetyki wodnej). Dostępne na terenie Metropolii źródła energii odnawialnej, można wykorzystać poprzez: kolektory słoneczne, panele fotowoltaiczne, pompy ciepła, małe turbiny wiatrowe oraz biogazownie rolnicze i małe elektrownie wodne. Możliwość rozwoju rozproszonych źródeł energii stwarza warunki rozbudowy inteligentnych sieci na terenie całego obszaru Metropolii Poznańskiej. W koncepcji energetyki rozproszonej¹³ podmioty inwestują przede wszystkim w źródła wytwarzające energię na własne potrzeby i sprzedaż (jako prosumenci) nadwyżek energii do sieci. Przyjęty w Polsce w połowie ubiegłej dekady model wsparcia zielonej energii w postaci tzw. świadectw pochodzenia (praw majątkowych do wprowadzanej do sieci energii z OZE) powoduje, że nie zawsze energia wyprodukowana jest najpierw zużywana na własne potrzeby, a potem (ew. nadwyżki) na sprzedaż.

Rozpatrywane technologie generacji rozproszonej można podzielić z uwagi na ich dojrzałość techniczną, ekonomiczną oraz rynkową. Do technologii obecnie dostępnych komercyjnie w warunkach polskich (i w określonych uwarunkowaniach lokalnych) można zaliczyć technologie średniej skali, takie jak agregaty/układy

¹³ Energetyka rozproszona, Instytut na rzecz Ekorozwoju, Warszawa, 2011

kogeneracyjne z silnikami na gaz i na biomasę, małe elektrownie wodne oraz elektrownie wiatrowe i biogazownie o mocy powyżej 1 MW. Wiele technologii mikrogeneracji właśnie teraz dynamicznie wchodzi na rynek i są to: małe elektrownie wiatrowe, mikrobiogazownie oraz systemy fotowoltaiczne.

Otoczenie sprzyjające rozwojowi energetyki rozproszonej, a zwłaszcza mikrogeneracji, tworzą rozwijane obecnie technologie magazynowania energii i koncepcja inteligentnych sieci. Rozwój takich technologii generacji rozproszonej, jak kolektory słoneczne czy małe elektrownie wiatrowe wymaga wykorzystania technologii lokalnego magazynowania energii (ciepła i energii elektrycznej), z których najtańsze obecnie i najbardziej dostępne są technologie magazynowania energii w gorącej wodzie (zasobniki/bojlery indywidualne w domach mieszkalnych), gruntowe magazyny ciepła oraz tzw. osiedlowe, ziemne magazyny ciepła.

Dodatkowy impuls i nowoczesny kierunek rozwoju generacji rozproszonej nadaje koncepcja tzw. inteligentnych sieci energetycznych (ISE), w tym mikrosieci. Koncepcja ta, rozwijana dopiero od niedawna w Polsce i promowana m. in. przez Urząd Regulacji Energetyki oraz Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, obejmuje nie tylko zmianę podejścia do samych sieci dystrybucyjnych, ale także systemy generacji rozproszonej oparte na wykorzystaniu OZE i „mikroźródła” wraz z systemami zdecentralizowanego magazynowania energii. Elementy w mikrosieciach współpracują z lokalnymi sieciami i są łączone w węzłach zwyczajowo do sieci niskiego napięcia. ISE umożliwiają dwukierunkową wymianę informacji i energii pomiędzy producentami i użytkownikami, a co za tym idzie, wyższy poziom przejrzystości, który promuje odpowiedzialne i oszczędne korzystanie z energii po stronie użytkowników. ISE, służąc interesom odbiorcy końcowego energii, pozwalają na zwiększenie efektywności lokalnego wykorzystania OZE i zmniejszenie straty energii wytwarzanej w scentralizowanych źródłach oraz tworzą dodatkowy rynek dla generacji rozproszonej. Ponadto, wykorzystując generowaną energię w miejscu jej wytworzenia, unika się strat energii na przesyle, w odróżnieniu od scentralizowanych jednostek wytwórczych.

Technologie generacji rozproszonej charakteryzują się dość dużym zakresem kosztów produkcji energii (zależy on od lokalizacji, jak i od indywidualnej charakterystyki źródła). Jednak już obecnie niektóre z nich są konkurencyjne wobec tradycyjnych, scentralizowanych źródeł. W przyszłości należy oczekiwać, że stosowanie odnawialnych źródeł generacji rozproszonej będzie jeszcze bardziej opłacalne, szczególnie z powodu szybkiego rozwoju technologii. Opłacalność technologii generacji rozproszonej zależy też od kosztów alternatywnych zaopatrzenia w energię, które są różne u różnych odbiorców i rosną

u tych, którzy są bardziej oddaleni od centrów zaopatrzenia w energię ze źródeł scentralizowanych.

Główne bariery ograniczające rozwój wykorzystania OZE w Polsce:

- duże koszty inwestycyjne – długi okres zwrotu. W podejmowaniu decyzji o inwestycji w OZE bierze się pod uwagę przede wszystkim zyski finansowe pomijając korzyści środowiskowe czy społeczne;
- długi czas przygotowania inwestycji ze względu na skomplikowane procedury;
- wykluczenie obszarów chronionych, rezerwatów przyrody, parków narodowych i obszarów Natura 2000 z terenów inwestycji w OZE (zwłaszcza wiatrowe i wodne) – wystawianie negatywnych ocen o oddziaływaniu na środowisko;
- niska świadomość społeczna. Brak wiedzy i zakorzenione mity dotyczące wpływu instalacji OZE na środowisko i człowieka;
- brak zrozumienia celu rozwoju odnawialnych źródeł energii;
- brak koordynacji działań władz dla rozwoju OZE w Polsce.

VIII.4 Redukcja zużycia energii poprzez zwiększenie efektywności energetycznej

Analiza potencjału¹⁴ uwzględnia możliwości efektywnego wykorzystania energii dla powszechnie stosowanych technologii w następujących obszarach jej użytkowania:

- 1) w oświetleniu pomieszczeń i ulic;
- 2) w ogrzewaniu i przygotowaniu ciepłej wody w budynkach;
- 3) w lokalnych kotłowniach i ciepłowniach systemowych;
- 4) w usługach chłodzenia, gotowania, zmywania itp.;
- 5) w gospodarstwach domowych;
- 6) elektryczne napędy małej i średniej mocy;
- 7) sieci elektryczne i ciepłe.

VIII.4.1 Budynki mieszkalne, budynki użyteczności publicznej, małe i średnie przedsiębiorstwa

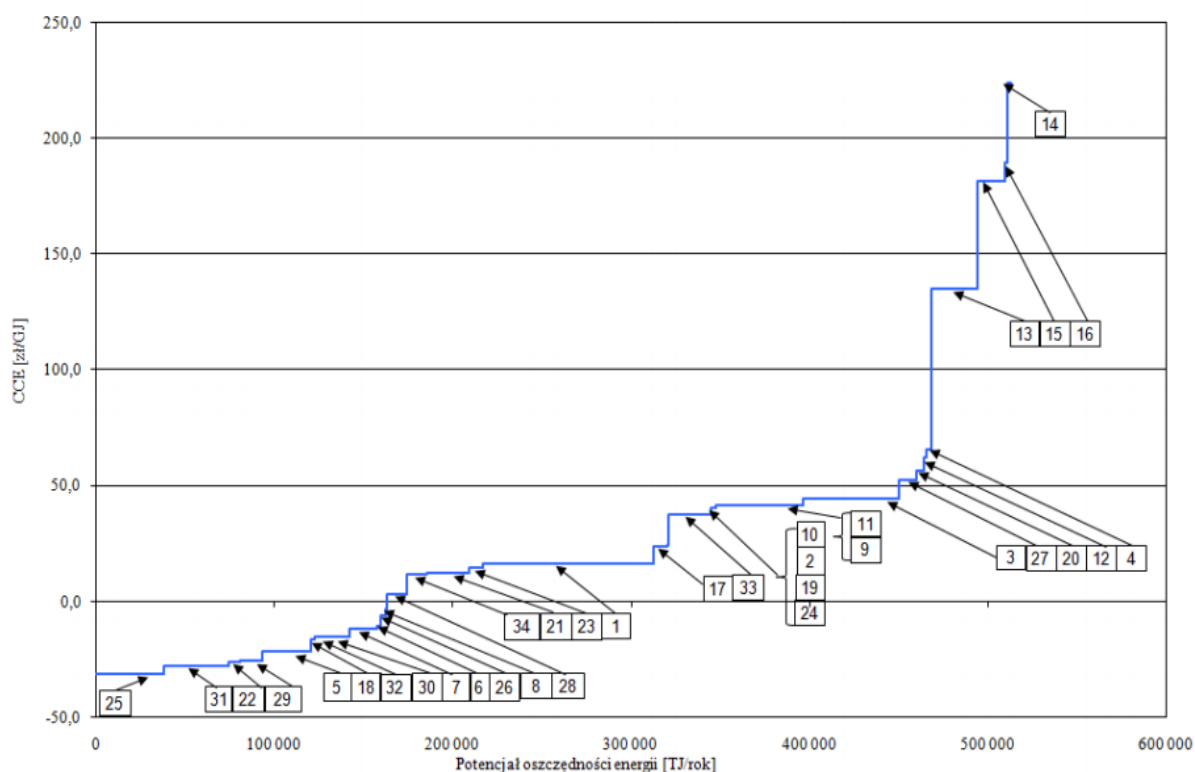
Możliwości ograniczenia zużycia energii w budynkach, to przede wszystkim:

- 1) termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany, stropy itd.);
- 2) montaż automatyki regulacyjnej;
- 3) modernizacja instalacji grzewczej;
- 4) odzysk ciepła z wentylacji;
- 5) modernizacja kotłów grzewczych;
- 6) modernizacja przepływowych podgrzewaczy ciepłej wody użytkowej;
- 7) zastosowanie kolektorów słonecznych i paneli PV;
- 8) modernizacja osiedlowych kotłowni grzewczych.

Efektywność poszczególnych przedsięwzięć jest różna (Tabela 36). W skali Polski wyżej wymienione działania charakteryzują się potencjałem oszczędności energii rzędu 513 PJ/rok. Około 1/3 tego potencjału (163,1 PJ/rok) jest opłacalna w warunkach cen paliw i energii z roku 2008. Blisko 90% ma jednostkowe koszty zaoszczędzenia energii (CCE) poniżej 50 zł/GJ.

¹⁴ Opracowanie na podstawie raportu „Potencjał efektywności energetycznej i redukcji emisji w wybranych grupach użytkowania energii. Droga naprzód do realizacji pakietu klimatyczno-energetycznego” (Katowice 2009)

Rysunek 24 Potencjał oszczędności energii w budynkach w Polsce. Objaśnienia oznaczeń w Tabeli poniżej

Źródło: Potencjał efektywności energetycznej i redukcji emisji w wybranych grupach użytkowania energii. Droga naprzód do realizacji pakietu klimatyczno-energetycznego

Tabela 36 Przedsięwzięcia w zakresie oszczędności energii w budynkach - numeracja do powyższego rysunku

Lp.	Nazwa przedsięwzięcia	Grupa użytkowników energii
1.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Budynki mieszkalne jednorodzinne - istniejące
2.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Budynki mieszkalne jednorodzinne - nowe
3.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Budynki mieszkalne wielorodzinne - istniejące
4.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Budynki mieszkalne wielorodzinne - nowe
5.	Montaż automatyki regulacyjnej	Budynki mieszkalne jednorodzinne - istniejące
6.	Montaż automatyki regulacyjnej	Budynki mieszkalne jednorodzinne - nowe
7.	Montaż automatyki regulacyjnej	Budynki mieszkalne wielorodzinne - istniejące
8.	Montaż automatyki regulacyjnej	Budynki mieszkalne wielorodzinne - nowe

Lp.	Nazwa przedsięwzięcia	Grupa użytkowników energii
9.	Modernizacja instalacji c.o.	Budynki mieszkalne jednorodzinne - istniejące
10.	Modernizacja instalacji c.o.	Budynki mieszkalne jednorodzinne - nowe
11.	Modernizacja instalacji c.o.	Budynki mieszkalne wielorodzinne - istniejące
12.	Modernizacja instalacji c.o.	Budynki mieszkalne wielorodzinne - nowe
13.	Odzysk ciepła	Budynki mieszkalne jednorodzinne - istniejące
14.	Odzysk ciepła	Budynki mieszkalne jednorodzinne - nowe
15.	Odzysk ciepła	Budynki mieszkalne wielorodzinne - istniejące
16.	Odzysk ciepła	Budynki mieszkalne wielorodzinne - nowe
17.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Budynki użyteczności publicznej
18.	Montaż automatyki regulacyjnej	Budynki użyteczności publicznej
19.	Modernizacja instalacji c.o.	Budynki użyteczności publicznej
20.	Odzysk ciepła	Budynki użyteczności publicznej
21.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Średnie i małe przedsiębiorstwa
22.	Montaż automatyki regulacyjnej	Średnie i małe przedsiębiorstwa
23.	Modernizacja instalacji c.o.	Średnie i małe przedsiębiorstwa
24.	Odzysk ciepła	Średnie i małe przedsiębiorstwa
25.	Modernizacja kotłów grzewczych	Budynki mieszkalne jednorodzinne
26.	Modernizacja przepływowych podgrzewaczy c.w.u.	Budynki mieszkalne jednorodzinne
27.	Montaż kolektorów słonecznych	Budynki mieszkalne jednorodzinne
28.	Montaż kolektorów słonecznych	Budynki mieszkalne wielorodzinne
29.	Modernizacja kotłów grzewczych	Budynki użyteczności publicznej

Lp.	Nazwa przedsięwzięcia	Grupa użytkowników energii
30.	Modernizacja przepływowych podgrzewaczy c.w.u.	Budynki użyteczności publicznej
31.	Modernizacja kotłów grzewczych	Średnie i małe przedsiębiorstwa
32.	Modernizacja przepływowych podgrzewaczy c.w.u.	Średnie i małe przedsiębiorstwa

Źródło: Opracowanie własne

VIII.4.2 Sprzęt gospodarstwa domowego (AGD) i oświetlenie pomieszczeń

Oszczędność energii wynika tu przede wszystkim ze wzrastającej efektywności energetycznej sprzętu AGD (urządzenia coraz wyższej klasy energetycznej) oraz oświetlenia (światłówki kompaktowe oraz oświetlenie LED). Szacunkowy potencjał oszczędności energii dla Polski wynosi 9,706 TWh/rok (szacunki z roku 2008 z uwzględnieniem stanu sprzętów w gospodarstwach domowych i stanu na 2020 rok wynikający z wymiany istniejącego, nieekologicznego sprzętu na nowy, energooszczędny, z uwzględnieniem przyrostu związanego ze zwiększonym zużyciem energii elektrycznej przy wzroście nasycenia takim sprzętem jak: zmywarki i płyty kuchenne w gospodarstwach domowych). Cały potencjał w tej grupie użytkowania energii elektrycznej można uznać za ekonomiczny, bo przedsięwzięcia są opłacalne (ujemne koszty zaoszczędzonej energii i redukcji CO₂-wartości zaoszczędzonej energii elektrycznej z nawiązką pokrywają koszty inwestycji przedsięwzięć energooszczędnych), a wzrost cen energii elektrycznej prowadzi do zwiększenia jego opłacalności. Potencjał ten może być wykorzystany zarówno w sektorze mieszkalnym jak i usługowym.

VIII.4.3 Układy napędowe

Układy napędowe są powszechnie stosowane w wielu sektorach (np. silniki wind w budynkach, pompy). Potencjał oszczędności energii elektrycznej w układach napędowych dla Polski szacowany jest na 12,4 TWh/rok. Jako główne możliwości należy wskazać:

- 1) wymiana silników elektrycznych ze standardowych na silniki o podwyższonej sprawności w zakresie mocy od 0,75 do 3.000 kW;
- 2) wprowadzenie regulacji częstotliwościowej dla napędów w zakresie mocy od 0,75 do 3.000 kW;
- 3) wymiana pomp odśrodkowych ze standardowych na pompy o podwyższonej sprawności w zakresie mocy od 4 do 130 kW;

- 4) wymiana pomp obiegowych klasy energetycznej C i D na pompy o klasie A w zakresie mocy poniżej 3 kW.

Powyższe działania charakteryzują się przeważnie znaczącą opłacalnością wykorzystania zarówno potencjału zaoszczędzonej energii elektrycznej, jak i redukcji CO₂ (ujemne jednostkowe koszty zaoszczędzonej energii).

VIII.4.4 Inne obszary poprawy efektywności

W tej grupie działań w skali kraju można wskazać następujące grupy działań, wraz z szacunkowym potencjałem:

- 1) Modernizacja ciepłych sieci przesyłowych i dystrybucyjnych – 12,49 PJ/rok;
- 2) Modernizacja elektrycznych sieci przesyłowych i dystrybucyjnych – 3068 GWh/rok;
- 3) Modernizacja oświetlenia ulic i placów – 1314 GWh/rok;
- 4) Oświetlenie hal i warsztatów – 248 GWh/rok.

VIII.4.5 Łączny potencjał efektywności energetycznej

Podsumowując możliwości poprawy efektywności energetycznej należy wskazać, że w skali kraju (Tabela 37) największe możliwości tkwią w zakresie działań efektywnościowych w budownictwie (termomodernizacje, modernizacja systemów grzewczych, odzysk ciepła, wykorzystanie OZE itp.) – według szacunków jest to 2/3 całkowitego potencjału oszczędności energii. Drugie w kolejności jest wytwarzanie energii elektrycznej, a następnie modernizacja układów napędowych i wymiana sprzętu AGD wraz z oświetleniem.

W zakresie możliwości działań samorządu jest znacząca część całkowitego potencjału efektywności energetycznej, a jako główne obszary działań należy wskazać:

- 1) wykorzystanie możliwości efektywności energetycznej w budynkach publicznych oraz wspieranie działań podnoszących poziom wykorzystania energii w budynkach mieszkalnych oraz usługowych;
- 2) zastępowanie starych, nieefektywnych układów napędowych (silniki elektryczne), efektywnymi w obiektach publicznych oraz spółkach komunalnych oraz wspieranie takich działań w sektorze mieszkaniowym i usługowym;
- 3) wymianę sprzętu AGD i oświetlenia na bardziej efektywne (obiekty własne) oraz wspieranie takich działań w sektorze mieszkaniowym i usługowym;
- 4) modernizację sieci dystrybucji ciepła;
- 5) modernizację oświetlenia ulic i placów.

Tabela 37 Podsumowanie potencjału efektywności energetycznej dla Polski. Źródło: Potencjał efektywności energetycznej i redukcji emisji w wybranych grupach użytkowania energii. Droga naprzód do realizacji pakietu klimatyczno-energetycznego

Obszary poprawy efektywności energetycznej w Polsce	Potencjał [TWh/rok]	Udział w %
Wytwarzanie energii elektrycznej	40	18,8
Sprzęt gospodarstwa domowego i oświetlenie mieszkań	9,7	4,6
Budynki mieszkalne i użyteczności publicznej, małe i średnie przedsiębiorstwa	142,5	67
Napędy	12,4	5,8
Modernizacja ciepłowniczych sieci przesyłowych i dystrybucyjnych	3,1	1,5
Modernizacja elektrycznych sieci przesyłowych i dystrybucyjnych	3,5	1,6
Oświetlenie ulic i placów	1,3	0,6
Oświetlenie hal i warsztatów	0,3	0,1
Razem	212,8	100

Źródło: Opracowanie własne

VIII.5 Redukcja emisji w transporcie

Emisje z transportu cechują się stałą tendencją wzrostową. Jest to jednocześnie sektor, w którym trudno jest uzyskać redukcję emisji środkami technicznymi – wiąże się to przede wszystkim ze stopniowym zmniejszaniem zużycia paliwa przez pojazdy, jednak wprowadzanie nowych rozwiązań technologicznych jest kosztowne. Emisje z transportu stanowią bardzo istotną część emisji gazów cieplarnianych w miastach, co wynika z konieczności poruszania się po terenie miasta, do czego wykorzystywany jest przede wszystkim transport samochodowy.

Metody ograniczania emisji w transporcie można podzielić na dwie główne grupy:

- 1) Metody techniczne.**
- 2) Metody nietechniczne.**

Metody techniczne

- Zmniejszenie zużycia paliwa przez pojazdy – stopniowe ograniczanie ilości zużywanego paliwa, w przeliczeniu na 100 km (nowsze samochody zużywają mniej paliwa – na skutek redukcji wagi pojazdu, zwiększenia aerodynamiki, zastosowania mniej energochłonnych komponentów, wykorzystania silników o wyższej sprawności spalania). Wymiana pojazdów na zużywające mniej paliwa następuje naturalnie, można jednak przyspieszyć ten trend stosując odpowiednie zachęty (np. podatkowe) oraz ograniczenia (w ruchu starych pojazdów).
- Zastosowanie paliw niskoemisyjnych – pojazdy mogą być zasilane sprężonym gazem ziemnym (CNG), gazem płynnym (LPG) lub gazem ziemnym w postaci ciekłej (LNG). Paliwa te charakteryzują się mniejszą emisją niż tradycyjne paliwa (benzyna i olej napędowy); CNG jest obecnie stosowane do zasilania flot pojazdów komunikacji publicznej w niektórych miastach – jest to rozwiązanie efektywne, wymaga jednak dużej inwestycji w odpowiednią infrastrukturę i flotę pojazdów. LPG jest powszechnie stosowanym paliwem samochodowym w Polsce. LNG obecnie jest stosowany głównie w ciężkim transporcie drogowym dodatkowo od niedawna LNG wykorzystywany jest również do zasilania jednostek pływających.
- Zastosowanie pojazdów hybrydowych – pojazdy w pełni hybrydowe (bateria podłączona do napędu pojazdu) oraz hybrydowe typu plug-in (zasilane energią elektryczną z sieci) przyczyniają się do ograniczenia emisji, zmniejszając zużycie paliwa konwencjonalnego przez pojazd. Jest to jednak

rozwiązanie, które nie jest szczególnie opłacalne ekonomicznie – koszt pojazdów hybrydowych przewyższa potencjalne oszczędności.

- Zastosowanie pojazdów elektrycznych – pojazdy te ograniczają emisję bezpośrednią do zera, jednak istotna w tym przypadku jest emisja pośrednia związana z wyprodukowaniem energii elektrycznej, którą zasilany jest pojazd. Zakładając zużycie energii miejskiego auta elektrycznego na poziomie 15 - 20 kWh/100 km i wskaźnik emisji energii elektrycznej dla Polski na poziomie 0,8 kg CO₂/kWh otrzymujemy pośrednie emisje CO₂ w zakresie 12-16 kg CO₂/100 km, co jest tylko nieco poniżej poziomu emisji pojazdów zasilanych benzyną i olejem napędowym (w cyklu miejskim: benzyna ok. 21kg CO₂/100 km, olej napędowy ok. 18 kg CO₂/100 km). Jednak pojazdy elektryczne ze względu na brak bezpośrednich emisji oraz niski poziom hałasu doskonale nadają się jako środek transportu na terenie miast. Pojazdy elektryczne cechują się dość dużym kosztem, znacznie większym niż pojazdy hybrydowe. Kluczową rolę w pojazdach elektrycznych ma koszt akumulatorów.
- Wprowadzenie Inteligentnego Systemu Transportowego – zastosowanie technologii informatycznych, automatycznych, telekomunikacyjnych, pomiarowych oraz określonych technik zarządzania w transporcie przyczyni się do zwiększenia efektywności systemu transportowego i poprawy bezpieczeństwa uczestników ruchu. Zwiększenie przepustowości sieci spowoduje zmniejszenie czasu podróży, a co za tym idzie także i zmniejszenie zużycia energii. Dzięki temu nastąpi redukcja emisji zanieczyszczeń motoryzacyjnych do atmosfery. Dodatkowymi korzyściami z wprowadzenia ITS są aspekty ekonomiczne: ograniczenie wydatków związanych z utrzymaniem i renowacją nawierzchni oraz modernizacją taboru drogowego.
- Efektywne silniki elektryczne i odzysk energii z procesu hamowania w pojazdach elektrycznych (transport szynowy).
- Wykorzystywanie w silnikach pojazdów filtrów służących ograniczaniu emisji cząstek stałych.

Metody nietechniczne¹⁵***Działania prowadzące do zwolnienia tempa wzrostu transportochłonności gospodarki i życia.***

Żeby ograniczyć emisję gazów cieplarnianych w transporcie przede wszystkim potrzebna jest racjonalizacja potrzeb podróżowania i transportowania ładunków (ang. demand management), a co za tym idzie, oddziaływanie na popyt na usługi transportowe i na sposób jego zaspokajania. Ograniczenie tempa wzrostu ruchu i przewozów, optymalizację długości podróży i podziału zadań przewozowych można uzyskać w wyniku kształtowania właściwej: gospodarki przestrzennej, modelu konsumpcji indywidualnej, polityki motoryzacyjnej i środków fiskalnych. Potrzeby transportowe mogą być ograniczane poprzez wykorzystywanie nowoczesnych technik komunikowania się, czyli rozwój telepracy, telekonferencji, teledruków, e-administracji, e-opieki zdrowotnej, teleuczenia się itp. Wzrost potrzeb transportowych może być ograniczony przez odpowiednie planowanie zagospodarowania przestrzennego. Należałoby w związku z tym ograniczać rozprzestrzenianie się miast i przeciwdziałać procesom suburbanizacji (ekspansja terytorialna miast); koncentrować funkcje (mieszkanie, praca, usługi) w korytarzach obsługiwanych sprawnym transportem publicznym, lokalizować aktywności biurowe i handlowe w centrach miejskich lub innych miejscach dobrze obsługiwanych przez komunikację zbiorową, dokonywać zmian w przestrzennej organizacji produkcji, magazynowania i dystrybucji itp. Istotne jest też promowanie rozwoju produkcji i produktów lokalnych, co prowadzi do zmniejszenia potrzeb na usługi transportowe, ale także przyczynia się do zachowania/tworzenia miejsc pracy i buduje gospodarkę lokalną.

Działania powodujące zahamowanie wzrostu lub ograniczenie udziału wysoko energochłonnych środków transportu.

Ważnym instrumentem są opłaty za zatłoczenie (tzw. z ang. congestion charges lub road pricing), z których dochody mogą służyć wspieraniu transportu przyjaznego środowisku, jak: szynowy, rowerowy czy pieszy. Do podstawowych instrumentów służących zmianie zachowań komunikacyjnych na zachowania bardziej przyjazne ochronie klimatu można zaliczyć: opłaty związane z zakupem pojazdów (promocja pojazdów o niskiej emisji GHG), ogólne opłaty za korzystanie z infrastruktury, opłaty za użytkowanie pojazdów np. roczne, opłaty za korzystanie z autostrad lub dróg ekspresowych czy ich specyficznych odcinków, takich jak tunele czy mosty, opłaty za zatłoczenie, opłaty za wjazd np. do centrum oraz opłaty parkingowe (przyuliczne i pozauliczne) wykorzystywane w celu zrównoważenia podaży i popytu na przestrzeń uliczną oraz poprawę komunikacji zbiorowej. Ważne jest

¹⁵ Za dr Andrzejem Kassenbergiem, w: „Ocena potencjału redukcji emisji gazów cieplarnianych w Polsce do roku 2030” McKinsey&Company

też kształtowanie tzw. łańcuchów ekomobilności, czyli tworzenie ułatwień służących przyjaznemu dla użytkownika łączeniu podróżowania transportem publicznym z rowerowym i pieszym wewnątrz miast, jak i w powiązaniu z jego otoczeniem. Warto też rozważyć wprowadzanie obligatoryjnych planów obsługi dużych zakładów pracy przez komunikację zbiorową.

Działania mające na celu poprawę efektywności funkcjonowania transportu

Ważne jest wprowadzanie instrumentów służących lepszemu wykorzystywaniu pojazdów, jak: zachęcanie do korzystania z kombinacji środków transportu (multimodalny transport ładunków, system Park and Ride) oraz bardziej intensywnego ich wykorzystywania: zaawansowane rozwiązania logistyczne, wspólne użytkowanie samochodu (car pooling/lift sharing); racjonalizacja usług transportu publicznego przez ich dostosowanie do potrzeb zmieniających się w czasie i miejscu, stosowanie różnorodnego taboru (wielkość, ilość, częstotliwość funkcjonowania), tak aby jego pojemność była wykorzystana w pełni, bez pogarszania sprawności i komfortu podróżowania. Inteligentne systemy transportowe w znacznie większym stopniu mogą być wykorzystane do zarządzania mobilnością zwłaszcza w miastach. Wśród wielu możliwych działań związanych z zarządzaniem ruchem za najważniejsze należy uznać: wykorzystanie wydzielonych pasów oraz systemów sterowania w celu realizacji priorytetów dla komunikacji zbiorowej, wydzielanie pasów dla użytkowników systemu car-pool¹⁶, rozwój ulic i ciągów pieszych, podział miasta na sektory o zróżnicowanej dostępności; poprawianie jakości komunikacji zbiorowej przez wydzielanie torowisk tramwajowych oraz pasów ruchu lub ulic tylko dla autobusów; wykorzystywanie telematyki do budowy zintegrowanych systemów zarządzania transportem. Kolejnym wartym uwagi aspektem jest ułatwienie i skrócenie czasu poszukiwania wolnych miejsc parkingowych. Jest to możliwe poprzez zastosowanie wyświetlaczy wskazujących ilość wolnych miejsc na parkingach. Równie istotne jest rozwijanie sieci dróg rowerowych oraz infrastruktury przeznaczonej dla rowerzystów.

Działania edukacyjne

W przypadku redukcji emisji zanieczyszczeń generowanych w sektorze transportu, istotną rolę odgrywa edukacja, która promuje zrównoważoną mobilność oraz służy zmianie zachowań społecznych. W ten sposób można próbować wpływać na zachowania użytkowników, tak aby ze zrozumieniem podejmowali właściwe, zrównoważone wybory co do korzystania ze środków transportu. Polityki transportowe mają silny, bezpośredni wpływ na życie ludzi i są często bardzo kontrowersyjne, dlatego obywatele powinni być

¹⁶ Car pool - forma wspólnego podróżowania polegająca na udostępnianiu wolnego miejsca we własnym samochodzie lub korzystaniu z wolnego miejsca w samochodzie innej osoby, z jednoczesnym współdzieleniem kosztów podróży.

dobrze poinformowani o przyczynach i uzasadnieniach dokonywanych przez władze wyborów w zakresie rozwoju systemu transportowego. Obok zmiany zachowań niezbędne jest promowanie tzw. eco-driving, czyli zrównoważonego stylu jazdy samochodem (ograniczającego zużycie paliwa).

VIII.6 Potencjał redukcji emisji gazów cieplarnianych na Terenie Metropolii Poznańskiej

Na podstawie aktualnej wielkości emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem analizy stanu obecnego, analizy możliwości ograniczania emisji poprzez zastosowanie OZE, środków poprawy efektywności energetycznej oraz innych możliwości redukcji emisji wskazane zostały dla Metropolii Poznańskiej główne potencjalne obszary redukcji emisji. W wymienionych obszarach powinny zostać skoncentrowane planowane działania.

VIII.6.1 Budynki

- 1) **Budynki publiczne** (w tym komunalne) – ograniczony potencjał w zakresie efektywności energetycznej (znaczny stopień termomodernizacji, wymienione źródła ciepła), ale istnieją możliwości optymalizacji zużycia energii. Wciąż istnieje duży potencjał wykorzystania OZE (kolektory słoneczne i fotowoltaika, w niewielkim stopniu pompy ciepła).
- 2) **Budynki usługowe** (niekomunalne) – znaczny potencjał w zakresie redukcji emisji, poprzez poprawę efektywności energetycznej, zwłaszcza w budynkach powstałych w ubiegłym wieku. Szczególnie efektywne działania to termomodernizacja budynków (kompleksowa, lub częściowa – np. wymiana stolarki okiennej i drzwiowej). Budynki usługowe również charakteryzują się znacznym potencjałem optymalizacji zużycia energii, a także dużym potencjałem w zakresie wykorzystania OZE.
- 3) **Budynki mieszkalne** (w tym komunalne) – bardzo duży potencjał w zakresie efektywności energetycznej – zwłaszcza termomodernizacja i wymiana źródeł ogrzewania. Mniejszy potencjał mają budynki spółdzielni mieszkaniowych, które są systematycznie modernizowane. Natomiast największy potencjał jest w starej zabudowie w centralnej części miasta, zwłaszcza w zasobie budynków komunalnych oraz w budynkach jednorodzinnych na terenie całego miasta. W zakresie użytkowania energii w budynkach mieszkalnych również istotne znaczenie ma możliwość wymiany sprzętu AGD oraz oświetlenia, a także zmiana zachowań (racjonalne wykorzystanie energii). W grupie budynków mieszkalnych, w starej zabudowie i jednorodzinnych istotny

potencjał redukcji emisji tkwi w ograniczeniu stosowania węgla do celów gospodarczo-bytowych. Poza ograniczeniem emisji GHG, działania w zakresie zastąpienia węgla innym, bardziej ekologicznym paliwem przyczyniają się do ograniczenia emisji pyłów i benzo(α)pirenu.

VIII.6.2 Instalacje

- 1) **Oświetlenie uliczne** – znaczny potencjał redukcji do osiągnięcia głównie środkami technicznymi poprzez kosztowne wdrożenie oświetlenia wykorzystującego diody LED, a także montażu urządzeń redukujących zużycie energii w okresach mniejszego natężenia ruchu. Istnieją (mniejsze) możliwości redukcji zużycia energii do osiągnięcia metodami organizacyjnymi.
- 2) **Przemysł** – zakłady przemysłowe funkcjonujące na terenie Metropolii są stosunkowo nowoczesne, ale charakteryzują się znacznym potencjałem redukcji emisji – zarówno poprzez działania inwestycyjne w nowe technologie, lub działania termomodernizacyjne jak i poprzez działania organizacyjne (np. wdrażanie standardów zarządzania energią – ISO 50001). Również bardzo istotne jest podejmowanie dobrowolnych działań w zakresie określenia i ograniczania śladu węglowego (carbon footprint) przedsiębiorstw i produktów oraz wdrażanie zasad społecznie odpowiedzialnego biznesu (zasady CSR).
- 3) **Dystrybucja ciepła** – potencjał tkwi w redukcji emisji poprzez wzrost kogeneracji ciepła (np. popularyzacja sieciowej ciepłej wody użytkowej lub użycie ciepła sieciowego do klimatyzacji). W wyniku tego typu działań, ogólny wzrost obciążenia sieci wpłynie na zmniejszenie strat przepływu ciepła. Inne możliwości redukcji obejmują dalszą wymianę sieci ciepłowniczej do standardu preizolowanego oraz modernizację istniejących węzłów ciepłych. Również działania w zakresie rozwoju sieci (przyłączanie nowych odbiorców) charakteryzują się redukcją emisji, jeżeli zastępowane jest wysokoemisyjne źródło ciepła).

VIII.6.3 Transport

- 1) **Transport publiczny** – wciąż istnieje znaczny potencjał redukcji emisji możliwy do uzyskania środkami technicznymi (wymiana starych pojazdów na nowe) oraz nie technicznymi (np. poprzez szkolenia kierowców, optymalizację tras, zwiększenie atrakcyjności i komfortu podróży transportem publicznym przekładającym się na zwiększenie ilości pasażerów).
- 2) **Transport prywatny** – bardzo duży potencjał ograniczenia emisji, możliwy do uzyskania zarówno środkami technicznymi jak i nietechnicznymi.

W przypadku transportu prywatnego najbardziej optymalne kosztowo są działania nietechniczne – ukierunkowane na zmianę wzorców mobilności w mieście (zmianę tzw. modal split, czyli udziału poszczególnych środków transportu na terenie miasta). Potencjał redukcji emisji w sektorze transportu tkwi we wdrażaniu Inteligentnych Systemów Transportowych (ITS) przyczyniających się do upłynnienia ruchu pojazdów w mieście.

VIII.6.4 Gospodarka odpadami

Dla ograniczenia redukcji emisji z odpadów znaczny potencjał upatruje się w rozwiązaniach organizacyjnych funkcjonowania systemu gospodarki odpadami w mieście i prowadzeniu akcji informacyjno-edukacyjnych w celu zmiany zachowań konsumentów: propagowanie kupowania trwałych rzeczy, powtórnego wykorzystania przedmiotów i opakowań. Potencjał redukcji emisji w tym sektorze można wskazać także w zakresie zasilania floty pojazdów firmy transportującej odpady na składowisko (SITA) paliwem ekologicznym (np. biogazem z wysypiska).

VIII.6.5 Lokalna produkcja energii

Na terenie miasta istnieje znaczący potencjał redukcji emisji związany z wykorzystaniem małych, rozproszonych źródeł energii, głównie opartych o OZE. Główne kierunki rozwoju w tej dziedzinie energetyki to fotowoltaika, kolektory słoneczne i pompy ciepła. Należy jednak podkreślić, że tam gdzie jest to możliwe należy stosować jako podstawowe źródło ciepła miejską sieć ciepłowniczą, opartą na wysokosprawnej kogeneracji. W miejscach, w których ze względów technicznych jak i ekonomicznych podłączenie do sieci ciepłowniczej nie jest możliwe lub utrudnione, zaleca się rozszerzać i wzmacniać sieci gazowe, by mogły być alternatywą dla indywidualnych źródeł ciepła na paliwa stałe.

IX STRATEGIA ROZWOJU GMINY STĘSZEW W ZAKRESIE GOSPODARKI NISKOEEMISYJNEJ

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej określa długoterminową strategię dla gminy Stęszew dotyczącą gospodarki niskoemisyjnej. Strategia ta realizuje misję rozwoju gminy wyznaczoną w ramach Strategii Rozwoju Gminy Stęszew na lata 2012-2015:

„Tak jak niegdyś, tereny dzisiejszej gminy Stęszew przemierzały ludy z północy i południa, wschodu i zachodu, tak obecnie tereny te odwiedzają przedsiębiorcy i turyści nie tylko z Polski. Na głównych drogach o wspaniałej nawierzchni przebiegających przez gminę można spotkać samochody o rejestracjach z całej Europy. Mimo, że ruch kołowy jest bardzo duży nikomu to specjalnie nie przeszkadza, przy drodze krajowej nr 5 ustawiono ekrany zabezpieczające przed hałasem, wtargnięciem ludzi i zwierząt na jezdnię. W miejscach dotychczasowych przejść dla pieszych zbudowano bezpieczne kładki. Samochody napędzane są przeważnie paliwem ekologicznym.

Gospodarstwa rolników indywidualnych dzięki zabiegom restrukturyzacyjnym stają się coraz większe a ich produkcja jest porównywalna z gospodarstwami Unii Europejskiej. Właściciele gospodarstw o mniejszym areale przedstawiają swoją produkcję na kierunki bardziej pracochłonne (sadownictwo, warzywnictwo) będące bardziej opłacalnymi lub zakładają przedsiębiorstwa – zakłady działające w obrębie usług czy drobnej wytwórczości. W związku z rozbudową przetwórstwa rolno – spożywczego, sprawnie funkcjonującymi zakładami usługowymi i drobnym rzemiosłem oraz rozwijającą się agroturystyką społeczeństwo gminy staje się coraz bardziej zamożne.

Wzrost zamożności społeczeństwa i bardzo ograniczone bezrobocie pozwalają na inwestowanie w rozwój szkolnictwa i pozaszkolnych form oświaty. Dobrze wyposażone szkoły, zwłaszcza w systemy komputerowe zaspokajają potrzeby środowiska. Powszechna dostępność Internetu, oraz dobrze wyposażone biblioteki mają niewątpliwą wpływ na zwiększoną liczbę młodzieży kończącej studia wyższe.

Rozbudowana infrastruktura zgodna z wymogami ochrony środowiska, preferencyjna polityka gospodarcza gminy, są atrakcyjną ofertą dla inwestorów z zewnątrz. Powstają nowe zakłady pracy oraz wiele podmiotów gospodarczych ukierunkowanych na obsługę turystów, zarówno tych „minutowych” jak tych pozostających tu na dłużej. Dodatkowym atutem gminy jest bliskość Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz osiągnięta po wielu zabiegach administracyjnych czystość jezior i otwartych cieków wodnych.

Dobrze zadbane, ładne architektonicznie osiedla domów jednorodzinnych z pełnym uzbrojeniem infrastrukturalnym są atrakcyjną ofertą dla mieszkańców zatłoczonego Poznania.

A wszystkie te działania, zabiegi i decyzje naszego Samorządu mają jeden cel, aby każdy mieszkaniec gminy uważał, że Ziemia Stęszewska jest jedynym miejscem na świecie, gdzie chciałby doczekać się wnuków ”.

Generalnie Gmina Stęszew realizuje jeden cel nadrzędny: wysoka jakość życia mieszkańców gminy oraz cel główny: zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy gminy. W ramach strategii wyznaczono realizowane cele szczegółowe i projekty strategiczne dla rozwoju gminy:

Cel 1. Rozwój sektora rolno - spożywczego w gminie:

- ***Projekt 1.1.:*** Nowoczesne rolnictwo;
- ***Projekt 1.2.:*** Budowa i rozwój zakładów przetwórstwa rolno – spożywczego;
- ***Projekt 1.3.:*** Pozarolnicze źródła dochodów dla ludności wiejskiej.

Cel 2. Sprawny system edukacji społeczeństwa:

- ***Projekt 2.1.:*** Dobra opieka przedszkolna;
- ***Projekt 2.2.:*** Nowoczesne szkolnictwo;
- ***Projekt 2.3.:*** Doksztalcanie zawodowe dorosłych mieszkańców gminy.

Cel 3. Gospodarka wodno – ściekowa bezpieczna dla środowiska:

- ***Projekt 3.1.:*** Gospodarka wodna;
- ***Projekt 3.1.:*** Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków.

Cel 4. Bezpieczny ruch kołowy i sprawna komunikacja

- ***Projekt 4.1.:*** Droga krajowa nr 5 bezpieczna i nieuciążliwa dla mieszkańców miasta i gminy;
- ***Projekt 4.2.:*** Modernizacja dróg powiatowych i lokalnych;
- ***Projekt 4.3.:*** Usprawnienie połączeń komunikacyjnych.

Cel 5. Stęszew Gminą otwartą i dobrze promowaną

- ***Projekt 5.1.:*** Gmina przyjazna dla inwestorów;
- ***Projekt 5.2.:*** Rozwój turystyczny gminy;
- ***Projekt 5.3.:*** Profesjonalny marketing gminy.

Cele strategiczne Planu gospodarki niskoemisyjnej dla gminy Stęszew bezpośrednio przyczyniają się do realizacji wszystkich celów strategicznych wyznaczonych w Strategii Rozwoju Gminy Stęszew na lata 2012-2015.

IX.1 Strategia przejścia na gospodarkę niskoemisyjną

Zobowiązanie do redukcji CO₂ wynika z długoterminowej strategii UE „Europa 2020”. Strategia wyznacza cele do osiągnięcia w roku 2020: zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w porównaniu z poziomami z 1990 r.; zwiększenie do 20% udziału energii odnawialnej w ogólnym zużyciu energii (Polska 15%); dążenie do zwiększenia efektywności energetycznej o 20%. Na szczycie Rady Europejskiej w październiku 2014 UE podjęła zobowiązanie do redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. o co najmniej 40% w porównaniu z poziomem z 1990 r., zapewnienia co najmniej 27% udziału energii odnawialnej w energii zużywanej w UE oraz dalszą poprawę efektywności energetycznej, co najmniej o 27%. Cele redukcyjne mają obowiązywać w całej UE, z zachowaniem solidarności i równowagi pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi UE, uwzględniając ich poziom rozwoju gospodarczego.

Cele szczegółowe Gminy omówiono w rozdziale pierwszym. Realizacja ich przyczyni się bezpośrednio do realizacji celów w zakresie ochrony powietrza wyznaczonych w obowiązującym Programem Ochrony Powietrza (POP), czyli przywrócenia naruszonych standardów jakości powietrza oraz zmniejszenia stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu.

Celem w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń do powietrza jest osiągnięcie i utrzymanie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu zgodnie z art. 85, 86 i 91 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz zgodnie z aktualnym Programem ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej.

IX.2 Wdrażanie strategii długoterminowej w sektorach

Strategia długoterminowa przedstawia kierunki realizacji działań w gminie Stęszew, realizowanych przez interesariuszy PGN, w perspektywie do roku 2040. Dla każdego z sektorów opisanych w rozdziale „Stan obecny” oraz „Identyfikacja obszarów problemowych” przedstawiono kierunki, które dzięki ścisłemu powiązaniu ze sobą uzupełniają się wzajemnie. Przedmiotowa strategia jest zgodna z założeniami do Narodowego Programu Gospodarki Niskoemisyjnej.

IX.2.1 Energetyka

Do przedmiotowego sektora zakwalifikowano działania związane z efektywną produkcją oraz dystrybucją energii, obejmujące:

- Kompleksowa modernizacja oświetlenia ulicznego;
- Modernizacja oświetlenia publicznego – całkowita modernizacja systemu oświetlenia ulic, sygnalizacji ulicznej i podświetlenia budynków, z uwzględnieniem ekonomicznie uzasadnionych rozwiązań energooszczędnych;
- Niskoemisyjny rozwój indywidualnych źródeł ciepła w systemach rozproszonych w sektorach;
- Wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych – w różnych formach (szczególnie energia słoneczna, geotermalna, biopaliwa);
- Zastosowanie innych technologii lub rozwiązań przyczyniających się do ograniczenia emisji w sektorze produkcji i dystrybucji energii oraz oświetlenia.

IX.2.2 Budownictwo

W obrębie tego sektora będą realizowane działania w zakresie podnoszenia efektywności wykorzystania i produkcji energii w budynkach, co przełoży się ograniczenie emisji gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń powietrza, w zakresie:

- Budowa i/lub modernizacja budynków użyteczności publicznej oraz sektora mieszkaniowego i pozostałych z uwzględnieniem wysokich wymogów efektywności energetycznej oraz OZE;
- Stosowanie innych mechanizmów przyczyniających się do ograniczenia emisji w budownictwie;
- Termomodernizacja oraz zastosowanie innych technologii służących poprawie efektywności energetycznej i ograniczaniu emisji w budynkach użyteczności publicznej;
- Termomodernizacja oraz zastosowanie innych technologii służących poprawie efektywności energetycznej i ograniczaniu emisji w budynkach mieszkalnych;
- Termomodernizacja oraz zastosowanie innych technologii służących poprawie efektywności energetycznej i ograniczaniu emisji w pozostałych budynkach;
- Wdrażanie systemów certyfikacji energetycznej i środowiskowej budynków;
- Wsparcie mieszkańców w zakresie poprawy efektywności energetycznej budynków oraz ograniczania niskiej emisji (mechanizmy finansowania, akcje promocyjno-informacyjne).

IX.2.3 Transport

Strategia w przedmiotowym sektorze, odnosi się do przygotowania optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób oraz towarów w gminie i obszarze metropolitalnym, przy spełnieniu wymogu ograniczenia uciążliwości transportu dla środowiska. Działania zmieszczone w tym sektorze przyczyniają się do zwiększenia znaczenia zrównoważonej mobilności mieszkańców – transportu publicznego, prywatnego, rowerowego i komunikacji pieszej służące ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń oraz dotyczą:

- Rozwój niskoemisyjnego transportu publicznego – zastosowanie niskoemisyjnych pojazdów (niskoemisyjne konwencjonalne, hybrydowe, elektryczne, biopaliwa drugiej i trzeciej generacji oraz inne paliwa alternatywne);
- Wdrażanie rozwiązań sprzyjających rozwojowi komunikacji rowerowej oraz pieszej;
- Stosowanie rozwiązań ograniczających wtórną emisję pyłów z dróg (m.in. czyszczenie ulic na mokro);
- Rozwój sieci transportu publicznego – transport autobusowy i rowerowy;
- Rozwój sieci wypożyczalni i infrastruktury dla pojazdów niskoemisyjnych (samochody hybrydowe i elektryczne, rowery);
- Zmniejszanie udziału indywidualnego transportu samochodowego w bilansie transportowym gminy;
- Stworzenie związku komunikacyjnego, obejmującego wszystkie gminy Metropolii Poznań, dla połączeń tramwajowych, kolejowych i autobusowych;
- Wdrażanie rozwiązań organizacyjnych, sterowania ruchem i zarządzania komunikacją zbiorową;
- Wdrażanie niskoemisyjnych rozwiązań logistyki towarów na terenie gminy np. elektryczne pojazdy dostawcze, centra dystrybucji);
- Wdrażanie stref ograniczonego ruchu, stref ograniczonej emisji, mechanizmów preferencji pojazdów niskoemisyjnych.

IX.2.4 Lasy i tereny zielone

W obrębie tego obszaru zebrane są działania w zakresie zwiększania zdolności pochłaniania dwutlenku węgla z atmosfery oraz wspomagająco w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń z pozostałych sektorów (szczególnie z transportu):

- Odpowiednie utrzymanie terenów zieleni, (w tym w okresie upałów wykorzystanie zebranej wody deszczowej);
- Rewitalizacja i rewaloryzacja oraz zagospodarowanie terenów zielonych;
- Stworzenie połączeń istniejących terenów zieleni umożliwiających niskoemisyjną komunikację (piesza, rowerowa);
- Tworzenie nowych form zieleni gminnej;
- Wdrażanie innych rozwiązań pozwalających na zwiększenie zdolności pochłaniania oraz ograniczenia emisji;
- Zwiększanie udziału powierzchni lasów na obszarze gminy;
- Zwiększenie powierzchni terenów zielonych (szczególnie parki, aleje i inne formy zieleni uwzględniające drzewa).

IX.2.5 Przemysł

W tym sektorze realizowana jest strategia Unii Europejskiej w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń, a także efektywnego wykorzystania zasobów. W głównej mierze realizowane będą działania:

- Realizacja przepisów prawa europejskiego oraz polskiego dotyczących ograniczania emisji i efektywności energetycznej w przemyśle;
- Wdrażanie innych rozwiązań służących ograniczeniu energochłonności oraz emisji GHG oraz innych zanieczyszczeń;
- Wdrażanie nowych oraz innowacyjnych rozwiązań technologicznych ograniczających emisję z zakładów przemysłowych;
- Wykorzystanie nowych rozwiązań logistycznych i organizacyjnych ograniczających emisję z zakładów przemysłowych.

IX.2.6 Gospodarka odpadami

W ramach tego obszaru realizowane są zadania służące ograniczeniu wytwarzanej ilości odpadów, ilości powstających ścieków oraz ich efektywnego zagospodarowania z uwzględnieniem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych:

- Ograniczenie emisji bezpośrednich powstających w procesie oczyszczania ścieków (m. in. rozwiązania technologiczne);
- Ograniczenie emisji w procesie transportu odpadów;
- Ograniczenie ilości powstających ścieków (racjonalne wykorzystanie wody);
- Ograniczenie ilości wytwarzanych odpadów (m. in. efektywne wykorzystanie surowców oraz recykling materiałów);
- Ponowne wykorzystanie odpadów nadających się do odzysku;
- Wdrażanie innych rozwiązań służących ograniczeniu ilości powstających odpadów oraz ograniczeniu emisji w sektorze gospodarki odpadami.

IX.2.7 Edukacja i Dialog Społeczny

W ramach przedmiotowego sektora zebrane są działania wspomagające realizację strategii ograniczania emisji w pozostałych sektorach poprzez:

- Angażowanie społeczeństwa (współpraca z interesariuszami) w procesy planistyczne i decyzyjne w kontekście niskoemisyjnego rozwoju.
- Edukację transportową: ekójazda, kampanie promujące rower i ruch pieszcy.
- Jawność wszelkich zadań realizowanych w ramach PGN.
- Kampanie edukacyjne dotyczące energetyki oraz uruchomienie punktu doradczego w tym temacie.
- Kampanie informujące o odpowiedzialności społecznej związanej z wyborem miejsca zamieszkania – szkodliwe efekty suburbanizacji.
- Kampanie promujące segregowanie oraz minimalizowanie generowanych przez mieszkańców odpadów (nieużywanie torb foliowych, opakowania zwrotne).
- Kampanie promujące transport publiczny oraz car-pooling.
- Kształcenie w określonych specjalnościach istotnych z punktu widzenia gospodarki niskoemisyjnej (np. technologie OZE, niskoemisyjny transport itp.).
- Prowadzenie działań informacyjnych i edukacyjnych skierowanych do wszystkich grup społecznych w zakresie zasad zrównoważonego rozwoju, ograniczania emisji – aktywne działanie na rzecz zmiany zachowań we wszystkich sektorach PGN.

- Realizacja innych działań w zakresie edukacji i dialogu społecznego służących ograniczaniu emisji.

IX.2.8 Administracja publiczna

W ramach niniejszego sektora realizowane są działania organizacyjne i innowacyjne ograniczające emisję gazów cieplarnianych oraz wspierające realizację działań w innych sektorach:

- Promowanie i edukacja społeczna oraz kampanie informacyjno-reklamowe dotyczące nowoczesnej kultury mobilności, czyli korzystania z niezmotywowanego sposobu przemieszczania się - pieszo, rowerem oraz komunikacją zbiorową;
- Realizacja działań innowacyjnych oraz demonstracyjnych;
- Realizacja innych działań administracyjnych służących ograniczaniu emisji na terenie gminy;
- Stosowanie kryteriów zrównoważonego rozwoju w zamówieniach publicznych;
- Tworzenie i realizacja strategii, niskoemisyjne planowanie przestrzenne;
- Tworzenie mechanizmów wsparcia finansowego w zakresie realizacji działań ograniczających emisję;
- Utworzenie struktur organizacyjnych związanych z niskoemisyjnym rozwojem;
- Wdrażanie rozwiązań organizacyjnych ograniczających emisję w organizacji (np. wsparcie dojazdów do pracy komunikacją publiczną) oraz interesariuszy korzystających z usług administracji (np. e-usługi).

IX.3 Strategia w zakresie poprawy jakości powietrza

Realizacja celów wynikających z Programu Ochrony Powietrza ma przyczynić się do osiągnięcia i utrzymania poziomu stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ na poziomach określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 47 poz. 281). Wartości tych poziomów są następujące:

- Pył zawieszony PM₁₀ o okresie uśredniania wyników 24 godziny – 50 µg/m³, przy dopuszczalnej częstotliwości przekroczeń 35 w ciągu roku;
- Pył zawieszony PM₁₀ o okresie uśredniania wyników pomiarów rok kalendarzowy – 40 µg/m³.

Realizacja celów strategicznych przedstawionych w PGN przyczyni się do realizacji celów w zakresie jakości powietrza wynikających z Dyrektywy CAFE (Clean Air for Europe) dotyczących dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń w powietrzu do roku 2020.

Dla realizacji powyższego celu w Programie Ochrony Powietrza zaproponowano działania kierunkowe zamieszczone w Załączniku nr 2 do niniejszego opracowania.

X ZEWNĘTRZNE ŹRÓDŁA FINANSOWANIA W ASPEKcie GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ

Rozdział przedstawia przykładowe możliwe źródła finansowania działań ujętych w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej. Precyzyjne określenie konkretnych funduszy, ze względu na ich różnorodność jest niemożliwe.

X.1 Fundusze europejskie

X.1.1 Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020

Głównym celem programu jest wsparcie gospodarki efektywnie korzystającej z zasobów i przyjaznej środowisku oraz sprzyjającej spójności terytorialnej i społecznej.

Cele tematyczne:

- Wspieranie przejścia na gospodarkę niskoemisyjną we wszystkich sektorach;
- Promowanie dostosowania do zmian klimatu, zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem;
- Zachowanie i ochrona środowiska naturalnego oraz wspieranie efektywnego gospodarowania zasobami;
- Promowanie zrównoważonego transportu i usuwanie niedoborów przepustowości w działaniu najważniejszej infrastruktury sieciowej;
- Promowanie włączenia społecznego i walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją.

Osie priorytetowe:

- **Oś priorytetowa Zmniejszenie emisyjności gospodarki** – realizuje cel tematyczny 4, obejmuje działania w zakresie: przeciwdziałania zmianom klimatu, poprawy jakości powietrza na obszarach, na których odnotowano przekroczenia standardów jakości powietrza, zaopatrzenia w energię, ale także w zakresie promowania ekologicznego transportu uwzględniającego potrzeby społeczeństwa.
- **Oś priorytetowa Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu** realizuje cele tematyczne 5 i 6; działania koncentrują się na rozwoju infrastruktury w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i gospodarki odpadami, zwiększeniu możliwości zapobiegania zagrożeniom naturalnym oraz

wzmocnieniu odporności na zagrożenia wynikające z negatywnych zmian klimatu.

- **Oś priorytetowa Rozwój sieci drogowej TEN-T i transportu multimodalnego** – realizuje cele tematyczne 4 i 7; dotyczy rozwoju i większego wykorzystania niskoemisyjnego transportu miejskiego, a także zwiększenia dostępności terytorialnej Polski oraz zmniejszeniu negatywnego wpływu transportu na środowisko.
- **Oś priorytetowa Infrastruktura drogowa dla miast** – realizuje cel tematyczny 7. Realizuje działania ujęte w programie osi priorytetowej III z większym naciskiem na wyprowadzeniu ruchu z miast poprzez system dróg ekspresowych umożliwiającym szybkie przemieszczanie się w obrębie kraju.
- **Oś priorytetowa Rozwój transportu kolejowego w Polsce** realizuje cel tematyczny 7. Obejmuje swym zakresem działania związane z uzupełnianiem luk na głównych magistralach kolejowych w sieci TEN-T (modernizacja, rehabilitacja), w tych objętych umową AGTC, odcinkach łączących ważne ośrodki przemysłowe i gospodarcze i liniach stanowiących elementy połączeń portów morskich z zapleczem gospodarczym w głębi kraju.
- **Oś priorytetowa Rozwój niskoemisyjnego transportu zbiorowego w miastach** realizuje cele tematyczne 4 i 7. w obszarze transportu miejskiego kontynuowane będą działania mające na celu zmniejszenie zatłoczenia motoryzacyjnego w miastach, poprawę płynności ruchu i ograniczenie negatywnego wpływu transportu na środowisko naturalne w miastach i na ich obszarach funkcjonalnych.
- **Oś priorytetowa Poprawa bezpieczeństwa energetycznego** – realizuje cel tematyczny 4 i koncentruje się wokół rozwoju inteligentnej infrastruktury w sektorze elektroenergetyki i gazowym. Przyczyni się to do bardziej optymalnego wykorzystania krajowych zasobów, wprowadzeniu nowych technologii czy zwiększenia udziału OZE.
- **Oś priorytetowa Ochrona dziedzictwa kulturowego i rozwój zasobów kultury** – realizuje cel tematyczny 6. Opiera się na założeniu, że dziedzictwo kulturowe traktowane jest jako szeroko rozumiane zasoby materialne i niematerialne, a zatem ich efektywne wykorzystanie przynosi korzyści zarówno środowiskowe jak i gospodarcze.
- **Oś priorytetowa Wzmocnienie strategicznej infrastruktury ochrony zdrowia** – realizuje cel tematyczny 9. Działania w obrębie tej osi opierają się na założeniu, że rozwój infrastruktury zdrowotnej przyczyni się do przeciwdziałania ubóstwu, a co za tym idzie do rozwoju kraju.

- **Oś priorytetowa Pomoc techniczna** ma za zadanie przyczynić się do osiągnięcia celu dotyczącego sprawnego wykorzystania środków w ramach Programu Operacyjnego.

Alokacje środków

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko jest krajowym programem operacyjnym finansowanym ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Funduszu Spójności (FS). Alokacja środków Unii Europejskiej na Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko wynosi 4.905,8 mln EURO, w tym 5.006,0 mln EUR z EFRR i 22.507,9 mln EUR z FS.

Tabela 38 Rozkład środków finansowych

Oś priorytetowa	Fundusz	wkład UE (mln EURO)	udział wkładu UE [%]	Cel tematyczny
I	FS	1 828,4	85,00	4
II	FS	3 508,1	85,00	5
III	FS	9 532,4	85,00	7
IV	EFRR	2 970,3	85,00	7
V	FS	5 009,7	85,00	7
VI	FS	2 299,2	85,00	7
VII	EFRR	1000,0	85,00	4
VIII	EFRR	467,3	85,00	6
IX	EFRR	468,3	85,00	9
X	FS	330,0	85,00	n/d

Źródło: Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020

Tabela 39 Podział alokacji w realizacji celu dotyczącego klimatu

Oś priorytetowa	Szacunkowa wysokość środków na cele związane ze zmianą klimatu (mln EURO)	Udział w całości alokacji [%]
I	1 558,4	5,68
II	755,7	2,76
III	552,9	2,02
IV	0	0
V	2 003,9	7,31
VI	919,7	3,35
VII	0	0
VIII	0	0
IX	0	0
X	0	0
Ogółem	5 790,6	21,12

Źródło: Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020

Instytucje zarządzające

Funkcje Instytucji Zarządzającej pełni minister właściwy ds. infrastruktury i rozwoju. Instytucja Zarządzająca pełni równocześnie funkcje Instytucji Certyfikującej. Przewiduje się powierzenie części zadań Instytucjom Pośredniczącym. Nie wyklucza się również powołania Instytucji Wdrażających. Delegowanie zadań będzie miało miejsce jedynie wtedy, gdy będzie prowadzić do poprawy skuteczności i efektywności wdrażania Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.

X.1.2 Wielkopolski Regionalny Program Operacyjny na lata 2014-2020

Program ten jest dwufunduszowy: oznacza to, że środki na realizację priorytetów inwestycyjnych pochodzą z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS). Jednakże na poszczególny priorytet przewidziane jest finansowanie z jednego źródła, co usprawnia podział środków. Całkowita wysokość środków przeznaczonych na realizację założeń RPO WL 2014-2020 wyniesie ponad 2,45 mld euro, z czego prawie 72% środków pochodzi z EFRR, a 28% z EFS. WRPO będzie realizował cele unijnej strategii oraz zapisy ujęte w Umowie Partnerstwa poprzez wsparcie przedsięwzięć odnoszących się do poszczególnych osi priorytetowych:

- Innowacyjna i konkurencyjna gospodarka;

- Społeczeństwo informacyjne;
- Energia;
- Środowisko;
- Transport;
- Rynek pracy;
- Włączenie społeczne;
- Edukacja;
- Infrastruktura dla kapitału ludzkiego;
- Pomoc techniczna.

W odniesieniu do realizacji działań ujętych w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej, należy wziąć pod uwagę środki finansowe ujęte w RPO. Dla poszczególnych osi określone zostały priorytety inwestycyjne:

- ***Innowacyjna i konkurencyjna gospodarka***

- Udoskonalenie infrastruktury badań i innowacji i zwiększenie zdolności do osiągnięcia doskonałości w zakresie badań i innowacji oraz wspieranie ośrodków kompetencji, w szczególności tych, które leżą w interesie Europy;
- Promowanie inwestycji przedsiębiorstw w badania i innowacje, rozwijanie powiązań i synergii między przedsiębiorstwami, ośrodkami badawczo-rozwojowymi i sektorem szkolnictwa wyższego, w szczególności promowanie inwestycji w zakresie rozwoju produktów i usług, transferu technologii, innowacji społecznych, ekoinnowacji, zastosowań w dziedzinie usług publicznych, tworzenia sieci, pobudzania popytu, klastrów i otwartych innowacji poprzez inteligentną specjalizację, oraz wspieranie badań technologicznych i stosowanych, linii pilotażowych, działań w zakresie wczesnej walidacji produktów, zaawansowanych zdolności produkcyjnych i pierwszej produkcji, w szczególności w dziedzinie kluczowych technologii wspomagających, oraz rozpowszechnianie technologii o ogólnym przeznaczeniu;
- Promowanie przedsiębiorczości, w szczególności poprzez ułatwianie gospodarczego wykorzystywania nowych pomysłów oraz sprzyjanie tworzeniu nowych firm, w tym również poprzez inkubatory przedsiębiorczości;
- Opracowywanie i wdrażanie nowych modeli biznesowych dla MŚP, w szczególności w celu umiędzynarodowienia;

- Wspieranie tworzenia i poszerzania zaawansowanych zdolności w zakresie rozwoju produktów i usług.
- **Spółeczeństwo informacyjne**
 - Wzmacnianie zastosowań TIK dla e-administracji, e-uczenia się, e-włączenia społecznego, e-kultury i e-zdrowia. Wspieranie efektywności energetycznej i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii w budynkach publicznych i sektorze mieszkaniowym.
- **Energia**
 - Wspieranie tworzenia i dystrybucji energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych, ochrona środowiska i efektywne wykorzystanie zasobów;
 - Wspieranie efektywności energetycznej, inteligentnego zarządzania energią i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii w infrastrukturze publicznej, w tym w budynkach publicznych, i sektorze mieszkaniowym;
 - Promowanie strategii niskoemisyjnych dla wszystkich obszarów rodzajów terytoriów, w szczególności dla obszarów miejskich, w tym wspieranie zrównoważonej multimodalnej mobilności miejskiej i działań adaptacyjnych mających oddziaływanie łagodzące na zmiany klimatu.
- **Środowisko**
 - Wspieranie inwestycji ukierunkowanych na konkretne rodzaje ryzyka zagrożeń przy jednoczesnym zwiększeniu odporności na klęski i katastrofy i rozwijaniu systemów zarządzania klęskami i katastrofami;
 - Inwestowanie w sektor gospodarki odpadami celem wypełnienia zobowiązań określonych w dorobku prawnym Unii w zakresie środowiska oraz zaspokojenia wykraczających poza te zobowiązania potrzeb inwestycyjnych określonych przez państwa członkowskie;
 - Inwestowanie w sektor gospodarki wodnej celem wypełnienia zobowiązań określonych w dorobku prawnym Unii w zakresie środowiska oraz zaspokojenia wykraczających poza te zobowiązania potrzeb inwestycyjnych, określonych przez państwa członkowskie;
 - Zachowanie, ochrona, promowanie i rozwój dziedzictwa naturalnego i kulturowego;
 - Ochrona i przywrócenie różnorodności biologicznej, ochronę i rekultywację gleby oraz wspieranie usług ekosystemowych, także poprzez program „Natura 2000” i zieloną infrastrukturę.
- **Transport**

- Zwiększanie mobilności regionalnej poprzez łączenie węzłów drugorzędnych i trzeciorzędnych z infrastrukturą TEN-T, w tym z węzłami multimodalnymi;
- Rozwój i rehabilitacja kompleksowych, wysokiej jakości i interoperacyjnych systemów transportu kolejowego oraz propagowanie działań służących zmniejszeniu hałasu.
- **Rynek Pracy**
 - Dostęp do zatrudnienia dla osób poszukujących pracy i osób biernych zawodowo, w tym długotrwale bezrobotnych oraz oddalonych od rynku pracy, także poprzez lokalne inicjatywy na rzecz zatrudnienia oraz wspieranie mobilności pracowników;
 - Praca na własny rachunek, przedsiębiorczość i tworzenie przedsiębiorstw, w tym innowacyjnych mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw;
 - Równość mężczyzn i kobiet we wszystkich dziedzinach, w tym dostęp do zatrudnienia, rozwój kariery, godzenie życia zawodowego i prywatnego oraz promowanie równości wynagrodzeń za taką samą pracę;
 - Przystosowanie pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian;
 - Aktywne i zdrowe starzenie się.
- **Włączenie społeczne**
 - Aktywne włączenie, w tym z myślą o promowaniu równych szans oraz aktywnego uczestnictwa i zwiększaniu szans na zatrudnienie;
 - Ułatwianie dostępu do przystępnych cenowo, trwałych oraz wysokiej jakości usług, w tym opieki zdrowotnej i usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym;
 - Wspieranie przedsiębiorczości społecznej i integracji zawodowej w przedsiębiorstwach społecznych oraz ekonomii społecznej i solidarnej w celu ułatwiania dostępu do zatrudnienia.
- **Edukacja**
 - Ograniczenie i zapobieganie przedwczesnemu kończeniu nauki szkolnej oraz zapewnianie równego dostępu do dobrej jakości wczesnej edukacji elementarnej oraz kształcenia podstawowego, gimnazjalnego i ponadgimnazjalnego, z uwzględnieniem formalnych, nieformalnych i poza formalnych ścieżek kształcenia umożliwiających ponowne podjęcie kształcenia i szkolenia;
 - Wyrównywanie dostępu do uczenia się przez całe życie o charakterze formalnym, nieformalnym i poza formalnym wszystkich grup wiekowych,

poszerzanie wiedzy, podnoszenie umiejętności i kompetencji siły roboczej oraz promowanie elastycznych ścieżek kształcenia, w tym poprzez doradztwo zawodowe i potwierdzanie nabytych kompetencji;

- Lepsze dostosowanie systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy, ułatwianie przechodzenia z etapu kształcenia do etapu zatrudnienia oraz wzmacnianie systemów kształcenia i szkolenia zawodowego i ich jakości, w tym poprzez mechanizmy prognozowania umiejętności, dostosowania programów nauczania oraz tworzenia i rozwoju systemów uczenia się poprzez praktyczną naukę zawodu realizowaną w ścisłej współpracy z pracodawcami.
- **Infrastruktura dla kapitału ludzkiego**
 - Inwestycje w infrastrukturę zdrowotną i społeczną;
 - Wspieranie rewitalizacji fizycznej, gospodarczej i społecznej ubogich społeczności na obszarach miejskich i wiejskich;
 - Inwestowanie w kształcenie, szkolenie oraz szkolenie zawodowe na rzecz zdobywania umiejętności i uczenia się przez całe życie poprzez rozwój infrastruktury edukacyjnej i szkoleniowej.
- **Pomoc techniczna**

Osie priorytetowe, mogące odnosić się do zapisów PGN, w całości finansowane są z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Podział środków na poszczególne osie, związane z działaniami PGN przedstawia tabela poniżej:

Tabela 40 Alokacja środków na wybrane osie priorytetowe w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014 -2020 [EUR]

Oś priorytetowa	Fundusz	Kategoria regionu	Wsparcie UE	Wkład krajowy	Finansowanie ogółem
Innowacyjna i konkurencyjna gospodarka	EFRR	Mniej rozwinięte regiony	467 900 000	82 570 589	550 470 589
Społeczeństwo informacyjne	EFRR	Mniej rozwinięte regiony	60 000 000	10 588 236	70 588 236
Energia	EFRR	Mniej rozwinięte regiony	353 475 177	62 377 973	415 853 150
Środowisko	EFRR	Mniej rozwinięte regiony	204 000 000	36 000 000	240 000 000
Transport	EFRR	Mniej rozwinięte regiony	414 000 000	73 058 824	487 058 824
RAZEM	-	-	1 499 375 177	264 595 622	1 763 970 799

Źródło: Wielkopolski Regionalny Program Operacyjny na lata 2014 -2020

X.1.3 Zintegrowane Inwestycje Terytorialne

Zintegrowane Inwestycje Terytorialne (ZIT) są jednym z instrumentów zapewniających większą efektywność wykorzystania środków Europejskich Funduszy Strukturalnych i Inwestycyjnych poprzez integrację działań w wymiarze terytorialnym.

Zintegrowane Inwestycje Terytorialne będą realizowane przede wszystkim na terenie miast wojewódzkich i obszarów powiązanych z nimi funkcjonalnie w ramach regionalnych programów operacyjnych (RPO). Głównym źródłem finansowania Strategii ZIT dla miasta wojewódzkiego i powiązanego z nim obszaru funkcjonalnego są poszczególne RPO (obowiązkowo środki EFRR i EFS).

Działania adresowane do 18 miast wojewódzkich (i powiązanych z nimi funkcjonalnie obszarów) oraz ośrodków regionalnych i subregionalnych w ramach Strategii ZIT:

- modernizacja energetyczna budynków z wymianą wyposażenia na energooszczędne;
- realizacja sieci ciepłowniczych i chłodniczych;
- zrównoważona mobilność miejska/transport miejski;
- wsparcie kolei aglomeracyjnej.

X.1.4 Program LIFE

Program LIFE to jedyny fundusz obejmujący swym działaniem wyłącznie zagadnienia na rzecz ochrony środowiska. Komisja Europejska podjęła działania zmierzające do dostosowania zakresu finansowania działań uwzględniając obecne potrzeby w zakresie ochrony klimatu. Zaowocowało to ujęciem w perspektywie finansowej 2014-2020 podprogramu LIFE działania na rzecz klimatu.

Ogólne cele w zakresie zmian klimatu, jakie przyświecają stworzeniu podprogramu to:

- przyczynianie się do przejścia na niskoemisyjną/niskowęglową i odporną na zmianę klimatu gospodarkę;
- rozwój, wdrażania oraz egzekwowania polityki i prawodawstwa Unii odnośnie zmian klimatycznych oraz promowanie integracji i włączenie celów klimatycznych do innych unijnych polityk i praktyk tak sektora publicznego jak i prywatnego;
- wspieranie lepszego zarządzania w zakresie klimatu i środowiska na wszystkich poziomach.

Łączny budżet podprogramu wynosi około 864 mln EURO i ma za zadanie wspierać działania na rzecz wdrażania i integracji celów polityki klimatycznej w obszarach priorytetowych:

- łagodzenie zmian klimatycznych;
- adaptacja do zmian klimatycznych;
- zarządzanie i informacja w zakresie klimatu.

Standardowe dofinansowanie projektu LIFE przez Komisję Europejską wynosi do 60% wartości kosztów kwalifikowanych, a w przypadku projektów przyrodniczych służących gatunkom i siedliskom priorytetowym do 75 %. Dobrą wiadomością dla obecnych i przyszłych beneficjentów podprogramu LIFE jest dokument definiujący zasady finansowego wsparcia przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Najważniejsze postanowienia Programu Priorytetowego „Współfinansowanie programu LIFE” są następujące:

- utrzymanie dotacyjnego wsparcia dla Beneficjentów LIFE nawet do poziomu 35% kosztów kwalifikowanych, czyli uzupełnienie wkładu finansowego Komisji Europejskiej do 95% kosztów kwalifikowanych projektu;
- udostępnienie wsparcia pożyczkowego na zapewnienie wymaganego wkładu własnego wnioskodawcy i zachowanie płynności finansowej.

X.1.5 Program ELENA

ELENA – to skrót od angielskiej nazwy European Local Energy Assistance.

Jest to program dysponujący funduszem 15 mln. euro na pomoc techniczną w przygotowaniu projektów z zakresu efektywności energetycznej oraz pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych. Inicjatywa ta w sposób realny przybliży realizację celów Unii Europejskiej odnoszących się do Pakietu klimatycznego „3x20”.

X.1.6 Norweski Mechanizm Finansowy i Mechanizm Finansowy Europejskiego Obszaru Gospodarczego „Oszczędzanie energii i promowanie odnawialnych źródeł energii”

Celem Programu jest redukcja emisji gazów cieplarnianych i zanieczyszczeń powietrza oraz zwiększenie udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych w ogólnym bilansie zużycia energii.

Do dofinansowania kwalifikują się projekty w ramach rezultatu Programu pn.: „Zmniejszenie produkcji odpadów i emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody i ziemi”,

polegające na modernizacji lub wymianie istniejących źródeł ciepła wraz z modernizacją procesu spalania lub zastosowaniem innego nośnika energii (np. spalanie gazu, oleju lub biomasy poprzez eliminację spalania węgla).

Obszary wsparcia:

- poprawa efektywności energetycznej w budynkach;
- wzrost świadomości społecznej i edukacja w zakresie efektywności energetycznej (w ramach projektu predefiniowanego);
- zwiększenie produkcji energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych;
- termomodernizacja budynków użyteczności publicznej;
- zastąpienie przestarzałych źródeł ciepła dla budynków użyteczności publicznej o mocy do 5 MW nowoczesnymi, energooszczędnymi i ekologicznymi źródłami ciepła lub energii elektrycznej, w tym: pochodzącymi ze źródeł odnawialnych lub źródłami ciepła i energii elektrycznej wytwarzanych w skojarzeniu;
- modernizacja węzłów cieplnych o łącznej mocy do 3 MW dla budynków użyteczności publicznej.

Dofinansowaniu nie podlegają projekty polegające na budowie nowych źródeł ciepła lub budowie/modernizacji/wymianie źródeł zastępczych bądź awaryjnych, a także projekty polegające na zastosowaniu współspalania węgla z biomasą. Priorytetowo są traktowane projekty dotyczące modernizacji źródeł ciepła o najwyższym wskaźniku redukcji emisji dwutlenku węgla (CO₂). Minimalna wymagana wartość ograniczenia/uniknięcia emisji CO₂/rok dla projektu wynosi 100 000 Mg/rok.

Wnioski dotyczą wyłącznie projektów nierozpoczętych. Uprawnionymi do składania wniosków są małe, średnie i duże przedsiębiorstwa z wyłączeniem przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Na wsparcie projektów w ramach naboru otwartego zostanie przeznaczona kwota 12.639.873 EUR (53.223.766,56 PLN). Maksymalna kwota dofinansowania wynosi nie więcej niż 5.000.000 EUR (21.053.916,67 PLN), natomiast minimalna kwota dofinansowania wynosi 600.000 EUR (2.526.470,00 PLN).

Intensywność dofinansowania wynosi nie więcej niż 30% wartości kosztów kwalifikowanych. Dokładny poziom dofinansowania jest określany w wyniku oceny projektu dla każdego projektu indywidualnie.

Na chwilę obecną mechanizm norweski jest powstrzymany, ale przewiduje się powrót do naboru wniosków, dla tego informacje o programie zostały zamieszczone w danym dokumencie.

X.2 Środki krajowe – Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

X.2.1 Gazela BIS – niskoemisyjny zbiorowy publiczny transport miejski

Zmniejszenie narażenia ludności na oddziaływanie zanieczyszczeń powietrza w strefach, w których występują znaczące przekroczenia dopuszczalnych i docelowych poziomów stężeń tych zanieczyszczeń, poprzez opracowanie programów ochrony powietrza oraz poprzez zmniejszenie emisji zanieczyszczeń, w szczególności pyłów PM_{2,5}, PM₁₀ oraz emisji CO₂.

W ramach programu, można będzie zrealizować szereg przedsięwzięć:

- zakup nowych tramwajów lub trolejbusów lub autobusów o napędzie hybrydowym, elektrycznym lub gazowym;
- informacja i promocja, związane z rozpowszechnianiem rozwiązań niskoemisyjnych;
- modernizacja lub budowa stacji obsługi tankowania paliwami gazowymi lub ładowania energią elektryczną;
- zakup i montaż systemów sterowania ruchem drogowym;
- wyznaczanie wydzielonych pasów ruchu dla komunikacji miejskiej, w tym wykonanie projektu zmiany organizacji ruchu drogowego;
- budowa parkingów Park&Ride;
- budowa systemu informacji pasażerskiej oraz systemów ułatwiających sprzedaż biletów;
- zakup i montaż parkometrów;
- budowa dróg rowerowych, stojaków i parkingów dla rowerów oraz publicznych wypożyczalni rowerów;
- budowa układów zasilania trakcyjnego trolejbusów.

Program realizowany będzie w latach 2016 - 2023, przy czym: 1) zobowiązania (rozumiane jako podpisywanie umów) podejmowane będą do 2020 r., 2) środki wydatkowane będą do 2023 r.

Beneficjentami programu mogą być miasta regionalne lub subregionalne wskazane w obszarze niskoemisyjnego transportu publicznego w Kontraktach Terytorialnych zawartych z województwami - jako organizatorzy publicznego transportu zbiorowego.

Koszty można pozyskać w formie pożyczki. Warunki dla beneficjentów:

- dla przedsięwzięć współfinansowanych z budżetu UE, kwota pożyczki nie może być większa niż różnica między wysokością kosztów kwalifikowanych a kwotą dofinansowania z budżetu UE;
- do 100% kosztów kwalifikowanych, jeżeli Wnioskodawca nie ma możliwości uzyskania dofinansowania z budżetu UE;
- kwota pożyczki: do 50 mln zł;
- koszt kwalifikowany przedsięwzięcia na etapie składania wniosku nie może być mniejszy niż 5 mln zł, przy czym dopuszcza się zmniejszenie wysokości kosztu kwalifikowanego po złożeniu wniosku o dofinansowanie;
- oprocentowanie: WIBOR 3M, nie mniej niż 2% w skali roku;
- okres finansowania: nie dłuższy niż 15 lat;
- okres karencji: nie dłuższy niż 18 miesięcy.

Nabór wniosków odbywa się w trybie ciągłym. Terminy, sposób składania i rozpatrywania wniosków określone zostaną odpowiednio w ogłoszeniu o naborze lub w regulaminie naboru, które zamieszczane będą na stronie internetowej NFOŚiGW.

X.2.2 Poprawa jakości powietrza, Energetyczne wykorzystanie zasobów geotermalnych, Zmniejszenie zużycia energii w budownictwie

Program został podzielony na dwie części, tj.:

1. Energetyczne wykorzystanie zasobów geotermalnych,
2. Zmniejszenie zużycia energii w budownictwie.

Celem programu jest poprawa jakości powietrza poprzez ograniczenie lub uniknięcie emisji CO₂ w wyniku zwiększenia produkcji energii z odnawialnych źródeł energii w budynkach.

W pierwszej części programu, tj.: Energetyczne wykorzystanie zasobów geotermalnych, beneficjentami mogą być przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 02 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej, prowadzący działalność gospodarczą w

formie przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks Cywilny.

Nabór wniosków odbywać się będzie w trybie ciągłym. Dofinansowanie można otrzymać w formie pożyczki od 1 mln zł do 90 mln zł, która nie podlega umorzeniu.

Rodzaje przedsięwzięć, które mogą być finansowane z przedmiotowego programu to:

- budowa nowej, rozbudowa lub modernizacja istniejącej ciepłowni/elektrociepłowni geotermalnej,
- modernizacja lub rozbudowa istniejących źródeł wytwarzania energii o ciepłownię/elektro-ciepłownię geotermalną,
- wykonanie lub rekonstrukcja otworu, z zastrzeżeniem, że nie kwalifikuje się wykonanie otworu badawczego.

Beneficjenci mogą składać wnioski w terminie od 08.08.2016r. do 16.12.2016r. lub do wyczerpania alokacji środków.

W drugiej części programu, tj.: Zmniejszenie zużycia energii w budownictwie, beneficjentami mogą być:

- podmioty prowadzące działalność leczniczą w zakresie stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych w formie: szpitali, zakładów opiekuńczo-leczniczych, zakładów pielęgnacyjno-opiekuńczych, hospicjów, wpisane do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej,
- podmioty prowadzące muzea wpisane do Państwowego Rejestru Muzeów,
- podmioty prowadzące domy studenckie, zgodnie z ustawą z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym,
- podmioty będące właścicielem budynku wpisanego do Rejestru zabytków zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- kościoły, kościelne osoby prawne lub związki wyznaniowe w rozumieniu odrębnych przepisów.

W przedmiotowym programie można otrzymać wsparcie w formie dotacji lub pożyczki. Dotacja przekazywana jest do 85% kosztów kwalifikowanych, zaś pożyczka do 50%. Jest możliwość zwiększenia dofinansowania o 5 punktów procentowych w przypadku zastosowania w budynku systemów zarządzania energią, pod warunkiem, że suma udzielonego dofinansowania nie przekroczy 100% kosztów kwalifikowanych. Dofinansowanie może być udzielone wyłącznie na przedsięwzięcia, które zostanie zrealizowane na podstawie audytu energetycznego będącego obowiązkowym elementem przedsięwzięcia.

Dodatkowo, przedsięwzięcie to nie może mieć możliwości wsparcia w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko lub innych programów pomocowych UE i EOG oraz innych programów NFOŚiGW.

Inwestycje, które będą wpierane z niniejszego programu minimalnie muszą wynosić 100 tys. zł. i są przyznawane w formie pożyczki – alokacja 200 mln zł i dotacji alokacja 300 mln zł.

Z przedmiotowego programu mogą być finansowane termomodernizacje następujących budynków: muzeów, szpitali, zakładów opiekuńczo-leczniczych, pielęgnacyjno-opiekuńczych, hospicjów, obiektów zabytkowych, obiektów sakralnych wraz z obiektami towarzyszącymi, domów studenckich i innych przeznaczonych na potrzeby kultury, kultu religijnego, oświaty, opieki, wychowania czy nauki.

W obu częściach programu oprocentowanie jest na warunkach następujących:

- na poziomie stopy referencyjnej ustalonej zgodnie z komunikatem Komisji Europejskiej w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych,
- WIBOR 3M plus 50 punktów bazowych, ale nie mniej niż 2% w skali roku.

Zaś odsetki z tytułu oprocentowania spłacane są na bieżąco w okresach kwartalnych. Pierwsza spłata jest na koniec kwartału kalendarzowego, następującego po kwartale, w którym wypłacono pierwszą transzę środków.

Pożyczka jest udzielana na okres nie dłuższy niż 15 lat liczony od daty planowanej wypłaty pierwszej transzy pożyczki do daty planowanej spłaty ostatniej raty kapitałowej, a okres karencji w spłacie rat kapitałowych liczony jest od daty wypłaty ostatniej transzy pożyczki lecz nie dłużej niż 18 miesięcy od daty zakończenia realizacji przedsięwzięcia.

X.2.3 SOKÓŁ – wdrożenie innowacyjnych technologii środowiskowych

Celem programu jest wdrożenie innowacyjnych technologii środowiskowych służących ograniczeniu oddziaływania zakładów/instalacji/urządzeń na środowisko oraz wykorzystaniu lub produkcji technologii, wpisujących się w jeden z obszarów Krajowych Inteligentnych Specjalizacji (KIS).

Za pomocą programu SOKÓŁ, można pozyskać środki na:

- uruchomienie produkcji nowego lub zmodernizowanego wyrobu/technologii;
- wdrożenie nowej albo znacząco udoskonalonej technologii, które służyć poprawie efektywności wykorzystania zasobów naturalnych, zmniejszają

negatywny wpływ człowieka na środowisko lub wzmacniają odporność gospodarki na presje środowiskowe.

Przedsięwzięcia muszą wpisywać się, w co najmniej jeden z poniższych obszarów Krajowej Inteligentnej Specjalizacji:

- Wysokosprawne, niskoemisyjne i zintegrowane układy wytwarzania, magazynowania, przesyłu i dystrybucji energii;
- Minimalizacja wytwarzania odpadów, w tym niezdatnych do przetworzenia oraz wykorzystanie materiałowe i energetyczne odpadów (recykling i inne metody odzysku);
- Innowacyjne technologie przetwarzania i odzyskiwania wody oraz zmniejszające jej zużycie;
- Przedsięwzięcia muszą charakteryzować się innowacyjnością, co najmniej na poziomie krajowym.

Nabór wniosków odbywa się w trybie ciągłym. Program jest skierowany dla przedsiębiorstw.

Finasowanie odbywa się w postaci pożyczki do 85 % kosztów kwalifikowanych. Kwota pożyczki wynosi od 0,50 mln zł do 90 mln zł. Oprocentowania pożyczki odbywa się na warunkach rynkowych, z oprocentowaniem na poziomie stopy referencyjnej ustalonej zgodnie z komunikatem Komisji Europejskiej w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych; na warunkach preferencyjnych (stanowi pomoc publiczną) WIBOR 3M, min. 2% w skali roku. Okres finansowania nie może przekroczyć 15 lat.

X.2.4 Dostosowanie do zmian klimatu

Dzięki programowi można sfinansować działania o charakterze prewencyjnym, służące adaptacji do zmian klimatu, zgodnie z założeniami „Strategicznego Planu Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”, w szczególności:

- działania infrastrukturalne;
- działania dotyczące opracowania oraz wdrożenia systemu monitoringu zagrożeń i wczesnego ostrzegania przed zagrożeniami, w tym budowa systemów monitoringu i ostrzegania przed nadzwyczajnymi zjawiskami klimatycznymi;
- realizacja przedsięwzięć w zakresie metod i narzędzi do analizowania zagrożeń spowodowanych zmianami klimatu, w tym lokalne i regionalne plany oraz strategie w zakresie działań adaptacyjnych.

Wnioski są przyjmowane w trybie ciągłym.

Beneficjentami programu mogą zostać:

- jednostki samorządu terytorialnego i ich związki;
- samorządowe jednostki budżetowe;
- jednostki naukowe w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- spółki prawa handlowego, osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, przedsiębiorstwa państwowe (dofinansowane jedynie w formie pożyczki).

Dotacja do 100% kosztów kwalifikowanych. - minimalny koszt przedsięwzięcia – 1.000.000 zł. Pożyczka do 100% kosztów kwalifikowanych:

- oprocentowanie: stałe 2%, a 1% dla przedsięwzięć realizowanych przez "zielone gminy";
- kwota pożyczki: od 400.000 zł, od 300.000 zł dla przedsięwzięć realizowanych przez "zielone gminy", dla metod i narzędzi do analizy zagrożeń wywołanych zmianami klimatu od 100.000 zł;
- okres finansowania: nie dłuższy niż 20 lat;
- okres karencji: nie dłuższy niż 6 miesięcy.

X.2.5 Edukacja ekologiczna

Celem programu jest podnoszenie poziomu świadomości ekologicznej i kształtowanie postaw ekologicznych społeczeństwa poprzez promowanie zasad zrównoważonego rozwoju.

W ramach programu można sfinansować taki rodzaj przedsięwzięć:

- kompleksowe projekty wykorzystujące media tradycyjne i internet, telewizja;
- w tym idea placement, radio, prasa, outdoor, itp. oraz elektroniczne tj. internet, aplikacje mobilne;
- warsztaty, konkursy, imprezy edukacyjne;
- konferencje, szkolenia, seminaria, e-learning, profesjonalizacja animatorów edukacji ekologicznej, produkcja interaktywnych pomocy dydaktycznych;
- tworzenie, wyposażenie i doposażenie centrów edukacyjnych.

Sposób składania wniosków: tryb konkursowy – dla wniosków o dotację, co najmniej raz w roku. Tryb ciągły – dla wniosków o pożyczkę. Beneficjentami programu mogą zostać:

- Osoby prawne lub jednostki organizacyjne z osobowością prawną;

- Jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym ustawa przyznaje zdolność prawną;
- Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, państwowe lub samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

X.2.6 Wsparcie przedsięwzięć w zakresie niskoemisyjnej i zasobooszczędnej gospodarki

Program został podzielony na trzy części, tj.:

1. E-KUMULATOR Ekologiczny Akumulator dla Przemysłu,
2. Współfinansowanie projektów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko w ramach I osi priorytetowej,
3. Efektywne systemy ciepłownicze i chłodnicze.

Pierwsza z nich to: E-KUMULATOR Ekologiczny Akumulator dla Przemysłu, którego celem jest zmniejszenie negatywnego oddziaływania na środowisko poprzez działania inwestycyjne. Za pośrednictwem przedmiotowego programu można pozyskać środki na:

- budowę, rozbudowę lub modernizację istniejących instalacji produkcyjnych lub urządzeń przemysłowych zmniejszających zużycie surowców pierwotnych,
- przedsięwzięcia prowadzące do zmniejszenia szkodliwych emisji do atmosfery dla instalacji opisanych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania jako obiekty energetycznego spalania,
- przedsięwzięcia służące poprawie jakości powietrza poprzez obniżenie wielkości emisji ze źródeł spalania paliw o łącznej mocy w paliwie większej niż 50 MW, co najmniej do krajowych standardów emisyjnych dla instalacji o takich mocy lub poziomów wynikających z konkluzji dotyczącej BAT, o ile zostaną dla tych źródeł określone, w tym np. modernizacja urządzeń lub wyposażenie instalacji spalania paliw w urządzenia lub instalacje do ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych,
- przedsięwzięcia służące poprawie jakości powietrza poprzez obniżenie wielkości emisji do atmosfery z działalności przemysłowej (nie związanej bezpośrednio ze źródłami spalania paliw).

Wnioski wsparcie finansowe można składać od 16.08.2016r. do 16.12.2016r. lub do wyczerpania alokacji środków, która wynosi 354 mln zł. Wnioskodawca może dokonać wyboru oprocentowania pożyczki z NFOŚiGW i wnioskować o pożyczkę na warunkach

preferencyjnych, tj.: oprocentowania WIBOR 3M + 50 punktów bazowych, nie mniej niż 2% w skali roku albo pożyczkę na warunkach rynkowych nie stanowiącej pomocy publicznej.

Beneficjentami programu mogą być przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 02 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej, prowadzący działalność gospodarczą w formie przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks Cywilny.

Druga część to: Współfinansowanie projektów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko w ramach I osi priorytetowej. Z niniejszego programu Gmina nie może otrzymać bezpośredniego wsparcia.

Ostania, trzecia część programu to: Efektywne systemy ciepłownicze i chłodnicze, której celem jest wspieranie przedsięwzięć w zakresie niskoemisyjnej i zasobooszczędnej gospodarki. Omawiana część wspiera przedsięwzięcia realizowane w istniejących przedsiębiorstwach/zakładach i dotyczy budowy lub przebudowy jednostek wytwórczych wraz z podłączeniem ich do sieci dystrybucyjnej/przesyłowej mających na celu doprowadzenie systemu ciepłowniczego, w którym funkcjonują, do spełnienia definicji efektywnego systemu ciepłowniczego, w którym do produkcji ciepła lub chłodu wykorzystuje się w co najmniej 50% energii ze źródeł odnawialnych, lub 50% ciepła odpadowego, lub 75% ciepła pochodzącego z kogeneracji, lub w 50% wykorzystywanego z połączenia takiej energii i ciepła.

Dofinansowanie na powyższe przedsięwzięcia może być udzielone w formie pożyczki do 85% kosztów kwalifikowanych. Termin składania wniosków biegnie od 16.08.2016r. do 16.12.2016r.

Beneficjenci, którzy mogą skorzystać ze wsparcia poprzez niniejszy program to przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 02 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej, prowadzący działalność gospodarczą w formie przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks Cywilny.

X.3 Środki krajowe – inne źródła

X.3.1 Fundusz Remontów i Termomodernizacji BGK – premia termomodernizacyjna

Celem Funduszu Termomodernizacji i Remontów jest pomoc finansowa dla Inwestorów realizujących przedsięwzięcia termomodernizacyjne z udziałem kredytów zaciąganych w bankach komercyjnych; pomoc ta zwana „premią termomodernizacyjną”,

stanowi źródło spłaty części zaciągniętego kredytu na realizację przedsięwzięcia lub remontu; premia termomodernizacyjna przysługuje w przypadku realizacji przedsięwzięć termomodernizacyjnych, których celem jest:

- zmniejszenie zużycia energii na potrzeby ogrzewania i podgrzewania wody użytkowej w budynkach mieszkalnych, zbiorowego zamieszkania oraz budynkach stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego, które służą do wykonywania przez nie zadań publicznych;
- zmniejszenie kosztów pozyskania ciepła dostarczanego do w/w budynków – w wyniku wykonania przyłącza technicznego do scentralizowanego źródła ciepła w związku z likwidacją lokalnego źródła ciepła;
- zmniejszenie strat energii pierwotnej w lokalnych sieciach ciepłowniczych oraz zasilających je lokalnych źródłach ciepła;
- całkowita lub częściowa zamiana źródeł energii na źródła odnawialne lub zastosowanie wysokosprawnej kogeneracji – z obowiązkiem uzyskania określonych w ustawie oszczędności w zużyciu energii.

Wartość przyznawanej premii termomodernizacyjnej wynosi 20% wykorzystanego kredytu, nie więcej jednak niż 16% kosztów poniesionych na realizację przedsięwzięcia termomodernizacyjnego i dwukrotność przewidywanych rocznych oszczędności kosztów energii, ustalonych na podstawie audytu energetycznego; zniesiony został wymóg minimalnego wkładu własnego Inwestora (20% kosztów przedsięwzięcia) oraz ograniczenia do 10 lat maksymalnego okresu spłaty kredytu.

O premię termomodernizacyjną mogą się ubiegać właściciele lub zarządcy: budynków mieszkalnych, budynków zbiorowego zamieszkania, budynków użyteczności publicznej stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego i wykorzystywanych przez nie do wykonywania zadań publicznych, lokalnej sieci ciepłowniczej, lokalnego źródła ciepła; premia nie przysługuje jednostkom budżetowym i zakładom budżetowym.

Warunkiem kwalifikacji przedsięwzięcia jest przedstawienie audytu energetycznego i jego pozytywna weryfikacja przez BGK, premia nie przysługuje jednostkom budżetowym i zakładom budżetowym.

X.3.2 Bank BOŚ – „Kredyt z Klimatem”: Program Modernizacji Kotłów

Można sfinansować modernizację lub wymianę kotłów wodnych lub parowych.

Udzielany ze środków rządowego banku niemieckiego KfW Bankengruppe w ramach Mechanizmu Wspólnych Wdrożeń (Joint Implementation), polegającego na uzyskaniu jednostek redukcji emisji CO₂ poprzez inwestycje przyjazne środowisku.

Maksymalna kwota kredytu – 85% kosztów zadania (maksymalna kwota przyznanego kredytu to 1 000 000 EUR lub jej równowartość w PLN), minimalny okres kredytowania tylko 4 lata, maksymalny okres finansowania - 10 lat.

Z tego typu możliwości mogą skorzystać spółki komunalne. Warunkiem kwalifikacji przedsięwzięcia jest przedstawienie audytu energetycznego.

X.3.3 Bank BOŚ – „Kredyt z Klimatem”: Program Efektywności Energetycznej w Budynkach

Można sfinansować termomodernizację budynków mieszkalnych lub obiektów usługowych i przemysłowych, instalacja kolektorów słonecznych, instalacja pomp ciepła, modernizacja systemów grzewczych.

Udzielany ze środków rządowego banku niemieckiego KfW Bankengruppe w ramach Mechanizmu Wspólnych Wdrożeń (Joint Implementation), polegającego na uzyskaniu jednostek redukcji emisji CO₂ poprzez inwestycje przyjazne środowisku.

Maksymalna kwota kredytu – 85% kosztów zadania (maksymalna kwota przyznanego kredytu to 500.000 EUR lub jej równowartość w PLN), minimalny okres kredytowania tylko 4 lata, maksymalny okres finansowania - 10 lat.

Z tego typu możliwości mogą skorzystać jednostki samorządu terytorialnego. Warunkiem kwalifikacji przedsięwzięcia jest przedstawienie audytu energetycznego.

X.3.4 System Białych Certyfikatów

System wprowadzony ustawą o efektywności energetycznej z dnia 15 kwietnia 2011 roku; zgodnie z zapisami ustawy min. raz w roku Prezes URE powinien ogłosić konkurs na inwestycje oszczędnościowe, w obszarze końcowego użytkowania energii, kwalifikujące się do wydania białych certyfikatów; o otrzymaniu certyfikatów kwalifikują się zgłoszone do konkursu inwestycje o największym współczynniku uzyskanych oszczędności; inwestor po otrzymaniu prawa do certyfikatów może sprzedać je na rynku w ten sposób uzyskując finansowanie inwestycji.

W ramach Programu możliwe do finansowania są działania służące poprawie efektywności energetycznej – termomodernizacja, wymiana sprzętu energochłonnego itp. Wielkość dofinansowania zależy od wielkości inwestycji (osiągnięte efekty oszczędności) oraz od ceny białych certyfikatów na rynku. Kolejne edycje konkursu ogłasza

Prezes URE. Warunkiem udziału w konkursie jest zobowiązanie wykonania audytów energetycznych przed i po inwestycji.

X.3.5 Finansowanie w formule ESCO

ESCO - „przedsiębiorstwo usług energetycznych”: przedsiębiorstwo świadczące usługi energetyczne lub dostarczające innych środków poprawy efektywności Energetycznej w zakładzie lub w pomieszczeniach użytkownika, biorąc przy tym na siebie pewną część ryzyka finansowego; zapłata za wykonane usługi jest oparta (w całości lub w części) na osiągnięciu poprawy efektywności energetycznej oraz spełnieniu innych uzgodnionych kryteriów efektywności.

ESCO oferują eksperckie usługi w zakresie energetyki na zasadzie finansowania projektów energetycznych przez tzw. stronę trzecią (TPF - Third Party Funding); Ten typ finansowania ma wiele zalet - umowy z firmą ESCO, oparte o kontrakty wykonawcze, to umowy o efekt energetyczny - z gwarancją uzyskania oszczędności; nie wymaga angażowania własnych środków zaś system energetyczny/grzewczy jest serwisowany przez specjalistyczną firmę.

Formuła ESCO może być realizowana w wielu sektorach: budownictwie, gospodarce komunalnej, przemyśle itp. Firma typu ESCO zobowiązuje się do sfinansowania całego zadania ze środków własnych lub pozyskanych.

Czym charakteryzuje się działalność firmy ESCO?

- ESCO oferuje kompletną usługę energetyczną, w tym badanie możliwości, zaprojektowanie przedsięwzięcia, instalowanie, finansowanie, eksploatację i naprawy oraz monitorowanie energooszczędnych technologii;
- ESCO oferuje kontrakt na podział kwoty zaoszczędzonego rachunku, w którym klient-użytkownik energii płaci za usługę z części rzeczywiście zaoszczędzonego rachunku;
- ESCO istnieje dzięki wynikom ze zrealizowanego przedsięwzięcia, chociaż
- są różne metody ich określania (wyników);
- ESCO przejmuje największe ryzyko przedsięwzięcia: techniczne, finansowe i eksploatacyjne.

Jak firma ESCO zarabia pieniądze?

Firma ESCO ponosi koszty wdrożenia energooszczędnych przedsięwzięć, które przynoszą oszczędność energii. w zależności od mechanizmów finansowych stosowanych do sfinansowania inwestycji, tj. umowy o podziale oszczędności, spłaty z oszczędności

lub dzierżawy, firma ESCO uczestniczy w podziale korzyści z energooszczędnych inwestycji, przejmując wszystkie lub część korzyści w okresie trwania kontraktu.

Jeżeli przepływ pieniędzy do firmy ESCO z oszczędności energii w okresie trwania kontraktu jest większy niż wszystkie poniesione koszty, to firma ESCO zyskuje, jeżeli nie, to ponosi straty.

X.3.6 Partnerstwo publiczno-prywatne

Partnerstwo publiczno-prywatne (PPP) jest metodą współpracy administracji publicznej z partnerami prywatnymi. Polega ono na przekazaniu podmiotowi prywatnemu realizacji inwestycji o charakterze publicznym.

Przekazanie inwestycji partnerowi prywatnemu wiąże się z budową lub remontem niezbędnej infrastruktury oraz jej utrzymaniem i zarządzaniem na etapie eksploatacji.

PPP należy traktować jako narzędzie wspomagające rozwój infrastruktury.

Partnerstwo publiczno-prywatne w Polsce reguluje ustawa z dnia 19 grudnia 2008r. o partnerstwie publiczno-prywatnym. Zgodnie z jej brzmieniem przedmiotem PPP jest wspólna realizacja przedsięwzięcia oparta na podziale zadań i ryzyka pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym. Zawierając umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym partner prywatny zobowiązuje się do realizacji przedsięwzięcia za wynagrodzeniem oraz do poniesienia w całości albo w części wydatków na jego realizację. Podmiot publiczny zobowiązuje się natomiast do współdziałania w osiągnięciu celu tego przedsięwzięcia.

Możliwość skorzystania z dofinansowania z funduszy Unii Europejskiej pozwala na stworzenie tzw. hybrydowych modeli partnerstwa publiczno-prywatnego, które polegają na jednoczesnym wykorzystaniu środków z funduszy i kapitału prywatnego oraz ewentualnie krajowych środków publicznych. Środki funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności stanowią w takim modelu uzupełnienie finansowania prywatnego. Możliwe jest uzyskanie dofinansowania na projekty inwestycyjne z funduszy unijnych w wysokości nawet 85% wartości kosztów kwalifikowanych. Projekty takie łączą w sobie dodatkowe ryzyka, takie jak: ryzyko poziomu dofinansowania, ryzyko zwrotu funduszy unijnych czy też ryzyko trwałości projektu i ryzyko znaczących zmian w projekcie, wymagających akceptacji przez Komisję Europejską.

PPP wspiera projekty inwestycyjne głównie w sektorach:

- efektywności energetycznej: szczególnie w zakresie projektów oświetlenia ulicznego, termomodernizacji budynków użyteczności publicznej;
- gospodarki odpadami;
- dróg;

- budownictwa: obiekty wykorzystywane na siedziby administracji publicznej lub instytucji kultury.

XI MONITORING I RAPORTOWANIE

XI.1 System monitorowania i raportowania

Prowadzenie stałego monitoringu jest konieczne dla śledzenia postępów we wdrażaniu PGN i osiąganiu założonych celów w zakresie ograniczenia emisji CO₂ i zużycia energii, a także konieczne dla wprowadzania ewentualnych poprawek. Regularne monitorowanie, a w ślad za nim odpowiednia adaptacja PGN, umożliwiają rozpoczęcie cyklu nieustannego ulepszania PGN.

Jest to zasada „pętli”, stanowiąca element cyklu zarządzania projektem: zaplanuj, wykonaj, sprawdź, zastosuj. Niezwykle ważne jest, aby władze Gminy i inni interesariusze byli informowani o osiągniętych postępach.

System monitoringu i oceny realizacji PGN wymaga:

- systemu gromadzenia i selekcjonowania informacji;
- systemu analizy zebranych danych i raportowania.

Monitorowanie

Na system monitoringu Planu Gospodarki Niskoemisyjnej gminy Stęszew składają się następujące działania realizowane przez Jednostkę Koordynującą wdrażanie Planu:

- systematyczne zbieranie danych energetycznych oraz innych danych o aktywności dla poszczególnych sektorów i aktualizacja bazy emisji;
- systematyczne zbieranie danych liczbowych oraz informacji dotyczących realizacji poszczególnych zadań PGN, zgodnie z charakterem zadania (według określonych wskaźników monitorowania zadań);
- uporządkowanie, przetworzenie i analiza danych;
- przygotowanie raportów z realizacji zadań ujętych w PGN – ocena realizacji,
 - analiza porównawcza osiągniętych wyników z założeniami PGN; określenie stopnia wykonania zapisów przyjętego PGN oraz identyfikacja ewentualnych rozbieżności,
 - analiza przyczyn odchyleń oraz określenie działań korygujących polegających na modyfikacji dotychczasowych oraz ewentualne wprowadzenie nowych instrumentów wsparcia;
- przeprowadzenie zaplanowanych działań korygujących (w razie konieczności – aktualizacja PGN).

Zbieranie danych powinno być realizowane w ramach grup terenowych. Każda jednostka realizująca zadania przewidziane w ramach PGN powinna przekazywać

informacje o realizacji swoich zadań do Koordynatora. Za zebranie całości danych oraz ich analizę i sporządzenie raportu odpowiedzialny będzie Koordynator PGN. Informacje dotyczące monitoringu realizacji powinny być przekazywane z częstotliwością minimum raz na rok (w terminach określonych przez Koordynatora).

Raporty

W ramach prowadzonego monitoringu realizacji powinny być sporządzane raporty z realizacji PGN. Raportowanie powinno być realizowane co roku, za każdy poprzedni rok. Zakres raportu powinien obejmować analizę stanu realizacji zadań oraz osiągnięte rezultaty w zakresie redukcji emisji oraz zużycia energii.

Budżet i przewidziane finansowanie działań

Działania przewidziane w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej będą finansowane zarówno ze środków własnych JST, jak i środków zewnętrznych. Możliwość pozyskania środków z programów krajowych i europejskich jest kluczowym elementem planowania budżetu na zaplanowane działania. We własnym zakresie – konieczne jest uwzględnienie działań w wieloletnich prognozach finansowych oraz w budżecie JST i budżecie jednostek podległych JST, na każdy rok. Przewiduje się pozyskanie również zewnętrznego wsparcia finansowego dla planowanych działań w formie bezzwrotnych dotacji, pożyczek, wykorzystania formuły ESCO i kredytów.

Ponieważ nie można szczegółowo zaplanować w budżecie JST wszystkich wydatków z wyprzedzeniem do roku 2020, stąd też kwoty przewidziane na realizację poszczególnych zadań należy traktować jako szacunkowe zapotrzebowanie na finansowanie, a nieplanowane kwoty do wydatkowania. Kwoty te powinny zostać uwzględnione w Wieloletniej Prognozie Finansowej (zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych Dz. U. 2009 nr 157 poz. 1240 z późn. zm.) oraz wymogami NFOŚiGW dla PGN. W ramach corocznego planowania budżetu JST i budżetu jednostek JST na kolejny rok, wszystkie jednostki wskazane w PGN, jako odpowiedzialne za realizację działań powinny zabezpieczyć w budżecie środki na realizację odpowiedniej części przewidzianych zadań. Pozostałe działania, dla których finansowanie nie zostanie zabezpieczone w budżecie, powinny być brane pod uwagę w ramach pozyskiwania środków z dostępnych funduszy zewnętrznych.

Przewidywane źródła finansowania działań

Dla planowanych działań określono potencjalne źródła finansowania. Możliwe do wykorzystania źródła finansowania (poza budżetem JST), przedstawiono w rozdziale nr 10.

XI.2 Procedura ewaluacji osiągniętych celów oraz wprowadzania zmian w Planie

W dokumencie zaproponowano następującą procedurę, która może posłużyć do przeprowadzenia ewaluacji oraz wprowadzania zmian w Planie. Poniżej przedstawiono jak będzie ona wyglądać:

- wyznaczenie terminów zgłaszania działań i wniosków w zależności od:
 - zmian w WPF;
 - harmonogramu naborów wniosków konkursowych do aktualnie obowiązujących źródeł finansowania;
 - innych zidentyfikowanych potrzeb Gminy.
- utworzenie formularza do zgłaszania działań i wniosków oraz zamieszczenie go w widocznym miejscu w Urzędzie oraz na stronie internetowej Urzędu;
- rozpatrzenie zgłoszonych wniosków, wewnętrzna weryfikacja planów i strategii gminnych oraz podanie do publicznej informacji wykazu przewidywanych zmian w dokumencie;
- wprowadzenie zmian do dokumentu;
- uprawomocnienie zaktualizowanego Planu na drodze Uchwały Rady Gminy.

Raportowanie umożliwi wewnętrzną kontrolę realizacji Planu i powinno być prowadzone nie rzadziej niż co 2 lata (w zależności od potrzeb Gminy może być to okres krótszy). W treści raportu należy zawrzeć analizę stanu realizacji zadań oraz osiągnięte efekty w zakresie redukcji emisji oraz zużycia energii, w tym:

- Cele strategiczne i szczegółowe – przywołanie celów, aktualny stan realizacji celów.
- Opis stanu realizacji Planu:
 - przydzielone środki,
 - realizowane działania,
 - napotkane problemy w realizacji działań.
- Stan realizacji działań – zestawienie aktualnie osiągniętych rezultatów działań określonych na podstawie wskaźników monitorowania.
- Wyniki inwentaryzacji emisji – podsumowanie aktualnej inwentaryzacji emisji i porównanie jej z inwentaryzacją bazową.
- Ocena realizacji oraz działania korygujące.

Podstawowym sposobem oceny realizacji Planu jest porównanie wartości mierników (wskaźników) poszczególnych celów dla określonego roku z wartościami docelowymi i oczekiwanym trendem. Należy przy tym mieć na uwadze, że dla osiągnięcia celu nie jest

wymagana liniowa redukcja (bądź wzrost) wartości wskaźników (np. o taką samą wielkość co roku). Wskaźniki mogą wykazywać odchylenia dodatnie lub ujemne od ogólnego obserwowanego trendu, który powinien być w długiej perspektywie czasu stały i zgodny z oczekiwaniem.

Jeżeli zostaną zaobserwowane trendy odwrotne niż oczekiwane jest to sygnał, iż należy uważnie przeanalizować realizację działań oraz zachodzące uwarunkowania zewnętrzne (poza wpływem Planu), które mają wpływ na zaistnienie takiego trendu. Jeżeli to okaże się konieczne należy podjąć działania korygujące.

Ocena realizacji celów wykonywana jest na podstawie danych zebranych dla poszczególnych działań oraz informacji zawartych w bazie emisji (dane energetyczne oraz dane emisyjne). Wyniki realizacji działań należy rozpatrywać w kontekście uwarunkowań, które miały wpływ na ich realizację w okresie objętym monitoringiem. Uwarunkowania zewnętrzne są niezależne od realizującego Plan, natomiast wewnętrzne od niego zależą. Oba rodzaje uwarunkowań mają wpływ na osiągnięte rezultaty działań i stopień realizacji celów. W ramach monitoringu należy analizować wpływ tych czynników na wyniki realizacji Planu.

Uwarunkowania zewnętrzne, np.:

- obowiązujące akty prawne (zmiany w prawie),
- istniejące systemy wsparcia finansowego działań,
- sytuacja makroekonomiczna,
- ekstremalne zjawiska pogodowe (np. fale upałów, intensywne mrozy).

Uwarunkowania wewnętrzne, np.:

- sytuacja finansowa gminy,
- dostępne zasoby kadrowe do realizacji działań,
- możliwości techniczne i organizacyjne realizacji działań.

Wnioski z analizy uwarunkowań powinny zostać zawarte w raporcie. Na ich podstawie należy również podjąć odpowiednie działania korygujące, jeżeli zaistnieje taka konieczność (korekta pojedynczych działań lub aktualizacja całego planu).

Konieczność aktualizacji i zmian w Planie może także wynikać z wznowienia niektórych instrumentów finansowych lub uruchomienia nowych instrumentów finansowania, które pozwolą na rozszerzenie listy działań wpisujących się w długoterminową strategię niskoemisyjną Gminy.

XI.3 Główne wskaźniki monitorowania i ocena realizacji

Główne wskaźniki monitorowania realizacji PGN odnoszą się do realizacji celu głównego i celów szczegółowych. Szczegółowe wskaźniki monitorowania zostały przypisane do poszczególnych działań, w celu umożliwienia skutecznego monitorowania stopnia realizacji PGN. Realizacja celu strategicznego jest monitorowana poprzez główne wskaźniki monitorowania, odpowiadające poszczególnym celom.

Tabela 41 Główne wskaźniki monitorowania realizacji PGN

CEL	WSKAŹNIK	OCZEKIWANY TREND
Cel szczegółowy 1: ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2020 roku	wielkość emisji dwutlenku węgla z obszaru gminy w danym roku (Mg CO ₂ e/rok)	↓ malejący
	stopień redukcji emisji w stosunku do roku bazowego (%)	↑ rosnący
Cel szczegółowy 2: zmniejszenie zużycia energii na jednego mieszkańca do 2020 roku	wielkość zużycia energii na terenie gminy w danym roku (MWh/rok)	↓ malejący
	stopień redukcji zużycia energii stosunku do roku bazowego (%)	↑ rosnący
Cel szczegółowy 3: zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych do 2020 roku	zużycie energii ze źródeł odnawialnych na terenie gminy w danym roku (MWh/rok)	↑ rosnący
	udział zużycia energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii na terenie gminy w danym roku (%)	↑ rosnący

Źródło: Opracowanie własne

XI.4 Szczegółowe wskaźniki monitorowania realizacji zadań

Mierniki realizacji dla poszczególnych działań zostały określone indywidualnie dla każdego działania w Harmonogramie rzeczowo-finansowym – Załącznik 1 do opracowania. Tabela 42 przedstawia zbiorcze zestawienie wskaźników monitorowania realizacji zadań ujętych w PGN, w podziale na obszary działań. Wskaźniki i wielkości charakterystyczne, przypisane do każdego zadania, służą do monitorowania stopnia ich realizacji oraz osiągnięcia pożądaných efektów ekologicznych.

Tabela 42 Zbiorcze zestawienie wskaźników monitorowania realizacji zadań ujętych w PGN

Obszar	Wskaźnik	Jednostka
ENERGETYKA	Łączna moc zainstalowanych kolektorów słonecznych	kWp
	Łączna moc zainstalowanych pomp ciepła	MW
	Liczba budynków, w których zamontowane zostaną instalacje OZE	szt.
	Produkcja energii z OZE	MWh/rok
	Liczba budynków objętych programem	szt.
	Moc zainstalowanego energooszczędnego oświetlenia	kW
	Liczba zmodernizowanych punktów oświetlenia ulicznego	szt.
	Łączna moc zmodernizowanych punktów oświetlenia ulicznego	kW
	Łączna moc zainstalowanych instalacji wiatrowych	kW
	Produkcja energii elektrycznej z instalacji OZE	MWh/rok
	Łączna moc zainstalowanych instalacji fotowoltaicznych	kWp
	Produkcja energii elektrycznej z systemów fotowoltaicznych	MWh/rok
	Wielkość dotacji	PLN/rok
BUDOWNICTWO	Powierzchnia użytkowa budynków poddanych kompleksowej termomodernizacji	m ²
	Moc zmodernizowanych systemów grzewczych	kW
	Moc zainstalowanego oświetlenia energooszczędnego	kW
	Produkcja energii ze źródeł odnawialnych	MWh/rok
	Liczba wymienionych źródeł ciepła	szt.
TRANSPORT	Długość nowo wybudowanych/zmodernizowanych odcinków dróg	km
	Długość wybudowanych ścieżek rowerowych	km
	Długość wybudowanych ścieżek spacerowych	km
	Liczba ustanowionych parkingów P&R	szt.
	Liczba zakupionych autobusów	szt.
	Liczba zmodernizowanych wiat przystankowych	szt.
GOSPODARKA ODPADAMI	Łączna moc zainstalowanych instalacji do odzysku biogazu	MW
	Produkcja energii elektrycznej z instalacji do odzysku biogazu	MWh/rok
EDUKACJA I DIALOG SPOŁECZNY	Liczba osób objętych kampaniami edukacyjnymi	osoby/rok
	Liczba opracowanych i wydrukowanych materiałów edukacyjnych	szt.
ADMINISTRACJA PUBLICZNA	Liczba stworzonych strategii z zakresu transportu niskoemisyjnego	szt.
	Liczba utworzonych stref transportu niskoemisyjnego	szt.
	Liczba stworzonych strategii z zakresu możliwości wykorzystania OZE	szt.

Źródło: Opracowanie własne

XII ZAŁĄCZNIKI

XII.1 ZAŁĄCZNIK NR 1 HARMONOGRAM RZECZOWO-FINANSOWY

Harmonogram rzeczowo-finansowy na lata 2015 - 2021 został opracowany i dołączony jako oddzielny dokument oraz w postaci pliku.xlsx.

XII.2 ZAŁĄCZNIK NR 2 ZESTAWIENIE DZIAŁAŃ NAPRAWCZYCH Z PROGRAMU OCHRONY POWIETRZA DLA STREFY WIELKOPOLSKIEJ

Załącznik zawiera zestaw ujętych w POP działań naprawczych niezbędnych i możliwych do realizacji, mających na celu osiągnięcie redukcji emisji frakcji pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz poziomu docelowego benzo(α)pirenu poniżej wartości dopuszczalnych.

Działania naprawcze obejmują lata 2014-2022. Zadania zostały podzielone na pięć grup:

- ograniczające emisję powierzchniową;
- ograniczające emisję punktową;
- ograniczające emisję liniową;
- ciągłe i wspomagające;
- systemowe.

Poniższe zadania mogą być realizowane przez wszystkie powiaty i gminy w strefie wielkopolskiej:

- Stworzenie i utrzymanie systemu organizacyjnego działań naprawczych;
- Koordynacja realizacji działań naprawczych określonych w POP wykonywanych przez poszczególne jednostki;
- Prowadzenie bazy pozwoleń zawierających informacje o wprowadzaniu gazów i pyłów do powietrza, bazy informacji podlegających zgłoszeniu;
- Udział w spotkaniach koordynatorów programu;
- Dobrowolne prowadzenie działań ograniczających emisję zanieczyszczeń do powietrza z indywidualnych systemów grzewczych, w obszarach nienarażonych na wysokie stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz benzo(α)pirenu;
- Obniżenie emisji w obiektach użyteczności publicznej poprzez modernizację lub likwidację urządzeń na paliwa stałe – tam gdzie istnieją możliwości techniczne;
- Poprawa stanu technicznego dróg istniejących w strefie wielkopolskiej – utwardzenie dróg lub poboczy celem redukcji wtórnego unosu pyłu z drogi, modernizacja dróg;
- Utrzymanie działań ograniczających wtórną emisję pyłu poprzez regularne utrzymanie czystości nawierzchni dróg;

- Modernizacja obiektów energetycznego spalania paliw oraz wdrażanie strategii czystej produkcji;
- Rozbudowa i modernizacja sieci ciepłowniczych zapewniająca podłączenie nowych użytkowników;
- Rozwój sieci gazowych;
- Uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wymogów dotyczących zaopatrywania mieszkań w ciepło z nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń z indywidualnych systemów grzewczych oraz projektowanie linii zabudowy uwzględniając zapewnienie „przewietrzania” miasta ze szczególnym uwzględnieniem terenów o gęstej zabudowie oraz zwiększenie powierzchni terenów zielonych;
- Wzmocnienie kontroli na stacjach diagnostycznych pojazdów;
- Rozwój komunikacji publicznej oraz wdrożenie energooszczędnych i niskoemisyjnych rozwiązań w transporcie publicznym;
- Prowadzenie odpowiedniej polityki parkingowej w centrach miast wymuszającej ograniczenia w korzystaniu z samochodów. Wprowadzenie systemu zniżek w strefach parkowania wyznaczonych w miastach dla samochodów spełniających EURO 6 oraz z napędem hybrydowym i elektrycznym;
- Monitoring budów pod kątem ograniczenia niezorganizowanej emisji pyłu;
- Monitoring pojazdów opuszczających place budów pod kątem ograniczenia zanieczyszczenia dróg, prowadzącego do niezorganizowanej emisji;
- Działania prewencyjne na poziomie wydawania decyzji środowiskowych;
- Uwzględnianie konieczności ograniczania emisji zanieczyszczeń do powietrza;
- Uwzględnianie w zamówieniach publicznych problemów ochrony powietrza, poprzez: odpowiednie przygotowanie specyfikacji zamówień publicznych, które uwzględniać będą potrzeby ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem;
- Rozwój systemów ścieżek rowerowych lub komunikacji rowerowej w miastach i gminach;
- Kontrola gospodarstw domowych w zakresie przestrzegania zakazu spalania odpadów;
- Kontrola spalania pozostałości roślinnych z ogrodów na powierzchni ziemi;
- Działania promocyjne i edukacyjne;

- Spójna polityka na szczeblu lokalnym uwzględniająca priorytety poprawy jakości powietrza;
- Kontrola przestrzegania zakazu wypalania łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych oraz trzcinowisk i szuwarów.

XII.3 ZAŁĄCZNIK NR 3 BAZA INWENTARYZACYJNA DLA GMINY STĘSZEW

Baza Inwentaryzacyjna dla Gminy Stęszew przedstawia zużycie paliw i energii w podziale na sektory dla 2010 roku i 2013 roku i został załączony jako odrębny dokument.

XII.4 Załącznik NR 4 Elementy zrównoważonej mobilności miejskiej w Gminie Stęszew

XII.4.1 Wstęp

Zrównoważona mobilność to tak ukształtowane strukturą przestrzenną oraz transportu zachowania komunikacyjne użytkowników, w których racjonalizuje się długość trasy podróży, motoryzacja indywidualna nie degraduje komunikacji zbiorowej i niezmotoryzowanej, a funkcjonowanie systemu transportu pozwala utrzymać harmonię z otoczeniem – środowiskiem naturalnym i cywilizacyjnym, w tym kulturowym¹⁷.

Kreowanie zrównoważonej mobilności miejskiej jest zgodne z zaleceniami Komisji Europejskiej oraz zapisami krajowych dokumentów strategicznych, tj.: Krajową Polityką Miejską 2023. W dokumencie tym, w ramach postulowanych kierunków, wskazuje się, że „celem działań władz samorządowych powinno być osiągnięcie zrównoważonej mobilności w obszarze funkcjonalnym miasta, rozumianej jako odbywanie podróży w takiej ilości i o takiej długości, jak wynika to z zaspokajania potrzeb życiowych podróżujących z racjonalnym wykorzystaniem poszczególnych podsystemów transportu miejskiego”¹⁸

Wyróżnia się następujące elementy mobilności miejskiej¹⁹ :

- ***zbiorowy transport pasażerski*** – podwyższenie jakości, zwiększenie bezpieczeństwa i dostępności usług komunikacji publicznej oraz integracja infrastruktury, taboru i usług transportowych;
- ***transport niezmotoryzowany*** – zwiększenie atrakcyjności i bezpieczeństwa poruszania się pieszo i rowerem. Istotnym jest również fakt, uwzględnienia budowy specjalnej infrastruktury dla rowerzystów i pieszych, w celu oddzielenia ich od intensywnego ruchu zmotoryzowanego oraz, w możliwych przypadkach, zmniejszenia pokonywanych przez nich odległości;
- ***intermodalność*** – jest to ściślejsza integracja różnych rodzajów transportu, zawierająca środki ukierunkowane na ułatwienie mobilności i komunikacji, które cechuje sprawność i multimodalność;

¹⁷ A. Rudnicki, *Zrównoważona mobilność a rozwój przestrzenny miasta*, Architektura Czasopismo Techniczne, Kraków 2007, Zeszyt 3.

¹⁸ *Krajowa Polityka Miejska 2023*, Warszawa 2015, s.37

¹⁹ Zgodnie z interpretacją Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu [źródło z dn. 25.02.2016: <http://www.wfosgw.poznan.pl/strona-glowna/o-czym-powinny-pamietac-samorzady-lokalne-ubiegajace-sie-o-unijne-wsparcie-finansowe-na-niskoemisyjny-transport.html>]

- **bezpieczeństwo ruchu drogowego** – działania mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa, oparte na analizie głównych problemów w zakresie stref ryzyka na danym obszarze;
- **transport drogowy** – na potrzeby sieci dróg i transportu zmotoryzowanego należy ująć kwestię płynnego oraz spowolnionego ruchu. Ma to na celu zoptymalizowanie użytkowania istniejącej infrastruktury drogowej oraz poprawę sytuacji w obrębie stwierdzonych, tzw. „białych plam”. Analizowane są możliwości zmiany alokacji przestrzeni drogowej na potrzeby innych rodzajów środków lokomocji lub pozostałych funkcji publicznych niezwiązanych z transportem;
- **logistyka** – środki mające na celu poprawę wydajności logistyki, w tym gminnych systemów dostarczania towarów, przy ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych, zanieczyszczeń i hałasu;
- **zarządzanie mobilnością** – działania sprzyjające przechodzeniu na bardziej zrównoważone wzorce mobilności. Należy zaangażować mieszkańców, pracodawców, szkoły i inne podmioty mające wpływ na funkcjonowanie systemu zarządzania planowaniem ruchu oraz komunikację publiczną;
- **inteligentne systemy transportowe** – ITS mają zastosowanie do wszystkich rodzajów transportu i usług w zakresie mobilności, stanowią wsparcie w formułowaniu, wdrażaniu i monitorowaniu strategii;
- **wdrażanie nowych wzorców użytkowania** – wzorce zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju, uwzględniające ekodriving, korzystanie z transportu publicznego, wspólne dojeżdżanie do pracy jednym samochodem, wybór środków transportu niezmotoryzowanego;
- **promocja ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów** – działania, które pozwolą na obniżenie zużycia energii w sektorze transportu, a także na znaczną redukcję emisji gazów cieplarnianych do atmosfery.

Uwzględnienie powyższych elementów w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej zapewnia jednostce samorządu terytorialnego finansowanie przedsięwzięć związanych z transportem i zrównoważoną mobilnością miejską ze środków zewnętrznych, w tym głównie z WRPO.

Zagadnienie mobilności, dotyczy nie tylko Miasta i Gminy Stęszew w zakresie jego obszaru administracyjnego, ale także w granicach jego funkcjonowania. W tym miejscu należy zauważyć, iż pojęcie „granic jego funkcjonowania” jest pojęciem szerszym w stosunku do „obszaru administracyjnego”. Istnieje zatem potrzeba powiązania działań planowanych na terenie gminy oraz jego obrzeżach, a także synchronizacji działań z gminami sąsiednimi.

W przypadku Gminy Stęszew jest to głównie potrzeba zapewnienia mobilność mieszkańców i towarów w kierunku Poznania.

Niniejszy załącznik został stworzony w celu realizacji potrzeb mobilności ludzi oraz przejścia na gospodarkę niskoemisyjną. Realizacja przedmiotowych celów przyczyni się do poprawy jakości życia mieszkańców Gminy Stęszew.

Głównym celem, wyznaczonym na podstawie zasady zrównoważonego rozwoju, jest:

- zwiększenie dostępności obszarów miejskich, tj.: miasta Stęszew i miasta powiatowego Poznań,
- zapewnienie wysokiej jakości mobilności mieszkańców, obejmujący dojazd z obszarów wiejskich do obszarów miejskich,
- przejazd przez obszar miast, jak również przemieszczanie się w obrębie Gminy Stęszew.

Przedmiotowy załącznik spełnia wymogi Koncepcji, dotyczących planów mobilności w miastach, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju opublikowanej przez Komisję Europejską w 2013 roku. W tym miejscu należy podkreślić, iż wypełnienie przedmiotowej koncepcji jest w ramach możliwości rozwoju Miasta i Gminy Stęszew, do której należy realizacja następujących aspektów:

- dostępność i dostosowanie podstawowych potrzeb wszystkich użytkowników w zakresie mobilności,
- równoważenie i zaspokojenie różnego rodzaju potrzeb związanych z mobilnością i usługami transportowymi dla mieszkańców, przedsiębiorców oraz sektora przemysłowego,
- wyznaczenie kierunków zrównoważonego rozwoju i lepszej integracji różnych rodzajów transportu,
- spełnienie wymogów, dotyczących zrównoważonego rozwoju, w tym rentowność, sprawiedliwość społeczna, ochrona zdrowia i ochrona środowiska,
- optymalizacja wydajności i opłacalności transportu,
- wskazanie kierunków lepszego zagospodarowania przestrzeni w samorządzie oraz lepszego wykorzystania istniejącej infrastruktury,
- wpływ na zwiększenie atrakcyjności omawianego samorządu wraz z podniesieniem jakości życia i poziomu zdrowia publicznego,
- działania na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- dążenie do ograniczenia zanieczyszczeń powietrza, hałasu, emisji gazów cieplarnianych i zużycia energii,

- dążenie do poprawy funkcjonowania transeuropejskiej sieci transportowej i całego europejskiego systemu transportu.

Przy realizacji niniejszego załącznika kierowano się przede wszystkim zbilansowaniem i zintegrowaniem rozwoju wszystkich środków transportu, w tym także ruchu pieszego oraz rowerowego. Poprzez uwzględnienie aspektu ekonomicznego i organizacyjnego poszczególnych form przemieszczania się mieszkańców i towarów, priorytetem jest niskoemisyjność wraz z jak najmniejszym zaabsorbowaniem przestrzeni pod szlaki komunikacyjne.

Co do zasady, w strukturze Planu Gospodarki Niskoemisyjnej, nie ma wymagania w zakresie elementów mobilności miejskiej. Jednakże, zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej oraz Ministerstwa Rozwoju, inwestycje na których realizację gmina planuje ubiegać się o środki unijne powinny wynikać z lokalnych uwarunkowań określonych w gminie. Dodatkowo, powinny być one opisane w Planach Zrównoważonej Mobilności Miejskiej

lub ewentualnie w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej, jako załącznik.

Celami opracowania podrozdziału XII.4, dotyczącego elementów zrównoważonej mobilności na terenie Gminy Stęszew, jest diagnoza stanu obecnego mobilności na terenie całej gminy wraz z wyznaczeniem kierunków rozwoju w tym zakresie.

Metodologię opracowania przedmiotowego załącznika oparto na analizie zbioru potrzeb mieszkańców w aspekcie mobilności na terenie Gminy Stęszew. W celu pozyskania najbardziej aktualnych informacji zgodnych ze stanem rzeczywistym, przeprowadzono ankietyzację wśród mieszkańców. Ankieta dostępna była na stronie internetowej Gminy Stęszew, w gazecie lokalnej „Wieści Stęszewskie” oraz w budynku urzędu. Można ją było wypełnić w sposób tradycyjny oraz w formie elektronicznej. Oprócz pytań, dotyczących elementów mobilności miejskiej, zamieszczono w niej informacje o celu i zakresie opracowania Planu Gospodarki Niskoemisyjnej oraz zaproszenie do czynnego włączenia

się w rozwój gospodarki niskoemisyjnej na terenie Gminy Stęszew. Za pośrednictwem ankiet uzyskano opinie mieszkańców na temat poszczególnych elementów mobilności, które szczegółowo zostaną opisane w dalszej części dokumentu.

XII.4.2 Elementy zrównoważonej mobilności miejskiej w Gminie Stęszew

W niniejszym podrozdziale zostaną przedstawione elementy zrównoważonej mobilności miejskiej w formie tabelarycznej dla obszaru Gminy Stęszew.

Zbiorowy transport pasażerski

Diagnoza:

Sieć osadnicza na terenie Gminy Stęszew rozłożona jest równomiernie. Głównym ośrodkiem administracyjno-gospodarczym jest miasto Stęszew, które zamieszkuje 5.976 osób. Jest ono oddalone od najdalej usytuowanej miejscowości o 15 kilometrów. Ponadto, na terenie gminy położone są 34 miejscowości wiejskie, które zamieszkuje ok. 9200 osób. Położenie gminy w stosunku do najbliższych położonych dużych miejscowości jest następujące: odległość do Poznania wynosi 26 km, zaś odpowiednio: do Leszna – 58 km, do Zielonej Góry – 109 km, do Gorzowa Wielkopolskiego – 142 km.

W zakresie zbiorowego transportu pasażerskiego mieszkańców obsługują prywatni przedsiębiorcy, tj.: PKS w Poznaniu, MILLA PKS Leszno Sp. z o.o., INTERTRANS PKS S.A. – Głogów, PKS Zielona Góra Sp. z o.o., PKS S.A. Żary. Sam samorząd nie posiada własnego taboru obsługującego mieszkańców w tym zakresie.

Pasażerowie korzystają z autobusów poruszających się po liniach autobusowych, tzw. przelotowych, przebiegających przez gminę w relacjach: Żary-Poznań, Nowy Tomyśl-Poznań, Kąkolowo/Grodzisk-Poznań, Grodzisk Wielkopolski-Poznań oraz Wolsztyn – Poznań. W obrębie gminy linie te obejmują 91,6 kilometrów tras. W przypadku PKS Poznań autobusy kursują na liniach o numerach: 541, 648, 544, 1245 oraz 135. Tabor wyżej wymienionych przewoźników transportowych składa się z kilkuletnich autobusów spełniających normę jakości EURO 3.

Poniżej, przedstawiono nazwy poszczególnych miejscowości położonych na terenie Gminy Stęszew wraz z informacją czy mają dostęp do zbiorowego transportu pasażerskiego (tak – oznacza dostęp do zbiorowego transportu pasażerskiego, a nie – oznacza brak dostępu do zbiorowego transportu pasażerskiego):

Zbiorowy transport pasażerski c.d.:

1. Modrze – tak, 2. Strykowo – tak, 3. Trzebaw – tak, 4. Witobel – nie,
5. Skrzynki – tak, 6. Dębienko – tak, 7. Będlewo – tak, 8. Dębno – nie,
9. Jeziorki – nie, 10. Krąplewo – nie 11. Sapowice – nie, 12. Wronczyn – tak,
13. Zamysłowo – tak, 14. Drożdzyce – tak, 15. Łódź – nie,
16. Słupia – nie, 17. Antoninek – tak, 18. Będlewo-Leśniczówka – nie,
19. Drogosławiec – nie, 20. Górka – nie, 21. Łódź-Leśniczówka – nie,
22. Mirośławki – nie, 23. Modrze-Smętówko – nie, 24. Modrze-Żydowo – nie,
25. Piekary – nie, 26. Rybojedzko – nie, 27. Srocko Małe – tak, 28. Srocko – nie,
29. Strykówko – nie, 30. Tomice – nie, 31. Tomiczki – nie, 32. Twardowo – nie,
33. Wielka Wieś – nie, 34. Zaparcin – tak.

Na podstawie analizy powyższych danych, stwierdzono, iż na 34 miejscowości w Gminie Stęszew, obecnie 12 ma dostęp do zbiorowego transportu pasażerskiego.

W każdej miejscowości, przez którą przebiega linia autobusowa, znajduje się jeden przystanek autobusowy. Wyjątki stanowią Stęszew i Modrze, w których znajdują się po dwa przystanki autobusowe.

Oznacza to, że łącznie na terenie Gminy Stęszew znajduje się 14 czynnych przystanków autobusowych, co daje 1 przystanek autobusowy na 1.241 mieszkańców, zaś 1 przystanek przypada na 14 km² obszaru gminy.

Ponadto, przez Gminę Stęszew przebiegają dwie linie kolejowe, tj.: nr 357 Sulechów – Luboń koło Poznania oraz nr 3 Warszawa – Berlin. Mieszkańcy Gminy Stęszew korzystają z czterech stacji kolejowych, tj.: Stęszew, Strykowo Poznańskie, Trzebaw Rosnówko oraz Otusz. Liczba połączeń kolejowych wynosi 49 i obejmuje 17,4 kilometrów tras. Na terenie Gminy Stęszew 1 przystanek kolejowy przypada na 4.930 mieszkańców, zaś 1 przystanek przypada na obszar 5.840,7 km² Gminy.

Główny punkt przesiadkowy związany z transportem kolejowym na terenie Gminy Stęszew to Dworzec Kolejowy w Stęszewie. Mieszkańcy podróżujący na trasie Stęszew – Poznań dojeżdżają najczęściej do Dworca Głównego w Poznaniu i tam kończą swoją trasę, bądź ewentualnie przesiadają w komunikację miejską, poznańską.

Reasumując, istniejący zbiorowy transport pasażerski w Gminie Stęszew nie dociera do wszystkich miejscowości na terenie gminy - dostęp do niego ma 72% mieszkańców.

Zbiorowy transport pasażerski c.d.:

W tym miejscu należy podkreślić, iż lokalizacja gminy jest niezwykle korzystna z uwagi na niewielką odległość od Miasta Poznania – ośrodka o dużym potencjale gospodarczym, ekonomicznym i kulturowym.

Na terenie gminy znajduje się podstrefa Kostrzyńsko – Słubickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej (KSSSE). Są to tereny położone przy drodze krajowej Poznań – Gubin nr 32, w niedalekiej odległości od węzła komunikacyjnego autostrady A2 – Świecko – Warszawa w Komornikach, w pobliżu drogi ekspresowa S5 Poznań – Wrocław wraz z węzłem komunikacyjnym zlokalizowanym w odległości ok. 3 km od terenu KSSSE.

Obecnie na obszarze podstrefy oraz w jej okolicach znajduje się kilka zakładów przemysłowych, do których pracownicy dojeżdżają własnym transportem. Wraz z rozwojem strefy ekonomicznej wzrośnie liczba osób zatrudnionych w zakładach przemysłowych, a tym samym osób przemieszczających się w obrębie gminy i poza jej granice.

Najbardziej uczęszczany kierunek przemieszczania się mieszkańców to Stęszew – Poznań i Poznań – Stęszew. Z centrum Gminy Stęszew do centrum Poznania jest 26 km, zaś od krańca Gminy Stęszew do najbliższego przystanku ZTM Poznań jest 0,6 km. Obecnie Gmina Stęszew nie posiada własnego taboru, który obsługuje zbiorowy transport pasażerski na terenie gminy. Samorząd posiada jeden autobus przeznaczony do przewozu dzieci szkolnych spełniający normę jakości Euro 4. Korzystają z niego również mieszkańcy przemieszczający się pomiędzy miejscowościami położonymi na terenie gminy np. w celu załatwienia sprawy w urzędzie, wizyty w przychodni lekarskiej itp.

Podsumowując, najlepszy dostęp do zbiorowego transportu pasażerskiego mają mieszkańcy Stęszewa, gdyż mają do dyspozycji zarówno linie autobusowe jak i kolejową.

W aspekcie zbiorowego transportu pasażerskiego, mieszkańcy w ankietach zostali zapytani o :

- Czy korzysta Pani/Pan z komunikacji publicznej?
- Jak często korzysta Pani/Pan z komunikacji publicznej?
- W jakich godzinach najczęściej korzysta Pani/Pan z komunikacji publicznej?
- Czy jest Pani/Pan zadowolony z usług PKS?

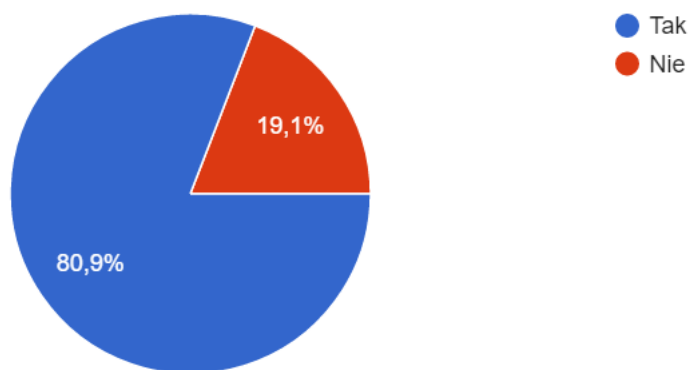
Zbiorowy transport pasażerski c.d.:

- Czy jest Pani/Pan zadowolony z usług PKP?
- Co należałoby poprawić wg Pani/Pana w funkcjonowaniu komunikacji publicznej?
- Czy mogłaby Pani/Pan zrezygnować z samochodu własnego na rzecz komunikacji publicznej?
- Jakie inwestycje powinna podjąć Gmina Stęszew w zakresie mobilności miejskiej?
- Czy jesteś za utworzeniem gminnego transportu zbiorowego na terenie Gminy Stęszew opierającego się na dowożeniu osób do miejscowości, w których znajduje się np. stacja kolejowa, ośrodek zdrowia?
- Ile osób w Twoim gospodarstwie domowym korzystałoby z gminnego transportu zbiorowego?
- Jak często korzystałabyś/korzystałbyś z gminnego transportu zbiorowego?
- W jakich godzinach korzystałabyś/korzystałbyś z gminnego transportu zbiorowego?
- W jakim celu korzystałabyś/korzystałbyś z gminnego transportu zbiorowego?
- Miejscowości, do których chciałbyś dojechać z miejsca zamieszkania?

Wyniki ankiet

Z przedłożonych ankiet uzyskano następujące informacje:

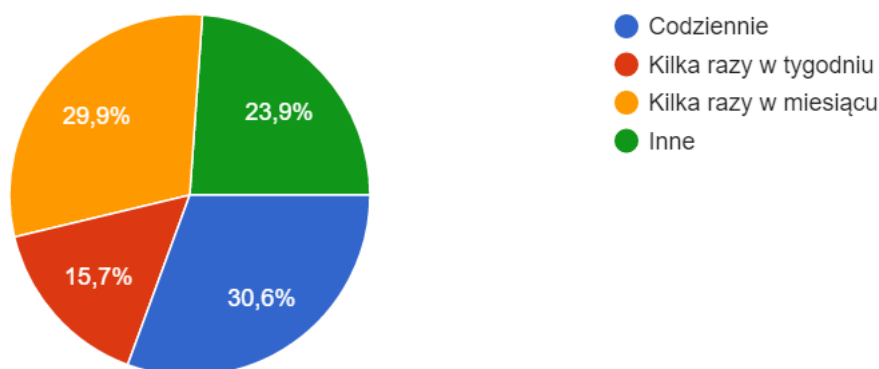
Ze zbiorowego transportu pasażerskiego korzysta 80,9% ankietowanych, w tym 35,6% mężczyzn i 64,4% kobiet, co zostało przedstawione na poniższym schemacie.

Zbiorowy transport pasażerski c.d.:

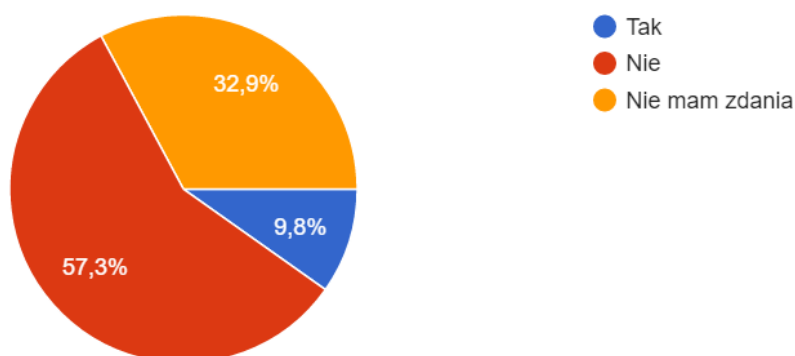
Najwięcej, bo aż 30,6% ankietowanych korzysta z transportu zbiorowego codziennie. Niewiele mniej, bo 29,9% robi to kilka razy w miesiącu, zaś 15,7% kilka razy w tygodniu. Pozostali ankietowani korzystają z komunikacji publicznej z inną częstotliwością. Przedstawia to poniższy schemat.

Najwięcej osób, ok. 70%, korzysta z transportu w godzinach szczytu porannego i szczytu popołudniowego. Pozostała grupa ankietowanych zaznaczyła odpowiedź – inne.

Poziom zadowolenia mieszkańców z usług podmiotów obsługujących zbiorowy transport pasażerski na terenie Gminy Stęszew przedstawiają poniższe schematy.

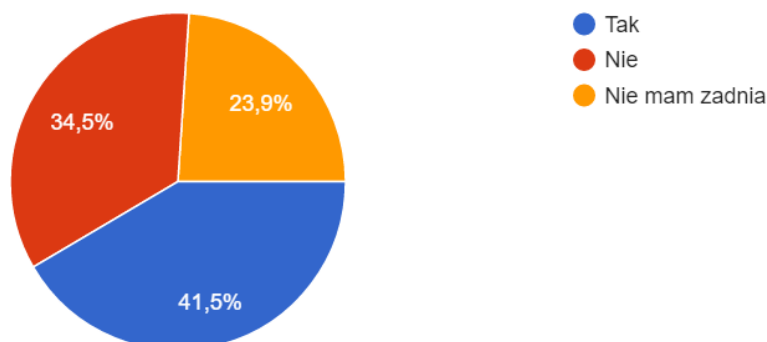
Czy jest pani/pan zadowolony z usług PKS?

Zbiorowy transport pasażerski c.d.:

Czy jest pani/pan zadowolony z usług PKP?

Wśród promowanych zmian w funkcjonowaniu zbiorowego transportu publicznego na terenie Gminy Stęszew ankietowani wymieniali:

- zwiększenie częstotliwości kursowania autobusów i pociągów (84,1% ankietowanych),
- zwiększenie ilości linii (61,4% ankietowanych),
- obniżenie cen biletów (32,8% ankietowanych),
- poprawienie czystości taboru i przystanków (30,5% ankietowanych),
- wymiana taboru (29,1% ankietowanych).

Wyniki ankiet potwierdziły wnioski z przeprowadzonej wizji lokalnej - alternatywą dla komunikacji publicznej jest korzystanie z prywatnego samochodu, tj.: 67,1% osób porusza się nim codziennie. Jednakże, aż 58,3% ankietowanych deklaruje, iż jest gotowych zrezygnować z własnego samochodu na rzecz komunikacji publicznej. Pozostała część, czyli 41,7% nie zrezygnuje z komunikacji samochodem. Głównym powodem zaistniałej sytuacji jest brak zaproponowania alternatywy dla mieszkańców. Potrzeba utworzenia gminnego transportu zbiorowego na terenie Gminy Stęszew jest oceniana jako priorytet mieszkańcy deklaruje ją, aż 84,5% ankietowanych. 60% osób korzystałaby z gminnego transportu zbiorowego w celu dojazdu do pracy, 49,6% w celu zrobienia zakupów, zaś 45% w celu wizyty u lekarza. Najwięcej osób deklaruje się, iż korzystałaby z niego w celu dojeżdżania z miejsca zamieszkania do Stęsiewa – 59,5%, do Strykowa – 19%, do Skrzynek – 11,1%, zaś do innych miejscowości – 36,5%.

Zbiorowy transport pasażerski c.d.:

Podczas przeprowadzania ankiet mieszkańcy zgłosili następujące postulaty w zakresie zbiorowego transportu pasażerskiego:

- poprawa komunikacji publicznej, w tym zwiększenie ilości komunikacji miejskiej,
zwiększenie połączeń lokalnych, np. Rybojedzko – Komorniki,
- polepszenie komunikacji kolejowej do Poznania,
- utworzenie komunikacji nocnej w kierunku Poznania,
- poprawa infrastruktury drogowej, w tym dróg i ciągów pieszo-rowerowych,
- wprowadzenie autobusów podmiejskich,
- poprawa komunikacji między Stęszewem, a Rybojedzkiem oraz Stęszewem, a Bukiem,
- komunikacja miejska powinna być priorytetem,
- utworzenie przystanku na drodze DW306 Witoblu,
- utworzenie połączeń autobusowych pomiędzy miejscowościami Dymaczewo – Puszczykowo – Poznań, Sapowice – Strykowo,
- możliwość zatrzymania się na stacji PKP Otusz większej ilości pociągów pospiesznych,
- wprowadzenie busów na terenie Gminy Stęszew.

Zbiorowy transport pasażerski c.d.:

Zidentyfikowane problemy:

- brak zbiorowego transportu pasażerskiego wewnątrz Gminy Stęszew,
- zbyt mała częstotliwość połączeń komunikacyjnych środkami transportu publicznego z Poznaniem,
- niewykorzystanie korzystnego położenia Gminy Stęszew w aspekcie zarobkowym (bliskości miasta wojewódzkiego Poznania, gdzie są zlokalizowane miejsca pracy oraz możliwości rozwoju przedsiębiorstw),
- zanieczyszczenie środowiska z powodu nieekologicznego taboru,
- niedostateczna liczba połączeń komunikacji zbiorowej,
- niedoinwestowanie w zakresie taboru obsługującego mieszkańców gminy,
- niedostateczny poziom integracji transportu zbiorowego,
- brak punktów/węzłów przesiadkowych.

Dodatkowe problemy pośrednio związane z mobilnością:

- migracja młodych mieszkańców gminy, w szczególności z terenów wiejskich do miast z uwagi na brak możliwości dojazdu do szkół i do pracy,
- konieczność organizowania dojazdu do miejsca pracy znajdującego się poza miejscem zamieszkania we własnym zakresie (z powodu braku zbiorowych środków transportu)

Kierunki przyszłych działań:

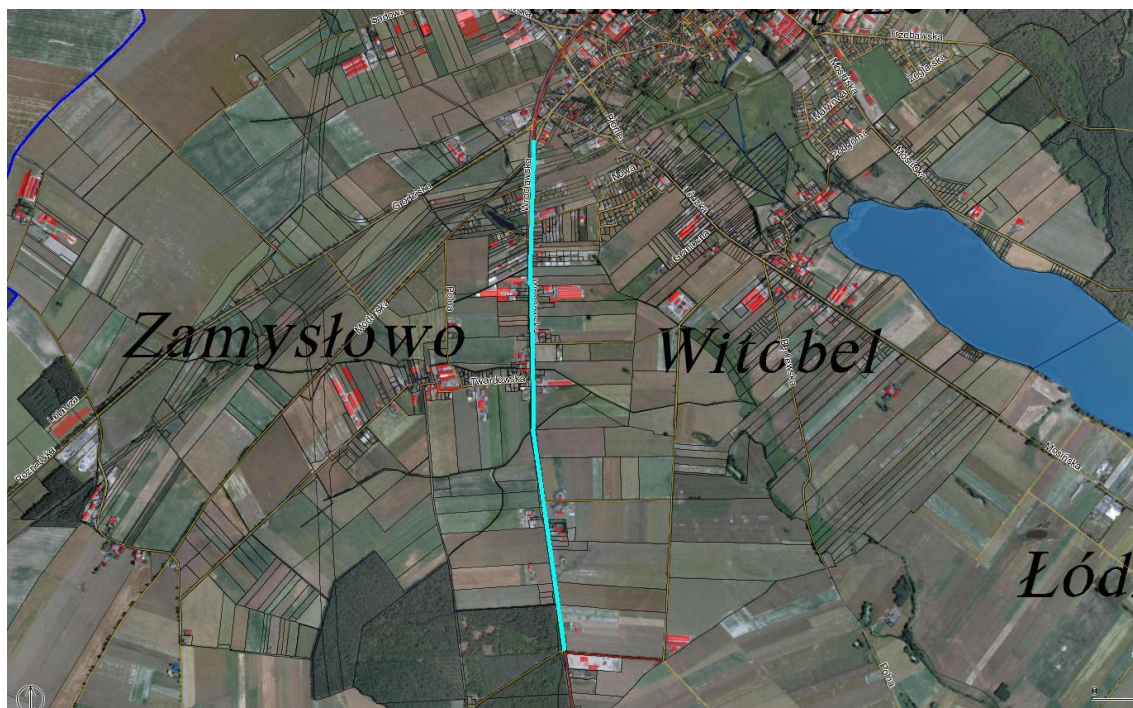
- zorganizowanie zbiorowego transportu pasażerskiego obsługującego większość miejscowości na terenie Gminy Stęszew,
- uruchomienie częstszych połączeń między Gminą Stęszew a Poznaniem,
- zwiększenie taboru niskoemisyjnego, poruszającego się na terenie gminy,
- budowa węzłów przesiadkowych wraz z urządzeniami towarzyszącymi,
- zwiększenie częstotliwości zbiorowego transportu pasażerskiego,
- poprawa infrastruktury transportowo-drogowej, w tym utworzenie przystanku na drodze DW306 Witoblu,
- utworzenie komunikacji nocnej pomiędzy Stęszewem, a Poznaniem,
- poprawa komunikacji między Stęszewem, a Rybojedzkim oraz Stęszewem a Bukiem,
- umożliwienie zatrzymywania się większej ilości pociągów na stacji PKP Otusz.

Transport niezmotoryzowany

Diagnoza:

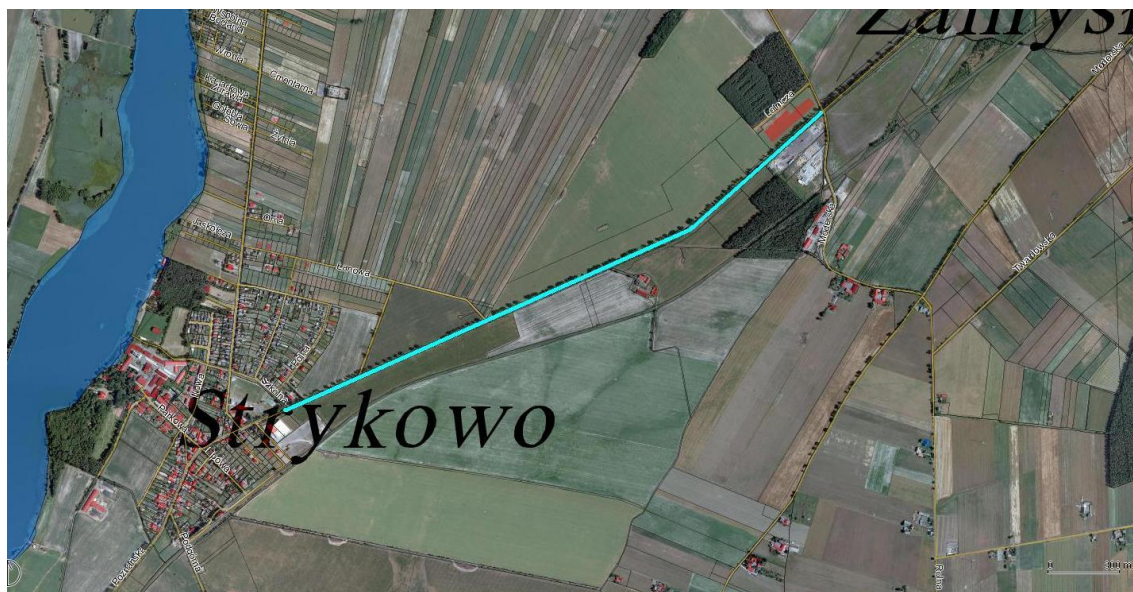
Transport niezmotoryzowany dotyczy poruszania się pieszo oraz rowerem. Na terenie Gminy Stęszew znajduje się około 37 km chodników o powierzchni 55.000 m². W większości są usytuowane wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych. Ich stan ocenia się jako dobry.

Na terenie gminy znajduje się jedna ścieżka rowerowa o długości 2,6km biegnąca wzdłuż drogi krajowej nr 32 na odcinku Strykowo – Zamysłowo. Ponadto, w trzech ciągach pieszych dopuszczono ruch rowerowy, tj.: w ciągu pieszym biegnącym wzdłuż drogi krajowej nr 5 na odcinku Stęszew – Zamysłowo (długość ok. 1,34km), Zamysłowo – Srocko Małe (długość 1,54km) oraz Dębienko – WPN (długość 0,258km). Poniżej zostały przedstawione mapy ww. ścieżki rowerowej i ciągów pieszych.

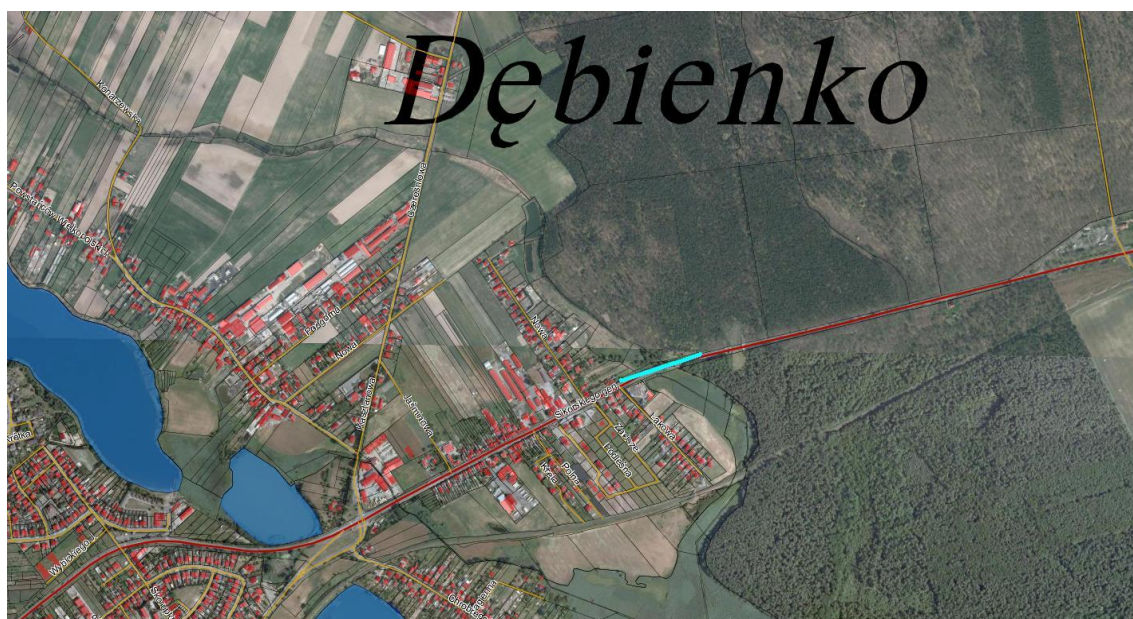

Mapa ciągu pieszego Stęszew – Zmysłowo – Srocko Małe po zakończeniu

Transport niezmotoryzowany c.d.

Mapa ścieżki rowerowej

Mapa ciągu pieszego Dębienko

Transport niezmotoryzowany c.d.

Powyższa mapa przedstawia propozycję trasy rowerowej o długości 11,7 km na odcinku od Strykowa do Stęszewa, która będzie m.in. po ścieżce rowerowej Strykowo – Zamysłowo oraz po ciągach pieszo – rowerowych Stęszew – Zamysłowo – Srocko Małe.

W przeprowadzonej ankiecie, omawianego elementu mobilności miejskiej, dotyczyły następujące pytania:

- Czy jeździ Pani/Pan rowerem?
- Czy mogłaby Pani/Pan zrezygnować z samochodu własnego na rzecz roweru?
- Jeśli nie to dlaczego?
- Jakie inwestycje powinna podjąć Gmina Stęszew w zakresie mobilności miejskiej?

Wyniki ankiet

71,1% ankietowanych osób deklaruje, że jeździ rowerem. Pozostała część jako powód niekorzystania z przemieszczania się po terenie gminy rowerem podaje:

- brak ścieżek rowerowych, które łączyłyby się w jedną całość na terenie całej gminy,
- za długi dystans,

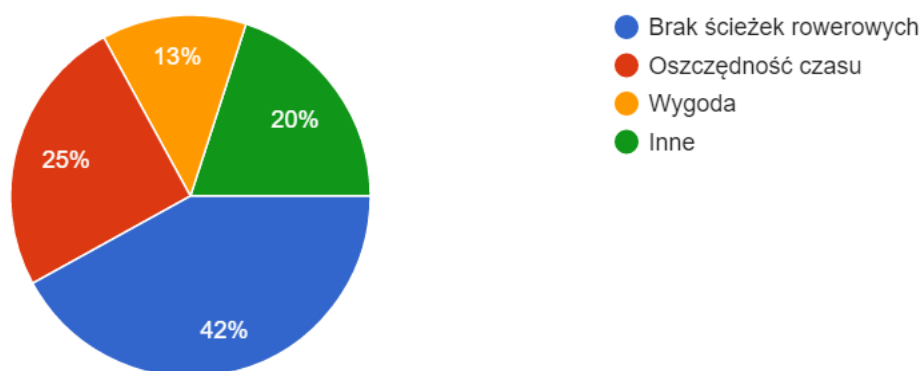

Transport niezmotoryzowany c.d.

- brak czasu,
- jazda rowerem po terenie Gminy Stęszew jest niebezpieczna ze względu na duży ruch samochodowy,
- brak poboczy.

W ankietach mieszkańcy zwrócili także uwagę, że jeżdżą rowerem głównie w celach rekreacyjnych. Ich zdaniem wynika to głównie z faktu, że nie ma ciągów rowerowych łączących miejscowości w Gminie Stęszew.

Aż 67,4% mieszkańców deklaruje, iż nie mogłoby zrezygnować z jazdy samochodem na rzecz roweru, zaś 32,6% mieszkańców mogłoby przesiąść się na rower. Poniższy schemat przedstawia powody ze wskaźnikiem procentowym, dlaczego mieszkańcy preferują jazdę samochodem:

Podczas przeprowadzania ankiet mieszkańcy zgłosili następujące problemy w zakresie transportu niezmotoryzowanego:

- problemy w zakresie ciągów pieszych:
 - braku chodników na obszarach nowych osiedli w Stęszewie,
 - zły stan chodników wzdłuż ulicy Kwiatowej w Stęszewie oraz w miejscowości Sapowice,
 - brak chodników: wzdłuż ul. Łódzkiej w Witoblu od ul. Długiej w kierunku Mosiny, wzdłuż ul. Bukowskiej w Stęszewie w stronę Buku, wzdłuż drogi biegnącej ze Strykowa do Sapowic, wzdłuż ulicy Folwarcznej w Witoblu, wzdłuż drogi biegnącej z Witobla do Łodzi, wzdłuż drogi krajowej nr 5 pomiędzy Dębienkiem, a Trzebawiem oraz w miejscowości Sapowice,
 - brak odchwaszczania i równych chodników na terenie gminy,

Transport niezmotoryzowany c.d.

- problemy w zakresie ciągów rowerowych:
brak ścieżek rowerowych łączących miejscowości położone na terenie Gminy Stęszew oraz łączących się ze ścieżkami położonymi na terenie sąsiednich gmin, które tworzyłyby sieć ścieżek pokrywających całą gminę
- brak mapy ścieżek rowerowych,
- brak stojaków na rowery na terenie Gminy Stęszew, głównie przy przystankach autobusowych, stacjach kolejowych i sklepach.

Zidentyfikowane problemy:

- brak ścieżek rowerowych,
- brak ciągów pieszych we wszystkich miejscowościach położonych na terenie gminy,
- brak parkingów na rowery,
- mała ilość ścieżek rowerowych zgodnie z potrzebami mieszkańców.

Kierunki przyszłych działań:

- budowa i modernizacja chodników na terenie Gminy Stęszew,
- budowa ścieżek rowerowych,
- bieżące utrzymanie chodników w dobrym stanie,
- bieżące utrzymanie w dobrym stanie ścieżek rowerowych,
- wybudowanie nowych ścieżek rowerowych wraz z parkingami dla rowerów tak by były połączone wszystkie miejscowości na terenie Gminy Stęszew oraz ciągi te łączyły się z sąsiednimi gminami,
- opracowanie mapy ścieżek rowerowych,
- budowa parkingów rowerowych w miejscach z monitoringiem wizyjnym.

Intermodalność

Diagnoza:

Na terenie Gminy Stęszew nie ma typowych węzłów przesiadkowych typu P&R, B&R, K&R. Ich funkcję spełniają: stacja kolejowa w Stęszewie, stacja kolejowa w Otuszu oraz stacja kolejowa w Strykowie. Mieszkańcy wsi położonych na terenie gminy pracujący poza jej granicami, nierzadko przesiadają się z samochodów, czy rowerów do pociągu, lub autobusu, pozostawiając swoje pojazdy w okolicy dworców.

Odległości przystanków autobusowych od stacji kolejowych w wyżej wymienionych miejscowościach wynoszą: w Stęszewie 100 m, w Strykowie 600 m, w Skrzynkach (obok stacji Otusz) 250 m.

Jednak brak synchronizacji rozkładów jazdy autobusów i pociągów w tych miejscowościach powoduje, że czas oczekiwania na przesiadkę jest długi – przeciętnie około godziny, a w godzinach szczytu porannego i popołudniowego około 20 minut.

Wyniki ankiet

W zakresie intermodalności ankietowani zwrócili uwagę na następujące problemy:

- brak gminnego transportu publicznego, spełniającego funkcję dowozu mieszkańców do punktów przesiadkowych, ułatwiających i skracających czas dojazdu do pracy i szkoły, głównie w kierunku Poznania,
- brak synchronizacji rozkładów jazdy autobusów i pociągów oraz zbyt długi czas oczekiwania na zmianę środka transportu,
- wiele pociągów pospiesznych kursujących na linii nr 3 Warszawa – Berlin nie zatrzymuje się na stacji kolejowej w Otuszu, przez co zmniejsza się ilość faktycznych połączeń z Poznaniem.

Intermodalność c.d.

Zidentyfikowane problemy:

- brak skoordynowania rozkładów jazdy autobusów z pociągami,
- brak gminnego transportu publicznego, spełniającego funkcję dowozu mieszkańców do punktów przesiadkowych,
- brak węzłów przesiadkowych z parkingami typu P&R/B&R/K&R.

Kierunki przyszłych działań:

- utworzenie lokalnego transportu zbiorowego na terenie Gminy Stęszew, który byłby skoordynowany z rozkładem jazdy pociągów,
- budowa węzłów przesiadkowych wraz z parkingami typu P&R, B&R i K&R w miejscowości Stęszew, Strykowo, Skrzynki i Trzebaw wraz z urządzeniami towarzyszącymi.

Bezpieczeństwo ruchu drogowego

Diagnoza:

Położenie Gminy Stęszew w niedalekiej odległości od miasta wojewódzkiego – Poznania, oraz na skrzyżowaniu ważnych szlaków komunikacyjnych sprawia, że na jej terenie występuje ruch kołowy o bardzo dużym natężeniu. Najważniejsze, tranzytowe szlaki komunikacyjne przecinające Gminę Stęszew to droga krajowa nr 5 Świecie – Wrocław, droga krajowa nr 32 Stęszew – Sulechów, droga wojewódzka nr 306 Lipnica – Dymaczewo Nowe oraz droga wojewódzka nr 431 Granowo – Kórnik.

Największe zagrożenie bezpieczeństwa ze strony pojazdów poruszających się po wyżej wymienionych drogach wynika z: nadmiernej prędkości rozwijanej przez kierowców, złego stanu nawierzchni, braku poboczy, braku rozwiązań infrastrukturalnych typu: rondo, sygnalizacja świetlna, bezkolizyjne przejścia dla pieszych.

Na terenie Gminy Stęszew stosuje się różne formy zwiększające bezpieczeństwo ruchu drogowego. Należą do nich rozwiązania infrastrukturalne typu: progi zwalniające, ogrodzenia rozdzielające chodnik i jezdnię, lustra drogowe, rogatki kolejowe na przejazdach, urządzenia sygnalizacyjne – światła, azyle dla pieszych na przejściach, dodatkowe oświetlenie przejść dla pieszych w godzinach nocnych, kładki pieszo – rowerowe, naziemne przejścia dla zwierząt.

Ponadto, na terenie Stęszewa przy ul. Poznańskiej został zainstalowany monitoring wizyjny, którego celem jest zapewnienie bezpieczeństwa osób i mienia, w tym również bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Zachowaniem bezpieczeństwa na terenie gminy, w tym bezpieczeństwa w ruchu drogowym zajmuje się policja, której siedziba znajduje się w Stęszewie przy ul. Poznańskiej 19 oraz jednostki Ratownictwa Ochotniczej Straży Pożarnej w Strykowie i w Stęszewie.

Oprócz standardowo prowadzonych działań, wyżej wymienione jednostki podejmują inicjatywy pośrednio związane z poprawą bezpieczeństwa, np. organizują akcję „Poznański rower-bezpieczny rower”, która ma na celu rejestrację i znakowanie rowerów oraz prowadzą szkolenia skierowane do dzieci w szkołach i przedszkolach na tematy związane między innymi z bezpieczeństwem w ruchu drogowym.

Bezpieczeństwo ruchu drogowego c.d.

Z informacji uzyskanej ze Starostwa Powiatowego w Poznaniu wynika, że najwięcej wypadków w ruchu drogowym na terenie Gminy Stęszew jest na drodze krajowej nr 5 w obrębie miasta. Jednak na terenie gminy nie zostały zlokalizowane „czarne punkty” w ruchu drogowym.

Zidentyfikowane problemy:

- niedostateczne rozwiązania techniczne zwiększające bezpieczeństwo drogowe w ciągach dróg na terenie Gminy Stęszew.

Kierunki przyszłych działań:

- stosowanie rozwiązań technicznych zwiększających bezpieczeństwo drogowe w ciągach dróg na terenie Gminy Stęszew, np. oświetlenia przejść dla pieszych, progów zwalniających, luster drogowych itp.,
- współpraca władz gminy z zarządcami dróg w zakresie zwiększenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym na terenie gminy.

Transport drogowy

Diagnoza:

Gmina Stęszew położona jest na skrzyżowaniu ważnych szlaków komunikacyjnych:

- drogi krajowej nr 5: Świecie – Gniezno – Poznań – Stęszew – Kościan – Leszno – Wrocław przez Dębienko, Stęszew, Zamysławo, Będlewo; odcinek od km 202+021 do km 216+688, o długości 14,667 km;
- drogi krajowej nr 32: Stęszew – Grodzisk Wlkp. – Sulechów przez Stęszew i Strykowo; odcinek od km 146+097 do km 155+608 o długości 10,860 km;
- drogi wojewódzkiej nr 306: Lipnica – Wilczyna – Buk – Stęszew – Dymaczewo Nowe (o długości 16,472 km);
- drogi wojewódzkiej nr 431: Granowo – Modrze – Będlewo – Dymaczewo Nowe – Mosina – Kórnik (o długości 11,303 km).

Zarówno drogi krajowe, jak i drogi wojewódzkie będące głównymi szlakami tranzytowymi, przebiegają przez miasto Stęszew oraz obszary wiejskie. Poza tym na terenie gminy znajduje się 16 odcinków dróg powiatowych o łącznej długości 50,7 km. Drogi gminne tworzą gęstą sieć drogową na terenie miasta i gminy, przyczyniając się do bardzo dobrej dostępności komunikacyjnej Stęszenia. Drogi gminne tworzą sieć o długości 163,3 km.

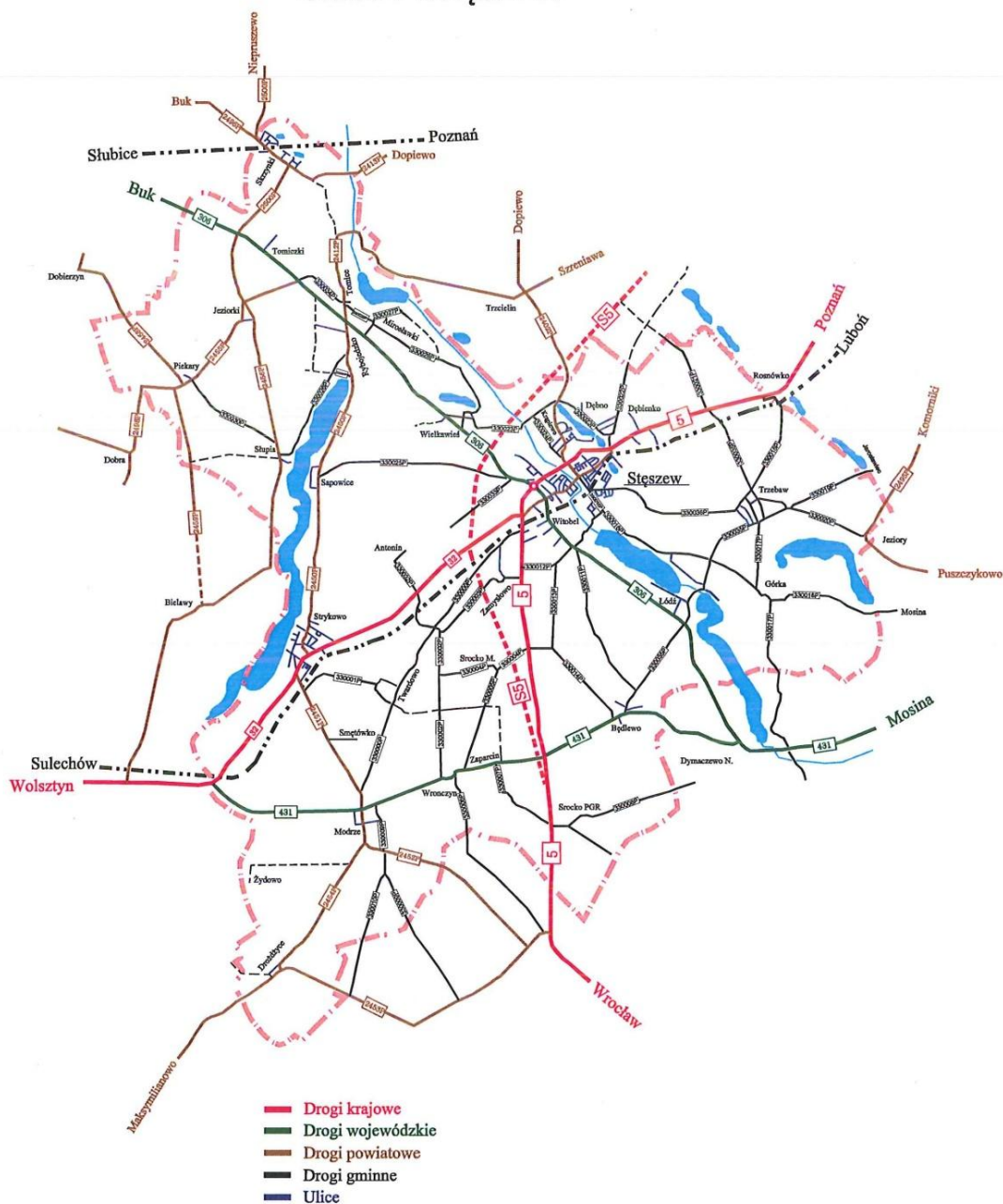
Rodzaj drogi	Długość dróg na terenie gminy [km]
Drogi krajowe	25,537
Drogi wojewódzkie	27,775
Drogi powiatowe	50,7
Drogi gminne	163,3

Poniższa mapa przedstawia szkielet głównych dróg na terenie Gminy Stęszew.

Transport drogowy c.d.

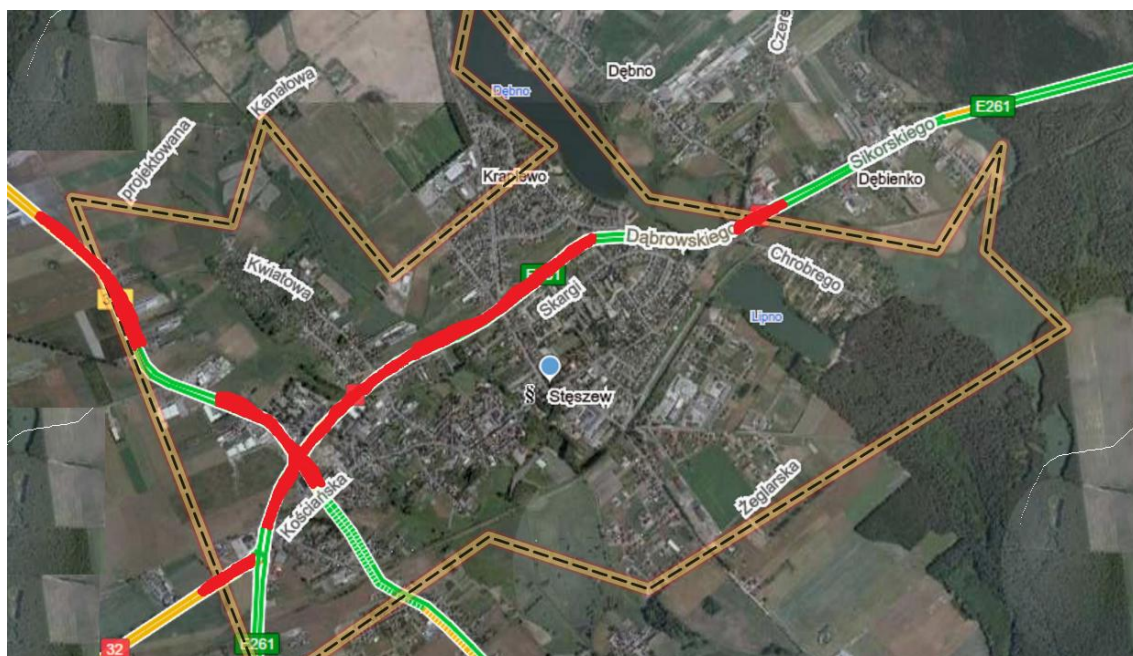
MAPA SIECI DRÓG GMINA STĘSZEW

Transport drogowy c.d.

Stan dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych w obrębie Gminy Stęszew jest dostateczny z wyjątkiem drogi wojewódzkiej nr 306 na odcinku Dymaczewo Nowe – Buk oraz drogi powiatowej nr 2455P Tomice – Piekary i nr 2457P Rybojedzko - Trzcielín. Na drodze wojewódzkiej nr 306 oraz drogach powiatowych nr 2455P i 2457P przebudowy wymagają istniejące nawierzchnie jezdni lub zmiana na drodze nr 2457P części nawierzchni gruntowej na utwardzoną. Stan dróg gminnych o nawierzchniach utwardzonych jest dostateczny. Niemniej około 60 % dróg gminnych posiada nawierzchnie gruntowe, które wymagają przebudowy na nawierzchnie utwardzone. Wszystkie drogi krajowe, wojewódzkie i powiatowe oraz gminne o dużym natężeniu ruchu pojazdów wymagają uzupełnienia ich o brakujące odcinki dróg rowerowych. Drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne, na terenie miejscowości przez które przebiegają, wymagają uzupełnienia o brakujące chodniki.

Poniższa mapa przedstawia punkty zatłoczenia komunikacyjnego, tzw. wąskie gardła na terenie miasta Stęszew, które występują głównie w godzinach szczytu porannego i popołudniowego w dni robocze (zaznaczone linią czerwoną).

Transport drogowy c.d.

Wyniki ankiet

Podczas przeprowadzania ankiet mieszkańcy zgłosili następujące problemy w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego:

- duży ruch drogowy w centrum miasta Stęszewa,
- modernizacji wymagają wszystkie drogi, o których sygnalizują mieszkańcy: drogi w mieście Stęszew, droga krajowa nr 5 w szczególności na zwężeniu w Dębienku przed wiaduktem, droga wojewódzka na Buk i na Mosinę, droga powiatowa Skrzynki – Dopiewo, drogi na nowo wybudowanych osiedlach, ul. Folwarczna w Witoblu, nieutwardzone części ul. Trzebawskiej i ul. Kwiatowej w Stęszewie,
- brak oświetlenia na ul. Folwarcznej w Witoblu,
- brak drogi ekspresowej S5,
- korki na rondzie na drodze krajowej nr 5 w Mieście Stęszew.

Zidentyfikowane problemy:

- brak doinwestowania infrastruktury drogowej: głównie w zakresie modernizacji nawierzchni drogi krajowej nr 5 oraz modernizacji nawierzchni dróg zgodnie z potrzebami mieszkańców,
- dokończenie inwestycji drogi S5,
- duże natężenie ruchu w Centrum Miasta Stęszew.

Kierunki przyszłych działań:

- doinwestowanie infrastruktury drogowej zgodnie z oczekiwaniami mieszkańców,
- budowa i modernizacja dróg na terenie Gminy Stęszew w celu poprawy komunikacji na terenie omawianej Gminy oraz wyjazdu z niej.

Logistyka

Diagnoza:

Logistyka miejska jest narzędziem do rozwiązywania problemów funkcjonowania obszarów zurbanizowanych. Ponadto, jest procesem optymalizacji czynności przedsiębiorstw w zakresie transportu i logistyki na obszarach miejskich, który jest wspomagany przez najnowocześniejsze systemy informacyjne, uwzględniając środowisko transportowe, bezpieczeństwo i oszczędne zużywanie energii w ramach gospodarki rynkowej. Dodatkowo, może również obejmować publiczne terminale logistyczne, podziemne systemy transportu, kooperacyjne systemy transportu towarów, kontrolę ładunków i nowoczesne systemy informacyjne – ITS.

W sektorze publicznym, który jest zarządzany przez jednostki samorządowe różnych szczebli, w tym przypadku gminy, potrzebna jest logistyka. Układy sieciowe regionów stanowią bazę dla logistyki gminnej, która powinna określać całość gospodarowania zasobami danego terytorium. Zarządzanie logistyką to proces internacjonalizacji w kontekście cyklu życiowego.

W związku z powyższym logistyka jest jedną z części polityki prowadzonej przez władze lokalne wobec podmiotów, instytucji i ludzi funkcjonujących na danym terenie, tzn. samorząd jest podmiotem regulującym aspekt logistyki gminnej, zaś pozostałe podmioty mają udział operacyjny.

Logistyka w gminie wymaga sprawnego prowadzenia wielu działań, często przeciwstawnych sferach. Dla mieszkańców gmina to obszar pracy, nauki, wypoczynku, a także rekreacji. Zaś z punktu widzenia dostawców usług transportowych i logistycznych to przestrzeń infrastrukturalna wykorzystywana w celach zarobkowych/biznesowych. W związku z tym ww. interesariusze mają różne oczekiwania względem logistyki gminnej.

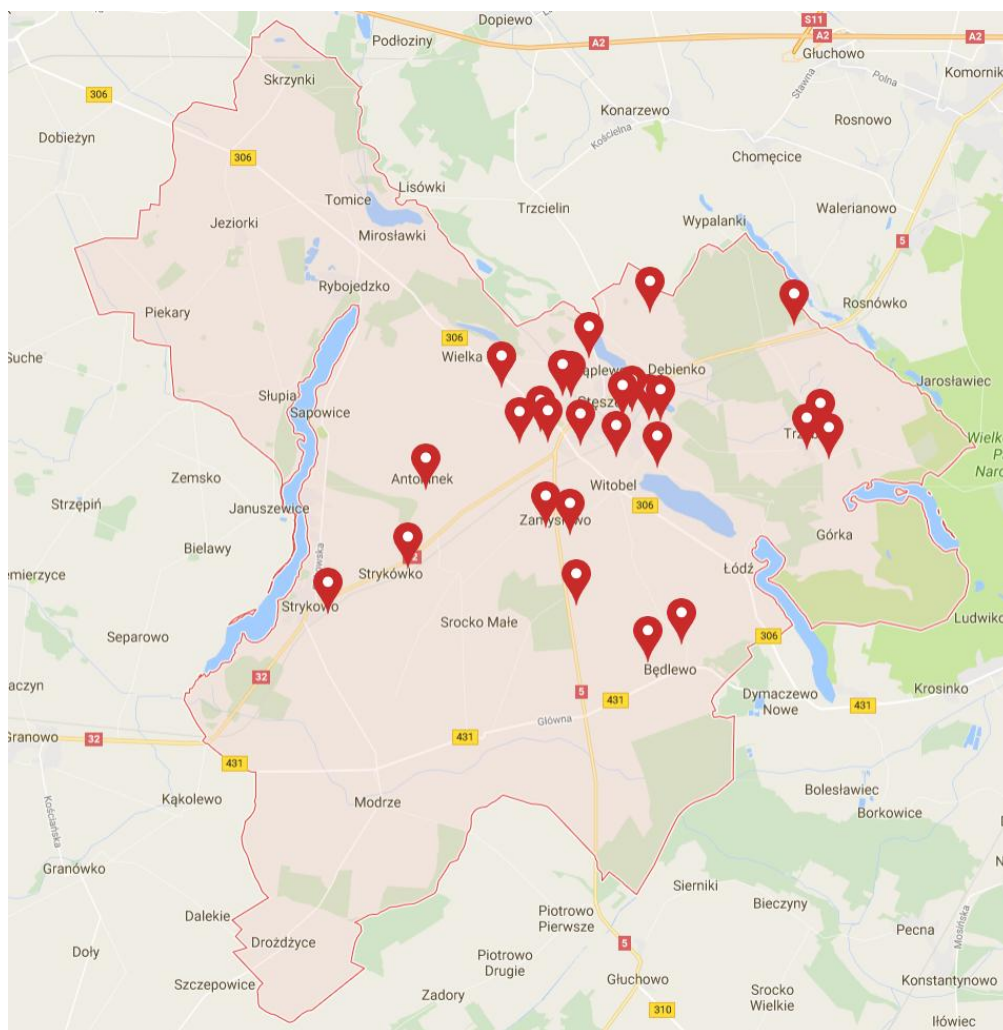
Urząd Miejski Gminy Stęszew występuje w aspekcie logistyki jako główny udziałowiec, który oferuje własne środki na zaspokajanie potrzeb mieszkańców i przedsiębiorców. Dodatkowo, jest koordynatorem procesów logistycznych dokonujących się na terenie gminy.

Logistyka c.d.

W przypadku zarządzania logistycznego bardzo istotną kwestię stanowi rozwój przestrzenny gminy. Gmina Stęszew na szczeblu lokalnym posiada system prawny, dotyczący regulacji sytuacji przestrzennej na zarządzanym terytorium. Do głównych aktów w omawianym aspekcie należą:

- Uchwała Nr XXXIX/333/2014 z dnia 11 września 2014 roku w sprawie uchwalenia Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Stęszew,
- Uchwała Nr XIII/128/2006 z dnia 16 marca 2016 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew – fragment wsi Strykowo i Sapowice,
- Uchwała Nr XXXIX/334/2014 z dnia 11 września 2014 w sprawie mpzp – dla działek o nr ewid. 598/1, 598/3, 598/5, 598/6, obręb Stęszew oraz nr ewid. 12/1, 12/3, 12/5, 14/2, 390/5, częściowo 444, obręb Dębienko gm. Stęszew,
- Uchwała Nr XXIX/258/2013 z dnia 05 września 2013 roku w sprawie mpzp - działka nr ewid. 106 we wsi Piekary, obręb Piekary, gm. Stęszew,
- Uchwała Nr XXVIII/247/2013 z dnia 05 czerwca 2013 roku w sprawie mpzp - dla miasta Stęszewa w rejonie ulicy Bukowskiej,
- Uchwała Nr XIV/13/2011 z dnia 07 marca 2011 roku w sprawie mpzp – dla fragmentów miejscowości Tomice i Mirosławki położonych w obrębach geodezyjnych Tomice, Mirosławki i Rybojedzko, Gmina Stęszew,
- Uchwała Nr XI/81/2011 z dnia 31 sierpnia 2011 roku w sprawie uchwalenia mpzp - w miejscowościach Dębno i Dębienko,
- Uchwała Nr XXXIV/320/2010 z dnia 30 marca 2010 roku mpzp - część działek o numerach ewidencyjnych 568 i 569, obręb Wronczyn, gmina Stęszew.

Logistyka c.d.

Powyższa mapa przedstawia rozmieszczenie przedsiębiorstw na terenie gminy, w tym dużych zakładów, firm logistycznych oraz obiektów handlowych. Najwięcej tego typu podmiotów zlokalizowanych jest w mieście Stęszew oraz jego okolicach. Głównie firmy zlokalizowane są w pobliżu dróg krajowych, tj.: nr 5 i nr 32. Lokalizacja, szczególnie dużych przedsiębiorstw, generuje ruch towarowy. Dodatkowo, przez obszar gminy przebiegają szlaki tranzytowe, w tym Zielona Góra – Poznań i Wrocław – Poznań.

W związku z powyższym Gmina Stęszew w celu uporządkowania, głównie tranzytu, zlokalizowała w jednym miejscu Specjalną Strefę Ekonomiczną. Są to działki inwestycyjne w miejscowościach Strykowo i Strykówko, o łącznej powierzchni 30 ha (wolne tereny). Na wybranie tej lokalizacji miał wpływ dostęp do krajowej drogi nr 32. Niniejsza strefa generuje duży ruch, głównie tranzytowy. Powyższe dwie drogi są drogami krajowymi na jednym z głównych szlaków handlowych.

Logistyka c.d.

Samorząd w miarę swoich możliwości stara się ograniczać tranzyt na terenach

Zidentyfikowane problemy:

- brak dokończenia inwestycji drogi ekspresowej S5,
- nie wszystkie firmy zlokalizowane są w Specjalnej Strefie Ekonomicznej,
- nie wszystkie decyzje z zakresu logistyki gminy są podejmowane na szczeblu lokalnym.

Kierunki przyszłych działań:

- rozwój infrastruktury drogowej na terenie Gminy Stęszew,
- lokalizacja nowych firm na terenie Specjalnej Strefy Ekonomicznej,
- podejmowanie decyzji strategicznych na szczeblu gminnym w zgodzie z równoważonym rozwojem przy założeniach ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, zanieczyszczeń i hałasu.

Zarządzanie mobilnością

Diagnoza:

Kwestie zarządzania mobilnością nie są kreowane w przeważającej mierze na poziomie gminnym; pewne charakterystyki, dotyczące zarządzania mobilnością znajdują odzwierciedlenie w opisach pozostałych elementów (w tym elementów: wdrażanie nowych wzorców użytkowania).

Inteligentne systemy transportowe

Diagnoza:

W obrębie Gminy Stęszew do tej pory nie zostały zastosowane rozwiązania, które zaliczyć można do inteligentnych systemów transportowych, związanych np. ze sterowaniem ruchem, wspomaganie przestrzegania przepisów ruchu drogowego, czy dostarczaniem informacji pasażerom.

Na terenie gminy funkcjonują tradycyjne systemy informacji pasażerskiej, tj. rozkłady jazdy przystankowe. Na stacji kolejowej w Stęszewie znajduje się tablica elektroniczna wskazująca czasy odjazdu pociągów. Poza tym, pasażerowie mogą korzystać z rozkładów jazdy dostępnych za pośrednictwem narzędzi elektronicznych, tj.: rozkłady jazdy online (dostępne m.in. na stronie internetowej Gminy Stęszew), aplikacje na telefon itp.

Zidentyfikowane problemy:

- brak zaawansowanych systemów informacji pasażerskiej na terenie Gminy Stęszew obejmujących wszystkie środki transportu,
- brak rozwiązań ITS na terenie gminy.

Kierunki przyszłych działań:

- stosowanie rozwiązań ITS w celu poprawy efektywności sieci komunikacyjnej i zapewnienia bezpieczeństwa uczestników ruchu.

Wdrażanie nowych wzorców użytkowania

Diagnoza:

Nowe wzorce użytkowania zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju, uwzględniające ekodriving, korzystanie z transportu publicznego, wspólne dojeżdżanie do pracy jednym samochodem, wybór środków transportu niezmotoryzowanego kreowane są przez działania miękkie prowadzone na terenie gminy. Należą do nich np.: organizowanie rajdów rowerowych promujących rower jako środek transportu, akcję znakowania rowerów, imprezy plenerowe promujące zachowania zmniejszające negatywne oddziaływanie na środowiska, w tym ekopikniki.

Zidentyfikowane problemy:

- trudność mierzalności podjętych działań miękkich w zakresie wdrażania nowych wzorców użytkowania,
- niedostateczny poziom rozwinięcia działań mających na celu wdrażanie nowych ekologicznych i niskoemisyjnych wzorców zachowań komunikacyjnych.

Kierunki przyszłych działań:

- rozwój zachowań proekologicznych przez edukację ekologiczną mieszkańców wraz z utworzeniem alternatywy, w tym głównie ścieżek rowerowych i zbiorowego transportu pasażerskiego na terenie Gminy Stęszew.

Promocja ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów

Diagnoza:

Obecnie Gmina Stęszew dysponuje jednym autobusem, służącym do przewozu dzieci szkolnych. Spełnia on normę EURO4. W przypadku utworzenia w przyszłości przez gminę lub na jej zlecenie gminnego transportu publicznego, jednym z priorytetów będzie, aby był niskoemisyjny i energooszczędny.

Zidentyfikowane problemy:

- obecnie nie zdiagnozowano problemów, gdyż Gmina Stęszew posiada jeden autobus.

Kierunki przyszłych działań:

- uwzględnienie środków transportu o wysokim standardzie emisji spalin przy tworzeniu gminnego transportu publicznego.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych z Urzędu Miejskiego Gminnego Stęszew oraz innych dostępnych informacji

XII.4.3 Zgodność działań określonych w PGN z zasadami zrównoważonej mobilności miejskiej

Tabela 43 Uwzględnienie elementów mobilności miejskiej w zadaniach wskazanych do realizacji w ramach Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Stęszew

Nazwy zadań (fiszek projektowych), zaplanowanych do realizacji na terenie Gminy Stęszew w ramach zrównoważonej mobilności miejskiej	Elementy mobilności miejskiej (zaznaczyć elementy, na które wpływ będzie miało zaplanowane zadanie)									
	zbiorowy transport pasażerski	transport niezmotoryzowany	intermodalność	bezpieczeństwo ruchu drogowego	transport drogowy	logistyka	zarządzanie mobilnością	inteligentne systemy transportowe	wdrażanie nowych wzorców użytkowania	promocja ekologicznych i energooszczędnych pojazdów
Zadanie „Budowa i modernizacja dróg”	√	√	√	√	√	√				
Zadanie „Modernizacja i budowa ścieżek rowerowych oraz ścieżek dla pieszych”	√	√	√	√	√		√			√
Zadanie „Budowa węzła przesiadkowego - parkingu typu P&R, B&R i K&R w miejscowości Stęszew wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojazdów i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych”	√	√	√	√	√		√			
Zadanie „Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R w miejscowości Strykowo wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojazdów i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych”	√	√	√	√	√	√	√			
Zadanie „Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R w miejscowości	√	√	√	√	√		√			

Elementy mobilności miejskiej (zaznaczyć elementy, na które wpływ będzie miało zaplanowane zadanie)										
Skrzynki wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojeżdż i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych										
Zadanie „Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R w miejscowości Trzebaw wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojeżdż i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych	√	√	√	√	√		√			
Zadanie „Utworzenie lokalnego transportu zbiorowego na terenie Gminy Stęszew	√			√	√		√			
Zadanie „Zakup autobusu niskoemisyjnego	√									
Zadanie „Edukacja ekologiczna mieszkańców gminy oraz przedsiębiorców w zakresie promowania zasad gospodarki niskoemisyjnej									√	√

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych z Gminy Stęszew

XII.4.4 Zgodność działań określonych w PGN z dokumentami strategicznymi dotyczącymi transportu i mobilności miejskiej

Zadania planowane przez Gminę Stęszew uwzględniające elementy zrównoważonej mobilności miejskiej wykazują zbieżność z innymi zapisami dokumentów strategicznych w aspekcie zrównoważonego transportu i mobilności.

Poniżej zostały przedstawione zadania wraz z powiązaniem z innymi dokumentami strategicznymi obowiązującymi na terenie Gminy Stęszew. Wśród nich są dokumenty szczebla wojewódzkiego, powiatowego i gminnego.

Pierwsze zadanie „Budowa i modernizacja dróg” jest zgodne ze Strategią Rozwoju Gminy Stęszew na lata 2016-2026, gdyż odnosi się do przygotowania optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób oraz towarów na terenie Gminy.

W niniejszej strategii wprost zaznaczono w liście kluczowych zadań do realizacji na lata 2016-2026 projekty, które zawierają się w niniejszym zadaniu z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej tj.: poprawa infrastruktury komunikacyjnej, poprawa stanu dróg lokalnych poprzez budowę, przebudowę, remonty dróg gminnych, wojewódzkich i krajowych oraz budowę drogi ekspresowej S-5 oraz rozwój gminnej infrastruktury drogowej (oś priorytetowa nr 5 WRPO „Transport” oraz PROW).

Dodatkowo, niniejsze zadanie jest zgodne z Planem Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Wielkopolskiego ze względu na zaproponowanie kompleksowej sieci zintegrowanych szlaków komunikacyjnych.

Zadanie „Budowa i modernizacja dróg” jest zgodne z Wielkopolskim Regionalnym Programem Operacyjnym, dokładnie z listą przedsięwzięć, które mogą być dofinansowane z osi priorytetowej 5.

Ponadto, zadanie jest zgodne z Zintegrowanymi Inwestycjami Terytorialnymi, gdyż w jego ramach planowane są inwestycje dotyczące przebudowy ciągów komunikacyjnych, remonty ulic, budowa dodatkowych pasów ruchu oraz rozbudowa rond na drogach gminnych, powiatowych, wojewódzkich i krajowych wspomagające założenia ZIT-u. W efekcie budowy nowych odcinków drogowych poprawi się płynność, przejezdność i bezpieczeństwo w ruchu komunikacyjnym. Z uwagi na lepszą jakość nawierzchni zmniejszy

się czas przejazdu oraz przestojów, a tym samym redukcji ulegnie liczba zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery.

Drugie zadanie „Modernizacja i budowa ścieżek rowerowych oraz ścieżek dla pieszych” jest zgodne ze Strategią Rozwoju Gminy Stęszew na lata 2016-2026, gdyż odnosi się do przygotowania optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób na terenie Gminy przy spełnieniu wymogu ograniczenia uciążliwości transportu dla środowiska. W niniejszej Strategii zaznaczono, iż Gmina będzie wdrażać rozwiązania sprzyjające rozwojowi komunikacji rowerowej oraz pieszej. W niniejszym dokumencie wprost zaznaczono w liście kluczowych zadań do realizacji na lata 2016-2026 następujące projekty tj.: budowa ścieżek rowerowych przy drogach wojewódzkich i powiatowych (w partnerstwie z powiatem poznańskim) oraz budowa ścieżek pieszo-rowerowych na terenie Gminy Stęszew.

Dodatkowo, niniejsze zadanie jest zgodne z Planem Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Wielkopolskiego ze względu na zaproponowanie kompleksowej sieci zintegrowanych węzłów przesiadkowych, w tym połączonych z infrastrukturą dla pieszych i rowerzystów.

Zadanie „Modernizacja i budowa ścieżek rowerowych oraz ścieżek dla pieszych” jest zgodne z Wielkopolskim Regionalnym Programem Operacyjnym, dokładnie z listą przedsięwzięć, które mogą być dofinansowane z osi priorytetowej 5.

Ponadto, zadanie jest zgodne z Zintegrowanymi Inwestycjami Terytorialnymi, gdyż w jego ramach planowane są inwestycje dotyczące rozbudowy sieci dróg rowerowych, która ma na celu stworzenie spójnej i bezpiecznej sieci tras rowerowych na terenie gminy oraz tras łączących gminę z sąsiednimi miejscowościami.

Trzecie zadanie „Budowa węzła przesiadkowego - parkingu typu P&R, B&R i K&R

w miejscowości Stęszew wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojść i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych” jest zgodne ze Strategią Rozwoju Gminy Stęszew na lata 2016-2026, gdyż odnosi się do przygotowania optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób na terenie Gminy. W niniejsze strategii wprost zaznaczono w liście kluczowych zadań do realizacji na lata 2016-2026 następujące projekty, które zawierają się w omawianym zadaniu z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej, tj.: budowa

parkingów przy dworcach PKP w Stęszewie, poprawa infrastruktury komunikacyjnej, poprawa stanu dróg lokalnych poprzez budowę, przebudowę, remonty dróg gminnych, wojewódzkich

i krajowych oraz Rozwój gminnej infrastruktury drogowej (oś priorytetowa nr 5 WRPO „Transport” oraz PROW).

Dodatkowo, niniejsze zadanie jest zgodne z Planem Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Wielkopolskiego ze względu na zaproponowanie kompleksowej sieci zintegrowanych węzłów przesiadkowych, których zadaniem jest osiągnięcie elastyczności oferty przewozowej, w rozumieniu zapewnienia warunków sprawnej zamiany publicznych środków transportowych w realizacji celu podróży. Dodatkowo, wykazano zgodność planowanego zadania z rekomendacjami w zakresie integracji transportu, tj.: węzły transportowe pełniące rolę zintegrowanych węzłów przesiadkowych oraz P&R należy stopniowo, w miarę możliwości, dostosowywać do opisanych w dokumencie standardów oraz zapewniać możliwość przewozu rowerów w przewozach kolejowych.

Przedmiotowe zadanie jest także zgodne z Wielkopolskim Regionalnym Programem Operacyjnym, dokładnie z listą przedsięwzięć, które mogą być dofinansowane z osi priorytetowej 5.

Ponadto, zadanie jest zgodne z Zintegrowanymi Inwestycjami Terytorialnymi, gdyż w jego ramach planowane są inwestycje dotyczące przebudowy ciągów komunikacyjnych, wspomagające założenia ZIT-u.

Czwarte zadanie „Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R w miejscowości Strykowo wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojść i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych” jest zgodne ze Strategią Rozwoju Gminy Stęszew na lata 2016-2026, gdyż odnosi się do przygotowania optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób na terenie Gminy. W niniejsze strategii wprost zaznaczono w liście kluczowych zadań do realizacji na lata 2016-2026 następujące projekty, które zawierają się w omawianym zadaniu z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej, tj.: poprawa infrastruktury komunikacyjnej, poprawa stanu dróg lokalnych poprzez budowę, przebudowę, remonty dróg gminnych, wojewódzkich i krajowych oraz Rozwój gminnej infrastruktury drogowej (oś priorytetowa nr 5 WRPO „Transport” oraz PROW).

Dodatkowo, niniejsze zadanie jest zgodne z Planem Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Wielkopolskiego ze względu na zaproponowanie kompleksowej sieci zintegrowanych węzłów przesiadkowych, których zadaniem jest osiągnięcie elastyczności oferty przewozowej, w rozumieniu zapewnienia warunków sprawnej zamiany publicznych środków transportowych w realizacji celu podróży. Dodatkowo, wykazano zgodność planowanego zadania z rekomendacjami w zakresie integracji transportu, tj.: węzły transportowe pełniące rolę zintegrowanych węzłów przesiadkowych oraz P&R należy stopniowo, w miarę możliwości, dostosowywać do opisanych w dokumencie standardów oraz zapewniać możliwość przewozu rowerów w przewozach kolejowych.

Przedmiotowe zadanie jest także zgodne z Wielkopolskim Regionalnym Programem Operacyjnym, dokładnie z listą przedsięwzięć, które mogą być dofinansowane z osi priorytetowej 5.

Ponadto, zadanie jest zgodne z Zintegrowanymi Inwestycjami Terytorialnymi, gdyż w jego ramach planowane są inwestycje dotyczące przebudowy ciągów komunikacyjnych, wspomagające założenia ZIT-u.

Piąte zadanie „Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R w miejscowości Skrzynki wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojść i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych” jest zgodne ze Strategią Rozwoju Gminy Stęszew na lata 2016-2026, gdyż odnosi się do przygotowania optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób na terenie Gminy. W niniejszej strategii wprost zaznaczono w liście kluczowych zadań do realizacji na lata 2016-2026 następujące projekty, które zawierają się w omawianym zadaniu z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej, tj: poprawa infrastruktury komunikacyjnej, poprawa stanu dróg lokalnych poprzez budowę, przebudowę, remonty dróg gminnych, wojewódzkich i krajowych oraz Rozwój gminnej infrastruktury drogowej (oś priorytetowa nr 5 WRPO „Transport” oraz PROW).

Dodatkowo, niniejsze zadanie jest zgodne z Planem Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Wielkopolskiego ze względu na zaproponowanie kompleksowej sieci zintegrowanych węzłów przesiadkowych, których zadaniem jest osiągnięcie elastyczności oferty przewozowej, w rozumieniu zapewnienia warunków sprawnej zamiany publicznych środków transportowych w realizacji celu podróży. Dodatkowo, wykazano zgodność planowanego zadania z rekomendacjami w zakresie integracji transportu, tj.: węzły transportowe pełniące rolę zintegrowanych węzłów

przesiadkowych oraz P&R należy stopniowo, w miarę możliwości, dostosowywać do opisanych w dokumencie standardów oraz zapewniać możliwość przewozu rowerów w przewozach kolejowych.

Przedmiotowe zadanie jest także zgodne z Wielkopolskim Regionalnym Programem Operacyjnym, dokładnie z listą przedsięwzięć, które mogą być dofinansowane z osi priorytetowej 5.

Ponadto, zadanie jest zgodne z Zintegrowanymi Inwestycjami Terytorialnymi, gdyż w jego ramach planowane są inwestycje dotyczące przebudowy ciągów komunikacyjnych, wspomagające założenia ZIT-u.

Szóste zadanie „Budowa węzła przesiadkowego – parkingu typu P&R, B&R i K&R

w miejscowości Trzebaw wraz z urządzeniami towarzyszącymi (np. system monitorowania, zarządzania, oświetleniem) oraz z budową, przebudową, lub modernizacją niezbędnej infrastruktury w tym dojść i dróg dojazdowych oraz dojazdowych tras rowerowych jest zgodne ze Strategią Rozwoju Gminy Stęszew na lata 2016-2026, gdyż odnosi się do przygotowania optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób na terenie Gminy. W niniejszej strategii wprost zaznaczono w liście kluczowych zadań do realizacji na lata 2016-2026 następujące projekty, które zawierają się w omawianym zadaniu z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej, tj.: poprawa infrastruktury komunikacyjnej, poprawa stanu dróg lokalnych poprzez budowę, przebudowę, remonty dróg gminnych, wojewódzkich i krajowych oraz Rozwój gminnej infrastruktury drogowej (oś priorytetowa nr 5 WRPO „Transport” oraz PROW).

Dodatkowo, niniejsze zadanie jest zgodne z Planem Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Wielkopolskiego ze względu na zaproponowanie kompleksowej sieci zintegrowanych węzłów przesiadkowych, których zadaniem jest osiągnięcie elastyczności oferty przewozowej, w rozumieniu zapewnienia warunków sprawnej zamiany publicznych środków transportowych w realizacji celu podróży. Dodatkowo, wykazano zgodność planowanego zadania z rekomendacjami w zakresie integracji transportu, tj.: węzły transportowe pełniące rolę zintegrowanych węzłów przesiadkowych oraz P&R należy stopniowo, w miarę możliwości, dostosowywać do opisanych w dokumencie standardów oraz zapewniać możliwość przewozu rowerów w przewozach kolejowych.

Przedmiotowe zadanie jest także zgodne z Wielkopolskim Regionalnym Programem Operacyjnym, dokładnie z listą przedsięwzięć, które mogą być dofinansowane z osi priorytetowej 5.

Ponadto, zadanie jest zgodne z Zintegrowanymi Inwestycjami Terytorialnymi, gdyż w jego ramach planowane są inwestycje dotyczące przebudowy ciągów komunikacyjnych, wspomagające założenia ZIT-u.

Siódme zadanie „Utworzenie lokalnego transportu zbiorowego na terenie Gminy Stęszew” jest zgodne ze Strategią Rozwoju Gminy Stęszew na lata 2016-2026, gdyż odnosi się do przygotowania optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób na terenie Gminy przy spełnieniu wymogu ograniczenia uciążliwości transportu dla środowiska. Niniejszy dokument wskazuje, iż Gmina Stęszew powinna rozwijać się w kierunku niskoemisyjnego transportu publicznego, w tym zastosowanie niskoemisyjnych pojazdów (niskoemisyjne konwencjonalne, hybrydowe, elektryczne, biopaliwa drugiej i trzeciej generacji oraz inne paliwa alternatywne). W niniejszej strategii wprost zaznaczono w liście kluczowych zadań do realizacji na lata 2016-2026 następujące projekty, które zawierają się w omawianym zadaniu z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej, tj.: dokapitalizowanie gminnego transportu publicznego.

Dodatkowo, niniejsze zadanie jest zgodne z Planem Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Wielkopolskiego ze względu na zaproponowane w nim rekomendacje, dotyczące rozwoju transportu zbiorowego dostępnego dla mieszkańców wszystkich miejscowości z terenu Gminy Stęszew.

Ponadto, zadanie jest zgodne z Zintegrowanymi Inwestycjami Terytorialnymi, gdyż w jego ramach planowane są inwestycje, dotyczące rozwoju komunikacji publicznej, a w tym przypadku utworzenia zbiorowego transportu pasażerskiego na terenie Gminy Stęszew, wspomagające założenia ZIT-u.

Ósme zadanie „Zakup autobusu niskoemisyjnego” jest zgodne ze Strategią Rozwoju Gminy Stęszew na lata 2016-2026, gdyż odnosi się do przygotowania optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób na terenie Gminy przy spełnieniu wymogu ograniczenia uciążliwości transportu dla środowiska. Niniejszy dokument wskazuje, iż Gmina Stęszew powinna rozwijać się w kierunku niskoemisyjnego transportu publicznego, w tym zastosowanie niskoemisyjnych pojazdów (niskoemisyjne konwencjonalne, hybrydowe, elektryczne, biopaliwa drugiej i trzeciej generacji oraz inne paliwa alternatywne).

Dodatkowo, niniejsze zadanie jest zgodne z Planem Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Wielkopolskiego ze względu na zaproponowanie w nim rekomendacje dotyczące posiadania taboru niskoemisyjnego w celu redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Dziewiąte zadanie „Edukacja ekologiczna mieszkańców gminy oraz przedsiębiorców w zakresie promowania zasad gospodarki niskoemisyjnej” jest

zgodne ze Strategią Rozwoju Gminy Stęszew na lata 2016-2026. Odnosi się to zadanie do jednego

z celów głównych brzmiących: „przygotowania optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób na terenie Gminy przy spełnieniu wymogu ograniczenia uciążliwości transportu dla środowiska”.

Dodatkowo, niniejsze zadanie jest zgodne z Plan Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Wielkopolskiego ze względu na zaproponowane w nim rekomendacje, dotyczące edukacji w zakresie zachowań redukujących emisję gazów cieplarnianych wraz z wprowadzaniem dobrych nawyków od najmłodszych lat – edukacja w szkołach.

XIII SPIS TABEL

Tabela 1 Dokumenty strategiczne na poziomie Unii Europejskiej.....	11
Tabela 2 Dokumenty strategiczne na poziomie krajowym	13
Tabela 3 Dokumenty strategiczne na poziomie regionalnym i lokalnym	15
Tabela 4 Cele szczegółowe	18
Tabela 5 Liczba ludności gminy Stęszew w latach 2010-2013	21
Tabela 6 Ludność gminy Stęszew w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym w latach 2010-2013	21
Tabela 7 Ruch naturalny ludności gminy Stęszew w latach 2010-2013.....	21
Tabela 8 Ruch migracyjny ludności gminy Stęszew w latach 2010-2013	22
Tabela 9 Użytki rolne, lasy i grunty leśne, pozostałe grunty i nieużytki	22
Tabela 10 Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze REGON według sekcji PKD 2007 w gminie Stęszew w latach 2011-2013.....	23
Tabela 11 Podmioty gospodarcze w gminie Stęszew, powiecie poznańskim oraz województwie wielkopolskim w latach 2011-2013.....	24
Tabela 12 Liczba przedsiębiorstw działających na terenie gminy Stęszew i powiatu poznańskiego w latach 2011-2013 na 10 tys. mieszkańców w wieku produkcyjnym.....	25
Tabela 13 Liczba bezrobotnych w latach 2010-2013.....	25
Tabela 14 Procentowy udział bezrobotnych w wieku produkcyjnym w latach 2010-2013 w gminie Stęszew	26
Tabela 15 Zasoby mieszkaniowe	26
Tabela 16 Wyposażenie techniczno-sanitarne gminy Stęszew	26
Tabela 17 Oświetlenie uliczne w gminie Stęszew	27
Tabela 18 Sygnalizacja świetlna w gminie Stęszew	27
Tabela 19 Charakterystyka sieci gazowej na terenie gminy Stęszew	28
Tabela 20 Klasyfikacja stref w województwie wielkopolskim z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia	30
Tabela 21 Dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń.....	31
Tabela 22 Poziomy informowania i poziomy alarmowe dla pyłów.....	32
Tabela 23 Drogi powiatowe w gminie Stęszew.....	33
Tabela 24 Sieć drogowa gminy Stęszew	34
Tabela 25 Rodzaje pojazdów będących w posiadaniu gminy Stęszew.....	35
Tabela 26 Zestawienie zbiorcze danych o rodzajach i ilości odebranych odpadów komunalnych w latach 2010-2012	35
Tabela 27 Gospodarka odpadami na terenie gminy Stęszew w 2010 i 2013 r.....	36

Tabela 28 Analiza SWOT – uwarunkowania realizacji celu redukcji emisji gazów cieplarnianych w gminie Stęszew	37
Tabela 29 Przyjęty podział źródeł emisji na sektory, podsektory i kategorie	48
Tabela 30 Zestawienie potencjałów globalnego ocieplenia (GWP) poszczególnych GHG	51
Tabela 31 Wskaźniki emisji CO ₂ odnoszące się do końcowego zużycia paliw i energii	51
Tabela 32 Przeliczniki do wyliczenia emisji CO ₂	56
Tabela 33 Podsumowanie efektów realizacji zadań	98
Tabela 34 Wykaz inwestycji drogowych w gminie Stęszew wraz z wskazaniem podstawowych celów wynikających z polityki mobilności w miejskim obszarze funkcjonalnym Poznania	107
Tabela 35 Analiza uzysków energetycznych dla 1kWp instalacji fotowoltaicznej w technologii polikrystalicznej instalowanej w Poznaniu (nachylenie powierzchni 35°, całkowita suma strat systemu – 45%, lokalizacja: 52°24'30" N, 16°56'2" E, przewyższenie: 64 m	119
Tabela 36 Przedsięwzięcia w zakresie oszczędności energii w budynkach - numeracja do powyższego rysunku	133
Tabela 37 Podsumowanie potencjału efektywności energetycznej dla Polski. Źródło: Potencjał efektywności energetycznej i redukcji emisji w wybranych grupach użytkowania energii. Droga naprzód do realizacji pakietu klimatyczno-energetycznego	137
Tabela 38 Rozkład środków finansowych	156
Tabela 39 Podział alokacji w realizacji celu dotyczącego klimatu	157
Tabela 40 Alokacja środków na wybrane osie priorytetowe w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014 -2020 [EUR]	161
Tabela 41 Główne wskaźniki monitorowania realizacji PGN	182
Tabela 42 Zbiorcze zestawienie wskaźników monitorowania realizacji zadań ujętych w PGN	183
Tabela 43 Uwzględnienie elementów mobilności miejskiej w zadaniach wskazanych do realizacji w ramach Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Stęszew	221

XIV SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1 Lokalizacja gminy Stęszew na tle powiatu poznańskiego	19
Rysunek 2 Sieć dróg w gminie Stęszew	34
Rysunek 3 Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew z podziałem	57
Rysunek 4 Emisja CO ₂ z podziałem na sektory w Gminie Stęszew	58
Rysunek 5 Końcowe zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki wyposażenie/urządzenia komunalne.	59
Rysunek 6 Podział energii cieplnej w sektorze budynki wyposażenie/urządzenia komunalne.....	59
Rysunek 7 Emisja CO ₂ w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne	60
Rysunek 8 Emisja CO ₂ z energii cieplnej w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne	60
Rysunek 9 Zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne).	61
Rysunek 10 Podział energii cieplnej na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne).	62
Rysunek 11 Emisja CO ₂ w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne).....	62
Rysunek 12 Emisja CO ₂ z energii cieplnej w sektorze budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe (niekomunalne)	63
Rysunek 13 Zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki mieszkalne.	64
Rysunek 14 Podział energii cieplnej na terenie Gminy Stęszew w sektorze budynki mieszkalne	64
Rysunek 15 Emisja CO ₂ w sektorze budynki mieszkalne	65
Rysunek 16 Emisja CO ₂ z energii cieplnej w sektorze budynki mieszkalne	66
Rysunek 17 Zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze przemysł	67
Rysunek 18 Emisja CO ₂ w sektorze przemysł	68
Rysunek 19 Zużycie paliwa w sektorze tabor gminny.....	69
Rysunek 20 Emisja CO ₂ w sektorze tabor gminny.....	69
Rysunek 21 Zużycie energii na terenie Gminy Stęszew w sektorze transport prywatny i komercyjny	71
Rysunek 22 Emisja CO ₂ w sektorze transport prywatny i komercyjny	71
Rysunek 23 Mapa sfer przemarzania.....	122

Rysunek 24 Potencjał oszczędności energii w budynkach w Polsce. Objasnienia oznaczeń w Tabeli poniżej	133
--	-----